Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

HERZOG AUGUST BIBLIOTHEK

DFG

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Digitale Sammlungen

Johannes Damascenus - msc 0044

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], [12./13. Jh.]

urn:nbn:de:gbv:46:1-115891

Visual Library

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

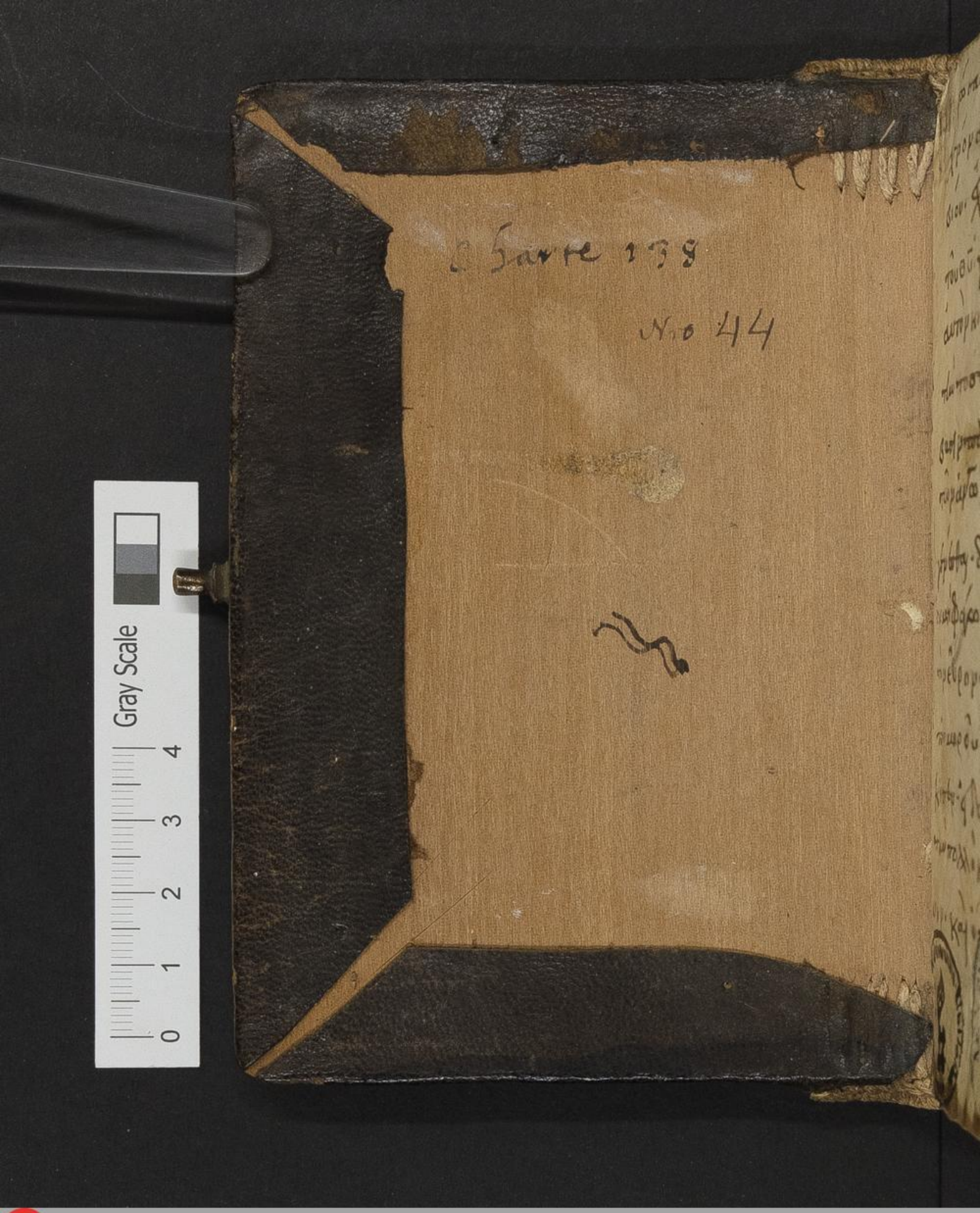

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

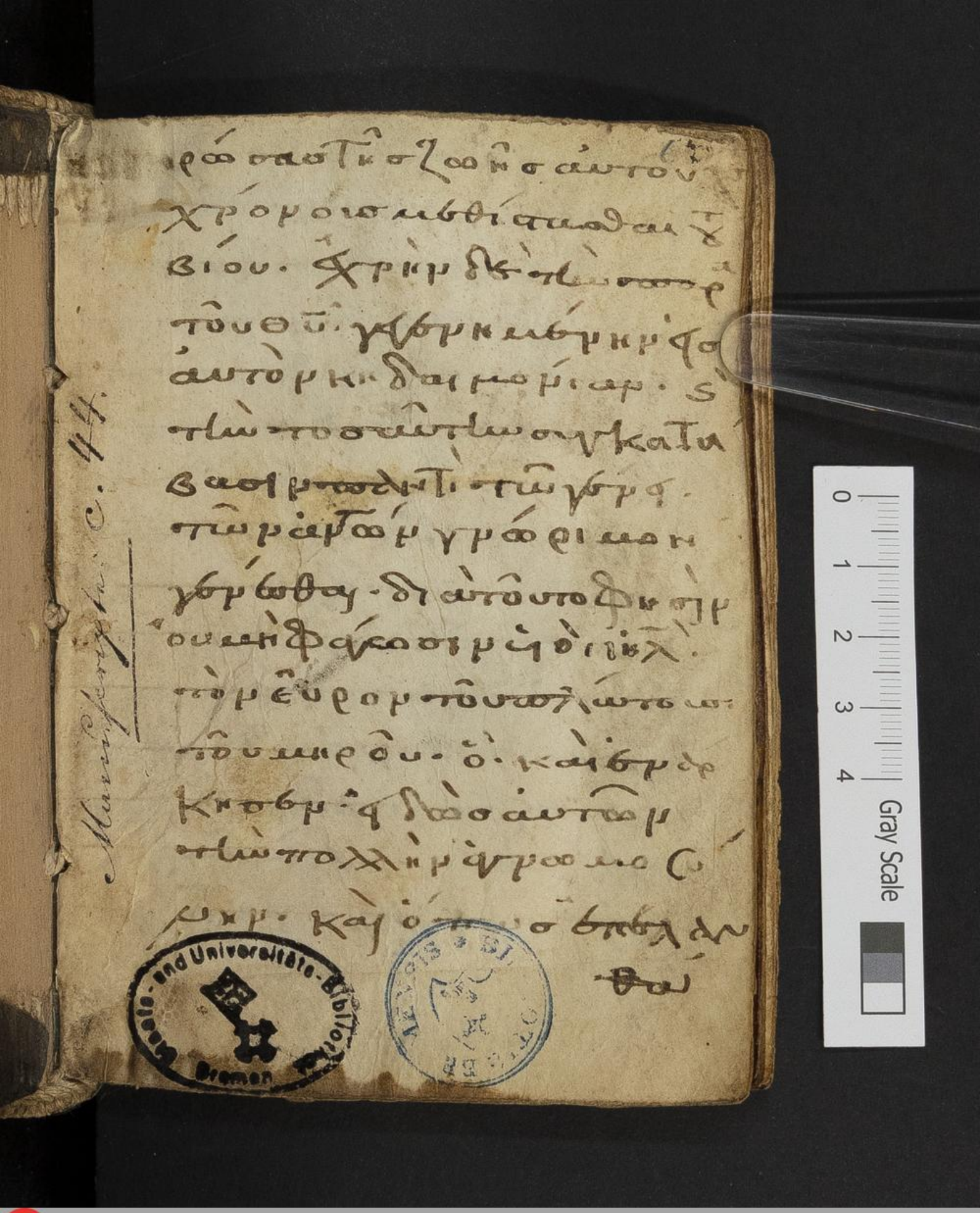

Staats- und Universitäts-Bibliothek Bremen

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

ἀοιδῆς τῆς ἀμίμητον
καὶ τὸ μὴ μόνον ἀπὸ
τῆς ~~ἀμ~~ τοιοῦτος καὶ
τοιαῦτα ἔχειν. ὥσ
περ τὴν οἰκείαν φιλαρ-
αίτοις δίδοσθαι. καὶ
μὴ ἐξ ὑπερβολῆς ἀναιρεῖτε.
τοῦ δὲ πόνου τῆς συνεκ
τεινάσεως μέγεθος.
ἀλλ' ὑμμόνον ὁμόνοιαν
ἔστι τὸ σωστρι ἄρχου
ἡμῖν καὶ τοῦ περὶ τὴν δρᾶσιν
ἐκανθόζετο· ὑμᾶς οὐ
σχίσματα. ἐκείνων
ἀγωνίζεσθε ὑμῶν ἐκ

τοῦ δούλου μου φιλῶ α
μαλακίας· καὶ τὴν ἀ
ρχὴν τὴν ἡμετέραν
ἀφαδδήσαδαι· οὐ φαν
τασίαν οὐδὲ δόξαν κ ἡ σὴ τὴ
σάρκα ἰσοῦν· ἀφρὰ λη
θείαν· καὶ διὰ τοῦτο
διὰ ἀποδείξιν· τὰ μὲ
ν ἡμέτερα ὁλοθύρκα τε
δήλατο· καὶ ὀκρίνα
κοσκυλήματα· καὶ βρε
φος γυμνόδαι· καὶ ἀπερ
γαμαθήματα· καὶ μυλα
κοτροφήματα· ὁ
τὰ ἄλλα πλήν τα

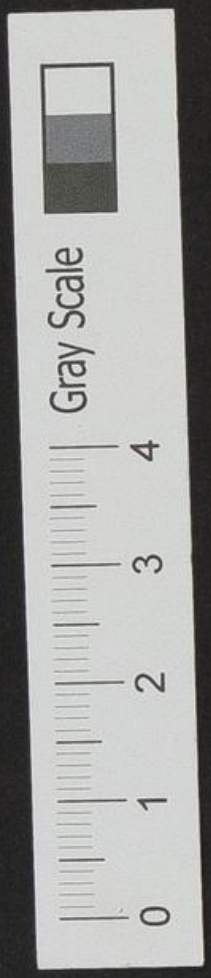
Gray Scale
0
1
2
3
4

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

μα, ταὐτόν δὴ περὶ τοῦ οὖν καὶ τοῦ τοιοῦτο ποιήσεν
ἐστὶν ἅ πᾶν, ὃ ὧν καὶ μὴ μετέχει οὐσιωδῶς ἢ κρείτ-
τον ὄντως. ἀρχόμεθα τοίνυν λέγομεν ὅτι
ἐξ οὐσίας καὶ φύσεως καὶ μορφῆς. ἔστι μὲν οὖν
οὐσία οὐσία καὶ φύσις καὶ μορφὴ ἀκατάληπτος
θεότης. ὑποστάσεις δὲ αὐτῆς καὶ πρόσωπα, πατὴρ
υἱὸς καὶ ὁ παράγιον πνεῦμα. ἕκαστον γὰρ αὐτῶν τὸ
ὑπόστασις καὶ τὸ ἑλκόμενον πρόσωπον. ἔτι δὲ καὶ πνεῦμα
φύσις, οὐσία δὲ· πολλαὶ δὲ εἰσὶ κτίσματα καὶ πολλὴ ἡ
διαφορὰ πρὸς ἀλλήλας· ἄλλο γὰρ κτίσμα ὁ ἥλιος
καὶ ἄλλο ὁ ἀήρ· καὶ ἕτερον βοῦς καὶ ἄλλο κύων
ἕτερον ὄνος καὶ ἄλλο ἵππος· καὶ ἕτερον πῦρ· καὶ ἄλλο
καὶ ὕδωρ· ὡσαύτως καὶ ἅπαντα πάντα, πολλὰ ἀλλήλοις
τοῖς κτίσμασιν· ἕκαστον οὖν ἴδιος, καὶ ἀφύσεις
ἐστίν· οἷον, πάντες οἱ ἄγγελοι, μία φύσις εἰσί· καὶ
πάντες οἱ ἄνθρωποι· μία φύσις εἰσί· καὶ πάντα τὰ ὀ
ρόβατα, μία φύσις εἰσί· ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ
κτίσματα· καὶ ἄλλη φύσις κτωμένων, καὶ
ἑτέρα ἀνθρώπων· καὶ ἑτέρα

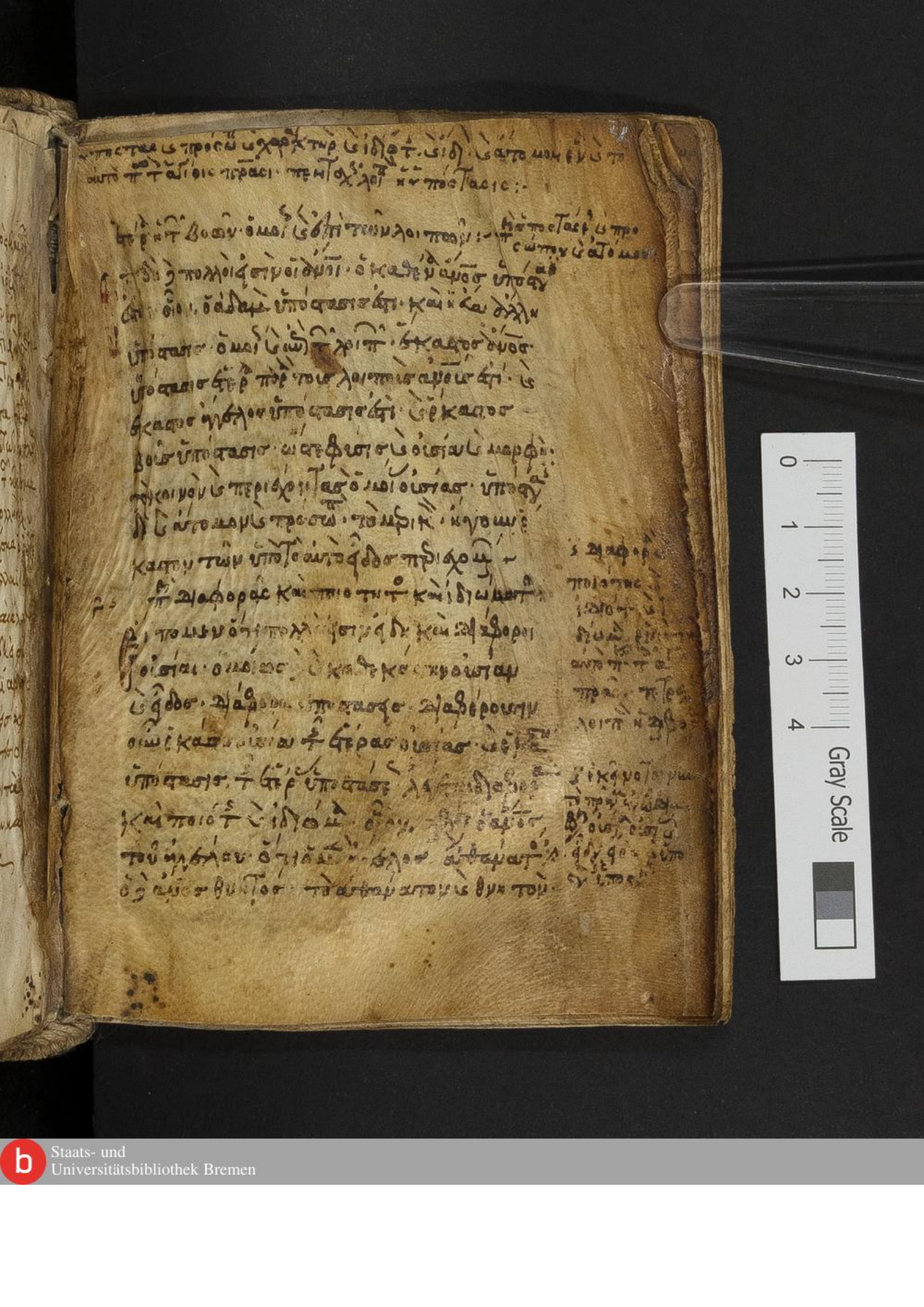

διαφορὰ καὶ ποιότης καὶ ἰδιότης. πολλὴν δὲ ὁ ἄνθρωπος
πρὸς ὃν ἔστι ἄνθρωπος. πρὸς τὸν θεόν. ὃν δὲ θεὸς
πρὸς ἄνθρωπον. ἢ πατὴρ πρὸς τὸν υἱόν καὶ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα
διαφέρει. διὰ τοῦτο οὖν δὴ διαφέρουσι μὲν ἀλλήλων ὅ τε ἄνθρωπος
καὶ ὁ θεός. καὶ πολλῷ τῷ τοιούτῳ δὴ διαφορᾷ λαμβάνει:
καὶ ποιότητι καὶ ἰδιότητι. οἷον τῷ λογικῷ καὶ τῷ ἀλογίστῳ.
τῷ θνητῷ καὶ τῷ ἀθανάτῳ. τῷ δὴ ποιῷ. καὶ τῷ πε
πτωκότι. τῷ αὐξητικῷ καὶ τῷ αὐξάνεσθαι. τῷ σοφῷ
καὶ τῷ γραμματικῷ. τῷ λευκῷ καὶ τῷ μελάνι. τῷ μαθη
τῷ καὶ τῷ κολοφῶνι. καὶ πολλοῖς τοῖς τοιούτοις:

ὅτι διαφέρουσι καὶ ἐπουσιώδεσι διαφορᾷ
καὶ φυσικῇ διαφορᾷ καὶ συμβεβηκότι:

Πρὸς τὰ προειρημένα δὲ τὴν διαφορὰν ἀδόξως καὶ
ὁμοίως ἀδόξως. ὁμοιωδῶς καὶ φυσικῶς καὶ
συμβεβηκότως λέγεται. διαφορὰ καὶ ποιότης καὶ φυσικὴ καὶ
ἰδιότης. καὶ ἰδιότης φυσικῶς. οἷον δὴ διαφέρουσι ἄνθρωπος καὶ
ἄνθρωπος ἀλλήλων. κατὰ τὸ θνητὸν καὶ θνητόν. τὸ ἀ
θάνατον ὁμοιωδῶς καὶ φυσικῶς καὶ συμβεβηκότως διαφορᾷ
ἀνθρώπου πρὸς καὶ ἰδιότης φυσικὴν ὁμοίως καὶ
τὸ θνητὸν τῷ θνητῷ. διαφέρουσι πολλὴν ὁ ἄνθρωπος καὶ

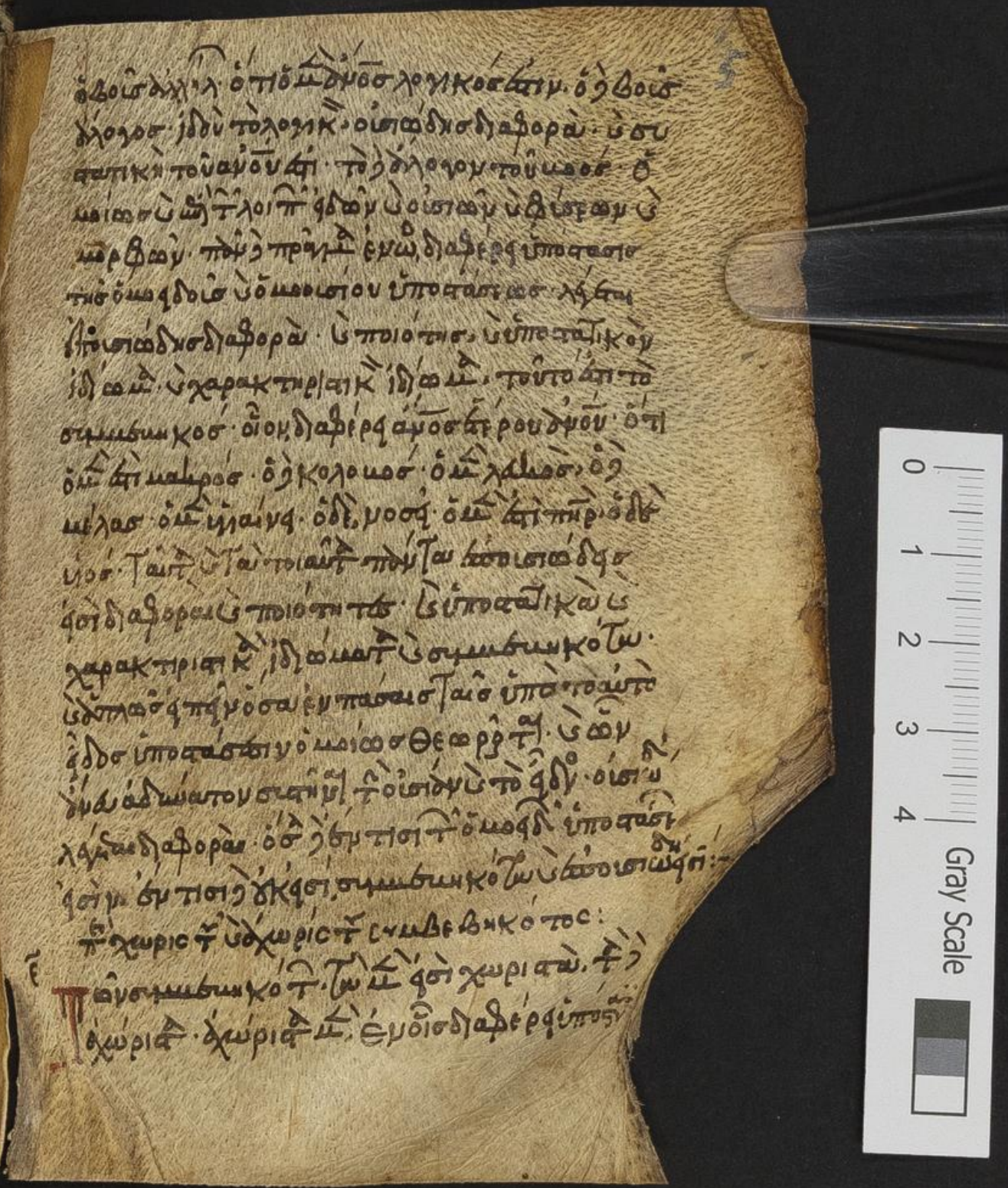

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

οὐσίαν ὄντα· οἷον, ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ βοῦς· καὶ
κύων καὶ τὰ τοιαῦτα· - περὶ γένους καὶ εἴδους:

3 Γένος δὲ φασὶ διαιρεῖσθαι· οἷον τὸ ζῷον καθόλου
καὶ ἄλογον· ἰδοὺ τὸ μὲν ζῷον γένος ἐστὶ τοῦ
λογικοῦ καὶ τοῦ ἀλόγου· τὸ δὲ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον,
φασὶ εἶναι τοῦ ζῴου· πάλιν τὸ λογικὸν διαιρεῖται
εἰς θνητὸν καὶ ἀθάνατον καθόλου· τὸ λογικὸν
γένος ἐστὶ τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου· τὸ δὲ θνητὸν
καὶ τὸ ἀθάνατον, φασὶ τοῦ λογικοῦ· ἰδοὺ οὖν ὅσα
φανερῶς γένη τὰ τελευταῖα, ἄνωθεν τὸν λόγον
ποιησώμεθα· γένος ἐστὶ γένη κατὰ τὸ πρῶτον
γένος· ὃ γένος ἐστὶ γένους οὐκ ἔστιν εἶδος· διὰ τὸ μὴ
ἄλλου εἶναι ἕτερον γένος· - εἶδος κατὰ τὸν λόγον
δὲ εἶδος· τὸ ἔσχατον καὶ ὑπὸ μηδὲν εἶδος· ὃ τοῦ
εἴδους ὄν· οὐκ ἔστι γένος· διὰ τὸ μὴ ἄλλο ἕτερα
εἴδη ἑαυτοῦ τεμνόμενα· φασὶ δὲ καὶ τοῦτο
γινώσκειν εἶδος καὶ τὸ εἶδος ἀνάλογον εἶδος·
γένη τε καὶ εἴδη· γένη μὲν τὰ ὑπερκείμενα· εἴδη δὲ
τὰ ὑπόκειμενα· ἃ τῇ κλήσει τὰ ὑπάλληλα· διόπερ
γινώσκειν τὸν γένος ἐστὶν ἡ οὐσία· οὐ γὰρ ἔχει
ὑπόκειμενα ἄλλο γένος· διὸ οὐδὲ ἔστιν εἶδος·
αὐτὸ διαιρεῖσθαι φασὶ καὶ τὸ ἀσώματον· τὸ

σῶμα μὲν τὸ μεμιγμένον ἐξ ἀντικειμένων· τὸ δὲ μεμιγμένον
ἐξ αἰσθητικῶν καὶ αἰσθητῶν· τὸ αἰσθητικὸν
ἐξ ὅλου καὶ εἴδους· τὸ ὅλον καὶ εἶδος αἰσθητῶν αὐτῶν·
διὸ μόνον τὸ μὲν ἀσώματον ὅλον καὶ αὐθαίρετον· ἀ-
σώματον δὲ λέγω ἐν ταύτῃ οὐσίαν· οἷον τύχην·
ἥλιον· δαίμονα· ἕκαστον γὰρ τούτων ἐξ ἀδικωτάτων
ἐξ ὅλου· σῶμα δὲ ἐν μεμιγμένον αἰσθητικόν· τὸ ζῷον·
ζῷον δὲ ὅλον καὶ θνητὸν ἄνθρωπος· ὅσα δὲ ἐξ ἀδικωτάτων
ἐξ εἴδους· ζῷον δὲ ὅλον ὑλακτικὸν κύων· ὅσα δὲ
ἐξ ἀδικωτάτων ἐξ εἴδους· ἃ δὲ σῶμα μὲν ἐν μεμιγμένον αἰσθητὸν
τὸ φυτόν· σῶμα δὲ πάντα τὰ ἄτυχον καὶ γῆ· ἀήρ· ὕδωρ·
πῦρ· ὧν ἕκαστον ἐξ ἀδικωτάτων ἐξ εἴδους ὑπάρχει· πρὸ
δὲ πάντων σαφῆ φανῆναι ὅτι λέγω· ἡ οὐσία καὶ τὸ
περιέχειν ὑπεροχὴν ὡς μὲν τὰ κτίσαν θεότητα·
γνωστικὸν δὲ καὶ προνοητικὸν πάσης τῆς κτίσεως· γνωστικὸν
δὲ νέμος· αὐτὸ καὶ σωματοειδῶς γοερὸν καὶ ἀ-
θάνατον· ὡσθῶ· ἥλιος· τύχη· δαίμων· καὶ σῶμα
ἄτυχον· ὡς πῦρ· ἀήρ· ὕδωρ· γῆ· καὶ σῶμα φυτῶν·
ὡς ἄμπελος· φοίνιξ· ἐλαία· καὶ τοιαῦτα·
καὶ σῶμα ἐν μεμιγμένον αἰσθητικὸν· τοῦτο ζῷον· ὡς
ἵππος· καὶ κύων· καὶ ἀλέφας· καὶ τοιαῦτα· καὶ τὰ
ἐκ σωμάτων καὶ ἀσωμάτων τύχης· ὡς ἄνθρωπος· τοῦτο
καὶ μὲν οὐσία· ὡς πρώτη καὶ καθολικωτέρα καὶ

ἀερ· πυρ· ζῶον· ἀλό· πνευ· φυτ· λιθος· ἄνθρ· βιος· κτισ· ὑπαρξ·

περιεκτικὴ πολυτ νεφικωτατον ἐστι νέφος· τ τ
δὲ τ νεφικωτατ νέφος φύσει· τὸ ἀσώματον·
τὸ ἀτυχον σῶμ· τὸ φυτικὸν σῶμ· τὸ ἔμψυχον σῶ
αἰσθητικὸν σῶμ· τουτέστι τὸ ζῶον· ταῦτ λέγομεν
φύσις νέφη ὑπόλληλ· φύσις γὰρ φύσει τ οὐσίας· ἀσώματ
τιμώμεν· ἕκαστον ζῆν διαφέρει φύσει τῇ φύσει·
ὑπεριεκτικὴ καθολικώτερον αὐτ· περιέχει
γὰρ· κ ἀσώματ οὐσίαν· θεὸν· ἄγγελον· ψυχ·
δαίμονα· τὸ ἀτυχον σῶμ· ἀνθ· ὕδωρ· ἀέρα· πῦρ·
τὸ φυτικὸν σῶμ· ἄμπελον· ἐλαίαν· φοίνικα·
καὶ τ τοιαῦτ· τὸ ἔμψυχον καὶ αἰσθητικ· κ τοιαῦτ
ζῶον· ἵππον· βοῦν· κύνα· καὶ τ τοιαῦτ·
ἔτι δὲ καὶ τὸν ἄσωματον ψυχὸν καὶ σῶματ
σωτεθεμένον λόγον· ἔστι γὰρ ὑπόστασ κ
ἄτομον καὶ πρόσωπ· πνεῦ· νοῦς· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·
περιεκτικὴ ταύτ φύσις· κ ὑπεροχικὸς καὶ ἀκατάλ
θεότης· ἔστι ὑπόστασ φύσει μεγάλη· γαμερικὴ· καὶ
οἱ χοροὶ τοῖς κατὰ αὐτὸν ἄγγελοι· φύσις δὲ περιεκτικὴ
αὐτ· καθολικὴ φύσις· ἔστι ὑπόστασ φύσει πατρὸς
καὶ παῦλος καὶ ἰωάνν· καὶ οἱ χοροὶ τοῖς κατὰ αὐτὸν λόγοι·
περιεκτικὴ ταύτ φύσις κ ἀρετότης· ἄνθρ ὑπο
στασ φύσει μόνῃ καὶ ὁ ἵππος· καὶ περιεκτικὴ

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

αὐτῆς ἥδοσι οἱ προσάπλους· πάλιν ὑποτάσσ ἥσι·
τοῦδε τοῦδε τὸ φυτὸν τ' ἐλαίας· περιεκτικὸν
δ' αὐτῆς ἥδος· κἄπλωσ' ἐλαίας· κατεόμωσ τε
περιεκτικῶν ἀτόμων· ἡδὺ λαμβάνεται ἡδικῶς
οἷον ἄμπελος· ὄαρος· οἶπ· ὄκυ· κέλαιαι· ὅ
φοίνιξ τ' τοιαῦτ· τ' περιεκτικ' τ' ἡδικῶς
ἡδ' μόνων· λαμβάνεται τ' ἡδὺ ὑπὸ λλ· οἷον τὸ ἀστῶν
τὸ σῶμ' τὸ αὐτόχρον· τὸ ἀμαίσθητ· τὸ φυτικόν·
τὸ ἐμψύχον· τὸ αἰσθητικ· τὸ ζῶον· τὸ λογικόν·
τὸ ἄλογον· τὸ θνητόν· τὸ ἀθάνατον· τὸ δίπο·
τὸ τετράπο· τὸ ἑρπετικόν· τὸ πτηνόν· καὶ
πάντ' τ' τοιαῦτ· τ' περιέχοντ' μ' τ' ἡδικῶς
ἡδὺ τ' γενικαῦτ' ὄμ τ' κοσμικ' αὐτ' διαφορ·
περιέχοντ' ὑπὸ τ' γενικῶς ταῦτ' ἡδ' κ' τοιγεμὸν·
κ' τισ' τὴν ὁσίαν· καὶ ἄλλ' ὑπ' τ' αὐτ' δια-
λαμπτέον· πάλιν τοῦ ὄνου τὴν προσαγορεύεται θῦ τ'
γένον τοῦ ὄνου τ' γένοσ ἥσιν· οἷον προσάγορ
ὁ θεὸ γενόμενοι ἰχθύων· τ' ἥδ' ὄνον τοῦ διαφορὰ
ἰχθύων πολλαί· πάν τ' ὑπ' ἰχθύων· ἔνοσ
γένοσ ἥσιν· ἕκαστ' διαφορὰ ἰχθύων·
ἥδοσ· πάλιν προσάγορ ὁ θεὸ ὀνομάζ τὰ

περὶ ἐμπερίας.

ἐμπειρία ἐστὶν κίνησις δραστικὴ τοῦ ποιοῦντος
ἐμπειρία δὲ φυσικὴ καὶ κίνησις ἐξεστὶ δραστικὴ
θεωρητικὴ τοῦ μουσικοῦ· τὸ ζωτικὸν· τὸ
αἰσθητικὸν· τὸ θρεπτικὸν· τὸ αὐξητικὸν· τὸ
γεννητικὸν· ὡς καθόλου κίνησις· τοῦ
ἀνθρώπου· τὸ σωματικὸν· καὶ τὸ ἀθανασιακὸν
καὶ τὸ λογικὸν· τὸ θεωρητικὸν· τὸ πρακτικὸν·
καὶ τὸ ἀναμνηστικὸν· τὸ τε θελητικὸν· καὶ
θυμικὸν· καὶ ἐπιθυμητικὸν· καὶ γνωστικὸν·
καὶ τὸ τοιοῦτον· τὸ μὴ τοιοῦτον· καὶ ὅσα
ἐστὶ τοιαῦτα· καὶ τὸ τοιοῦτον· καὶ ὅσα

ἁπλῆ προσωλῆ μορφῶν· ἡ λογικὴ δὲ σύστασις ἐστὶν
τῶν ἐκ τῆς ἀσωματοῦ καὶ σωματοῦ συνθέσεως· οὐχ ἁπλῆ
λλὰ ποικίλη καὶ λογικὴ προσωλῆ μορφῶν·
ἡ ζωτικὴ δὲ σύστασις ἐστὶν ἐκ ζωῆς· αἰσθήσεως μὲν οὖν·
μὴ λογικῆς δὲ μὴ μορφῶν· ἡ φυτικὴ δὲ σύστασις ἐστὶν
μόνον αὐξήσεως· χρῶν τροφικὴν καὶ αὐξητικὴν δύναμιν
καὶ γενητικὴν· ἡ ἄζωος δὲ πάντελῶς δὲ σύστασις ἐστὶν
καὶ ἄθεον· τοῦ μὴ τε ζωτικὴν μὴ τε θρεπτικὴν·
μὴ τε αὐξητικὴν δύναμιν χρῶν· μὴ τε αὖ μόνῃ
φυσικὴ τὴν ἐνέργειαν·— περὶ παθῶν·

Πάθος δὲ φυσικὸν κίνησις φύσεως παθητικὴ τὴν
πάσχοντα· ἡ τὶς τῶν τῆς φύσεως ἐνέργεια·
πάθος δὲ τοῦ περὶ ὃ ἐνεργεῖται· οἷον· νεμέσεις·
χαρὰ· λύπη· ὀργή· ἀδικία· φόβος· ὀκνῶ·
κόπος· ὕπνος· ἡδονή· πόνος· θυμός· ἀθυμία·
τόλμη· ῥᾳθυμία· φθόνος· ἐλεος· ταῦτα δὲ τὰ
τοιαῦτα πάθη φυσικὰ φύσει ἐν ἀδιαβλήτῳ· οὐκ ἐν
φθορᾷ μόνῳ· μόνῃ δὲ ἁμαρτίᾳ πεφυκότα·
ἐκόντα καὶ ἀφθαρτον τῶν τυχόντων πάθος κα-
κίαν ἐν φθορᾷ·— περὶ θελήματος·

Θέλησις ἐστὶ φυσικὴ λογικὴ ὄρεξις· ἐν τῷ
θέλησις ἐστὶ φυσικὴ λογικὴ ἐν αὐτῷ ὁ ἐστὶν ὁ

ρεκτικὴ τοῦ κινήσασι· τοῦ δὲ λόγου, ὀρεκτικὴ
κινήσει πρὸς ὄρεξιν· φυσικὴ δὲ κινοῦσα ἑαυτοῖς τῆς
ὀρέξεως· καὶ ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς τὸν λόγον· ἔχοντα ὑπὸ
τοῦ θεοῦ· τὴν τοιαύτης ὀρέξεως ἐν τῷ πρὸς
τὸν θεὸν πρᾶξιν· ἡ μὲν ἑτέρα κωλυθῇ· διὸ οὐ κατα
τοξοῦσι αὐτῆς· ἀλλ' ὑποζοῦσι· καὶ λογικὴ φύσις ὀρέξει
ἀεὶ ὑποκύπτει τῇ φυσικῇ ὀρέξει· ἡ δὲ μὴ ὑποκύπτει.
ἀλλὰ νικᾷ· ἡ δὲ λοιπὴ φύσις ζῴων ἐστὶ φύσις.
φυσικῶς δὲ ὑποκύπτουσι τῷ λόγῳ· πολλοὶ γὰρ τῶν
ἀνεμάμιλλον μιλήσαντες· ἐμαστιγώθησαν
πρὸς τὸν θάνατον· ὡς τροφῆς ὄρεξιν ἀπεβάλοντο·
ὡς ὑπὸ τῷ λοιπῷ· ἀνοντῶν τῆς φύσιν τῶν αὐτοζῴων
λόγῳ· οὐ χρῆται ἀνοῖ· ὡς περὶ ὧν φυσικὴ
ὄρεξις· καὶ ἡ αἰσθητικὴ φύσις ἀκρατῆ· οὐ τῶν
αὐτοζῴων ὁ ἄνθρωπος καὶ λογικὴ φύσις ἀκρατῆ· πολὺ
γὰρ λογικὴ αὐτοζῴων· ὡς τοῦτο ἀπὸ τὸ κατὰ κοῦ
θεοῦ· θέλησις ἐστὶ φυσικὴ· καὶ αὐτοζῴων ἐστὶ ὀρεκτικὴ
δύναμις τοῦ κινήσασι· τοῦ δὲ τῆς θέλησις ὑποκείμενοι
οὐ ἐφίεται καὶ θέλησις· λαμβάνεται θέλημα τῶν
ἡμῶν· οἰκεῖα γὰρ ἡμῶν ἡ ὁρμὴ πρὸς τὴν τοῦ
χρήσιμον· αὐτοζῴων ἐστὶ τῶν δὲ φυσικῶν,
φυτῶν καὶ φυτῶν· πτῶν καὶ πτῶν· ὁ δὲ λόγος ὡς καὶ

Gray Scale
0 1 2 3 4

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

φυσικὴ ἰδιότητα τὸ διὸ φύσει καὶ ἀνάγκην ἀφ
κάστου συγχεῖσθαι θεωρεῖται ἐν τῇ δημιουργίᾳ· τὸ γὰρ πῦρ καὶ τὸ
ὕδωρ ἐναντιώτατα πάντων ἐστί· τὸ μὲν γὰρ πῦρ
θερμὸν καὶ ξηρόν· τὸ δὲ ὕδωρ· ψυχρὸν καὶ ὑγρόν· ἀλλὰ
μὴ κατὰ σωματικὴν ἕκτασιν τὰς ἀφ ἑαυτῶν ἀναχεῖσθαι
τὰς τοιαύτας ἀφ ἑαυτῶν ποιότητας· θερμότητα δὲ καὶ ψυχρό
τητα καὶ ὑγρότητα· εἰ οὖν ἐν θαυμαστῇ συγχύσει
θεωρεῖται ἀνάγκῃ θεωρεῖσθαι τῶν φυσικῶν
ἰδιοτήτων· πόσῳ μᾶλλον ἐν
τῇ ἀσυγχύτῳ δημιουργίᾳ· φύσει μὲν γὰρ φύσει
συμμίγνυται· οὐ φύσει δὲ ἀφ ἑαυτῶν λαμβάνει ἡ τοι
αὐτὸ αὐτὸ τὰς ὁμοιοτάτας οὐ φύσει καὶ διαφορᾶ
ὅσον αὐτὸ ὑπόστασις ὁμοιοτάτη ὑπόστασιν
κρίνεται· οὐ διαφέρει γὰρ ὁμοιοτάτη ὑπόστασις
λαμβάνει τὴν ὑπόστασιν χαρακτηριστικοῖς
ἰδιώμασιν· οὐ μὴν ὑπόστασις ἑτέρου τοῦ ὑπο
στάσει συμμίγνυται ὅσον ὑπόστασιν· ὡς τὸ ὑπόστα
τοῦ πάθους τυχὸν ἰδιώματι· πρὸς τὸ δὲ
δοῦν συμμιγνύμενον φύσει μᾶλλον ἀφ ἑαυτῶν
ὑπόστασιν· οὐ γὰρ λαμβάνει διαφέρειν τοῦ δε
τοῦ δεῖνος τοῦδε τοῦ ἵππου· ὁ πόδα φαλακρὸς·

ὁ δ' ἀχάνης οὐδ' ὁ πόλεμος,
ἀδέκοιλος· ἀλλὸ πόλεμικός· ὁ δ' ἄμορφος· γὰρ ὁ πόλεμος υἱὸς
τοῦδε· ὁ δ' τοῦδε· φ δ' φ πόλεμος ὁ πόλεμος υἱὸς μητρὸς ἄτης, ὁ δὲ
υἱὸς τοῦδε τῆς ἵππ· υἱὸς πόλεμος σοφός· ὁ δ' ἄσοφος· φύσει καὶ δι'
φορὰν ταῦτα ἔχουσι· αὐτὸ ὑποστάσεις καὶ δι' φορὰν τῶν ὀνομάτων·
πρὸ ὑποστάσεις καὶ διαφορὰ ἵππ· φύσει καὶ λογίζομαι· διὸ
ὡ γὰρ κρίνει ἵππ χρῆ· τὸ τοῦ σώματος χρῆ υἱὸ τοῦ πρόσω
γίνεται τῆς προσωπ· ἀρακτικῆ· ὑπὸ φ αὐτῆς υἱὸν τοῦ
πατρὸς· πρὸ τὸ φ αὐτὸ υἱὸν τῆς θυγατρὸς ἀνθρωπ· ἀπ·
οὐ χὶ ὑποστάσεις φύσει διαφορὰ καὶ· ἀλλὰ δι' διαφορὰ φύσεως·
ὁ τε γὰρ ἐκ δύο φύσεων μία ὑπόστασις γίνεται· ὁ δὲ τῆς καθ' ἑαυτὸ· τουτέστι τῆς θεᾶς φ·
ὑποστάσεις καὶ ἰδιότητα· ταύτης τοῦ ὀνόματος φ· τῆς αὐτῆς
ὑποστάσεις ὑποστάσεις καὶ γίνεται· σοφὸς σοφὸς ὁ δὲ ἄσοφος
φύσεως τε τοῦτο· φ δὲ πλ· τῶν δι' διαφορὰν ὑποκείμενος·
πρὸ ἐνδέχεται τῆς αὐτῆς σοφίας τε καὶ δυνάμεως
σοφὸς ἀμαθὴς μαθόμενος· πόθεν τὸ πλέον·
πολεμικὸς γὰρ ἦν τὸ γένος· γένος γὰρ ἀπὸ γένους τὸ
τοῦ ἔρωτος σοφὸν καὶ λογικόν· διὸ τῶν πλ· φ δὲ σοφῶν
5 θεὸς κτίσμα· τῶν γὰρ ἔρωτι αὐτῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου·
5 τοῖς ποιήμασι μόνοις καθορᾶται· καὶ ἐκ κακῶν
5 κτίσμα· ἀνθρώπου σὸ γένεσις ἔρως καὶ ἀλαμβάνει·

ὑποστάσει· πάλιν καθ' ἑκάστην εἶδος διαφορά τε
καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλας συναφείαν ἐποιήσατο· ἑνωμένα
φύσει μὲν φυσικῶς· πάσας δὲ αὐ ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος
ὑποστάσεις λόγῳ τῆς φύσεως ἡνωμένας· διαφορᾷ δὲ
ὑποστατικῶς διακεκριμένας· ἀλλήλαις χαρακτη-
ριστικοῖς τισὶν ἰδιότησιν· ὅπερ δὴ τὸ μυστικῶς
ἀκοινώνητον καὶ ἀμάλγαμον· καὶ πρὸς τὸ ἀμάλγα-
κοινωνίαν ἀδιάμαλγον· καὶ αὐτὴ πρώτη καὶ
μόνη μακαρίαν καὶ ἀνάρχως καὶ ἀπολεθρόως φύσει
τρισὶν ὑποστάσεσιν οὖσαν θεωρεῖται· φύσει τοίνυν ὑπο-
στάσεσσοφίαν ἐν μιᾷ φύσει καὶ πρὸς ἐχαίρειν ὅπερ
ἀλλαδὴ καὶ θεός· ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑκάστην μὲν τὰ
ἰδιάζοντα καὶ ἀμάλγα διαφόρως ὑποστάσεσιν ὁμολογεῖ-
ται· ἑνωμένα δὲ ἀλλὰ καθ' ἑκάστην φύσεις· ὡς ἂν
κοινωνοῦν τὸ ἀλλήλοις τῆς φύσεως· χαίρει
ἐν ἀλλήλοις καὶ φυσικῶς σχέσεσι καὶ πρὸς ἀλ-
λήλοις κεῖται· καὶ φυσικῶς πρὸς ἀλλήλοις διακεί-
νται· καὶ τὴν ὑποστατικὴν διαφορὰν· τὸ οἰκεῖον δὲ ἰδιάζον
ἀλλοτρίου καὶ ἀμάλγαμον ἐκτίθεται· ὡς ἂν ἐκεῖνο
τὸ οἰκεῖον ἀνάλογον ἀφορίζοντες· καὶ ἀμάλγα-
ὡς ἂν οἰκεῖον τῆς ἀλλοτρίας· καὶ ὡς ἂν ἐκ κοινοῦ
παρεισγωρεῖ τοῖς· χρὴ τοίνυν τὴν πρὸς τὴν
ποιοῦν μόνον ἐκτίθεσθαι· φαίνεται πρῶτον τὸν

ὁ οἰκεῖον
ποῖον

ἡ θεότης ἡ ἐν ἀνθρώπῳ· τοῦτο δὲ φανερῶς τοῦ
κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θελήματος καὶ ἐνεργείας
καὶ λοιπῶν ἰδιωμάτων· ἀλλ' ἵνα τοῦτο σαφέστερον
γένηται· εἰ πῶς πρῶτον· τί ἐστι φύσις ὑπο-
στάσεις· καὶ τί τὸ ἀριθμητικὸν· τί τε σχετικὸν
τῶν φύσεων καὶ τῶν ὑποστάσεων ἰδιωμάτων·
καὶ οὕτως κατὰ τὸν τῶν πατέρων κανόνα Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ἡ τε δι' ἁπλῶν ἡ τε ἁπλῶς ἡ· φύσις μὲν ὁ καθόλου τῆς
ὁμοίας πρᾶξις· τὸ κοινὸν καὶ ἀόριστον· ἤτοι τὸ ἰδικῶς
ἥδον· οἷον ἄνθρωπος· θηρίον· ζῷον· πτηνόν· ἵππος·
βοῦς· κύων· ὑπόστασις δὲ· τὸ μερικὸν καθ' αὐτὸ
ὑφεστός· οἷον τὸν τῶν ὀνομάτων κόσμον· τὴν
καθ' αὐτὸ ὑπόστασιν ἰδιαίτερα ὡς καὶ ποτε τὴν
τῶν λοιπῶν ὑποστάσεων ἐνεργείας καὶ προσωπικὴν κατα-
σκευήν· τὸ κοινῶς γοῦν καὶ τοῖς ὁμοφυέσιν αὐτοῖς
τῶν φύσεων· σημαίνει· τοῖς δὲ τοῖς χα-
ρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι· τὸ πρὸς τὸ ὁμοφυ-
τὲς καὶ ὁμοφυὲς αὐτοῖς καὶ διαφορᾶς· καὶ ἁπλῶς
ἡ πᾶν· φύσις καὶ τὸ κοινὸν· οἷον ἄνθρωπος· ὁ
Πέτρος γὰρ ἄνθρωπος· καὶ ὁ Παῦλος· καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ
μέρος· ὑπόστασις δὲ· τὸ μερικὸν· ὅδε καὶ ὅδε καὶ
ὁ Πέτρος ὑπόστασις· καὶ ὁ Παῦλος ἄλλη ὑπόστασις·
καὶ ὁ Πέτρος φύσις καὶ ὁ Παῦλος ἄλλη φύσις· ἡ

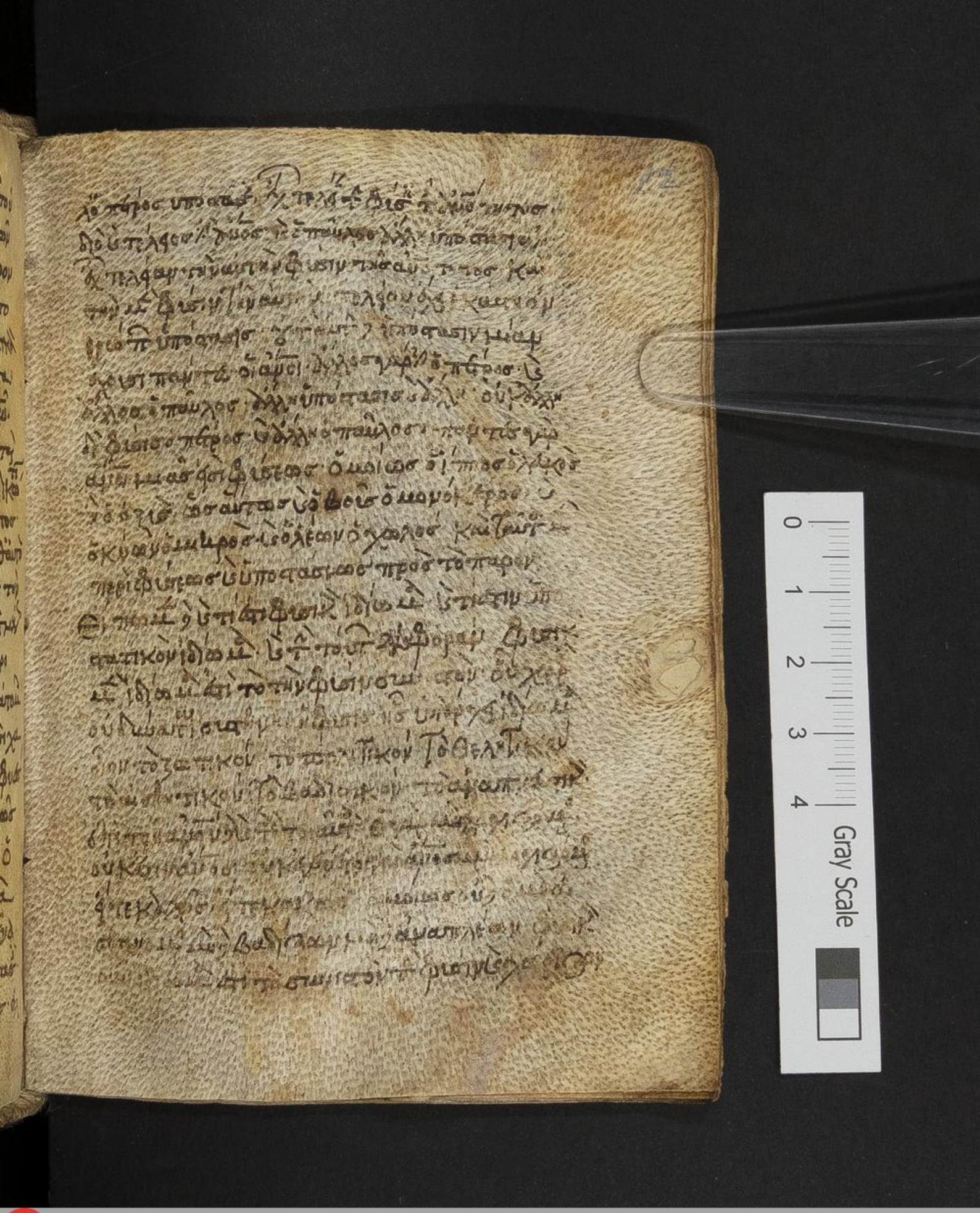

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ἐξ ὧν σλπ ἐξ· τουτ· φύσ· ἀπὸ ἀλλ· φύσ· ὡς
ἐν ἑκάστ· ὑποστάσ· τ· αὐτοῦ ἐξ ὧν θεωρουμένου·
οἷον· τὸ λογικ· σωματικ· τ· φύ· τ· ἀνθ· ὅσ· ἐν τῷ
ὁρῷ αὐτοῦ λαμβανόμενον· ἀνθ· ὅσ· γὰρ· ζῷον λογικ·
θνητόν· ὡς χωρ· ἐξ τὸ λογικ· τ· ἀνθ· ἐκ παντ· τ·
ἀνθ· καὶ γὰρ πᾶς ἄνθ· λογικός· ἐστιν· ὃ γὰρ μὴ ὢν
λογικός· οὐκ ἔστιν ἄνθ· ἀδύνατον τοῦ ἀνθ· μὴ εἶναι
ζῷον λογικ· θνητόν· ὑποστατικ· οὐ ἰδίῳ· τὸ χω
ρισθὲν ὑποστασιν ἀπὸ ἀλλ· ὑποστάσ· οἷον τὸ σπ·
τὸ λαμπρόν· τὸ μέλαν· τὸ φαλακρόν· ὡς τ· τοιαῦτ·
ἢ καὶ πᾶς ἄνθ· σπερμ· ἀλλ· ἐξ σπερμ· ὄν· ἀνθρωπος·
ὄν· ἄρτιος· ἢ τι πᾶς ἄνθ· λαμπρ· ἀλλ· ἐξ λαμπρ·
ὄν· μέλας· ὄν· ἐστι τὸ χρῶμ· οὐ δὲ πᾶς ἄνθ· φαλα
κρός· ὄν· κομῶν· τουτ· διαιρούμενοι· ὡς ἀπὸ πλείστ· τῶν
ἐν τῷ ἄνθ· ὄντων· ὅσ· πάντ· τῶν ἀνθ· ἐστιν ἐκ
τοῦ δημιουργοῦ θεοῦ· φύσι καὶ φύσιν ἰδιοσυστ·
καθ' ἣν τὸν ἄνθ· πρᾶξ· ὡς τ· ἄλλ· ἀλλόγου· ζῶντ· τ·
πλάσσ· καὶ τὴν σωματικ· ἰδιότ· φύσιν καὶ ἰδιόμα·
ἐκ θεοῦ προσλαμβ· ὁ δὲ ἐξ ἑκάστ· εἶδ· καθ' ὃν
ἐμφαίνει πάσχον πεφυκ· ὥστε τὸ μὲ φλεγμ· ὀφθαλ
ὡς ἐν μαθ· ὡς ὁλοκλ· τ· μελ· φύσι κομᾶν· ὁ δὲ ἐμός·
τουτ· ἀπερμ· ὄν· οὐ κομᾶν· τελεσ· ἄμος· ἢ δὲ τουτ·

φαλακρ·

διαφορὰ ὑποστατικὴ· ἡ ὅρασις τὸ ὁρᾶν φυσικὴ·
καὶ διαφορὰ σσ ὅρασις· τουτέστι καὶ καλὴ καὶ κακὴ ὑ
ποστατικὴ ἀστῶν· ἡ ἐπιθυμία τῆς ἡδονῆς τὸ αὐτὴ ἡ
ἡδονὴ σ φυσικὴ· ἡ τ διαφορὰ ἡδονῆς ἐπιθυμία·
τὸ καὶ διαφορὰ σσ ἐπιθυμία ἡ εἰς τὴν ἡδονὴ·
ὑποστατικὴ· ἡ θέλησις τὸ θέλειν φυσικόν· καὶ διαφορὰ
θέλησις τὸ διαφορὰ θέλειν· ὑποστατικόν· ὅσ δὲ τὴν
μὲ ἔχουσι τὸ ὁμοφυὲς ὑποστάσε· τὴν δὲ οὐκ ἔχουσιν·
ὑποστατικὰ φύσιν ἰδιώματα· εἰδέναι τοίνυν
χρὴ· ὅτι πᾶσ ἀνάγκη ὑπόστασ· ἄλλο τί φύσαι τὸ
τὸ ἐκείνου τ εἶσ τὸ φύσαι ὑπὸ τ δημιουργοῦ πα
ρήχθαι· τουτέστι τὸ κτιστὸν· τὸ τ θεωρητικὸν καὶ
ἐμπειρικὸν τὸ αἰσθητικὸν τὸ μορφερὸν· τὸ λογιστικὸν·
τὸ ὀρεκτικόν· τουτέστι τὸ τ τ θρεπτικὸν τὸ τ τ
συμβεβηκότ τ ὑφίστασθαι· τοῦτ δὲ ὁ ὁμοιωδήφυσι
καὶ φυσικαί· ἡ τοῦτ ἰδιότροποσ τὸ ἰδιαίρετοσ
κίνησις· ὑποστατικὴ διαφορά· τὸ μὲ τὸ μετάφυ
τουτ· τὸ ταυτὸν τῆς φύσεωσ πορφάνησιν· ὅ δὲ
τρόποσ τῆς ὑπάρξεωσ τὸ καὶ ἀποτελεσμαστικὸν τὸ
ἰδιοσύστατοσ ὑπόστασις τὸ συμπεριστὲ ἑκάστου·
τὸ καὶ ἰδιότροποσ τὸ καὶ ἰδιοκίνητοσ τὸ καὶ διαφορὰ

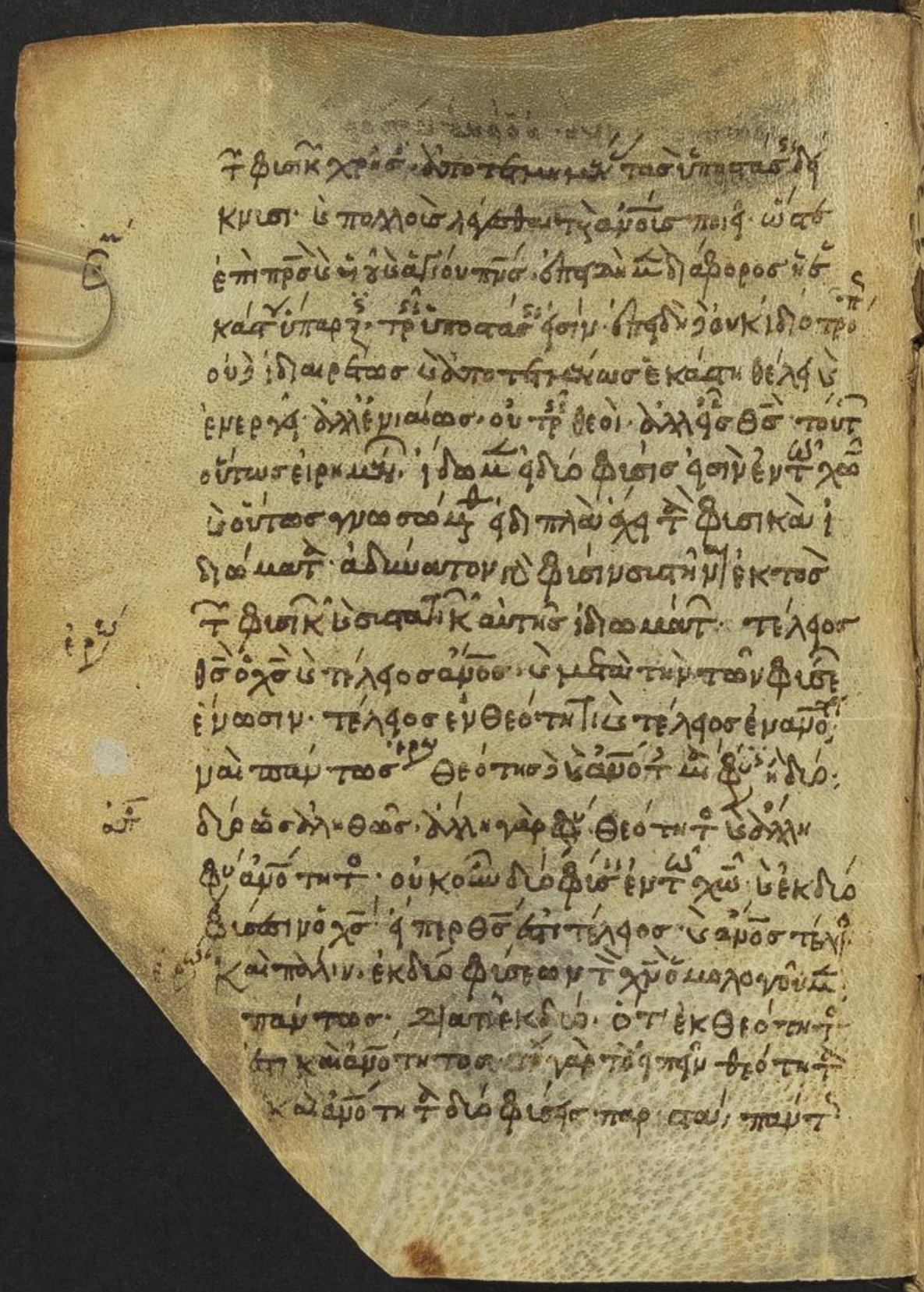

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ου νῦν μίαν φύσιν θεότητος καὶ ἀνθρωπότητος. εἶτα ὅμο
λογοῦμεν τὸν χν μετὰ τὴν ἕνωσιν ἐν θεότητι
καὶ ἀνθρωπότητι; πάντως. οὐκοῦν μετὰ τὴν ἕνωσιν
θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι ὁμολογοῦμεν αὐτόν. θεότη
τα δὲ φύσις καὶ οὐσία. ἐν δὲ τῇ φύσει ἢ οὐσίᾳ αὐτῇ
ὁμολογοῦμεν. καὶ πάλιν. ἐξ ἀνάγκης τῇ φύσει τοῦ
πρὸς καὶ μετὰ τὴν ἕνωσιν. τελείαν καὶ ἀμόλυντον.
ἀτρεπτον καὶ ἀσύγχυτον. πάντως τὸν τρόπον ὃν τῇ
φύσει τοῦ πρὸς. τουτέστι τῇ φύσει τοῦ ἀδαμ τελείαν
ἀμόλυντον. ἀτρεπτον καὶ ἀσύγχυτον; ἐκ πάντων.
ἡ φύσις τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς. καὶ ἡ φύσις τοῦ ἀδαμ παρ
μία ἡ δύο; δύο πάντως. οὐκοῦν δύο φύσεις ἐν τῷ
χῷ μετὰ τὴν ἕνωσιν. πρὸ γὲ τῆς ἑνώσεως.
οὐδὲ φύσις ἐν τῷ θῷ λόγῳ. ἀλλὰ μία ἡ τοῦ πρὸς.
ἀδαμ ἀπορεῖ τὶς καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν κτίσιν
ἢ γε καὶ ἄκτιστον. ἀρχὴ δὲ καὶ ἄναρχον.
παθητὸν καὶ ἀπαθῆ. ἢ γὰρ ἀρχὴ ἄναρχος. οὐκ ἄ
ναρχος καὶ ἄκτιστος. οὐκ ἐκτίσθη. ὡς τε
οὐ μία φύσις ἐστὶ ἀλλὰ μία ὑπόστασις.
δύο φύσεις ἔχουσα. μία μὲν ἄκτιστον καὶ μὴ
κτίσιν. μία δὲ ἄναρχον. καὶ ἄλλην ἀρχὴν.

καὶ πάλιν εἰ ἐκ διαφόρων φύσεων τὸ θεῖον καὶ ἡ σάρξ, οὐδὲ μία αὐτῶν ὁμοούσιος καὶ τῷ ἐκάστου τὸν ἑαυτοῦ ὁρον ἀφωρισμένον· καὶ ὁ υἱὸς θεός, ἀλλ' ὁ ὅρος αὐτοῦ θεός· ἀδύνατον γὰρ τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ δόξῃ ὁμοούσιον εἶναι· φῶς μὲν φύσει ὄντος, πῦρ τε καὶ ὁμοούσιος τῷ πυρί· ὅμως τῷ θεῷ, καὶ ὁ υἱὸς θεός· τῷ υἱῷ θεός, οὐ μὴν φῶς· οὐ γὰρ ἀφῶρος θεότητος τῷ υἱῷ δόξῃ τοῦ κτίσαντος, ὅ ἐστι κτίσμα; καὶ πάλιν καὶ αὐτὴ φύσις, ἑτεροουσίοις ὁμοούσιος ἀμφοτέροις· καὶ πάλιν φύσις φύσει ὁμοούσιος οὐ λέγεται· ἡ γὰρ ὑπόστασις μονοφυής, ἑτεροουσίοις ὑποστάσεσι ὁμοούσιος· εἰ οὖν μὴ φύσις ὄντος τῷ ὄντος πῦρ τε καὶ τῷ πυρί, τῷ τῷ πυρὶ ἑτεροουσίοις ὁμοούσιος; ὅτι ἡ τῷ υἱῷ ὑπόστασις τῷ χῷ υἱῷ δόξῃ, ὅν τρόπον ἐμνήσθη. εἰ ὁ υἱὸς ὁ χῷ ἀδύ; φησὶ πάντως. καὶ πῶς ὑπόστασις εἰ ὁ υἱὸς; εἰ δὲ ὑπόστασις, ἄλλος τῷ ἄλλῳ· ἀδύνατον γὰρ χρῆσθαι· ἀλλ' ὁ υἱὸς ὁ χῷ, τῷ ἄλλος ὁ θεὸς λόγος· τῷ γὰρ κτίσμα φῶς υἱός; καὶ πάλιν· φῶς ὑπόστασις τῷ χῷ καθήμενα ἐν δεξιᾷ τῷ πρὸς ἐπὶ τοῦ χερουβικοῦ θρόνου τῷ λατρεύεται ὑπὸ πάσης κτίσεως τῷ πρὸς τῷ πυρί· οὐκοῦν τῷ τρόπῳ

ἐρῶ

ὡς γὰρ τριάδι λατρεύομεν· καὶ πολλὴν· φύσει δὲ φύσει τῷ χῷ
μιᾷ τῇ ὁμωνυμίᾳ· πρὸς ὁμολογήσεται χρεία τοῦ κατὰ θεωρ
ία τοῦ κατὰ δικαιοσύνη· ποίαν φύσιν· ἡ μὲν δικαιοσύνη·
ἡ αὐτὴ φύσις· γὰρ κοινωνεῖ θεωρίας τοῦ αὐτοῦ·
ὅν χῷ θεότητα πάντων· ὡς πολλὴν· φύσιν ἔχει
πολὺ τὴν θεότητα αὐτῆς πάντων· ἢ ἀπόστασις
αὐτῆς· ποίαν φύσιν; ἢ ἀπόστασις· ἢ θέα αὐτοῦ φύσιν·
ἀπαθεῖς ἐσμεν μεν· μαί· ἢ παθεῖν αὐτῆς φύσιν ὡς ἢ μὴ
παθεῖν ἢ αὐτὴν· ἢ ἄλλην ὡς ἄλλην· ἄλλην πολὺ τῶν
ὡς ἄλλην· ὡς ἄλλην ὡς ἄλλην· τῇ μίᾳ αἰδίῳ· ἄλλαι μὲν
δύο φύσεις ἢ ἄλλην ὡς ἄλλην· μίαν φύσιν γὰρ κρίσιν· ἄλλαι
μίαν ὑπόστασιν· δύο δὲ φύσεις· μὴ ἀπαθεῖς· ὡς μίαν
παθεῖν· ὡς ἀπολύτως ἀδρόμασι· ἄλλαι ἢ μὲν
μὴ γένοιτο ἄλλαι σλατρεύομεν· ἄλλαι ἢ τριάδι μία
ὁμοῦ τῇ μιᾷ ὑποστάσει· ὁμοῦ ὡς λόγῳ τῇ θεῖσαν
κοινῷ· μιᾷ ὑποστάσει μὴ τῇ ἀριθμῷ αὐτῇ· ὁμοῦ ὡς
τῇ μιᾷ ὑποστάσει· τριάδι πολυμίαν ὡς δόξαν μὴ·
ὥσπερ ὡ μάχαιρα πυρακτωθεῖσα μία ἐστὶ ὡς μὴ
τῷ πύρωσι· γὰρ ὡς ὑπὲρ τοῦτο· ὀχεῖ σεσάρκωσιν· ὡς μία
ὑπόστασις ὡς μὴ τῇ σαρκώσει· καὶ ὥσπερ φοιτοῦν μὴ
αὐτῆς θεῖν τὸν πεπυρωμένον μάχαιρα· γὰρ ἀλ
τὴν τῇ σιδήρῳ φύσιν· ἄλλαι δὲ τὴν τῇ ὁμωθεῖν τῷ

π
ο
ρ
α
ω

αὐτῷ πυρὸς φύσει· καὶ τῷ προσκυνῶ τῷ σαρκωθέντι
θεῷ λόγῳ ὡς σὺν προσκυνῶ τῇ σαρκὶ· καὶ δι' αὐτὴν τὴν
σαρκὸς φύσιν· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸν ὁμοθεόν τῷ αὐτῷ βα
λόγῳ· προσκυνῶ τὸν βασιλέα τὸν τῆς ἀλουργίδος
ὡς τιμῶ τὴν ἀλουργίδα καὶ βασιλεῖ· ὡς μὴ νοῶ τὴν
μὲν τὴν βασιλέα ὡς τῆς αὐθεντίας, καὶ καθυποτασσο
μένοις· καὶ ἀδιαιρέτοις· οὐδὲ διαιρούμενα·
ἀλλὰ ἡνωμένα τῇ θεότητι καθυποτασσόμενα ἀδιαίρετα
ὡς διαιρούμενα· ἢ ἡνωμένοις· διὸ οὐ σὺν τῇ αἱρέσει
τριάδος σὺν προσκυνῶ τὴν ὡς τὴν αἱρετικὴν
χῶν τὸν σαρκωθέντα υἱὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεῶν· δεδόξασται
τοιμῶν ὁ ἡδὺς φύσει τὸν χῶν, ὡς μία ὑποτασσόμενος·
εἰ οὖν ὁ ἡδὺς φύσει ἀγαθός· ἀμφοῖν κοινωνῶν ἐμαυτῷ·
τὸν ὑπὲρ φύσιν φύσει· ἰδιοποιεῖται· τελεῖν
ὡς μὴ ἐλλιπῶς· ἃ περιγινώσκω αὐτὸν θεὸν τελεῖν
ὡς ἀμφοῖν τελεῖν· ἃ μὲν ἐκ τῆς φύσεως ὡς τὴν φύσιν·
τὸ ἄκτιστον· τὸ ἄχρονον· τὸ ἄναρχον· καὶ τὸ πρὸ
οὐκ ὄντων ἀρξάμενον τοῦ εἶναι· ἀλλὰ ἃ κινεῖται·
τὸ θεῖον· τὸ θελητικὸν· τὸ ἐνεργητικὸν· τὸ πάν
τοδύναμον· τὸ ἀπεροδύναμον· τὸ δημιουργικὸν·
τὸ παντουργικὸν· τὸ ἄπειρον· τὸ ἀπερίγραπτον·

τὸ ἀκαταλήπτον· τὸ ἀμετάβλητον· τὸ ἀθάνατον·
πανταχοῦ παρατατικόν· τὸ σωστικόν· τὸ ἀγαθόν·
φόν· τὸ δίκαιον· τὸ σοφιστικόν· τὸ ἁπλῆ καὶ ὡ
ὡς ἀσώματον· τὸ ἀτρέπτον· τὸ ἀνάλλοιωτον·
ψυχωτικόν· τὸ τελειοῦν προνοητικὸν·
ρετικὸν πάντων· ἡ γὰρ τὸ περιληπτικόν·
τὸ ἀμέτοχον· μεθεκτὸν ὂν ἐνεργάσασθαι φύσις·
τὸ αὐτοουσιόν· τὸ ἀνεργητικόν· τὸ μεταβολικόν·
τὸ φωτιστικόν· τὸ ἀόρατον· τὸ ἀμαθές· τὸ ὑ
περθεον· τὸ ὑπερούσιον· ὡς ἁπλῆ πᾶν· πάντων
ὅ ἐστι καθ' ὑπερ· τοῦ μὴ οὐσίας· πλὴν ἡ ἀφθονίας·
καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ὅ κε φ πρὸς·
πάντα ὅσα ἐν χειὸ πῦρ ἐστι· καὶ πρὸ ἀντὸν
τὰ πρὰ λέγει· πάντα τὰ ἐμὲ σὲ ἐστι· τὸ δὲ
ὑποτάσσεσθαι αὐτοῦ ἴδιον· τὸ μὴ ὄν εἰ μὴ νεμμὴ τὸ·
ἐκ τὰ πρὸς· ὡ γὰρ πρὰ ἀφάνμνον· ὡ γὰ νεμμὴ τὸ πρα·
ἐκ τὰ πρὸς τὸ νὰ νεμμὴ αὐ ὄντας· ἀσώματα σ·
τουτ' ἀμάμιγες· ὡσ φῶς ἐκ πυρός· μᾶλλον δὲ
ὡσ φῶς τέλειον ἐκ τελείου φωτός· ἐκ τοῦ πρὸ
σωπὰ τὸ φῶς ὡς πάντων ἀσώματα· διὸ ὡς λέγει· ὅτι πρὸ

ὅν μείζων ἐστὶ ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· εἰ δὲ μὴ μετὰ τῶν
ὄν καὶ τὸς ἐξ ἐμοῦ· διὸ δὴ καὶ τὸν πατέρα· εἰ δὲ
τοίνυν τὴν θεαν φύσιν τοῦ χῦ ἰδιώματα· ἐν
ἐκ τῶν πρὸς· εἰ δὲ καὶ ὡς τὴν δύναμιν αὐτῶν φυ
φυσικὰ ἰδιώματα· ἅ περ ἐκ τῶν ὧν ἀρχὴ προσ
ἡ γὰρ θεία ὄντως τέλεος· γὰρ μεθ' ὧν μόνος καθ' ὧν
δύο τέλεος· δι' ἃ λογιζόμεθα τὸν ἐν χῷ τὰ φυσικὰ
τῆς θεότητος ἰδιώματα· ὡς τοῦτο θεία ὄντως τέλε-
καὶ τὸν τῶν ὄντων τὰ φυσικὰ τῆς δύο τῆς ἰδιώματα·
τουτέστι πάσας τὰς φυσικὰς δυνάμεις τῆς δύο τῆς·
τὰς ἐνεργητικὰς τε καὶ παθητικὰς· ἵνα τέλεος
ἢ ἀμφότερα· εἰ γὰρ τὴν φυσικὴν καὶ ἀμφοτέραν· ἡ τέλε
ἀλλήλαις πάσαις δύο· ὅθεν προδιωρισμένον·
ὅτι πάσας ἐνεργεῖν καὶ χρῆσθαι καὶ πράττειν· καὶ πάθη
τὰς δυνάμεις· φυσικὰς πρὸς τὰς δημιουργούσας φύσεις
καὶ τὰς φυσικὰς ἀνάγκας· ἀδύνατον τὸ οἰκεῖον φύσιν
χρῆσθαι πράττειν· ἢ ἐνεργεῖν ἐνεργεῖν· ἢ πάθη
πάθος· οὐ τὴν δυνάμιν ἀναλαβὼν· οἷον·
ἀδύνατον ἢ γὴ μελαίνεσθαι· μὴ τὸν λαμβὼν παρὰ
τὰς δημιουργούσας μελαίνεσθαι δύναμιν· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ
χεῖν μελαίνεσθαι· ἵνα οὐ τὴν τῆς ἰχθύων γένεσιν·

ὡς πρὸς μίαν σύνταξιν τελειοφορίας μὴ τῆς δημιουργοῦ τοιαύτας φλυαρεδύναμιν· οὐδὲ φυτοῦ αὐξητικὴν δύναμιν· μὴ τὰ αὐξητικὴν λαβὼν δύναμιν· οὐδὲ τὸ πνεῦμα πλάσαι· μὴ τὰ πλάσματα λαβὼν δύναμιν· οὐχ ἑρμαίου βαδίζειν· οὐ χόρτος ἐρπειν· φλυαρεῖ καστὸν τοιαύτας λαβὲ δύναμιν· ἀλλ' ὡς ἰσόμορφος· οὐδὲ δύναται ὁρᾶν ἡμῶν· ἢ αὐτὸς οἷος θέλει ἢ ἐνεργεῖ· φλυαρεῖ κατὰ τὴν δύναμιν λαβὼν φυσικὴν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ· ὃ ἀμόρφοις τοίνυν μικρὸν κοσμοποιεῖν· ἀφῶν τυχὴν ὡς σοφὸν· ὡς μὴ δυνάμενον μοῦ ὡς ὕλης· ἐνώδεις τοῦ ἀμόρφου ὁρατὸς ὡς ἀόρατον ἢ τοιαύτης ὡς μονὴ κτίσις· ὁ φθαλμὸς τοῦ ὡς τὸ καθαρώτατον τῆς τυχὴν ἀμόρφοις· Κοινωνοῦ φῶς τὸν ἀτυχοῖς σώμασι κατὰ τὴν ἐκτάσεις ἀποχρᾶ κρᾶσις σώματος· τὸν φυτοῖς κατὰ τὰ τὰ θρεπτικὸν ὡς αὐξητικὸν δύναμιν· διὸ ὡς τὴν σπερματικήν· τοῖς δὲ ἄλλοις ζῴοις· ὡς ἐν τούτοις· ἀλλὰ ὡς κατὰ τὸ ζωτικὸν καὶ κατὰ τὴν ἀλογον ὄρεξιν· φ τοῦ θυμὸν ὡς ἐπιθυμίας· κατὰ τὸ φαντασιακὸν ὡς μνημονευτικὸν· ὡς κατὰ

πνεύματος καὶ τῆς καθαρᾶς κινήσεως. Καθαρὰ δὲ
κίνησις ἡ κίνησις ὅλου τοῦ σώματος καὶ τοῦ φωνητικοῦ
καὶ ἀναπνευστικοῦ καὶ τοῦ ἐκτὸς πρὸς τὸ πνευματικὸν
βαθικόν. ζωοποιεῖ δὲ ταῦτα ἀσωμάτοις καὶ μορφαῖς
διωρισμένοις καὶ τὸ λογικοῦ καὶ τῆς λογικῆς τοῦ νοῦ
ὁρᾶν. ἡ τῆς θελήσεως. καὶ ἡ πρὸς τὴν κίνησιν
ὁραμῆς τῆς κινούσης πρὸς νόησιν καὶ ὁραμῆς λογικῆς
καὶ ὁραμῆς ἐμφύτου. αὐτὴ ἡ ὄρεξις αὐτοῖς ἀλλ' αὐτὴ
τοῖς τῆς ὁραμῆς μόναις καὶ λογικῆς καὶ ἐμφύτου. ἀλλὰ μὴ τῆς
σώματος. τὸ μὴ καὶ ῥάστος καὶ ἀμαλὴν ἢ τῆς ποιότητος
ἢ τοῖς τύχοις. θερμὸς. ὑγρότητος καὶ ξηρότητος καὶ
ἢ τῆς μελαγχολίας. ἰδίως δὲ τῆς λογικῆς μόνον αὐτὴ
καθ' αὐτὴν ζωὴ νόησις καὶ λογικὴ ὄρεξις. ἡ τῆς κυρίως
καὶ θελήσεως. Καὶ πρὸ τούτου. ἰδίως καθ' ἑαυτὸν τυχὸν
χωρίζονται ἐκ τῆς ἀνθρώπου. Τὸ δὲ σώματος
πολιτεύεσθαι καὶ τοῦ ὡς ἀδιαδόχου ζῶν καὶ κινεῖσθαι
καὶ τὸ αὐτοῖς τοῖς ὡς καθ' οἰκείαν ὄρεξιν ἢ τοῖς θελήσεσι
ἀφ' τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀλλοιωτικὴν ὄρεξιν. ὡς θυμὸν
καὶ θυμὸν καὶ τῆς καθαρᾶς κινήσεως. καὶ φυσικὴ ἀρχὴ
ἀσώματος καὶ φυσικὴ δὲ ὑλὴ τῆς οἰκείου σώματος. ἀλλὰ

ὡς πολύν τῆς ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινῆς ἀφῶν. ὅτι δὲ αὐτῶν οὐκ ἀφ
φύσει δοῦλον. ἢ δὲ φύσει δεσπόζειν. κοινὴ δὲ τύχη
ὡς σῶμα αὐτῶν. οὐ γὰρ τῷ σώματι μόνον δίδωσι. τὸ
ζωτικὸν. τὸ φανταστικὸν. τοῦτο τὸ τῆς αἰσθήσεως δυ
τικόν. ἡδονικόν. αὐτὸ τὸ αἰσθητικόν. ἢ γὰρ ἀπὸ τῆς
αἰσθήσεως. ὁρᾶν. ἀκούειν. ὀσφραίνεσθαι. γεύεσθαι. ἁφῆ.
ὡς τὸ μνημονευτικὸν ἢ καθορμικὸν κινήσεως.
τὸ τε θρεπτικὸν ἢ αὐξητικόν. ἢ ἀλογοσόρεξις.
θυμὸς λέγω ἢ ἐπιθυμία. πάθη τε ἢ δεῖται ἢ κόπος.
ἢ πόνος. ἡδονὴ ἢ λύπη. ἢ ἀνδρία. φόβος
θάλασσα ἢ ἀφωνία. ἀδικία. Ταραχή. ὄρεξις. ἢ
θαυμαστὸ θαυμαστὸ τὸ χωρισμὸς τῆς ἐκ τοῦ σώματος.
ἢ πᾶν τὸ τροφῆς ἢ αὐξήσεως οἰκονομία. Τοῦτο πολ
λὰ πάθη φύσει ἢ ἐνεργεῖν. ἐνεργεῖν δὲ ἢ δυνάμει
τῆς φύσεως. διὸ ἢ πολλοὶ τῆς φύσεως. ὅ θεὸς δεδωκὼς
τῆς φύσεως. πάθη. ὅτι πᾶν κτίσμα κτίσμα πάθη
κινεῖται ἢ ἐνεργεῖ. μόνη δὲ ἡ θεία φύσις ἀπαθὴς
ἀπαθὴς κινουμένη. ἢ ἀκίνητος ἐνεργοῦσα. διὸ τὴν μὲν
δὲ αὐτὸ δοκοῦσι μᾶλλον ἐνεργεῖν. τὴν δὲ πάθη.
πρεσβυτέρου πάθη τὴν θεὸν μᾶλλον ἐνεργεῖν.

τῆς βασιλείας καὶ τοῦ κράτους πάθος· καὶ τοῦ κρά-
τους καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἁμαρτίας· τοῦτο λέγει καὶ σ·
λαμ· τύχης· θερμότης· γόος· καὶ τὰ τοιαῦτα· πάθη
ἐστὶν· ὅμοιον καὶ τὴν μεγάλην ὀρφανοῦ καὶ τοιαῦτα· καὶ
γὰρ φύσει ἐνεργεῖ ὀρφανοῦ καὶ τοιαῦτα· πάσχει
δὲ τοσοῦτον ἡ ὀρφανοῦ μόνον· φύσει γὰρ τὸ ἐξαρχὴ
πρὸς τὴν ὀνομαζομένην ἐκάστου ἐνέργειαν ὁμοίως καὶ δύνα-
κα καθ' ἣν κινεῖται ἡ κρείττων· κινεῖται δὲ πρὸς αὐτὸ καὶ δύνα-
μις· γόος· λογισμός· θελήματος· τὸ ποιο-
ῦν τὸ πάθος τοῦτο δὲ δύναται ἐκεῖνο τὴν ὀνομα-
κρείττων· καὶ κινούμενος πρὸς αὐτὸ καὶ ἐνεργεῖ καὶ δύναμις·
ὀνομάζεται καὶ γίνεται· κινεῖται· γίνεται· ἐνεργεῖ· ἐν
φθορᾷ· ἐν ἀλλοιώσει· αὐξήσει· μείωσις· ἐν τόπῳ κί-
νησις· ἐν ἀστροφῇ· ἐν ἀνάγκῃ· ἐν προσόδῳ· ἐν πόσῳ·
ἐν ἀριστερὰ· ἄνω· κάτω· καὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν
ταῖς φύσεσι κινεῖται· καὶ ἐν μόνῃ· ἐν λογικῇ· ἐν ὀρεκτικῇ·
ἐν διαλογισμῷ· ἐν θυμῷ· ἐν ἐπιθυμίᾳ· ἐν ἀλογίᾳ· ἐν
ἐν ἀφῇ· ἐν διάθεσι· ἐν προαιρέσει· γνώμῃ· καὶ ἐν πρὸς τὴν
χρῆσιν ὁρμῇ· ἐνεργεῖται· δοκεῖ δὲ μᾶλλον καὶ μόνον
ὑνομάζεσθαι· καὶ ἐν ὀργῇ· πάθος· πόθος· ὀργῆς·

πάσχει. λαμβάνει δὲ αὐτὴν λογικὴ ὄρεξις τὴν ἐμφάσεις. διότι
αὐτεξούσιος εἶναι· ὀρεξιοπαθοῦς τὸν λόγον πάθη· καὶ
κρίνουσι· καὶ κυβερνῶσι καὶ χαλινωτικοὶ τούτων.
θυμὸν· καὶ ἐπιθυμίαν· καὶ ἀπωθοῦν· καὶ τὴν καθαρὰν κίνησιν·
ταῦτα δὲ ὑπακούει καὶ ἐπιθυμεῖ τὸν λόγον φύσει λογικὰ
πάθη· πρὸς φυσικὸν πάθος τὸν λόγον καὶ ὑποτάσσεσθαι
καὶ κινεῖσθαι κατὰ λόγον κελεύει· ἐπιθυμεῖν καὶ τῶν φυσικῶν
λόγων· ἐπὶ καὶ ταῦτα πάθη σωματικὰ καὶ τὸν ζωοποιὸν
οἰκεῖα· δύναται γὰρ τοῦτο οὐκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ζωήν·
ταῦτα δὲ φύσει ὑπάρχει τοῦ θνητοῦ τῶν ζώων·
καὶ ἐπιθυμεῖ πρὸς θῦν καὶ αὐτὸν θελήματα· ὁ δὲ θυμὸς
καὶ τὴν διαβόλου καὶ τὴν ἁμαρτίας· καὶ πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι
τὴν ἐπιθυμίαν· ἐκεῖ δὲ λόγον ὄρεξις· πρὸς σωτηρίαν
τὴν ζωοδόχον οἰκείαν δεδόθαι· ἡ λογικὴ καὶ αὐτεξουσία·
ὁ τὴν αὐτεξουσιότητα χαλινωτικὸν πάσης φυσικῆς
κίνησιν· καὶ ὑποτάσσει καὶ ὑποτάσσεται τῷ νόμῳ τῷ κτίσαντι·
σωφρόνως τε καὶ ἡμερωτικὸν καὶ ὄρεξις ἐν τῷ
λόγῳ· ὁ τὴν αὐτεξουσιότητα πάσχει τὴν τοῦ λόγου
λογικοὶ ὄντες· καὶ τὸν νοῦν αὐτεξουσιότητα ὁ
ρόμος· καὶ λογικὴ καὶ νοητικὴ· ὀρεκτικὴ νοῦς· καὶ
ζωτικὴ· καὶ σκέψεις· καὶ βουλεύσεις καὶ διαλογισμοί·

ὑπολαμβάνεται πρὸς τὸ μὴ βεβιασμένον· καὶ προαιρετικῶς· καὶ ὀρθῶς πρὸς
τὸ πρᾶξιν· φύσει τοῦ καταρχάς τοῦ λόγου τὸ λογικόν· ἀφοῦ
ὅσα λογικὸς πάντας ἀλόγους κτίσεις βασιλεύει ἐδυνάστευσε
γνήσιος αὐτός· πάντας οὐκ ἀπαιτεῖ ἐν αὐτῷ ἀλλὰ νῦν πάθη
αὐτεξούσιος· ὀρεκτικὸς ὅσοι καὶ λογικὸς καὶ μονητικὸς
ὢν· ὀρεκτικὴν μὲν καὶ λογίζεσθαι· καὶ λογικὴν καὶ μονητικὴν
αὐτεξουσίως ὁρᾶσθαι· τῶν δὲ κοινῶν τυχεῖν καὶ ὅσα
τοῦ ζωτικοῦ ἐνεργεῖν μᾶλλον ἀπὸ καὶ τὸ φαντασιῶν
δὲ καὶ αἰσθητικὴν· καὶ μνημονευτικὴν καὶ καθόλου κινεῖν
ζωτικὰ ἀφορμὴν ἐνεργεῖν· ἢ ἐνεργητικὴ πάντων· ὁ δὲ
θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία πάθη τε καὶ δεῖται καὶ κόπος·
φόβος· δειλία τε καὶ ἀφοβία· ἡδονὴ· λύπη· πτῶσις
καὶ δέος· τό τε θραστικὸν καὶ ἀναιρετικὸν· καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ
θάνατος· πάθη ἐστί· ταῦτα πάντα φυσικὰ ἐστι καὶ ἀ
διαμάχητα· πρὸς τὸν δημιουργὸν τὴν φύσιν αὐτῶν
δεδωρημένα· αὐτὸς τοῦ καὶ τὸ εἶναι· καὶ τὸ οὕτως
ἔχειν ἐδωρήσατο· καὶ δὲ κατὰ αὐτῶν δέδεται· ὅσ
τοῦτ' ἀμαθὸς χάρον· τὸ δὲ ἔχειν ταῦτα τὴν τοῦ
δημιουργοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν πορίσασιν· ἡμῖν
δὲ γε τὸ ἀρετὴ γε τε κακίαν λογίζεσθαι· καὶ ἀλλὰ
τοῦ φύσει· καὶ ὡς ἀφαθὲ ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ δεδωρημένα·

ὃν τρόπον χρήσεται αὐτῇ. ἀρετὴν καὶ κακίαν συνίστησι.
ἀνάγκη τοῦ ὑποτάττειν τὸν θέλημα τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ καὶ τὸν
νόμον αὐτοῦ ὁμοίως κυβερνήσει τὴν ὑπήκοον
αὐτῷ. πᾶσαν φησὶν τὰς τυχικὰς κινήσεις. καταδεέστερον
δὲ θέλοντι καὶ θέλει. ταῦτα τοῦ ὑπήκοον αὐτῷ λόγου.
ἀρετὴν φρονήσει· καὶ δικαιοσύνῃ ὅπλα κρείττονα. καὶ
τοῦτο τοῦ κελεύειν τὴν τύχην ἔχουσι. καὶ σοφοὶ καὶ
λαμπροὶ τῷ καὶ νόμον ἐδεξάμεθα. καὶ ὑπὸ νόμον γεγόνασι
τοῦ ἀλόγου καὶ ἄφρονος τοῦ κινεῖν μόνον καὶ τοῦ
αὐτεξούσιον. θέλοντος καὶ θέλει οὐ κέλευσιν νόμου.
φύσει τοι γεροῦν τῷ δημιουργοῦ δοῦλοι ὑπάρχουσι τὸ ἀκτίστου
τὸ ἀρετικὸν σωματικόν. ἀν τοῦ ἀρετὴ ἀν τὸ πνεῦμα
τὸ κατὰ γνώμην. νόμον ἐλάμβανε. ὅπερ σ
ὅπερ γνῶναι. ὅ τι δεῖ τὸ τὴν ἄχρι. ἡμῶν καὶ δὴ
σκότος διαπορεύομεν. δύο δρόμοις περιπάτοις.
λύχνος τοῖς ποσὶ νόμος ὁμοίως καὶ φῶς τῷ
τρίβοις ἐφ' ὁδοῦ. ὅπερ γνῶσθαι καὶ ὅπερ
τὸ δεῖν τὴν τοῦ θεοῦ κάμνοιαν. ὅπερ τῷ θεῷ
τῷ φωτὶ κοινωνήσομεν. ἡμῖν τὸ δόλωμα νοῦ
τὸ φαῦλον δεχόμενον. καὶ τὸ φαρμακόν τὰ

σημαίνει τὸν τῷ δρόμον

σπέρματα· αὐτὸς τὸν κόσμον ἐδύναμιν ἀγαθοεργὸς
ἐδωρήσατο· αὐτοδυνάστης καὶ ἐποίησεν· ἡμῖν δὲ
δὲ αὐτὸς καὶ δὲ κόσμῳ τὸ ἀγαθὸν χαρίσατο· πῶς τί γὰρ ὡς
προαιρουμένῳ τὸ ἀγαθὸν, ὅθεν σωφρονεῖς τὸ ἀ-
γαθόν· ὅπερ τὸ κατὰ φύσιν φυλάξαι τῶν· τῶν
ὑπὲρ φύσιν τυχεῖν· τὰ ἀφθαρσίας· καὶ τῶν θεό
σεως· κατὰ πρὸς τὸ θεοῦ ὁμοίωσις· ἀλλὰ κατὰ
δύναμιν τοῦ θελήματος πρὸς αὐτὸ ὁμοίωσις·
ὅπερ μὴ φύσει καὶ δυνάμει ἀλλὰ χάρις χρω
μένοις, τῶν ἀρετῶν θεῶν τὰ δῶρα τοῖς κτίσμασι
καὶ ὁμοιωθῶν αὐτῷ· ἡ δὲ μὴ ὑπάρχει θέλησις
κακῶν θεῷ θέλοντι, ἀλλὰ κατοικεῖ ἀμφοῖν
καὶ προαιρεῖ χρῆσθαι ὁ αὐτοδυνάστης ὁ θεός· θεμεῖ
καὶ ὅπερ θεμεῖ· καὶ ἐφεγάσατο· καὶ εὖ γὰρ
δὲ ἐτέρου ἔστιν· ἡ μὴ ἁμαρτίαν καὶ ἀποτυχίαν, καὶ
παραλόγῳ τῶν ἀποτυχόν· ὥστε τὸ αὐτεξούσι
ον τὸ ἀγαθὸν· τὴν λογικὴν φύσιν παρέσχον· καὶ
τὸ κεχρῆσθαι ὡς αὐτεξουσίοις· καὶ αὐτεξουσίοις·
καὶ ἐφ' ἑαυτῷ τῶν ἀλόγων πάντων· θεμεῖ λέγω καὶ ὅπερ θεμεῖ·
δρᾶν· τὸ δὲ παρεδίδοσαν τὸ αὐτεξούσιον καὶ ἐ
πιστεύεσθαι τοῖς ἀλόγοις πάθεσι· καὶ ἀλόγοις καὶ

κτησόμεθα· τοῦτο καὶ· τοῦτο ἁμαρτία·
ἵνα μὴ ἀσχημονῶμεν τὴν ἀλόγων παραπλησίαν·
ἀλλὰ σχολάζωμεν λόγῳ τὰς ὁρμὰς τῆς ψυχῆς· οὐ γὰρ πρέπει
τῷ λογικῷ καὶ τὴν ἀλόγων πάλιν τάξιν· ἀλλὰ μᾶλλον
ὡς τῶν ἀλόγων οἷς τὰ ἄθλα· λογικῷ κεχρῆσθαι· καὶ
λόγῳ τῷ θείῳ ἐξηκριβωμένῳ· ὡς καὶ τὸ ζῆν· ὡς ἡ
μιοχάν· ὡς ἀγῶνα· ὡς ὑπάκοον τῷ θεῷ νόμῳ,
καὶ τούτοις κεχρῆσθαι· καὶ τὰ τοῦ κόσμου διεκάλει·
εἰδέναι τοίνυν χρεών· ὅσα τὴν ὁμοιότητα σύν
χυσιν· ποιεῖ τὴν αἱρετικὴν πλάνην· καθὸ ὁ μὴ τὴν
μονοφυσίταις τὴν ἀκεφάλοις φανῶμεν· τὸ ταυτὸν
λέγειν φύσιν καὶ ὑπόστασιν· αἱ τινὸς γὰρ ἓν λέγειν φύσιν
τὴν μίαν φύσιν· ἵνα μὴ δύο ὑποστάσεις· τὸν
τὴν διδόασιν· ὅτι καὶ τὴν ὑπερείδου ὁμόφρονα
τοῦ λέγειν δύο ὑποστάσεις· ἵνα μὴ τὸν δύο φύσεις
δύο μίαν συγχέωσιν· ὅτι καὶ τὴν μονοθελήτας
τὸ μὴ δεῖν τὴν διαφορὰν τῆς φυσικῆς καὶ τῆς ὑπο
στατικοῦ θελήματος· τοῦτο τὴν γνώμης οὐ·
αἰτοῦνταί τὸ ἓν λέγειν θέλημα· ἵνα δὲ
οὖν τὴν ἐκτὸς ὁμωνυμίαν διαφύγωμεν πλάνην,

ουτ τ π τοῦ θελήματος ἀμαρτύρητος λόγον.
τὸ θέλημα ὁ μεμιμημένος ποτὲ σημαίνει τὴν
θέλησιν· τουτ τ θελητικὴ δύναμιν· ποτὲ
δὲ αὐτὸ τὸ θελητόν· τὸ τὴν θέλησιν ὑποκείμενον.
τουτ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· ὅ περ τίς θέλει· ἄλλο γ
ἐστὶ θέλησις· ἄλλο τὸ θελητόν· ὡς περ ἄλλο
ὅρασις· ἄλλο τὸ ὁρατόν· ὅρασις γὰρ
αὐτὴ ἡ ὁρατικὴ δύναμις καθ' ἣν ὁρῶμεν·
ἢ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνεργοῦσα· ὁρατὸν δὲ αὐτὸ
τὸ ὁρώμενον πρᾶγμα· ἢ λίθος· ἢ ξύλον·
ἢ τί τοιοῦτον· οὕτω δὲ θέλησις· αὐτὴ ἡ θε
λητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις καθ' ἣν θέλομεν.
θελητὸν δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· ὅ περ τίς θέλει·
οἷον θέλω πλεῖν· τὸ πλεῖσαι θελητὸν ἐστι·
τοῦτο γοῦν τὸ θελητόν· ἢ ἐνέργεια αὐτοῦ τ τ
πρᾶξις· ἢ πάθος· εἰδὼς μὲν τοίνυν φύσει
κινεῖται ἡ θέλησις ἡ ὑποκειμενικὴ· ἆρα πᾶς
ἄμοιρος ἔχει τὴν δύναμιν τ θελητικὴν· ἢ οὔ;
δῆλον· ὡς πᾶς ἄμοιρος ἔχει τὸ θέλειν· τίς γὰρ
ἄμοιρος γένοιτο· ὃς γε θέλησιν μὴ δέοι· οὐ πᾶς

δεῖ αὐτοῦ ὅσα αὐτῷ θέλῃ· ἄλλο καὶ καλὸν ὃ καὶ
ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκείαν γνώμην· ὅτι καὶ θέλησις
τοῦτο καὶ θελητικὴ δύναμις, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα θελ-
φυσικόν· τὸ δὲ θελητόν, τοῦτο τὸ θέλημα, γνω-
μικὸν καὶ ὑποστατικόν· καὶ πολλὴν τὴν ὁμωνυμίαν
ὅσα ἐστί, ὧν τὸ θελητὸν, ποτὲ μὲν ἐστι καὶ μαίνεται
τὴν θέλησιν· ὅσα τε δὲ τὸ θελητὸν· δῆλον ἐξ ἑαυτῶν·
ὅ τι ἄλλο ἐστὶ θελητόν· καὶ ἄλλο τὸ θέλειν· καὶ ἄλλο τὸ
τί καὶ ὅσα θέλομεν· καὶ ἄλλο τὸ θελητόν· καὶ ἄλλο
τὸ θελητικόν· καὶ ἄλλο ὃ θέλομεν· ὅσα πρὸς ἄλλο
ὅρασις, καὶ ἄλλο τὸ ὁρᾶν· καὶ ἕτερον τὸ τί καὶ ὅσα
ὁρᾶν· καὶ ἄλλο τὸ ὁρατόν· καὶ ἄλλο τὸ ὁρατικόν·
καὶ ἕτερον ὁ ὁρῶν· ὅρασις μὲν γὰρ ἐστιν· αὐτὴ ἡ
ὁρατικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς ὅταν τὸ φθαλμῶν ἐνερ-
γοῦν· καθ' ἣν ὁρῶν ἐστι· ὁρᾶν δὲ ἐστι· τὸ καρῆσθαι
τῇ ὁρατικῇ δυνάμει καὶ ἐνεργεῖν καὶ κινεῖν·
οὐδὲν γὰρ ὁρᾶν μὴ ἔχων ὅρασιν· τοῦτο δύναμις
τοῦ ὁρᾶν· τί δὲ τὸ ὁρᾶν; ὅταν ὁρᾶν ἡ γνῶ-
ναι ἕτερόν τι ὅ ἐστι ὁρᾶν· καὶ ἡ κακὸν· ὁρατὸν
δὲ ἐστι τὸ ὑποκείμενον τὴν ὅρασιν· τὸ ὁρᾶν.

τουτέστιν ἡ χρῶμαι· ἡ σχῆμα· ὁρατικὴ δύναμις, τὸ
ἔχον κ φύσει τὸ ὁρᾶν· κ ἡ δύναμις τοῦ ὁρᾶν· κ ἐν
κοινῷ κ αὐτοῦ φλοιῷ· ὁρατικὸν ζῷον ὁ ἄνθρωπος·
ὁρῶμεν δ ἡμεῖς· ὁ κ χρῆσις τῶν ὁρατικῶν
δυνάμεων· εὐεμερεῖν ἐν ἡλίῳ· οὐ θέλω σε εἰδέναι·
αὐτὴ ἡ θελητικὴ δύναμις· ἡ τοῦ τυχόντος φύσει δοθεῖσα
πρὸς τὸ δημιουργεῖν· τουτέστιν τὸ δύνασθαι θέλειν·
θέλειν δ ἐστὶ· τὸ κ χρῆσθαι κ ἐν τῷ θελητικῇ
δυνάμει ὁρᾶσθαι· ὀνομάζεται δὲ θέλειν καὶ θέλησις·
τουτέστιν δύναμις τοῦ θέλειν· θελητὸν δ ἐστὶν· τὸ ὑπο
κείμενον τῇ θελήσει· αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὃ περ θέλεις·
οἷον, θέλω πλοῦν· τὸ πλοῦν θελητόν ἐστι· θέλω
σωφρονεῖν· τὸ σωφρονεῖν θελητόν ἐστιν· ἀν
θελητὸν δ ἐστὶν· ὃ περ τίς θέλει· ὡς περ ἀόρατα
ὅ περ τίς χορᾷ· τί δ θέλει· ὅμοιον θεῖναι θεῷ·
θέλει φυγεῖν· θέλει πιεῖν· θέλει πλοῦν· θέλει
σωφρονεῖν· ἐστὶ γυναικί· πρὸς δ θέλει· ἡ γυνὴ θε
λεῖν καλεῖ· ὡς κατὰ νόμον θεῖ· τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ
μιγνύναι· ἡ κακῶς ὡς παρὰ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ ἀλλοτρίᾳ
θελητὸν δ ἐστὶν· τὸ ἐκ φύσεως ἔχον τὴν θελητικὴν δύ-

οἷον, ὁ ἄμοσ, ὁ ἄνθρ. ὁ θεὸ. ἑκάστου αὐτῶν ἐκφύσε
ὡς τὸ θελητικὴν δύναμιν. καὶ τὸ ἑκάστου τοῦ θεοῦ τὴν
ὑποστάσε θέλημ. καὶ ἑκάστου ὑποστάσ ἀνθρ θέλημ.
ὅπερ καὶ ἑκάστου ὑποστάσ ὡς φυσικοῦ λ. φυσικὸν τοῦ λ
τὸ ἐν πάσαισ ταῖσ ὁμοφυΐαισ καὶ ὁμοουσίοισ ὑποστα
σεσι θεωρούμενον. θέλω μὲν ἀεὶ τὸν ὁκχρηματὴν τὴν
θελήσεν. τουτέστι τὴν θελητικὴν δύναμιν ὡς ὁρᾶν μ.
ἤγουν ὑπόστασιν. τὸ οὖν θελήσαι, ποτὲ μὲν σημαίν
τὴν θέλησιν. τουτέστι τὴν θελητικὴν δύναμιν. ποτὲ δὲ
τὸ θελητέον. τουτέστι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὅπερ θέλομεν.
ἡμεῖς δὲ θέλησιν φυσικὴν καὶ τὸ ὅλον θέλημ φυσικόν,
πᾶσι τοῖς ἀμόσι ὡς τὴν θέλημ. καὶ πᾶσι ἀμόσι θε
τουτέστι κεχρῆται τὴν θέλησιν. θελητικὸν τοῦ θεοῦ
ὁ ἄμοσ. τὸ θελητὸν, οὐ φυσικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ
γνωμικὸν καὶ ὑποστατικόν. ἀλλ' οὐ πᾶσι ἀμόσι ὡσ
αὐτὸ θέλημ. οὐ τὸ αὐτό. ὡσπερ τὸ πῦρ θέλημ καλὸν
ἢ κακόν. ἢ τὸ τί θέλημ. τόδε ἢ ἐκεῖνο. οὐ φυσικόν.
ἀλλὰ καὶ γνωμικὸν καὶ ὑποστατικόν. ὅτι τε ἀνθρ
καὶ ἄμοσ. ἐπὶ μὲν τοῦ ἁγίου καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος.
μία τῶν τρεῖς ὑποστάσε. φυσικὴ θέλησ. καὶ ἡ φυσι
κὸν θέλημ. καὶ ἑκάστου ὑποστάσ ἴδιον θέλητον.

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ἐπὶ μὲν τῆς ἁγίας τριάδος αἱ τρεῖς ὑποστάσεις ἐν
ἀλλήλαις εἰσί· καὶ ὁλόκληρος καὶ τὸ πᾶν, διὰ δύναμιν
εἰσὶ τῆς πρὸς· καὶ διὰ τοῦτο μὴ κίνησις ὡς αὐτῆς,
καὶ τὸ αὐτὸ θέλημα· οἱ ἀνθρωποι δὲ καὶ οἱ ἄμοιροι ἕκαστος
ἀπὸ τῆς μιᾶς κινήσεως καὶ θελήματος τῆς ἑαυτοῦ ὑποστάσεως
εἰσὶ μία σάρξ φύσεως. διὰ τοῦτο καὶ μὲν διὰ τοῦ
θέλειν καὶ τὸ θέλειν, ὅν καὶ φυσικόν· τὸ δὲ πάσχειν
καὶ τὸ τί θέλειν ὑποστατικόν καὶ γνωμικόν· καὶ
μία μὲν αὐτῶν θελητικὴ φύσις· πολλοὶ δὲ θε-
λόντων διαφόρων, καὶ ἄλλος ἄλλο θέλει τῶν
θελητῶν τοιγαροῦν· ὅρος ἰσοδυναμικὴ τε καὶ λογικὴ
καὶ δὲ ἰσοδυναμικὴ πρὸς τὴν αἰσθητικήν· ταῦτα δὲ ὡς ἀλό-
αἰσθητικὴ ὁρᾶται· ἀλλὰ ὑλικὴ· καὶ δὲ αὐτοῦ εἰσιόντος
ὁ δὲ ἄμφω ἰσοδυναμικὸν ὑπάρχει λογικὴ· ὡς δὲ ἰσοδυ-
ναμικὴ καὶ αἰσθητικὴ ὁρᾶται· ὡς δὲ λογικὸς λο-
γικὴ καὶ αὐτοῦ εἰσιόντος· θέλησις δὲ ὡς φυσικὴ
ὅρος ἰσοδυναμικὴ τε καὶ λογικὴ· μόνον κρίσις
τῆς φυσικῆς· φυσικὴ δὲ θέλησις αὐτῆς εἰσι· πρὸς τὸν
τὸ ὑποτάσσεσθαι τῷ νόμῳ τῆς θεοῦ· φύσει τὸ δοῦλον
θεοῦ καὶ ὑποχάριος ἀλλὰ· ὅτι τὸ τῆς φύ-

ὑποστατικὰ· οἷον, πᾶν δή τω· ὑπῆρξε· ὡς τὰ τοιαῦτα·
ὑποστατικὰ ὡς γνωμικὰ καὶ θελητά· ὁρίζεται δὲ κα-
θόλου μὲν ὡς κατὰ οἰκείαν γνώμην τὴν κοινὴν ὑπο-
στάσιν· καὶ οὐ καταγνώμονθοῦ· ὡς τρόπῳ χρήσε-
τῆς φυσικῆς θελήσεως· κατὰ γνώμην τὴν κοινὴν
ὑποστάσεως· τὸ οὖν ἀποτελούμενον ὑπὸ τῆς γνώμης
διάφορον τῆς γνώμης ἐργαζόμενον· ἀλλὰ φύσιν μὲ-
σον ἀμέσως οὐκ ἔχει φυσικῶν θελήματα· λέγεται δὲ τὸ
μὲν εἶναι θελήματα· τὸ δὲ τὸ θεῖον τὸ ἀγαθόν·
ὡς τὸ ἕτερον τὸ πονηρὸν τὸ διαβολικόν· καὶ πνευμα-
τικὰ τὸ ἀγαθὸν θελήσει ἀμέσως· τὸ δὲ θεῖον θελήμα·
πνευματικὸν τὸ πονηρὸν· τὸ δὲ διαβολικόν· ἀλλὰ γνωρίσει μ
ἀσάδυνατον οἷα οὖν φύσιν χρήσασθαι πρᾶγμα·
τῆς δυνάμεως ἀκτῆς θυλάκου· οἷον, ἀδυνατεῖ
τὸ πῦρ μὴ καταθυλάκου τὸ πάσχειν δυνάμει
πῦρ· ὁμοίως δὲ τὸ χρυσοῦν βαδίζειν· ἢ μὴ
τὴν βαδιστικὴν κτῆσιν θυλάκου δυνάμει· ἀτ δὴ κ
ἀμέσως· ἀδυνατεῖ μορφῶν· ἢ μὴ τὴν μόνον κτῆσιν θυ-
λάκου· ἀ δὲ λαλῶν· ἢ μὴ τὴν λαλητικὴν κατὰ
θυλάκου· ὁμοίως δὲ ὁρᾶν ἀ δὲ θέλειν· ἢ μὴ

φυσικῆς θελητικῆς ἐξουσίας. δηλοῖ τὸν πρῶτον,
φύσει ἔχομεν τὴν δυνάμεις τῆς θελήσεως. ὁ πρόδηλον θέλομεν.
εἰ γὰρ θέλομεν. ἀπὸ εἰς ὢν γὰρ κοινῇ ἰδιᾷ. ἐπεὶ δὲ
δύο φύσεις, εἰ δὲ δύο φυσικαὶ θελήσεις. ἡμεῖς θεὸν
τέλειος. εἰ δὲ ἄνθρωπος τέλειος. μονοθελεῖς τὴν
θεότητα ἰδιοποιεῖται. μὴ τὴν μὴ τὴν αὐτότητα.
εἰ δὲ θέλομεν εἰ διαφορὰ θέλομεν κατὰ τὴν φυσικὴν
διαφορὰν. θέλουσι εἰ πολυπόδυναμεῖς. πολυποδύνα-
μεῖς τὸ θέλειν θέλημα. τὸ δὲ τὴν ἀρκοῦσι, γὰρ πολυπόδυ-
μαμεῖς πολλά. ἀλλ' ἀσθενεῖς εἰ παθητικῆς. παθητικοὶ
τοῦ εἰ ἀσθενεῖς τὸ αὐτεξούσιον θέλειν. εἰ ἀλλοιοῦσι ἀλλο
φυσικῆς θελήσεως. γὰρ τοῦ τὴν σαρκὸς θελήσεις
καὶ τὴν θεότητος ἀεὶ θελήσεις. φύσει τὸ θελητικὴ
εἰ ὀρεκτικὴ καὶ θρεπτικὴν φύσει μορφῶσι εἰ πόσι.
εἰ ὑπὸ εἰς τοῖς γὰρ. ἀλλοιοῦσι θεοῦ τὸ ὀρεκτικὸ
γὰρ αὐτὴν τοῦ τὸ ὁρᾶσθαι. ἀεὶ θέλει τὴν αὐτὴν φύ-
σιν ὁρᾶσθαι φυσικῶς. εἰ ὡσαύτως φέρει εἰ ὁ τε.
κατὰ μὲν τὴν φυσικὴν διαφορὰν. δύο θελήσεις
ἐπὶ τὴν κοινὴν ἰδιᾷ. γὰρ ἐνεργοῦμεν
τὸν τῶν θέλω, θελήσεις. τὸ φυσικὸν αὐτοῦ

θελησις. οὐτε φυσικὴ θελητικὴ δυναμις.
οὐτε τὴν φυσικὴν αὐτὴν ὑποκειμενον. οὐτε φυ
σικὴ χρησις τῶν θελησεων. ὡσαυτως γὰρ
τῆς φυσικῆς τὸ θεληματικὸν, δημιουργικόν. τὰ
δὲ παραφυσιν μὴ κατὰ μετὰ αμαρτιαν τῷ θεῷ θελη
ὁ περὶ. καὶ τοι καθαρωτατα μὴ ἐν αμαρτια τῆ
κοσμου ὁρωμενα. τουτεστι καὶ ταυτὸ κατὰ
καθολικὸν. αμαρτιαν ὡς δυνατον εν τῷ σωματι αὐτοῦ. διαφερει
μια τοῦ χυ ὑποστασις φυσικῶς. εἰ δὲ θελ
καὶ τὰ φυσικὰ. ὡς θεὸς λογικὸς ὡς
ψυχὴ ὑπηκοος γεγονὼς. λογικὸς ὡς θεὸς σω
τηρ ὡς τῷ πατρι. τῷ πνευματι καὶ ὡς θεὸς θελημα
τι. ὡς ψυχὴ ὑπηκοος γεγονὼς τῷ θεῷ ὡς τηρ λογικὸς
αὐτῷ θελημα. τῷ κυριῳ θελημα. ὡς κυριος τῷ θεῷ ὡς τηρ
τὸ θεῖον αὐτῷ θελημα γενομενον ὑπηκοος τῷ πατρι
τὸ θεῖον θελημα ἤτοι ὑπηκοον. ἤτοι πρακ
κοον. ταυτὰ ὡς τῷ ὑποκειμενῳ. ὡς φησιν ὁ θεολογος
γρηγοριος. ὡς τῷ δουλῳ μορφωσις τῷ δεσποτῃ
προσλημματι. γενομενῳ ὑπηκοος φυσικῶς

καὶ τὸ ἀμίμητον αὐτῷ θέλειν· ὑπαλλὰ τὸ αὐτοδεσπότου
καὶ ἀβίαστον· ὑποτάσσεσθαι θελήματι εὐθέρῳ
θελήματι· καὶ θέλειν τὸ ἴσον καὶ θέλεσθαι τὸν θεὸν θέλειν
καὶ θέλειν καὶ θέλεσθαι ἄμισον τὸν ἀμίμητον· οὐκ ἐμαυ
τὸν ἀπιμμόμενος· ἀλλὰ δι' ἀπιμίν φύσιν· καὶ θέλειν
τὸ καὶ θέλεσθαι τὸν ἀμίμητον ἴσον καὶ ὑποδεκτικὸν καὶ θέλειν θέλεσθαι
αὐτῷ· καὶ τὸ τοῦ αὐτεξουσίου ὑποτάσσεσθαι τῷ τοῦ
ἀμίμητον αὐτῷ θέλειν· τὸν θέλειν αὐτῷ θέλειν·
θέλεσθαι καὶ τὸ εὐεργέτεν θεὸν καὶ τὸν μακάριον
ἀρχαῖον· πάντων τῶν χρόνων καὶ τόπων· καὶ ἀιδίως ὄντος
καὶ παντὸς θεοῦ· ποιητικὸν τε καὶ προμονητικὸν καὶ αἰτίαν
θέλεσθαι ἄμισον· καὶ φύσει καὶ δυνάμει τὸν κατὰ
φύσιν ὄντα ὀρεκτικὸν καὶ τὸν ὁμοιοδεῆ τῷ θεῷ· προ
ὄντα ζωῆς κτικὸν· καὶ τὸ ὁμοῖον τοῦτο εἶναι καὶ
ζῆν καὶ κινεῖσθαι· καὶ τὰ σθένος ἔχοντα καὶ μονοειδῆ
τὸ οἰκεῖον ἐφιέμενον φύσει καὶ πληροῦν ὅλον τὸν
θελητικὸν τοῦ ἑαυτοῦ· καὶ φύσιν· καὶ πάντων τῶν ὄν
των αὐτῷ· τῶν τῶν ἅπαν λόγῳ καθόλου καὶ τὸ
καὶ ἀρμόζον ὀρεκτικὸν ὂν ἀκόρεστον· διὸ περ
ἔρωτι τοῦτο τὸ φύσει ὀρεκτικὸν θέλειν θεῖν.

θελησις φυσικὴ· ὁρθοδοξολογικὴ τοῦ καὶ ζωοποιοῦ· μόνωσον ἡμῶν
τὴν μετὰ τῆς φυσικῆς θελήσεως τοῦ μισοῦντος τὸν μακαρίου
κλήσεως· δυνάμει τοῦ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· καὶ πάλιν·
ὁρθοδοξολογικὴ τοῦ φυσικῆ καὶ ἀλλήλοις· καὶ πάλιν·
αὐτοκράτορος μοῦ· κύριε αὐτοῖς· Ἐν μὲν τῷ
πλάσαι θεὸς τὸν ἄνθρωπον· ὁποίησε αὐτὸν φύσει ἁμαρτίας
καὶ θελήσει αὐτοῖς ὁμοίως· καὶ φύσει ἱερὸν αὐθαιρέτοις· καὶ
φύσει ἁμαρτίας· πᾶσα κτίσις· λογικὴ τοῦ καὶ
ἄλογος· αἰσθητικὴ καὶ ἀναίσθητος καὶ ἀβάσταστος· ἀλλ' οὐ
πᾶσα κτίσις θέλησις αὐτοῖς· καὶ κατὰ φύσιν ἁμαρτίας
καὶ αὐτοῖς θέλησις· ἀλλ' οὐ τρεπτὴ· ἀλλ' ἀτρέπτος·
Εἰ δὲ κατὰ φύσιν θέλησις καὶ αὐτοῖς ὁμοίως καὶ ἁμαρ-
τίας καὶ ἀτρέπτος· πᾶσα κτίσις ἁμαρτία θεῖ
φύσει· πάντων δὲ ὁποίησε· καὶ ἀλλ' ἀτρεπτὴ·
ὅθεν καὶ γεγένησε ἀπὸ τροπῆς ἤρξατο· τρεπτὴ κατὰ φύσιν·
τροπὴ· καὶ τὸ μόνον τοῦ φυσικῶς πορευόμενον·
Εἰ δὲ τὸ αὐτὸν ἀκαταλήπτου θέλησις· ποίαν θε-
λήσει ἀπὸ τοῦ πρὸ ὑπάρξεως· εἰ τὸ ἀόρατον ἀ-
καταλήπτου θέλησις· ποῖ θέλησιν ὑπόμονον ἀρχόμενον·
Εἰ τὸ ἀόρατον ἀκατάληπτος θέλησις· ποίαν θέλησις

ὁπλήρωσ πᾶσ δικαιοσύνην· ὅτι εἰ τὸ πᾶσ ἀρεστὴν
μεταλαθὼν καὶ πᾶσ δικαιοσύ· ἀλλοὺς αὐτῷ προ ἰωάνου
λάβοντ· ἀφ ὧν τι· οὐτ τὸ πρῶτον μὲν λ πληρῶ
πᾶσ δικαιοσύν· ἀρεστὴν εἰ τὸ πᾶσ καὶ δικαιοσύνην
ὁπλήρωσ ἀλλὰ ὑκ ἐρῶ· οὐδὲ ἀρεστὸν προσέκοπτ·
ἀλλὰ ἀμαρτεῖν ἐμωσ τέλεοσ ἡμῖν· οὐτ τὸ μὴ ἀμαρτάνειν
θεῶ· ἀλλὰ θεῶ τέλεοσ· γίνοιτο μὴ ἀμῶν τέλεοσ·
εἰ ἀμῶν οὐ κ ἀμφοτέρ θέλει· τὸ πρῶτο παθὼν τὴν
ἡμῶν γὰρ κ ἀσαντο· τὸ τὸ ἀπρόσλ πτον ἀθεραπεύτ·
ὡσ ὁ θεολόγοσ ἔφη γρηγόριοσ· τί γὰρ τὸ παῖσον
ἀμὴ τὸ θέλειν· ὁ πρὸ ὢν ἁμαρτ· αὐτὸ
μᾶλλον ἐδεῖ τὸ τῆσ θεραπείασ· ἀλλ' ὅτι τὸ ἁμαρτῆσ
γὰρ ἀναλαβεῖν· γὰρ τὴν ἁμαρτήσασ ἰσχυρὸν ἐ ἀ
γελαμεν· ἀλ τοῦτο γὰρ ἀναλαμ· γὰρ τ ἐ τῆσ
ἀπόστησ· αὐτὴ τὸ ἁμαρτεῖν· εἰ τὸ ἀμῶν γὰρ ἀ
γελαμεν θέλειν· πᾶσ πρὶν ἢ γνῶναι καλὸν
καὶ πονηρόν· ἀπαθὴ πονηρίαν τοῦ ἐκλέξασθ
τὸ ἀγαθόν· οὐ γὰρ τὸ θεῖον θέλειν· ἀπαθὴ ἢ παθεῖν
ἢ ἐκλέγεται· ἀπαθὴ τοίνυν πονηρίαν· καὶ ἐκ
λέγεται τὸ ἀγαθόν· ὑπαλλοτρίωσιν αὐτοῖσι ὡσ λύσ·
ὦ πρὶ κ θέλεμαι· ἢ γὰρ ἐκλογὴ αὐτοῖσι γ
θελήματ· ἀλλ' οὐ καθ' ἡμᾶσ βουλόμενοσ καὶ

κρίν· ὡς ἀμφω τὴν ἐνδυτίαν· ἐφ ὃν φωνὴν κακῶν
λογισμῶν ὡς ἐγνωσμένος τοῦτ' ἐστὶν· ἀλλὰ μόνον τὸν ἀπὸ
ὁ περὶ ἀν τὴν θρόνον θελήματι ἀδοκὶ· ὡς γὰρ τὸ τὴν ἀδελ
λὸν τὸν ὁ φλῶν· δηλονότι φ· πρὶν ἢ γνῶν καλὸν ὡς
πονηρὸν· οὗτος ὁ γὰρ ὢν ἐν λογισμοῖς αὐτοῦ πονηρὸν· ἀφὼ τὴν κα
θυπόστασιν· ἀκαθαρσίας· ἀλλὰ τοῦ· γὰρ ὁ ἀγα
ζομένος εἰς τὸν λογισμόν· ἀλλὰ αὐτὸς ἀεὶ· ὁ φόνος τοῦτο
κακόν· τοῦτ' ἐστὶ ὡς ἑαυτοῦ· ἐκάλεν τὸν ἀμπέλιον
αὐτῆς· τοῦτ' ἐστὶν τὴν φυσικὴν ἀμπελόν· πρὸ ὑπε
κείμενον τὸν πρὶν κοῦς θρόνον αὐτῆς θελήματι· ἀφ' ὡς τὴν ἀλλ
λοκόθρανον καταδέξατο· φησὶν· ὡς ἰδοὺ ἀλλόφυλος ἐμίανεν
αὐτόν· ὃς ἀπεγόμενος τὴν ἀμπελῶνα· φησὶν· ὅτι
τοῖς ἀλλοφύλοις αὐτὴν ἐν τελείᾳ πόνου· ὡς ὡς χαρὰ δεδόσθαι·
εἰς τὴν ἀκατάλληλον καταδέξατο· τὸ θέλημα ἀκάθαρτον·
φησὶν· ὀλίγοι ὀλίγοι· λειμώσαν βαλεῖν· τοῦτ'
θεέ μου θεέ μου ἴδε τί με ἀκατέλιπες· πορεύεσθε
ὁ θεὸς πρὸς τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπο
θανάτου ἀπόμενον· ἀκάκατελάφθη· ὁ ἀνὴρ
αὐτοῦ· ἐν ἀχαρίστῳ τῷ θεότητι αὐτοῦ· ἐν ἀδοξίᾳ θεῖ
ἐν τῇ τιμῇ αὐτοῦ ἀκατελάφθη ἀπὸ ἀδόξου· ἀλλὰ κεφά
σαντος ὁ θεὸς πρὸς τὸν ἰδιόν υἱόν· ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν πορε
ὀνόμασε αὐτὸν ἀπὸ μακρόθεν αὐτῆς· ὡς πάθος ἀδικίας ἐν κα

ἀναμαρτη τῆς θεότητος. διὸ τὴν πρὸς κακὴν δόξαν
ὑπὸ κόσμου μάχεται θανάτου νεύσῃ. καὶ ἀσχήμονος
καταφρονήσας. δόξης καὶ ἀφθαρσίας τιμῶν. τῆς θεί-
κῆς ἀπεφήνατο. εἰ οὖν μὴ φύσει ὁμολογοῦν τῆς
σωθέντος. καὶ τὸν διόδοτον νοῦν, τῆς τῆς φύσεως διαφορὰν
καταδέχονται. πῶς οὐδὲ φύσει ὡς κατὰ πάλιν
μίαν ἐνέργειαν θέλησιν τεραστάσθαι. ἀλλὰ φασὶν.
γὰρ φυσικὸν τὸ θέλειν. ἀλλ' ὑποστατικόν. ποῖον οὖν
θέλειν λέγετε. τὴν θελητικὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀπαρέμφατον θέλειν.
καὶ τὸ φυσικὸν θέλειν τοῦ. ἢ τὸν τρόπον τῆς τοῦ θέλειν,
χρῆσις; τουτέστι καὶ τὸ πῶς θέλειν. καὶ τὸ κατοικεῖν
γνώμην καὶ κίνησιν θέλειν τοῦ. ἀλλὰ μὴν τὴν θελητικὴν
δύναμιν ὑποστατικὴν φαμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον θέλειν γ
καθ' αὐτὸ φαίνεσθαι. πῶς οὖν ἀνόσιον τὴν θέλησιν
δύναμιν καὶ τὸ ἀπαρέμφατον θέλειν. ὡς ἐν πᾶσιν ταῦτα
ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔδοξε θεωρεῖσθαι ὑποστάσεσι. φυσικὰ
καὶ ὑποστατικά. γὰρ πᾶν ἀνόσιον τὸ αὐτὸ θέλειν. καὶ
ὡσαύτως. ὡς τὴν μὲν θελητικὴν δύναμιν καὶ τὸ ἀπαρέμφατον
θέλειν. φυσικὸν τὸ τὸ θέλειν. καὶ τὸ πῶς θέλειν.
διάφορον κατὰ κάστην ὑπόστασιν. καὶ ἀνόσιον
βλάκος ὑποστατικόν. καὶ μαρτυρεῖ ἰωάννης ὁ ἅγιος

Gray Scale
0 1 2 3 4

ὑπόστασις· ὅτι ὡς ἐν μιᾷ πρώτῃ λόγῳ
τοῦ πατρὸς ὑπὲρ καὶ τῆς δημιουργίας καὶ προαιώνιος
ὑπάρχει· καὶ τοῦ βουλήσει ἐμφυτομένου παρὰ θεοῦ· καὶ τοῦ
βουλήσει· ἐμφυτομένου τῆς φύσεως καὶ θελήσεως· Ἔστι δὲ ὑποστα
τικὴ καὶ θελητικὴ δύναμις· καθ' ἑτέρου ὑποστατικόν·
ὑιὸς τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἑτέρου· τῷ φυσικῷ καὶ ἀδι
δακτῷ· ἀλλὰ τοῦ διδάσκεσθαι παρ' ἡμῶν· καὶ δι' ἡμῶν· καὶ κο
μᾶσθαι· καὶ ἀναπαύεσθαι· ὅτι καὶ θέλημα διδάσκεσθαι τοῦ
πατρὸς θέλημα καὶ τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὑπὸ θεοῦ· διδάσκεται·
οὐ τὸ θεῖον διδασκαλικὸν θυμόμενον· τοῦτο τὸ φυσικὸν
καὶ ἡμῖν παραδοθὲν δεδόσθαι· ἀλλὰ τὸ καλὸν θέλημα ὑπὸ θεοῦ·
ἐὰν τὸ θεῖον φυσικὸν· τὸ δὲ τοῦ πατρὸς θέλημα· ὑπο
στατικὸν ὑπάρχον· πλὴν τῆς ἁγίας τριάδος· ἐκεῖνο
ἐστὶν ὁ αὐτὸς θέλει· ἀλλὰ τὴν θεότητα τρισὶ
ὑποστάσεσι καὶ τὴν θεότητα οὐσίαν· ὁμοῦ τῆς
ἁγίας τριάδος· ὁ ὑιὸς λόγος τοῦ θεοῦ
ὑιὸς θεοῦ· ἐστὶ τῷ ἀμόνῳ τῷ τοῦ πρὸς ὑιὸν πα
τὸ ἀμόνῳ τὸ γενέσθαι ἀμόνον· ὑιὸς ἀκοιβῶς πρὸς
ὑιὸν· ὅτι ὡς ὁμοῦ τὴν ἀμότητα φυσικὴ ἰδιότητα
ἀκοιβῶς τὸν πρὸς τὸν πατέρα· διὸ φύσει ἐστὶ· ὑιὸς
φυσικὸς ἰδιότητος· ἐπὶ ποιότητος ὑιὸς φυσικός·

ὁ πρὸν σώζῃ· ἐὰν τὸν φθαρῇ τὸ ὅρον τοῦ θεοῦ.
ἀρα οὖν οὐ θέλει τὰ ἀμόσσῃς· ἀδικεῖ· ἀνὴρ γὰρ ὅ
ποτε ἀμόσσῃ θέλει· ὅρα φυσικὴν θέλησιν· ἡ
πάντων ἐνδιάθετος τὸ τυπικὸς φύσις· ὁρίζεται ὁ λόγος.
φυσικὴ ἡ· ἡ τῶν λογικῶν ὅρος· κατὰ τὸ ἰσοῦται ἀλλ.
κατὰ φυσικὴν· κατὰ κοινὴν θεωρίαν· κατὰ τὸ
μέρος τὸ αὐτεξούσιον· εἰ οὖν γοῦν τὸ θέλησιν
αὐτεξούσιον ἀκαμέλαβεν· ἀκαμέλαβε τὸ κα
τάκοιν· μᾶλλον δὲ μὴ τὸ τὴν κατάκοιν ὑπο
λαμβάνει· ἡ ἀμνημονεῖ καὶ ἀμέλει θέλησιν· πόθεν
οὖν θέλησιν ἔχει θεὸς θέλησιν θέλημα τοῦ ἐκ τῆς
ἀγαθοῦ θέλημα τοῦ ἀγαθοῦ· τὸ θέλησας λαβὼν
οὐκ ἐδωρήθη· ἀλλ' ἀπολωλεκὼς τὸ θεοῦ θέλη
ἀλλὰ δώσαμεν· πῶς οὖν αὐτὸ τοῦτο λέγει· οὐκ
θέλω θέλησιν· τὸ ἐφ' ἑαυτῷ κρίσις· πόθεν τὸ τὸ
κ τὸ ἀμοιβαῖον· τὸ τοιοῦτον· ἀλλὰ ἀμνημονεῖ· ἡ
τὸ ἀμνημονεῖ θέλησις καταδοκεῖ κρίσιν· τοῦτο ὁ
χρὴ θέλησιν· ἀλλὰ φασὶν οὐκ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐδόθη τοῦ
αὐτῷ τὸ αὐτεξούσιον· ἀλλὰ κτῆσιν· εὐθὺς ἀφαιρεῖται
τὴν θεολόγον ἐνεργεῖν ὁρίου· τοῦ αὐτεξουσίου τιμῶν

αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ πάλιν τὸ πρὸς τοῦτον λόγῳ καὶ
ἡ κόμι τοῦ τοῦ μακαρίου· ἀκρῶς γὰρ τὸ λογικὸν ὑπὸ
κ̄ φύσει· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ μόνον· διὸ ἐπιλαμβάνεσθαι
λογικῆς τυχόν· ἀλλὰ λογικὸν ὂν κε προσλαμβάνει·
καὶ πόσον τε πρὸ πόσου λέγεται τὸ καὶ εἰκόνα·
καὶ τὸ λογικὸν μέρος· καὶ ὁμοιόν· κ̄ τὸ εἰμὶ
τῶν μεῶν λόγων· καὶ προσαλλήλων πᾶσα· καὶ τὸ
ἀρχικόν· καὶ τοῦτο καὶ ἀγγελικὸν καὶ ἀνθρωπικόν·
ἔτι δὲ καὶ κτιστὸν καὶ ἀόρατον· καὶ τὸ ἀθάνατον
τὴν ὑπὸ τοῦ ἀδάμ· καὶ θνητὸν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀβελ·
καὶ ἐκπορευτὴν τὴν ὑπὸ τοῦ σήθ· καὶ τὸ θ̄
ἀρχικόν· φύσει δὲ δοῦλον μὲν τυχὸν τὸ σῶμα·
καὶ ὑπεροψίας ἑαυτοῦ· καὶ καὶ τὸ ψυχὴ πᾶν τὸ
κτίσμα· ὅν τρόπον θεῷ ἐμοῦ πᾶν κτίσμα
καὶ ὅν τῷ αὐτῷ· ψυχὴ δὲ μόνον· γνωστὸν καὶ αἰσθητὸν
κτίσμα· καὶ ὅτι καὶ τὸ κοῦ οὐκ ἐμεμνήσθαι ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ μόνον· πᾶν
ὑπὸ τῶν ψυχῶν· καὶ ἀδόρ φύσει ψυχὴ τοῦ φύσει
ἐθέλοντος τὸ φύσει ἀφ καὶ τὸν ἐλεῖν· καὶ
συνεχῶς θεωρεῖ τὸν ὑπὸ ψυχῶν· τοῦ

πυρὶ τὸ ὕδωρ. ἐνδυναμοῦται πολλά· τὸ μὲν πῦρ θερμὸν καὶ ξηρόν· τὸ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν καὶ ὑγρόν· ἀλλὰ νῦν κατὰ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ποιότητας· θερμότητα καὶ ψυχρότητα· ὑγρότητα καὶ ξηρότητα· ἀφ' ἑαυτῶν θεωρεῖν θεωρεῖν ἀνάγκη θεωρεῖσθαι τὴν φυσικὴν ἰδιότητα καὶ τὴν θέσιν· πόσῳ μᾶλλον ὅτι τὴν ἀσυγχύτου ἑνώσεως· ἀλλὰ φασὶν· εἰ ὁ ἄμορφος γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ θέλει, λαμπρὸν μὲν καὶ ἀκίνητον ἐστὶν θέλειν· τὸ ἐν τὸ θεῖον· τὸ ἀγαθὸν· τὸ ἕτερον τὸ δεξιόν· τὸ πονηρὸν· καὶ πνεῦμα καὶ τὸ ἀγαθὸν θέλει ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸν τῆς ὑποστάσεως θέλει· νῦν καὶ τὸ πονηρὸν· τὸν τῆς δεξιᾶς· ὡς μαρίας ὑπερβολή· ὡς κοτ' ἀγοῖ· τὸ θεῖον θέλει· πονηρὸν τὸν νοῦ· μαθεῖν· εἰ οὖν τὸ θεῖον θέλει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγαθὸν θέλει ἀκαὶ καὶ αὐτὸς πονηρόν· ἀλλὰ μὴ ὡς οὐ ἀδύνατον δι' αὐτὸ φύσει μὴ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐνεργεῖν· ἐνεργεῖν· καὶ τὴν δύναμιν ἔχει τοῦ ἔλαττον· οἷον· ἔχει δύναμιν τὴν πνεῦμα· καὶ τὸ λαμπρὸν τὴν πράσθαι δύναμιν· ἢ τὸ χρυσοῦν βαδίζειν· ἀλλὰ τὴν βαδιστικὴν τοῦ ἔχει δύναμιν·

ὅτι δύο εἰσίν· δύο δυνάμεις ἐνεργητικὰς καὶ θελητικὰς
δυνάμεις καὶ ἐνεργητικὰς ἐχούσας· ὅ γὰρ τὸν μονοφυσίτην δυνάμεις, φησὶν ὅτι
μονοθελητὴς κινεῖ ἐχούσας· ὅ γὰρ ὁρῶν· ὅδε τὸν ἐνεργεῖν· δύο τὸν πάσας
δυνάμεις φυσικὰς ἐνεργείας ἐνυπαρχούσας τὸν ὑπάρχοντας· τὸν θελητὰς
τὸν ἐνεργεῖν· τὸν ὑπάρχοντας· καὶ φυσικὰς θελήσεις· τοῦτο δὲ
θελητικὰς δυνάμεις, καὶ· τὸν θελεῖν· πολλοὺς ἀφορᾷ· δυνατὸν
γὰρ· πολὺ τὸ θελεῖν αὐτὸ ἐν αὐτοῖς· ὅ καὶ πάλιν θέλει
θέλησιν ἐν αὐτῷ· ἀλλὰ πολὺ τὸ θελεῖν αὐτὸ ἐν αὐτῷ· τοῦτο τὰ
θελήματα· ἡ τοῦ ὄντος τὸ θελεῖν τὸ θεότητι φυσικὰ φύσιν· ἀ
τρέπτως τοῦ ὄντος· ὅ τὸ φυσικὸν ἀλλὰ τὸν θελεῖν· ἀλλὰ ἀφῶς
αὐτὸ θέλει· διὸ τὸν τοῦτο φύσει θελήματα πρὸς τὸν ὑπὸ τὸν πρε·
πόντως τὸ φυσικὸν τοῦτο φύσει· πρὸς τὸν ὑπὸ τὸν πρό·
σωπον αὐτὸ αὐτὸ· ὅ δὲ τὸν ὑπόστασιν ἐν τῷ ὑπεροσίῳ
θεότητι· φησὶ τὸ ὁμόγνωμον τοῦ ὁμογνωμονικὸν τὸ πρὸς· τὸν
ὁμόγνωμον τὸν ὑπὸ τὸν πρόσωπον· ὡς
ἀπὸ τῶν θελημάτων· ὅτι τὸν ἐνεργεῖν φασί· ὅτι τὸ
τὸν ἐνεργεῖν ὁ μόνος διαφορὰν ἐνεργεῖν θεῖον· τὸ μὲν μόνον ἀπάθειαν αἰσθήσεις ὅπερ καὶ πάθη·
μοῦ τὸν τὸν τοῦ αἰῶνος· ἀλλὰ πάθος οὐσίας ὑλικοῦ·
ἐνεργεῖν· καὶ φυσικὸν ἑκάστου οὐσίας δυνάμεις τε
καὶ κίνησιν· καὶ πάλιν· ἐνεργεῖν φυσικὸν καὶ δυναστικὸν
ἑκάστου οὐσίας δυνάμεως· καὶ πάλιν· ἐνεργεῖν

ἀπὶ φυσικὴν πρόσ. κάθ κίνησιν δυνάμεις ἡ μορφὴ
τυχόν· τουτέστι ὁ κάθ κίνησιν αὐτὸς λόγος· φυσικὴ ἐ
ξ αὐτῆς κάθ πνεῦμα λόγος· λαμβάνει ἐνέργειαν αὐτὴ ἐξ.
ὅσα τὸ ὁρᾶν· τὸ λαλεῖν· τὸ δύνασθαι· τὸ πρὶν πάντ·
τὸ ἐσθίειν· τὸ πίνειν· τουτέστι· κεχρῆσθαι φυσικῇ
δυνάμει· ὡς τὴν πάλιν ἡ φυσικὴ παλλάκις·
ἐνέργειαν λαμβάνει· οἷον πάλιν· δι' ἃ· ὡς τὰ
τοιαῦτα· ὡς ἀπλῶς· ἐνέργειαν ἀπὶ φυσικὴν· κ
ἑκάστης οὐσίας δυνάμεις τε ὡς κίνησις· κεχωρ
μόνον τὸ μὴ ὄν· πῶς ἔχει ἡ φυσικὴ ἐνέργεια·
ἡ δύναμις φύσις ὅκος· κ τὴν ὑπαρξίαν ἡ φυσικὴ
ἑκάστη ἐνέργεια· ὑπαρξίαν ὑπάρχει ἡ φύσις·
ἀφ' ἧς ἔχει δύναμιν φυσικὴ ἐνέργειαν· ἡ φύσις
ἔχει δύναμιν· ὥστε κ φύσις διάφορος· τούτων
ὡς κ θελήσεις ὡς κ ἐνέργειαν διάφορος· ἕτερον ἐστὶν
ἐνέργειαν· ὡς ἕτερον τὸ ἐνεργεῖν· ὡς ἕτερον τὸ τί
ὡς πῶς ἐνεργεῖν· ὡς ἕτερον τὸ ἐνεργητόν· τουτέστι·
τὸ ἐνεργεῖν· ὡς ἕτερον τὸ ἐνεργητικόν· ὡς ἕτερον
τὸ ἐνεργεῖν· ἐνέργειαν κ ἐστὶν· αὐτὴ κ ἐνεργητικὴ
δύναμις· τουτέστι· τὸ δύνασθαι ἐνεργεῖν· ἐνέργειαν
δὲ· τὸ κεχρῆσθαι τῇ ἐνεργητικῇ δυνάμει· τί ἐστιν
ὁρᾶν· μορφῶν· ἀκούειν· πρὶν πάντ· ἐσθίειν· πίνειν·

τῆς ἐνεργείας· καὶ κακῶς· ἐνεργητικὸν δὲ λέγεται τὸ ἔχον
δύναμιν τῆς ἐνεργείας· οἷον ὁ ἄνθρωπος· ἐνεργεῖν δὲ
ὁ κεχρημένος τῇ ἐνεργείᾳ· καὶ γοῦν καὶ ὑποστάσεις· καὶ ἡ ἐνέργεια
πολλαχῶς λέγεται· τὴν ἐνεργητικὴν· πολλὰ δὲ τὸ ἐνεργεῖν· πολλὰ
δὲ τὸ ἐνεργούμενον· καὶ ἡ ἐνέργεια· τουτέστι καὶ δύναμις καὶ ἐνεργη-
τικὴ καὶ τὸ ἐνεργούμενον· φυσικόν· πᾶσα γὰρ δύναμις ἔχει
τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας· καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἔχει τὸ ἐνεργεῖν·
ἐνεργητικὴ γὰρ ἡ ἀνθρωπότης· τὸ δὲ ἐνεργούμενον, χωρὶς μόνον
φυσικὸν· ἀλλὰ καὶ ὑποστατικόν· ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι·
ὅτι καὶ τῆς κλίσεως τριάδος· φυσικὸν πολλοὶ τὴν θελητικὴν ἐ-
νεργείαν· διὸ καὶ τὴν αὐτὴν ὧν τρὶς ὑποστάσεις· καὶ πολλοὶ
καὶ ἄνθρωποι· καὶ τὸ αὐτὸ θελητόν· καὶ τὸ αὐτὸ ἐνεργητόν·
καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς χρήσεως· ἑκάστου γὰρ ἀνθρώπου ἄνθρω-
πος ὑποστατός· ἰδιάζει γὰρ κίνησις καὶ ἰδιαιρετὴς
θελήσεις ἐνεργείας· διὸ καὶ τοῦ κυνὸς ἰδιάζουσα· διὰ τοῦ
δύο φύσεις· δύο ἐνέργειαι φυσικαί· ἐν ᾗ καὶ τὸ θέλειν
καὶ ὅμοιος θέλειν· καὶ δύο θέλημα· καὶ διαφορὰ θελήμα-
κατὰ τὴν φυσικὴν τὴν δύο φύσεις διαφορὰν· θάρσος
καὶ ἀμίμητος· πολυδύναμις καὶ ὁ πάθος· καὶ τὴν
θάρσος· καὶ ἀσθενὴς καὶ παθητικὸς καὶ τὴν ἀμίμητος·
καὶ ἄλλος καὶ καὶ ἄλλο τὸ φυσικὸν ἐνεργεῖν· καὶ ἄλλο

ἐνεργήσει τὴν θεότητα· καὶ ἄλλο τὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ
τοῦ ἀνθρώπου θεοῦ ἐνεργητικὸν· ἀλλὰ τὴν θεότητα θεοῦ
ἐστιν ἐνεργητικὸν· ἀλλὰ τὴν θεότητα θεοῦ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα·
οὐδὲ δύο μουρεῖς καὶ ἀνθρώπους θεοῦ· οὐδὲ τρία καὶ
θεὸν θεοῦ· ἀλλὰ μία βασιλεία καὶ ἐξουσία εἰς τὸ πόσον·
εἰ δὲ καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐνεργήσασα· καὶ θεὸν ἐνεργήσει
ἐνεργήσει· ἀλλὰ ἐνεργεῖν ταῦτα κατὰ μὲν· ὅτι καὶ
ἐπόσασε· εἰ δὲ τὴν ἀνθρωπότητα οὐκ ἀμέλει ἐνεργήσει.
ἀλλὰ ἐξ ἀνθρώπου ἀνθρώπου· ἀλλὰ ἐνόνου· ἀλλὰ ἐλεγόμενα.
οὐκ ἔφαγεν· ἀλλὰ ἔπιεν· ἀλλὰ ἀνθρωπόμορφος· οὐ περι-
ιστατικός· οὐ κάθεν· οὐκ ἀνέβη· οὐ κατέβη· οὐ-
δὲ τὴν ἀνθρωπότητα διεστράφη· ἀλλὰ ἀπόν
λέγομεν· φανερὸν ὅμως ἀνθρωπόμορφος· τοῦτο
οὐ τὸ διηρθρωμένον· ἀλλὰ τὴν ἀνθρωπότητα· εἰδὼς
ἀλλὰ τὴν ἀνάστασιν καὶ τὰ πάθη· καὶ οἱ ἄνθρωποι
πρῶτον· ταῦτα πολυωφέλεν τὴν κυ ἡ οὐ· ὅτι
εἰ ὁ εἰ χ τυχὴν ἀνθρωπον· ἐν αὐτὸς ὁ κς ἐν τῷ
ις ἰωαν ὑ ἀγγελίῳ· ὁ ζοῦσα ἀν ὁ μὴ θεὸν τὴν τυχὴν
μου· καὶ ὁ ζοῦσα ἀν ὁ πολὺ γλαμῆν αὐτὴν· καὶ
πολὺ· καὶ τὴν τυχὴν μὴ θεὸν ὑπὲρ τὴν πρόνοιαν.

ἀπόλλοῦν
μὴ ὢν
χ
ἀρ

ὅτι ὁ σὸς υἱὸς ἦλθε. μαρτυρεῖ ὁ ἰωάνης φωνῶν αὐτοῦ τὸ σὸν υἱὸν αὐτοῦ.
καὶ κυβερνᾶν τὴν τάξιν. ὅτι ἡ τῶν μελλόντων ἐλθεῖν ὀργὴ
μαρτυρεῖ, μαρτυρεῖ καὶ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν πῦρ πορεύεται. καὶ τὸν
πόλεμον ἀρθῆναι τὴν εἰρήνην. καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν πόλει τὴν δύναμιν
πολεμεῖν καὶ τοὺς τῆς πόλεως. ἄλλοι ἄλλοις ἀντιτάξασθαι πρὸς
καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς ὡς τὸ σὸν θεοσεβοῦς. ἀγαλλιᾶσθαι ἀφ' ὑμῶν.
ἐὰν πολὺ τὸν ἐρχόμενον προσμένω καὶ πιστεύω. τὸ σὸν μὲν τὸ μὴ
σταυροῦν. τοῦ ἀμαρτωλοῦ. οἱ ὁδοὺς τοῦ οἴκου μου τὸ τὸ
πρᾶγμα. καὶ ἀφαιρεῖν ἀπὸ σου μάχου παραπεμπτὰ τοῦτο.
τότε ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος σου. ὅτε κόπτω ἐκ τῆς ὁδοῦ πορ-
ευόμενος. ὑπερασθενῆ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν μάχην. ὥστε ἀπὸ
θροσβασί. ἀπὸ πρὸς τὸν ἀλεξανδρεῖς. καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὁδοὶ
τὸ ὁμοιοκαταστικόν. ὡς τὴν γῆν τὸν μάστιγα.
τὴν ἐμπόρευσιν τὴν πόλιν. ἐμπόρευσιν τὴν προσώπου.
ὅτι ὁ σὸς μὲν καὶ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν ἐμὲ. μαρτυρεῖ ἀπὸ
περὶ τὸν. οἱ ἄλλοι. ἄλλοις. τὸ πῦρ. ὁ ἥλιος. τὸ ῥᾶον
ἐκ τῆς πλάνης αὐτῶν καὶ ὑδωρ. ὅτι ὁ σὸς ἀδελφὸς ἐμὲ ἐλεήσας
καὶ τὰ παθήματα ἐμέ. μαρτυρεῖ αὐτὸν καὶ τὰς κραυγὰς αὐτῶν.
τὴν πονηρίαν αὐτῶν τὴν δυνάμεις. ἀδελφὸς τῆς πολιτείας καὶ
ἐλεήσας. ἀπὸ τὴν πῦρ ὀφρύδιον καὶ αἰσθάνεσθαι. καὶ ἀφαιρῶν ἀπὸ
ῥᾶον λάζαρον. καὶ ἀγάπησις τὴν χολὴν καὶ τὸν ὀχλοῦν ἀπὸ
πραΰτητος φυσικὴν τὴν ἀνθρώπων. οὐ γὰρ δὲ τὴν τῶν θεῶν

ἐνεργεῖν φύσει· καὶ ἡ τῆς λόγου· καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
χρωμένου τοῦ ἐκείνου· καὶ τοῦ φυσικοῦ δυναμένου· καὶ
θρέψιν τοῦ σώματος καὶ αὔξησιν· μακαρίου δὲ καὶ
κοιλίας καὶ βασιλέως σώου· καὶ μαστοῦ οὗ ἐθήλαζε·
καὶ ἀλλαχοῦ· τὸ παιδίον ηὔξανε ἡλικίᾳ καὶ φρονήσει· καὶ
τῆς αἰσθητικῆς· ὅσον εἰς τὸν λόγον καὶ αἰσθήσεις·
καθορμὴ κίνησις· ἡ πρᾶξις· ἡ δίψα· ὑστερον τὸ φυσικῶς
διψῶν· καὶ ὡς τὰ ἄλογα· ἡ τῶν ἀνθρώπων δίψα·
ἐπιθυμεῖ τοῦ ἐπιθυμεῖν· φαγεῖν τὸ πᾶν χρῆσθαι τοῦ τε
μεθύειν· ὄθνειος· ἐξαρχθῆναι τοῦ φωνεῖν πρῶτον· μαρ
τύρησον καὶ εἰπεῖν· εἰς ἐξοδίαν παραδώσει με· ἡ πέ
τρα τῶν μαθητῶν τοῦ ποιοῦν· τὸν ἄνθρωπον μαθητοῦ· πρό
τοῦ ὕδρεος· ὅπου ὕδατος· τὸ σῶμα ἡμῶν αἷμα καὶ ὕδωρ·
ἀνέκπτωτος· ἀσφαλίσομαι τοῦ καὶ πᾶν μὲ κάρηνον·
ἀλλὰ οὐκ ἐμπαιγμός· ἀλλὰ φυσικός· καὶ ἐὰν φύσει οὐ
καθόδου ἐμπαθεῖ· ἀλλὰ πρὸ ἀγάπης ἡ ῥῶν ὑπὲρ κ
ράματος· ἵνα τοῦ ἐν μὴ φθορᾷ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ σῶμα
ἀμφθορᾷ· ἀλλὰ τὸ μὴ ἐν ῥάσιν φυσικὸν ὑπὲρ φυ·
ἀμφθορᾷ τοῦ ἡμῶν ἀφ' ὧν ὀφείλω (συνεστήθη τὸ σῶμα
ἀνάλυσις· ἐν τῷ πρὸ τοῦ· αὐτὴν ἐν θεῷ ἐστὶ τοῦ

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

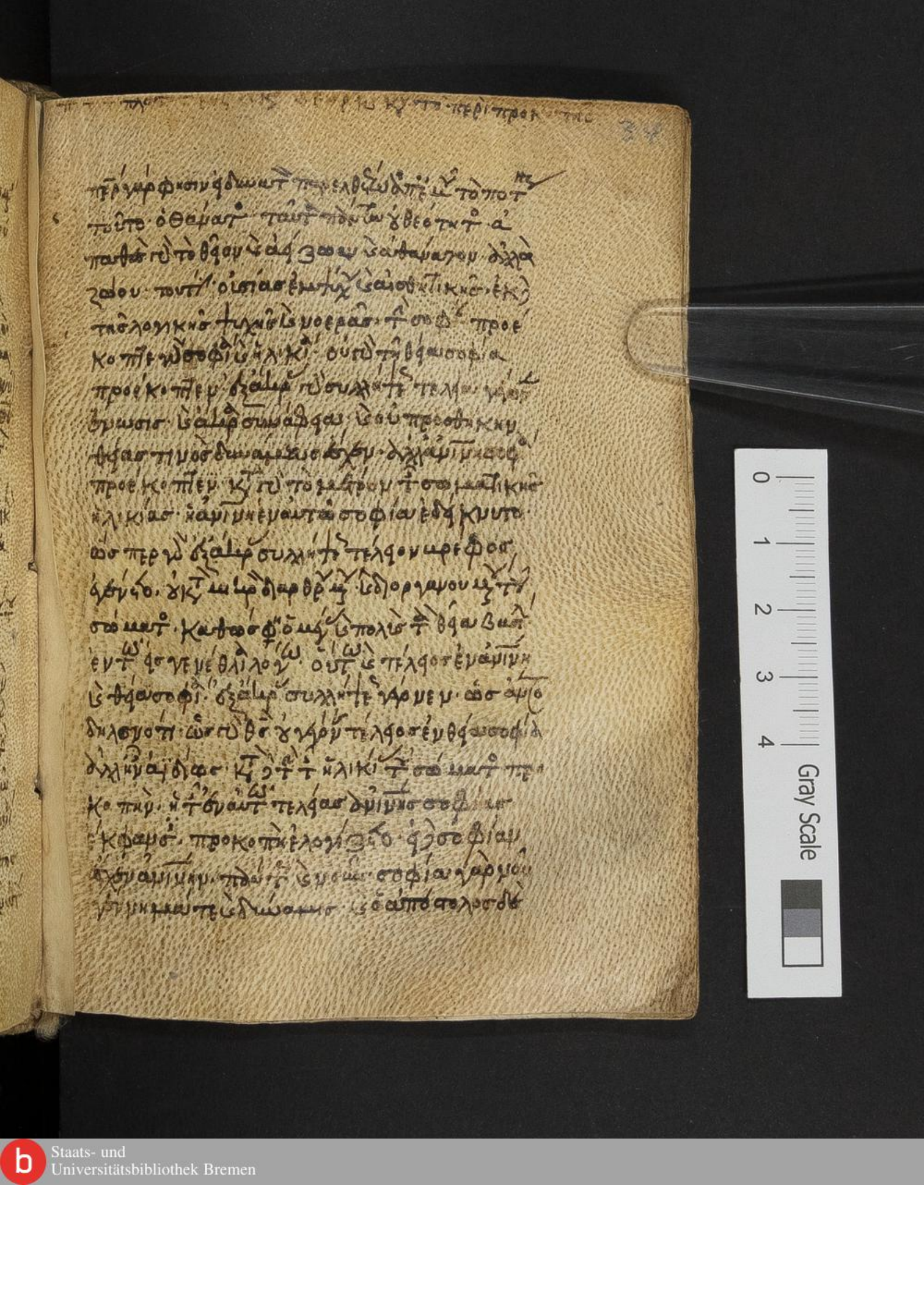

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

φν. ἡμεῖς δὲ νοῦν χν ἔχομεν. καὶ τὸ κατεικόνα
θεοῦ ἤγουν τρεῖς τὸν μορφὴν καὶ βασιλεῖς. ὧν τὰς μαρτύρι
ὑπάρχει. φῆς τὴν κατὰ κοινὴν αὐτὴν νενόμισμον ἀμέλει ἄμορφον.
ἤτοι φύσιν ἄμορφον τυγχάνει. πολὺ τὸν μορφὴν ὡς λόγον καὶ φύσιν
ἀμέλει. ἀμέλει δὲ ὡς θέλημα αὐτοῦ ὁμοίως. ὥσπερ τοῦ τὴν
ἄλογον φύσιν ἀμέλει ἀρόσιν τῶν πραγμάτων. ἀλλ' ὡς τὴν λόγον
ἀπὸ ἄμφω καὶ ἄλογον φύσιν ἀμέλει. ἀκάμπτος. ἀλλὰ λόγον καὶ ἀμέ
λει. μορφὴν ὡς λόγον καὶ φύσιν ἀκάμπτος. ἄρα ἡ πολὺ τὸν οἱ
ἄγγελοι πρῶτον. ὥσπερ δὲ τὸ τὸν φύσιν ἡ πολὺ τὴν κυριότητα
ἀλλ' ὡς πολὺ τὴν φύσιν ἰδιαίτερον πᾶν. ἀδύνατον τὸ φύσιν σου
τὴν. ἀλλὰ τὴν σωματικὴν αὐτὴν ἰδιαίτερον. ὀφείλομεν τοῖ
γὰρ δὲ φύσιν αὐτὴν λέγοντες. δὲ λόγον ἀφ' αὐτὴν. καὶ τὴν φύσιν
θελήματα. τουτέστιν τὸν θελητικὸν δυνάμει. εἰ γὰρ τὸν ὁ φύσιν
θεὸς θελήσει θέλειν πολὺ δύναμιν. καὶ ὅσον φύσιν ὁμολογοῦμεν
ἄμορφον. ἡ γὰρ ἀμίμητον θελήσει. καθὼς ἡ θελήσει λαθεῖν ἡ σ
οἰκονομοῦσα θελήσει. ὡς ἀδύνατον θεῖν. ἀλλὰ δὲ τὴν ὅσοι μὴ, τὴν θέλει
θελεῖν τὸ ἀδύνατον ὡς γράφει. εἰ γὰρ μὴ τὴν ἀμίμητον αὐτὴν τὴν
τὴν θελητικὴν αὐτὴν δύναμιν. ὡς τὴν ταύτην ἡ θελεῖν ἀμίμητα
καὶ κατὰ τὴν τὴν αὐτοῦ θέλησιν. ἐκινήθη τὸ πρὸς τὴν ἀμίμητα.
ὅσον περὶ τὴν θέλειν θέλησιν τὴν θέλειν ἡ θελεῖν ὁ φῶς ὡς ὁ αὐτὸς ὁ
υἱὸς τὴν θεοῦ. θεὸν τέλειον. καὶ ἄνθρωπον τέλειον. ἀλλὰ
κατὰ μὴ τὸν τὴν ψυχὴν. ὑπάρχει τὸν αὐτὸν ὁμοίως ὅσον
ἡ ἀμίμητον αὐτὴν θέλησιν. τὴν θέλειν αὐτὴν ὡς πρὸς ἡ θέλησιν.

καὶ ταῦτ᾽ ἡ θελ᾽ ἡ θελ᾽ ἡ θέω αὐτῷ θέλησ᾽ θέλω
αὐτήν· ὅτι δὲ οὐ χρεία ἡ τ᾽ ἀδαμὰ θέλησ᾽ ὡς τ᾽ θέ
θελήματι· ἀλλ᾽ ἡ γνώμη αὐτ᾽ τ᾽ ἐνάντια ἡ θέλησε τοῦ
θεοῦ θελήματ᾽· καὶ τοῦτο ἡμῖν ἡ παράδοσ᾽· καὶ γ
ὅτι τ᾽ ἀδαμὰ κατ᾽ πολιτεῖαν ὑπήκοος γέγονε τ᾽ θεῷ
θελήματι· ἑκάστη ὑπόστασ᾽ κατ᾽ αἰκεῖαν γνώμην
παρήκοος γέγονεν τ᾽ θεοῦ θελήματ᾽· πάντες
δὲ ἡμάρτομεν καὶ ὑστερούνται τ᾽ δόξης τοῦ θεοῦ·
κατὰ τὸν ἀπόστολον· διὰ τοῦτο ὁ υἱὸς τ᾽ θεοῦ
πρὸ καὶ ἀδοκὶ γεγόνεν ἀνθρ· φύσιν ἀνθρώπινον
ὡς ἐξ· ὑφιστὰ ἀνθρώπινον θέλησ᾽· ὑπόστασ᾽ δὲ ἀνθρώπινον
ὡς καὶ ἐξ· ἰν· ἡ φυσικὴ τ᾽ ἀνθρώπου θέλησ᾽· μὲ
κατοικεῖν ὑπόστασιν καὶ γνωμικὸν θέλημα
πολιτεύεται· ἐναντίωσ᾽ τ᾽ θεοῦ θελήματ᾽· ἀλλὰ
τὸ ἐνοίσω κατ᾽ πολιτείαν ὑπήκοος γέγονεν· καὶ οὐτ᾽
λυθὴ ἡ ἀρχαία παράβασις· καὶ πάλιν εἰς χθὲ
ὡς ἀνθρώπινον θέλησ᾽ κατ᾽ μαρμὰν τ᾽ ἀνθρώπ·
Ο τι φοβεῖ θεὸν φοβεῖ κόν ἡ θέλησε λαθεῖν γὴ ἡ
ἀνθρ· θν· πάντ᾽ δὲ ὡ ἀμὸ σ᾽ ἐρεῖ ἡ θέα θέλησις
ὡς ἐκ ἀδώ ἀμὸ σ· ἀδώ ἀμὸ σ᾽ ἡ ἀνθρ· ἀνθρ·
ὡς θέλησ᾽ ἡ θέλησε· τ᾽ θέας αὐτ᾽ θέλησε ὡς

ἀδοκησασ· ιζ καὶ δοξοκίας τῆς ἀμίμητα αὐτοῦ
φύσει χρήσασθαι τοῖς ἰδίοις· θελήσει λάβω καὶ
μὴ δωρασθῆναι· καὶ πολίτη· περὶ εἰδωλα αὐτῶν·
πορευθεῖς ἀπέκτεινον τὸ πονηρὸν τοῦτο· τουτ'ἐστὶ
τὸ τοῦ θανάτου· ἰδοὺ φύσει κὴ τῆς ζωῆς ὁ
ρόγιος καὶ ἐπιθυμία· ἰδοὺ φύσει λογικὴ τε θεῶν
καὶ ἄλογα κέκτηται· πλὴν μὴ τὸ ἐμὸν γένεσ-
θέλημα· ἀλλὰ τὸ σόν· ἰδοὺ φύσει κὴ λογικὴ
τοῦ μοῦ ὄρεξις· καὶ τὸ ἐμὸν σὺ χαρίζῃ κὴ σὺ χα-
λίμαρα τὸ τῆς ἀλόγου ὀρέξεως· μὴ τὸ ἐμὸν
γένεσθω θέλημα ἀλλὰ τὸ σόν· τὸ ἐμὸν τὸ ἀμ-
φρόνιμον· καθὸ· οὐ κοινωνεῖ σοφίᾳ· οὐ γὰρ
ἀμόσσῃ καθὸ σφάλμα· οὐ γὰρ πάθημα ἀμ-
ρ ὀδύνη· ἀλλὰ τὸ σόν· τὸ κοινὸν ἐμοῦ τε καὶ
σοῦ· οὐ κοινωνεῖ φύσει· ἡ τῆς θεότητος
ὃν τὸ κατάβασιν κὴ ἐν ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν·
ἀλλὰ τὸ θέλημα τὸν πεμψάντων με· οὐ χίνα
ἰδίαν ἐμὴν ἁμαρτίαν ὡς θέλημα· καὶ μὴ
πολιτεύσῃ θέλησι· ἀλλὰ ὑπάκοον ὡς θέλη-
νεμῆται· καὶ τὸ θέλημα τῆς θέλησις ἡ τῆς ἐμῆς
ἀμίμητον θέλησις νεμῆται· θέλημα τῆς πρὸς καὶ ἀ-
δοκίαν· τοῦ πάθους αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτη-

ἐφ᾽ ὧν ὡς ἀρχὴ τὸ ἐμφαίνειν τὸ θέλειν· οἷον τὸν
θέλοντα· ἀλλὰ τὸ θελητὸν ὑπεμφαίνει· ὑπὸ τοῦ θέλειν
θέλοντα ποιοῦν αὐτῷ πρόκειται· αὐτὸ τὸ αἰτιατικὸν τε
καὶ ἀφαιρ· ἀλλὰ τὸ θελητὸν ὅπερ ἐστὶν θέλειν θελόν·
καθὼς καὶ τὸ πρῶτον τὸ θελόμενον αὐτὸ ἐν αὐτῷ
κλιτέον· οὐκ ἐν πολλαῖς θελητικαῖς δυνάμεσι τοῦ θυ-
μοῦ· ὑπὸ θελητικὴν τὸ θυμοειδὲς ἀπὸ τοῦ τοῦ
ἀλόγου· ὅπερ ἐστὶν φυσικόν· ὡς ὑπὸ τὸ θέλειν τοῦτο καὶ θυ-
μός· ἀλλὰ τὸ θελητὸν τὸ φαινόμενον ἀλόγοις· τοῦτο αὐτὸ
τὸ λεγόμενον· δόξαν τινὰ τοιμῶν ἐστὶν ὀρεκτόν· ὥσπερ
δὲ φύσις· ἔστι δὲ θέλειν φυσικὸν· καὶ δὲ ἐνέρ-
γειαι· ἡ μὲν θεῖα τέλειον· καὶ ἀμόρφωτον τέλειον·
ὑπὸ θεῖα τέλειον ὅμως πάντων τῶν θεοπτῶν
ἰδιόμορφα· καὶ πρὸ τούτων τῶν φύσει· ἡ δὲ
ἀμόρφωτον τέλειον· ὁμοίως τελείων τῶν ἀμόρφων φύ-
καὶ πάντων τῶν φυσικῶν τῶν ἀμόρφων ἰδιόμορφα·
ἐν ᾧ καὶ τῶν φύσει θέλειν· καθὼς ὑπὸ τῶν φύσει
θέλουσιν πρὸς τὸ πῦρ· ὡς ὡσαύτως ἡ φύσις· ἔστι
καὶ αὐτὸ θέλειν· ἐν ᾧ καὶ τὴν φυσικὴν
θέλειν· τοῦτο φυσικὴν θελητικὴν δύναμιν·
ὅσον γενόμενον τέλειον ἀμόρφωτον· ὡς ἡ μήτηρ· ὡς ὅσον

Gray Scale
0 1 2 3 4

τῆς χαρᾶς.

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ἐνεργοῦσθαι. θέλει· ἀλλὰ διὰ μίμησιν ἐνεργοῦσθαι.
δύνασιν· ἀλλὰ τὴν θέλει ὑπηρετοῦσαν· ὡς τὸ σῶμα
φύσει κεῖται αὐτὴν θεότητι ἐμφαίνουσα σημαίνει·
ὥσπερ γὰρ ἐστὶ φύσει ὀστοῦν καὶ ὡς τὸ πῦρ· ὡς δὲ
ἐνεργεῖν τοῦτο καίειν· οὐ γὰρ τὸ τέμνειν τὸ πῦρ·
ἀλλὰ καίειν φύσει ἔχει τὴν ἰδίαν φύσιν ἐνεργεῖν·
πολλὴν ὀστοῦν οὐ καίειν· ἀλλὰ τέμνειν ὡς μέλλον
ὄντων· ὅπερ οὐκ ἐδύνατο ἐκείνου τοῦ γενέσθαι· ἡμῶν
ὡς γὰρ ἡμεῖς ἕκαστον τὴν οἰκείαν ἐνεργεῖν ἐνεργεῖν·
ἀμφοῖν τὸ τέμνειν ὡς καίειν γίνεται· ὡς δὲ τὸ ὀστοῦν
καίειν τὸ πῦρ ὡς φύσει ἔχει· οὐκ ἐστὶ φύσει κινοῦν·
ἀλλὰ δύο· μία μὲν τοῦ πυρὸς ἡ καυστικὴ δύναμις
δὲ ἡ φύσει κὴ τοῦ ὀστοῦ ἡ τομὴ· ὡς ἕκαστον ἰδίου
ἀποτέλεσμα· τὸ μὲν τοῦ πυρὸς ἡ καῦσις· τὸ δὲ τοῦ
ὀστοῦ ἡ τομὴ· φύσει καυστικὴ τομὴ· ὡς τμητικὴ
καῦσις· οὕτω ὡς καὶ τὸ κοῦφον ἰδιόν· ἕκαστον
φύσει ἐνεργεῖ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ θεωρίαν· κοινωνεῖ· ὡς δὲ
μία αὐτῶν δύο· δὲ τὸ δύο ἀποτέλεσμα· ἀλλὰ τὸ
μὲν δύνασιν αὐτῶν· τὸ αὐτὸ δὲ ὑπαλλάττει· ὑπαλλάττει·
καὶ ὑπηρετεῖσθαι τῷ θέλει θελήματι· ὡς θελήματι
οἰκεῖα ἐκ τῆς μιᾶς φύσεως ἐπιτάττει τὴν πολλὴν
καὶ ὑπαλλαγὴν τοῦ θελήματος· ὡς ὑπηρετεῖ·

τῆς θεότητος. τῆς παιδὸς ἀγαθοῦ ἐνεργοῦντος καὶ
τῆς ἀφῆς. ἀπαστῆς ἀμίγνυσι ἐνεργάσας περὶ κὲ ἐκλοῦ
τῆς χαροσὲ κτασὶ ἀφῆς. τῆς θέας. κὲ τοῦ παιδὸς
ἀγαθοῦ. διὸ δὴ ἡ πόμα ἀμονιστὶ μίαν θεανδρικὴν
ἐνεργίαν ἀλλὰ πολυτ. καινὴν κὲ τοιχεῖμνην ἐκάστη
πολ αὐτ. χεῖμνὴν θεανδρικὴ. οὐπολ ἀριθμὲ ἐμφαίν
ἡ πεν. ἀλλὰ τ χεῖμον τρόπον. ὡς πολ ὀχῶ οἰκτάρ
τὸ ἰδίον πλάσμὲ τὸ τῆς ἁμαρτίας παθος. ἐκδ
σὶς παραδείγματι. ὥσπερ πρὸ ὑπὸ τῆς ἀχθεροῦ
ὁλομολὲ χῶ τὸ μοσκὸς. ἰμόλον θεραπεύον. τὸ
πολ ἀπροσλήπτον. ἀθεραπεύτον. ὁ δὲ προσλαβὼν
τοῦτο ὡς σαζεται. τί δὲ τὸ πλεῖστ ὡς πρὸ τὸ παθὸς
ἡμῶν ὁμοῖς ὡς κ τοῦτ λογικὴ ἀρετῆς. τοῦτ κ
θέλησ. τοῦτο δὲ ἀχρεῖ τ θεραπεύσας. θέλημα τ
πολ μόσσος κ ἁμαρτία. εἰ δὲ ὡ οὐ κ ἀφῆς λογικὴν
ὡς μοῖραν τυχὴν ὡς τὴν ταύτ θέλησ. δικαίως τὸ
τὸ παθος τ ἀνθρ φύσ. διὰ τοῦτο πολ ὡς θέλησ
ὁμοῖς χῶ. ἁμαρτίαν δὲ καὶ χῶ πολ ποιεῖ
αὐτ κ ἁμαρτία. ἡμῶν ἐξαιρεῖται τ ἡς πα
ρέφαν ὑπὸ τοῦ ἀχθροῦ μετὰ τὴς ἁμαρτίας
κ τὴς τυχ. διὰ τοῦτο τυχὴ ὡς τ ταύτης
θέλησ ὁμοῖς χῶ. ἁμαρτίαν δὲ δικαιοῦσιν.

ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸν σῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ὑποκρίσεως
τῆς ἁμαρτίας. καὶ σῶσαι ἡμᾶς ἐν ἁγιασμῷ καὶ τῷ
ἁπαξ τῆς πρὸς τὸν πατέρα διαλλαγῆς. ἵνα τὸν καθ' ἡμῶν
ὑπὲρ ἡμῶν ἀποτίσῃ ὀφλημάτων. ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς
τῆς καταλύσεως δουλείας τοῦ ἐλευθερῶσαι δούλους γενομένους.
διὰ τοῦτο αὐτὸς ὡς ὁμαρτυρήσας ἐλευθεροῦσθαι.
καὶ μὴ θαυμάσῃς. μὴ τέρατι ἕτερον ὑποκρίσεως
ἀπαιτήσῃς. τὸν ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμφοτέρων τιμῆς.
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν. ἵνα ἀφῇ τὴν ἁμαρτίαν
αὐτῶν. τὴν ἡμῶν δὲ γενέσθαι. καὶ τὴν ἀφθαρσίαν αὐτοῖς
χαρίσῃται. καὶ τὴν ἰσάγγελον καὶ ἄλυπον. καὶ ἀπολαύσῃ
μόνον ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι.
ἀλλὰ καὶ ἡμῖν πρὸς τὸν ὑποκείμενον τὸν πρὸς ἀ
λαλεῖ ἀφοῦ καὶ τὴν γνώσιν ἐκ καὶ. καὶ γίνεται
τὴν μὴ τοῦ δικαίου γάλα τὸ ὕδωρ. ἐὰν δὲ
κολουθήσωμεν τοῖς αὐτοῦ ἴχνεσι. καὶ τὸν μόνον
τὸν ἐλευθερίας φυλάξωμεν. καὶ μὴ πάλιν τῷ ζυγῷ
τῆς ἁμαρτίας δουλώσωμεν. διὰ ἐλευθερώσας τὸν
ἡμᾶς τῷ θεῷ. πάλιν ἔδωκε λιμὴν τὴν πόλιν καὶ
ἐν ἡμῖν ὁδόν. καθὼς περιπατήσῃ σε
βασιλεύσωμεν αὐτῷ. ὅπερ χρὴ ἵνα αὐτὸς

προδρομος ἡμῶν ἀπηνάχθη· ἀλλὰ μὴ ὁδὸν ὁδεύομεν· ὁ γὰρ
μεγάλος· γνήσιος τοῦ ἡμῶν τοῦ αὐτοῦ ἀπολελουθωμένος ἰχνεσι·
πάντοτε συναυτῶ ἡμῖν· καὶ ἀπολαύομεν τοῦ αὐτοῦ δόξης ὡς
βασιλέας· ἡμῖν ἀφιεῖς ὁ τοῦ αἰῶνος τοῦ αἰῶνος ἀμήν:-
ἐπιλύσεις πρὸς τοὺς λέγοντας εἰς ἀνόφορεις· καὶ
τοσαῦτα λέγειν τὰς ἐνεργείας ὡς ὁ ἐνήρος φασκ:

ὁ ἀθλιος οὗτος σάκρος· ὁ πάσης φρόνου ἀντιοχείας·
καὶ ἀλλὰ ἀπολίμαριον· εἰς ἀτυχίαν· διεκδικεῖν
αὐτὸν ἀπεφάτο· κυκῶν ὡς ἀνδρὶ τῆς ἐκκλησίας ἀρήνην·
ὁ ἐλασθεὶς ὁ τῆς ἀντιοχείας ὡς ἀπαστῶν· τὴν ἀλήθειαν δράσ
λαὶ λαποσδίκη μὴ δίκη τὴν· ὁ μὴ θαυμάζειν καὶ ἀνίδ
ἀντὶ πρὸς ἀπὸ τῶν λαῶν· ἐνοχλεῖ πάντων εἰς θορύβου·
ἰουλιανοῦ τοῦ καινοῦ· ἀλλὰ καρμάσου τὴν ἀσε
βεῖς· τὸν ἀτυχῆ καὶ ἀπολογίας προσαυτὸν ἀθυμε
σάρκου μὴ θεὸν λαρμὸν ἡμῖν τὸν· εἰς τὴν χῶν θρόνον
δεξῆς· ἰγλιδῶν· μεδὼν μὲν κὴ σάρκον φασκόμενον θεὸν·
δόμα ρῆν τὸν τὴν θρόν· ἀλλὰ οἱ πάντες τὸν ἀλήθε
γράμμασι οἱ ἀνόσιοι· μὴ μόνον κὴ τὸν λαρόμενον· μὴ τὸν
ἀλαρόν· μὴ τε τὴν ἀλαβεῖν βαιῶν· λαμπάδον
ἐν πορφύρᾳ τὴν θέαν σῶσε· τὴν κτίσιν εἰς ἀνθρώπον·
εἰς θεόν· ὑκῶν· πρὸς ὁμολογῶν φύσιν· ἀλλὰ ἀνθρώπου οἱ ἀμφοῖν
εἰς ἀπαύστοι· ὁ πλόφυσιν ἡμῖν λαρόμενον· ὑ θεὸν εἰς ὁρκόν·
ὅτε μὴ θεὸν καὶ τὸν· ἀλλὰ θεὸν εἰς ἀμόν· ὑ γὰρ κυρι

ὁ ἀθλιος· ἀνάγκη πολλοὶ πρὸς φύσεις·

ἀμοῦ θ̄ · ἡ τῆς θ̄ · μὴν καὶ τὸ ἀμοῦ τυχὴ καὶ σῶμα.
μὴν δὲ τῆς · αὐτὴ διαφέρει τε καὶ ὑποδιαφέρει καὶ μὴν
καὶ χῦ ἀσυγχύτως, θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι · τυχὴ δὲ καὶ σῶμα, γ̄ π̄ τυχ̄
μὴν χῦ, ἀλλὰ καὶ μὴν ἡ τῆς · μὴν τοῦ μὴν τῆς αὐτῆς.
ὅτι καὶ τυχ̄, οὐσιαλογικὴ καὶ ποιότητι ἀσώματος.
ἀφ' οὗ ἡνεῦ αὐτὴ μονὴ καὶ ἀιδιότης · καὶ λόγῳ · ὧν τὸ
καὶ ἡγεμονικ̄ · τὸ δ' θυμικ̄ · τὸ δ' ἐπιθυμητικόν.
καὶ τοῦτ · τὸ καὶ ὑμνοποιητικόν · καὶ διαμονητικόν · μὴν
μουσικόν τε καὶ μουλαστικόν · τὸ δ' ἀρεκτικόν
τε καὶ ἐκτικόν · τὸ δ' αἰμωτικόν · καὶ πολλὰ ἕτερα
τούτοις ὑποδιαιρῆ · ἀφ' ὧν τὸν ζῶν ἡ τῆς
πόλεως ὥς μὴν ζῶντ' φαίνοιν τῆς τυχὴ · ἡ ὡσδιαιρεῖ.
ὅτι δ' τῆς σώματ πολλὴν διαφορὰν ἔχει · φανερὸν ὅτι
μὴν · καὶ τοῦτ · ἔστι φανὰ καὶ χαρὰ πολὺ · καὶ ζῶντ
φανὸ στέρα · καὶ σάρκα · καὶ νάρα · καὶ ταῦτ φανερὰ
τοῖ · καὶ ζῶντ φανὴ ὕλη καὶ ἕδος · καὶ πολλὰ δ' ἕτερ φυλ
σοφοῦ · ἰαυτῆ παῖδα · πολλὰ ἀμέτρων φυσικ̄ · ὧν
τ' μὲ θλικτικ̄ · τ' δ' καθελκτικ̄ · τ' δ' ἀλλοιωτικ̄
τ' δ' ἀπομορφωτικ̄ ὀνομαζομ̄ · πολλὰ δ' τ' αἰσθήσεις καὶ
φαντασίας καὶ τ' ἐπιφορ τὸ ζῶον ζωτικ̄ καὶ ὀρεκ
τικ̄ πρὸς ἕτερ πρὰ τὸ λογικ̄ · ὡς δ' ὑπάρχοντ · ὡς
ἡ τιμὴ ἀπόχρη πρὸ τὸ πορευτικὴ τῆς ζωῆς

πάντων δὲ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἀμοῦ. καὶ ὁ πάχων πάλιν
δὲ τῶν λοιπῶν τυχῶν. τὸ δὲ σὺν διαιρέσει μὴ δυνάμενον.
οὐτ' ἀπὸ χρόνου ἀμοῦ καὶ ὑπὸ ἀμοῦ ἀριθμοῦ. πάντων δυνάμενον
τὴν τὸ πεπερασμένον τῶν ὄντων γνωστικόν. διὸ οὐ τὸ ἀμφορί
ζεται. οὐδὲ ἐξ ἀμοῦ τὸ λόγον ἀποφαίνεται. ἀλλ
ἀεὶ μὲν τὴν κοσμοφάντωσιν. τὸ τῆς ἀνθρώπου ὀνόματος
τριάσσοντα βῆ. τὸ καὶ προσφωνεῖ τὴν ἀρχὴν τὸ κύριε.
ἢ μὴ σώσον φυλάξαν ὁ πρόσχων τὸν κύριε:-

ἰωάννου πρεσβυτέρου τοῦ δαμασκηνοῦ. περὶ εἰκονίζει
τὸ θεῖον ὁ ἅγιος. τὸ περὶ θεολογίας:-

Πρὸ καταβολῆς τὸ ὁμοίως τῆς ἀμοῦ. τοῦτο
ἀναλοῖ. τὸ ὡς τε ἐστὶν ἰδιάζοντα τῆς τοῦ μονάδος
τὸ λογικὴν τυχόν. γνῶθι. μόνος τὸ λόγος τὸ πᾶν. οἷον
ὡς τὴν θάλασσαν ὁ ἰσχύων. πῦρ τὸ ὕδωρ τὸ πνεῦμα. ὅσον
γὰρ ὁ πῦρ, πῦρ τὸ ἰσχύον. τὸ ὕδωρ ὕδωρ τὸ γὰρ πῦρ.
τὸ τὸ πνεῦμα πνεῦμα. τὸ ἰσχύον ἢ πῦρ. τὸν αὐτὸν
τρόπον. ὅτε μόνος μόνος τὸ οὐλόγος. ὁ λόγος λόγος
τὸ γὰρ πᾶς. τὸ τὸ πᾶν πᾶν τὸ γὰρ λόγος. ἢ μόνος. ταῦτ
οὖν. ἅτε συνεχόμενα τῇ ὑποστάσει. ἅτε διαιρεῖται
τῷ ἀριθμῷ. τὸν τρία ὄντα. τὸ τὸ ὄντα τρία.
ὁ μόνος φύσει τὸ ὁμοούσιον. ὧν ὑπὸ χρόνου τῶν ἀλλήλων:
ἡ ὑποστάσεις καὶ θέσεις. τὸ τῶν τριάδος ἡδονικάς

λόγον· ὅσον κ̅ τ̅ φύσικον ἀκολουθήσαι· τ̅ αὐτ̅ π̅ θεολο·
πῶς τ̅ θεολογήσω· εἰς θ̅ δοξαζόμενον καὶ προσκυνούμενον
ὁμοτρισὶν ὑποστάσεσιν· μίαν θεότητα· μία θ̅·
μία οὐσία· μία δυνάμει καὶ βασιλεία· ὁμοθέλημα·
τρεῖς δὲ προσώπα· καὶ τρεῖς ὑποστάσεις· ἑκάστου τ̅ ἰδιότητα·
ἰδιότητα τ̅ πρ̅· τὸ ἀγέννητον· τ̅ ἰδιότητα τοῦ υἱοῦ·
τὸ γεννητόν· καὶ ἰδιότητα τ̅ πν̅ο· τὸ ἐκπορευτόν· θ̅ὸς
ὁ πατὴρ ἀρχή· θ̅ὸς ὁ υἱὸς συναΐδιος ἀρχή· ἐξ οὗ τ̅ πν̅ο·
θ̅ὸς τὸ πν̅α τὸ ἅγιον· συναΐδιον καὶ συνάναρχον· ἐκ πν̅ο·
προϊόν· οὐχὶ υἱὸς ὡς γεννώμενον ἀλλ' υἱὸς· ὁμοίως
πορευτόν· ὁμοῦ τ̅ τρεῖς τ̅ θεό· καὶ ὁμοτρισὶν ὑπο
στάσεσιν· ὅπερ ἐστὶ κοινωνία τοῦ υἱοῦ καὶ λόγου τ̅ θ̅ῦ·
τοῦ ἀδελφοῦ τ̅ πν̅ο· καὶ συνδοξάζω τ̅ αἴτιον πν̅ο·
σαρκωθέντ̅· καὶ φύσει ὁμολογοῦμεν καὶ μίαν
ὑπόστασιν· ὁμολογοῦμεν τὸν κ̅ν̅ ἡμῶν ἰη̅σ̅ χ̅ν̅· θ̅ν̅ ὁμοῦ
καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὁμοθέλημον· καὶ ὁμόδοξον· καὶ
ἑκάστην φ̅ν̅ ἐν τ̅ τοῦ ἰδιότητι τ̅· ἀδιαιρέτως καὶ ἀσυν
χύτ̅· ἰδιότητα τοῦ τ̅ θεότητ̅· τὸν ἐκ δύο φύσεων
καὶ θεοσημάστω τελείω· ἰδιότητα τ̅ ἀνθρωπότητ̅
τὸν πεφυκὼν ὑδρίτην καὶ κοπιῶν καὶ πεινῶν ὑπο
μένοντα· ἀσυγχύτ̅ τοῦ ἡνωμένου τ̅ σαρκὶ καὶ ἀδιαιρέτ̅ς

με θῶσ σαρκὶ κ ἐμιλήφθη· ὁ καὶ τῶν ὁδῶν τῶν πρὸς ἡμᾶς
δόξησ ὁμοῦ τῆς ἐν τελῇ τῶν αἰῶν κρείττονα ζῶν τῶν μεμε θῶσ σαρκωμένος.-

πεμπτὸν: Ἔμψυχον λέγεται τὸ τρεφόμενον καὶ αὐξόμενον καὶ τὸ κατὰ ὁμοιον ἑαυτῷ· πρὸς δὲ τὰ
ῥητὰ φυτρίαν φυζῶν· τὸ δὲ ζῶον ἔχει μόνον τὰ φυσικὰ ταῦτα
β κινήσεις· ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ τόπον μεταβαίνειν· εἰς φυτὸν τοῦτο τὰ
γ μὲν ἔχει· φυσικὸν· τὸ ζῶον φυτὸν· μόνον δὲ τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν
τὴν φυτὸν τὰ τρία ἔχουσι· τὸ δὲ ζῶον πρὸς τὰ τρισὶ καὶ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν·
τοῦτο μόνον ὑπάρχει· ἐκεῖνα καὶ αὐτὸ κίνησιν· καὶ τὴν ἀπὸ τόπου τόπον·
ἀλλὰ τὰ τέσσαρα ἔχει τὰ αὐτὰ ἐφεξῆς· Τὸ σῶμα δὲ μεμερισμένον ἔμ-
ψυχον καὶ ἄψυχον· τὸ ἔμψυχον· φυσικὸν ζῶον καὶ αἰσθητικὸν· τὸ ἄ-
ψυχον· φυζῶν καὶ φυτὸν· τὸ ζῶον φυτὸν φυσικόν· τὸ φυτὸν φυ-
τὸν θαλλόμενον μόνον· τὸ ζῶον· φυλετικὸν καὶ ὁλόλογον· τὸ λογικὸν· φυ-
θμητὸν καὶ ἀθάνατον· τὸ ἀθάνατον· φυσικὸν καὶ ἀόλον καὶ ἀδιαίρετον· τὸ θνητὸν· φυ-
λόν· ἀφ κινεῖται καὶ τὰ τοιαῦτα·- τὰ εἰλικρινῆ ἡ ἁγία καὶ μακαρία
ἰωάν δαμασκηνὸς ἀλεξάνδρεια τὰ ἄκτιστα· καὶ ἀόλλα· τὰ σώματα·

Τὸ σῶμα δὲ μεμερισμένον καὶ ἄψυχον· ἀλλὰ τὸ σῶμα ἄψυχον· ἢ ἔμ-
ψυχον· τὰ μὲν φυτὰ ἐκ τούτων τῶν ἰατρῶν· ἢ ἄψυχον· τὰ τοιμωνιαρόγαρα
μαδωρῆ τὰ τῶν· οἷον τὰ φυσιμάψυχον αὐτὸ τὴν τῶν ἰδικὴν τυχὸν
ἢ κοινὴν τυχὸν τὸ ἔμψυχον· ὥσπερ καὶ τὰ μελίσσια· οἷον οἱ δακτυλοι
καὶ οἱ πόδες· ἀλλὰ τὴν κίνησιν ἀφῆν τὰ μὲν καὶ ὁμοῦ τὰ τρία τὰ· ὁ θεμὶ δὲ ὁμο-
φαλῆ τρέφεται· ὁ μὲν ὑπὸ περφυρᾶ· τὰ δὲ ἀφ αὐτὸ ἀλλόλου τυχὸν· ὁ δὲ
γαλῆ μόνος καὶ τὴν φυτικὴν· ὡς τούτοις ζῶον φυτὸν αὐτὸ λαβὲ ἐκ τοῦ
ἀφῆν αὐτὸ ἰδιαῖς τὰ ζῶον φυτὸν· οἷον τὸ ἀναστήσεσθαι καὶ ἀναστήσεσθαι·-

ὅρος: Καὶ μόνος μὲν πρὸς τὰ ὅρος καὶ μόνος πολυλογικόν·
ὅρος: Οἰκονομὲν πρὸς μὲν φαλὸν νήσεσθαι· γίνεται δὲ ἡ ἀναλυκατα-
βασιν καὶ ἀφ ἁλῶν γίνεται·

τοῦ ἁγίου κυριακῆς τῆς μετὰ τὴν ἀνάληψιν. ἰωάνου
ὁμιλία ιγ΄ ὁ ἐν τῷ ἀναβαίνοι.

ιω΄ πρὸς κο΄. ἐπὶ κ΄ ἐλάχιστος μὲν ἐν τῷ ἐν κυρίῳ καὶ τὸ ἄπορον τῆς ἀγάπης
τοῦ ἐμαυτοῦ ὑπῶ ἀγάπης. ἀλλ' ὅμως ὦ μακάριοι. τὴν ὑπερβολὴν
ἀγάπης. καὶ τὴν ἀδυνατὴν κατατολμᾶν ὅσον περὶ τὴν ἀνθάδικον
καὶ τολμηρίαν. τὸν δόκιμον μιμούμενοι τοῖς τὴν τοιαύτην τολ
μῶσιν ὑφορώμενος κίνδυνον. ἀγαθὲ μὲν ἴσως ἐκ καθ'
ὑφόσον μὲν θέσιν. ὁ πάσ δὲ θεὸν πίνυν θεὰν ὑποχω
ρεῖν. καὶ τοῦ μὲν οὐ τὰς τρικυμίας κατολιγῶν. ὑπὲρ πάσαν
ὑλικὴν ἀπόστασιν ἀναμένοντες ἐλπίδας. καὶ τὸν τῆς τυχὸν
ὀπτικὸν καθηρμένος. καὶ τὰ θεῖα πρὸς θεοπτίαν
γυμνούμενος ὀπτικόν. ὃ τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ θυλο
φιλεῖν ὁμοίως καταβάσιν. καὶ τὴν αὐτοῦ ὑπερφυᾶ
σάρκωσιν. ὅν μὲν τὸν ἐὰν λόγον τοῦ ἐν καὶ πίδῃ ἡνίκα ἐ.
φλεγόμενον. ἐν ἐκπυρῶν τὴν ἀκάμαθον. ἐν πρὸς τὴν αὐτὸν
λαμπρότητα μεταβαλλόμενον. οὐ καταφλεγόμενον δὲ. ἀλ
ὰ φαιδρυνόμενον. ἀλλὰ μὴν τὸν οἰκέτας αὐτὴν ὀξιοῦν πρῶτος
ὁ πρῶτος τὸ τοῦ τοῦ. ἐν ἀλήθειαν ὑπεροχὴν ὁ τοῦ
μεμνημένος ὁ ἐμός. τοῦ οἰκέτου ἐν συμφυλῆ τὴν προ
τασίαν πρὸς θεὸν ἀγαθὲ ἐν ὁμοίως. ἰσχυρὸν φωνὴ ἐκ λέγ
ἑαυτὸν ἐν μεγαλυνόμενον. ὡς ὁ δυναμένος ἐν θεῷ
ὀξυπερεκτεῖν βουλήματος. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ ἐμ
φανὲς ἄγαν. καὶ μετὰ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων κατάστασις.
πρὸς ἀρὰ ὀρθρυπνοῦς καὶ πάσης ἁμαρτίας κατε

ἀνθρ΄ ἀνθ΄ ἐμνόνος

σιν· φέρε δὲ λογισωμεν [illegible] ἐν μεμεμαυτ τὸν
πολυτέλειαν κληδόνων· [illegible] καὶ μὴ τὴν μοῦν
μὴ τὸ δι' ἀμοιβὴν κεκαθαρμένον· ὡς ἄρα τὸ πῦρ βυ· καὶ τῶν
θείων χρημάτων ἐπιφάσεις· μὴ τὸ λόγον ἐξ ὑπαρκεῖν τὴ-
μον θέσιν δωρεαμένον· τοῦ τέως ἐν ἀρετῇ φθάνομεν· τὰ
παθητικὸν κτῆσις ὑπερμαίνοντα καταλιπεῖν·
πλὴν τὸν λογισμόν· ὡς ἐμοὶ τὸ λόγον· ἐν δόξῃ ὡς τὸ
ὑπὲρ τιμῆς· ἀρνήσεται τὴν θεόν· μὴ ποτε δὴ πᾶν
ὀφλήσω τὸν γέλωτα· τὴν ἀμεθύστου ἀμεθυστίνην
ὁμοίαν τὸν χαλκοῦν ταῦρον· συλλήψεται μὲν τὴν
τὴν ἀμεθύστου τὸ ἄμικτον· ἢ μὴ ἐκρατύνεται προ-
ἐρχεῖτο· τὸ δὲ σῶν τὴν ἀμεθύστου κεκτῆσθαι τὴν τ
γνώσεις οἰκείαν· χαλκοῦν δὲ ὑπὲρ μόνον· ἐὰν συλλήψῃ
ἀπαθὴς ὁμαίρειον· ἐὰν μὴ δὲ μὴ λάβῃ τὴν
ἀλήθειαν ἀμεθύστου τεκμήριον· ἀλλὰ πᾶν δὲ τὴ παρα-
μένον καρπὸν θαύματος· ὃ δὲ ταπεινὸν δὲ ἐὰν
τὸν κόσμον χῦ μεμιμένον καταστῇ· μέχρι τέλους
πρὸς ὕψος ἀνάγεται· ἐὰν χάριν πρὸς θῦ τὴν φωτα-
γωγὸν κομίζεται· ἐὰν δὲ ὁ τὸ πλήρωσιν
τοῦ πνεῦ· ἐὰν καρδίαν καθαίρεται· διαμοιρᾶν τε
σοφίζεται· ἐὰν λαμπρὸν φλόγον δὲ ὁμοίζῃ τὸ·
οὐ μέρι μὴ τὴ λαμπ· ὀργανον χρηματίζον

θύραις λαλῆ τοσοῦτον πῦρ· δι' ἡμῶν τῶν θνητῶν ἱερα-
χῶν τε καὶ πρεσβυτῶν, ὑπὸ κυπρίων τῶν ὀπτανιτῶν· ὡς
δὲ οἱ λόγοι τὸ στόμα· θαρρῶν ταῖς ἡμετέραις ἀρχαῖς,
ὅσον πληρωθήσεται πῦρ· ὡς λαλήσω λόγον· οὐ τῆς
δι' ἀμοίας καρποῖς τῆς ἐμῆς· ἀλλὰ καρπὸν
τοῦ τοῖς τῶν φιλοσόφοις ζητοῦντι πῦρ· ὅσον δοθῆναι
λαμπάδι ὡς ταύτῃ φθάνει· καὶ πρῶτον μὲν·
τῶν παρὰ τοῖς σοφοῖς τὴν κάλλιστον παρεδήσω·
ἡδὺ καὶ ἀσφαλὲς ἡρεθόν· ἀμφοτέρων παρὰ θεῶν τοῖς
ἀνθρώποις δεδώρηται· ὅπερ δὴ πᾶσι δόσις ἀρετῆς· ὡς πολὺ
διαφέρει πέλαγος· ἀμφοτέρων καταβαίνομεν παρὰ
τοῦ πρεσβυτέρου φωτός· ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἀμφοτέρων
πόλον· τῆς σωματικῆς πλανῆς ἀφεῖς σκοτεινὸν
καὶ δι' ἀμοίας ἀμαυρᾶς κοφοδαίμονος· ὅσον
ὁ πολιτικὸς ἐν θεολογίᾳ ἐφηγορηγόριος· τὸν τῆς
μελιάτης οὕτω τρόπον μιμούμενος· τοῖς οἰκείοις
τῆς ἀληθείας σωθήσομαι· ὡς παρὰ χθρῶν
σρίαν καρποῦσθαι· ἀπὸ πέμπτου μαθὼν πάνυ
ὀπιφαύλου· καὶ τῆς ἀλλαγμένου ἀχόμενον
γνώσεως· εἶτα τοῦτο ἀχόμενον τὸ θεο
τικῶν αἱρέσεων ὑπαίθρων φλυναφήματα·
ἀσαὶ τὸ ἄδον ὀπιγνώσκον τῶν· πλέον

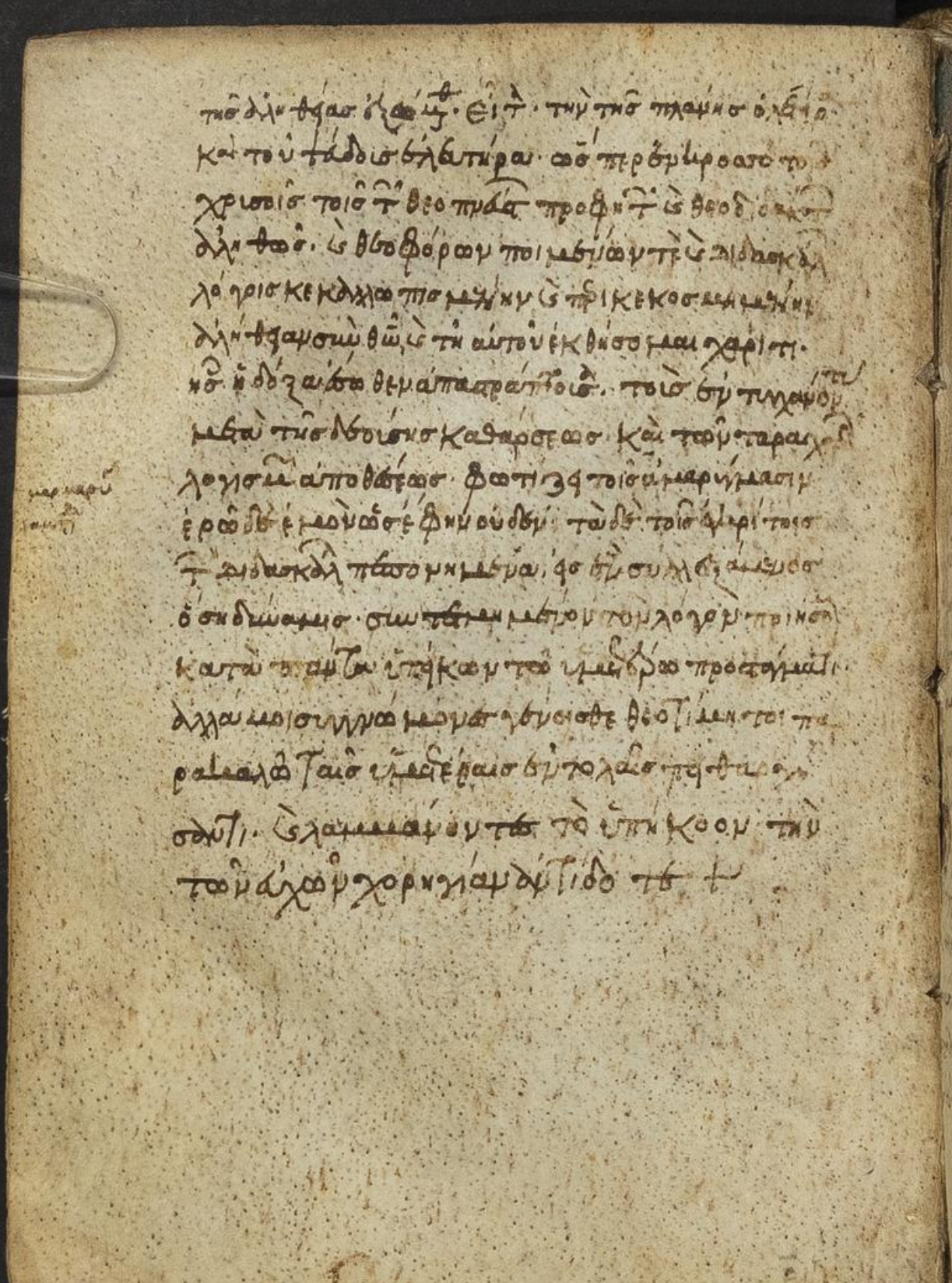

τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ υἱοῦ· εἰς τὴν τοῦ πνεύματος ὁδηγίαν
καὶ τοὺς τόδε σὺν αὐτῷ· ὡς προεμηνύετο τοῖς
χρισταῖς τοῖς τῶν θείων πράξεων προφήταις· ὡς θεοδιδάκτοις
ἀληθεῖς· ὡς θεοφόροις ποιμένας τε καὶ διδασκάλους
λόγοις καὶ κλήσεσι μεγίστοις καὶ πρὶν κοσμικῶν μεγίστων
ἀληθεῖς σοφοῖς θεῖς· ὡς τὴν αὐτοῦ ἐκθύσεσι καὶ χάριν
τῶν ὁδηγιῶν θεμάτων παρεστῶτας· τοὺς δὴ τὴν πνευματικὴν
μεθ' τῶν δυνάμεων καθαρότητος· καὶ τοὺς τὰ ἀναλογίσεις
ἀποθέσεσι· φανερὰ γὰρ τοῖς ἁμαρτήμασιν
ἐρῶν δὲ ἐμὲ νῦν ἐστὶ φανερὰ οὐδὲν· τὰ δὲ τοῖς ἀληθεῖς τοῖς
τῶν διδασκάλων πάσαις μνήμαις· ἀφ' ὧν σὺν αὐτῷ
ὁ σκοπὸς ἡμῖν· σὺν τῷ μεγίστῳ τῶν λόγων· πρὸς τὸν
καὶ τὰ αὐτῶν ὑπάρχειν τοῦ ἡμετέρου προστάγματος·
ἀλλὰ μὴ σὺν ἡμῖν ἀγωνίσασθε θεοτίμητοι πα-
ρακαλῶ τοῖς ὑμετέροις σὺν τοῖς λαοῖς πρὸς τὴν
σωτηρίαν· ὡς λαμπρὰ ὄντα τὰ ὑπάρχοντα τὴν
τῶν ἀρχῶν χορηγίαν ἀντίδοτα τὰ τ

περὶ τῆς τῆς οὐσίας καὶ συμβεβηκότος.

τὸ γὰρ κοινὸν ὄνομα μὴ ὂν τὸν τῆς οὐσίας λόγον τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τῆς οὐσίας καὶ τὸ συμβεβηκὸς. οὐσία μὲν οὖν ἐστι πρώτη καὶ ἄριστα καὶ μάλιστα ἑτέρου πρὸς οὐδενὸς ἐχομένη ὑπάρξεως. συμβεβηκὸς δὲ πρὸς τὴν ὑπάρξιν ἐχόμενον ἑτέρου. ἀλλ' ὅμως ὑπάρξεως ἐχόμενον ὑπάρξεως ἐστιν ὑπάρξεις καὶ ὑπόκειται ὑπὸ τὴν οὐσίαν ὡς πρὸς ὑλικὴν ὑπόστασιν. συμβεβηκὸς δὲ τὸ μὴ τὴν οὐσίαν ἐξωρουμένον. οἷον τὸ σῶμα καὶ τὸ χρῶμα. οὐ γὰρ τὸ σῶμα τὴν τῶν χρωμάτων, ἀλλὰ τὸ χρῶμα τῷ σώματι. ὅτι νοῶ τὸ μὲν σῶμα οὐσίαν. τὸ δὲ χρῶμα συμβεβηκός. ὁμοίως καὶ τύχη καὶ φρόνησις. οὐ γὰρ τὴν τύχην τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ φρόνησις τὴν τύχην. διὸ οὐ λέγομεν τὸ σῶμα τῷ χρώματι, ἀλλὰ τὸ χρῶμα τῷ σώματι. καὶ τὴν τύχην τῇ φρονήσει, ἀλλὰ φρόνησιν τῇ τύχῃ. ὅτι νοῶ μὲν τύχην οὐσίαν καὶ τὸ φρόνησις συμβεβηκός. τὸ τύχης δὲ μεμονωμένης, ἐὰν λάβῃς τὴν φρόνησιν καὶ ὁμοίως τὸ τύχης, ὅτι τὴν μὲν φρόνησιν φρο

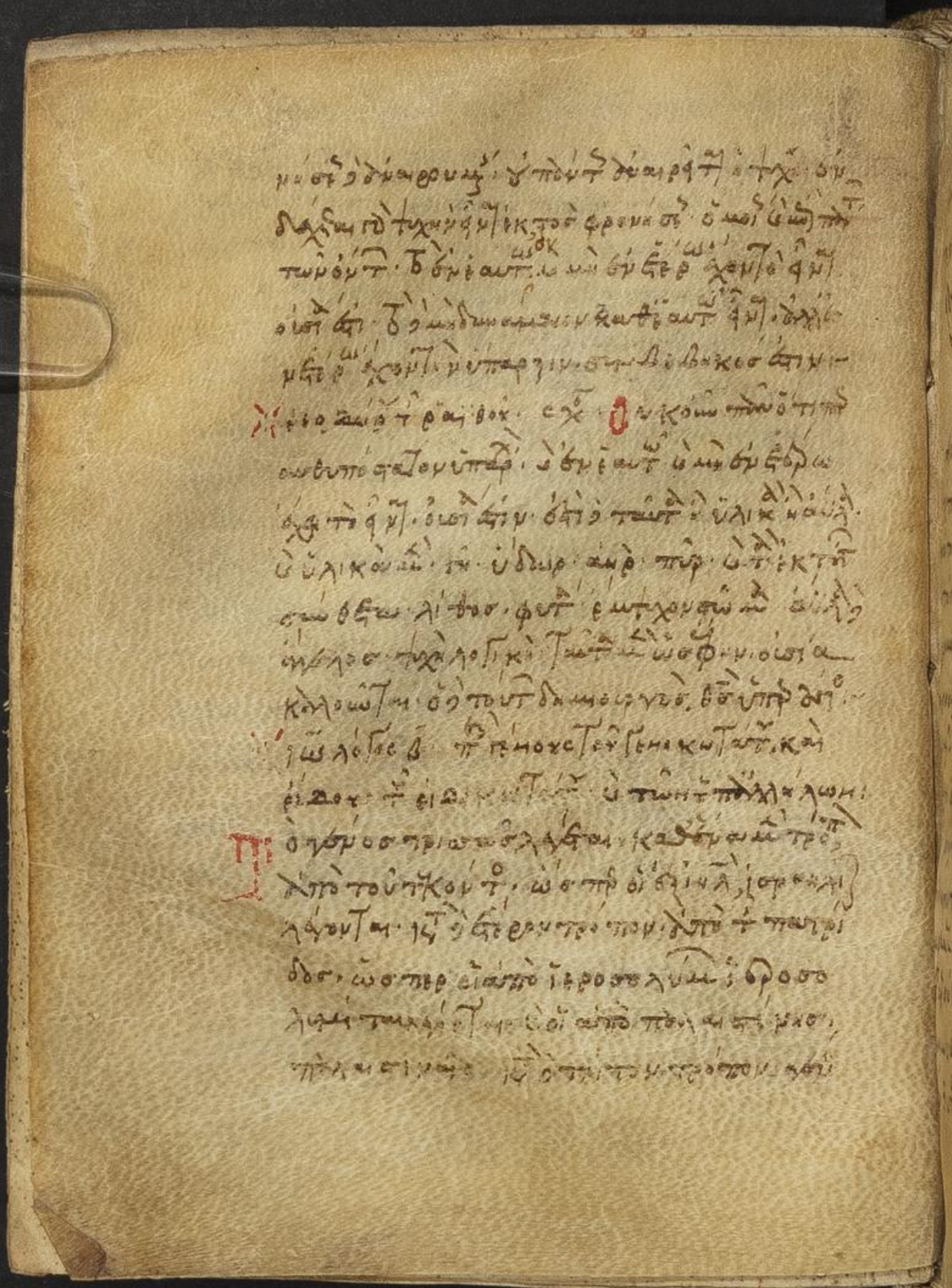

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Gray Scale

Gray Scale
0 1 2 3 4

νεῦν παλαιᾶς καὶ τοῦ τῆς φύσεως· εἰ δὲ τῆς φύσεως
καὶ τοῦ τῆς νόμου· ὁ τοῦ νόμου φανερῶς τοῦτο·
οὐδὲ γὰρ ἔχει φύσιν ἐξ αὐτῆς παρεμφαίνει· ἀκάθαρτος·
οὐδὲ τῆς φύσεως καὶ τῆς νόμου παρεμφαίνει· οὐδὲ γὰρ ἔχει
νόμος· ἀκάθαρτος· καὶ ὅσον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
μὴ ἔχει κατὰ πρᾶ· ἡγούμενοι ἀδαμὰ· ἀλλὰ καὶ υἱοὶ· λαλεῖ
δὲ περὶ· ἔχει τοὺς υἱοὺς· ὃ δὲ σπεῦδε υἱοὶ λαλεῖ τοῦ
τέκνου τοῦ αὐτοῦ· ἔχει τὸ πρᾶ τῆς ἀδαμὰ· οὐ περὶ
λαλεῖ τῆς τέκνου τῆς αὐτῆς· ἀναγνῶσε τὸ υἱόν·
ὃ δὲ ἀδαμὰ υἱοὶ μὲ λαλεῖ· ἔχει τὸ πρᾶ· περὶ δὲ
λαλεῖ· οὐκ ἔχει υἱόν· οὕτω οὐ περὶ νόμου
οὐ τοῦ φύσεως· τὸ πρόσωπον γὰρ ἐπὶ οὐδὲ παρεμφαίνει
ἀπὸ γὰρ νόμου· οὐδὲ ἔχει πρὸ αὐτοῦ νόμος· νόμος
μόνον κατὰ οὐ ἀκάθαρτον φύσεως· οὐ λαλεῖ νομικῶς
νόμος· ὃ οὐ ὁ ἐρίζοντες φασί· νομικῶς τοῦτον
νομίζειν ὁ νόμος ὄν· οὐκ ἔστιν φύσεως· ἀλλὰ τὸ
μὴ ἔχειν σίτειν αὐτῆς νόμος· ζῶν δὲ ἐξ αὐτοῦ δὲ
ἐρεύνῃ φύσιν· ὅταν ἔχῃ σιν ὑπὸ κατὰ αὐτῆς ἄλλα
φύσιν ἐξ αὐτῆς παρεμφαίνει· οὐ φύσιν φησὶ τὸ πρόσωπον·
κρῆ τὸ ὅταν ὄζῃ ὧν τὴν μόνον· οὐ νόμον τὸ ἐξ αὐτῆς·

ἡ γῆ τῆ ὑπὸ κάτω· καὶ λαμβάνεται καὶ νῦν καὶ ἡδὺ ὑπὸ λλ[illegible]
τῆ ἡδὺ τῆ ἀχάτη· καὶ κατὰ πρᾶσιν μὴ ἔχεται ὑπὸ
κάτω αὐτῆ ἀλλὰ ἡδὺ· οὐ λαμβάνει τὴν νῦν· ἀλλὰ ἡδὺ
μόνον· ἐν τὸ μὴ ἔχειν ὑπὸ κάτω αὐτῆ ὡς ἡ πόν
ἀλλὰ ἡδὺ ἐν αὐτῆ ἀναιρεῖ· ἀδυνάτον τὸ ἐν
τῆ νῦν νοεῖν· ἡ μὴ ἔχει ὑπὸ κάτω αὐτῆ ἡδὺ ἐν αὐτῆ
ἀναιρεῖ· λαμβάνει οὖν ἐν ἡδὸ τὸ μὴ ὂν νοῦν·
ἡδὺ κοινὸν ἡδύ· ὡς πρὸς τὸ νοῦν τὸ μὴ ὂν
ἡδύ· λαμβάνει νῦν κοινὸν νοῦν· χρὴ δὲ
νοεῖν ὅτι ἀνάκαιον· ἵνα τὸ ἡδὺ καὶ τὸ ὄν
τὸ νοῦν αὐτῆ· καὶ τὸ ὄρισμὸν λαμβάνεται· καὶ τὸ νοῦ
ὅπερ ἐστὶν κοινὸν· ἀλλὰ λαμβάνει νῦν αὐτῆ τὸ ὄν·
ὅπερ ἐστὶ τὸ ὄνομα τὸ ὄν τὸ λαμβάνεται· τὸ δὲ ὁρισμὸν
ὁρᾷ· οὐ λαμβάνεται· τὸ τί ἐστι· οὐδὲ ὄρισμον τῆ· οὐ κατὰ
πρᾶξιν αὐτὸ ὑπάρκτον· καὶ μὴ δὲ μόνον ἐστὶν
τῆ οὐσίᾳ· ἢ τὸ μὴ καθ' ἑαυτὸ δὲ ἀναιρεῖν ἡδύ·

ἀλλὰ δυνάμει μόνον ἔχουσι τὴν ὑπαρξιν· καὶ ἡ οὐσία αὐτῶν πρᾶξις
αὐθύπαρκτον καὶ ἀδιάδοχον ἑτέρου πρὸς αὐτὴν μόνον·
καὶ τὸ συμβεβηκὸς πρᾶξις τὸ μὲν καθ' αὑτὸ δι' ἄλλου
ἔχει· ἀλλ' ἐνεργείᾳ ἔχουσι τὴν ὑπαρξιν μόνον· ἡ δὲ
οὐσία ἡ δὲ ἐνέργεια ὅλον τὸ ὅρον τῆς ὑπάρξεως· ἡ δὲ
τὸ συμβεβηκὸς· ἀλλ' οὐ οὐσίας ἥμισυ·
καὶ τὸ συμβεβηκὸς· τὸ ἄλλο ἥμισυ· τῶν ἄρα καὶ τὸ
ὄνομα οὐ ὅλον τὸ ὅρον τοῦ νοήσαι τὴν φύσιν
θελουσι δηλῶσθαι· ὡς τὴν οὐσίαν ὀνόματι μὴ
μόνον ὀνομάζειν αὐτὴν νοήσει· ἀλλ' αὐτὴν πρῶτον
καὶ γνωρικῶς αὐτὴν γνῶναι· αὐτὸ οὖν οὐσίας τὴν μὲν
ἁπλῶς καὶ ἀσύνθετον· τὸ οὖν σῶμα καὶ καὶ τὸ ἀσώματον·
ἄρα ἄρα τὴν οὐσίαν· πάλιν τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀσώματον·
ἄρα ἄρα τὴν οὐσίαν· πάλιν τὸ σῶμα καὶ ἄρα ἐμ-
ψυχον καὶ ἄψυχον· ἡ δὲ πάλιν τὸ σῶμα καὶ ἄρα ὅλον
τὸ οὐσίας· γνῶναι τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ ἄψυχον
τὸ ἔμψυχον πάλιν καὶ μέρος τῆς ἄρα αἰσθητικὸν
καὶ ἡ αἰσθητὸν· αἰσθητικὸν καὶ τὸ ζῶον τὸ θνητὸν
καὶ αἰσθησιν ἔχον· καὶ αἰσθητὸν καὶ τὸ φυτικὸν καὶ
ἄρα αἰσθησιν· ἀμέτοχον δὲ λογικῆς τὸ φυτικὸν· καὶ
τὸ ἄρα θρεπτικὸν καὶ αὐξητικὸν καὶ γεννητικὸν

τὸ ὅλον τῆς οὐσίας τὸ ὅλον μὴ λεγόμενον

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Gray Scale
0 1 2 3 4

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

περὶ ἀτόμων λόγος ϛ̄:

Τὸ ἄτομον τῇ ἀφῇ λάσιον· ἄτομον γὰρ λάσιον τὸ μὴ τεμνόμενον καὶ ἐν μέρει ἔχον· ὡς πρὸς τὴν τομὴν καὶ τὸν νῶν καὶ τὴν μονάδα· αὐτὴν καὶ ἀπὸ τοῦ λάσιον· ἄτομον ἐν λάσιον καὶ τὸ δεῖ τεμεῖν· τουτέστι τὸ δυνάμει τεμνόμενον· ὡς ὁ ἀδάμας λίθος· καὶ τῷ τοιαῦτα· ἄτομον ἐν λάσιον καὶ τὸ ἄδον· ὅπερ δύναται ἀφ' ἑαυτοῦ ἄδειν· ἤγουν τὸ ἀδικόν·

ἀτόμου τὸ μὴ τεμνόμενον· φύσει τοῦ μὴ τεμνόμενον· ἀφ' ἑαυτοῦ· θαυμαστόν· πρὸς· ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀφ' ἑαυτοῦ· λάσιον· λάσιον πρὸς· ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀκατάληπτον· θαυμαστόν·

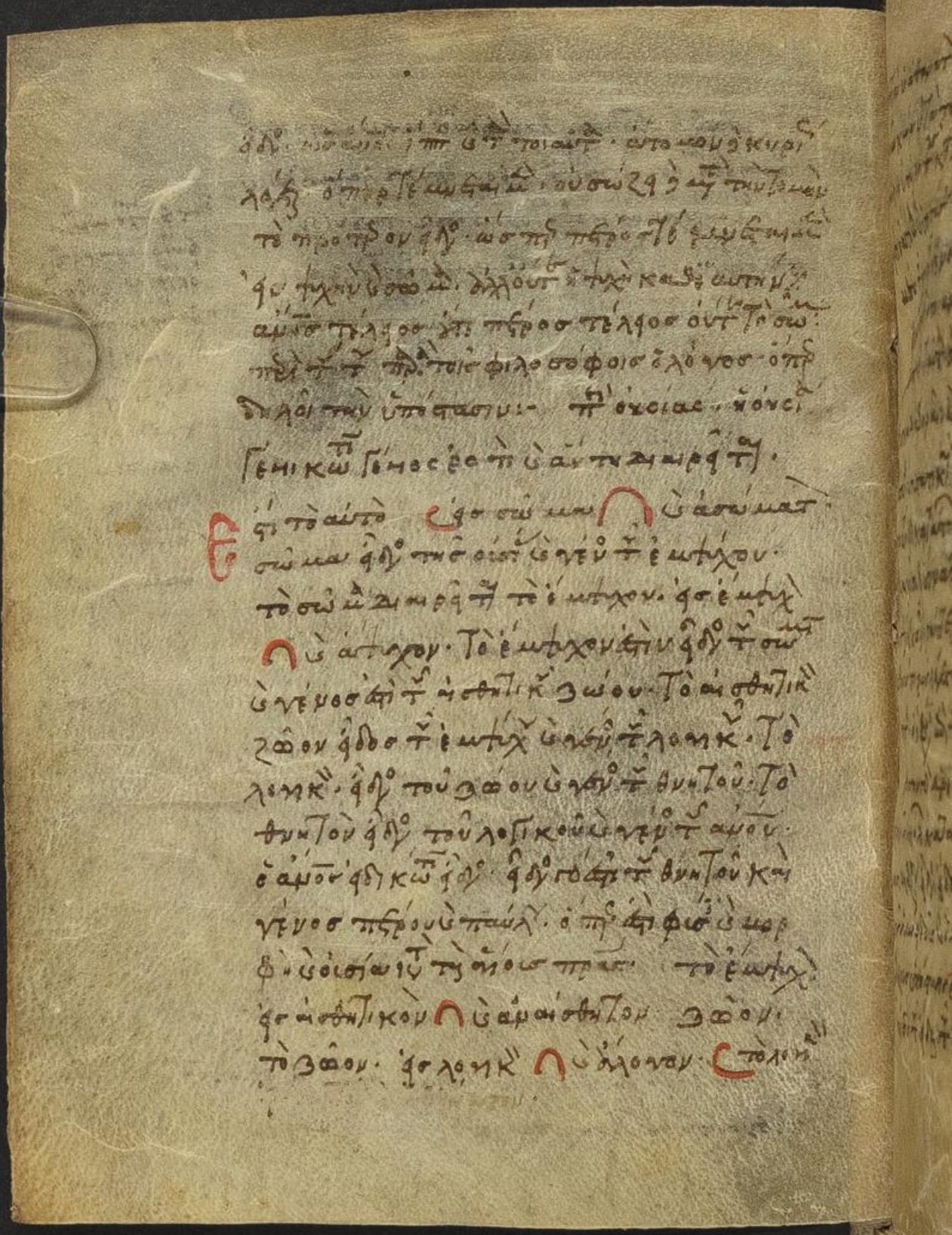

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ἀλόγου· καὶ ἀφαιρεῖται τὸ ἀλόγου· οἱονεὶ ὡδί σο
φαφορά· ὅμοιοι δὲ πάντων οἱ σοφοὶ φίλοι· ὅμοιοι κὰ
ὁ ὁμοιώδη· ὁ σωματικὴ ὁ φύσει ποιοῦσα διαφορὰ
καὶ ποιότητα λαμβάνει· ἡ τῶν σκληρῶν πρὸς τοὺς φιλο
σόφους· ἡ δὲ πάντων ἀφαιρεῖ· ὡς οἱ μὲν ἀπὸ καὶ
τὸ φύσει πολεμικὴ· πάλιν δὲ ἀφαιρεῖ αὐτὸ λέγ·
ἵππος· ἵππος· ὁ κύων κύων· καθὸ ὁ μὲν κα
μαλιφρὸς· ὁ δὲ κολοβός· ὁ μὲν πολλαιός· ὁ δὲ
νεός· ὁ δὲ λευκὸς φρόνιμος· ὁ δὲ δίκαιος· ὁ δὲ
ταῦτα πάντων ὅτι ὁμοιώδης διαφορεῖ ὁ ποιότητα
λαμβάνει· ὁ περὶ τὸ συμβεβηκός·

περὶ τοῦ συμβεβηκότος λόγος ιε·

C συμβεβηκός ἐστιν· ὃ μήτε ὁ ἀπολείπει· χωρὶς
τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς· καὶ πάλιν ὃ ὁμολογεῖ
τὸ αὐτὸ εἶναι ὁ μὴ εἶναι· ὁ δὲ ὁμολογεῖται λευκὸν
ὁ λευκὸν εἶναι ὁ μὴ εἶναι λευκόν· ὅμοιοι ὁ μακρὸ
ὁ φρόνιμον ὁ σοφόν· τοῦτο δὲ τὸ συμβεβηκὸς
ἀναιρεῖται καὶ δύο· ἡ τὴν κοινὴν διαφορὰν· ὁ ἡ τὴ
ἰδίαν διαφορὰν· κοινὴ μὲν οὖν διαφορὰ ἐστὶ τὸ
χωρὶς τοῦ συμβεβηκοῦ· οἷον καθεῖπεν ἵππος
ἵππος· ὁμολογεῖται ὅμοιος ὡ ἀνθρώπου καθήμενον

ὡς καθ' ἑαυτὴν ἱστάμενον χωρισθεῖσα τῆς ἀναφορᾶς
αὐτῆς ὡς λαβοῦσα ἄλλην ἄλλης. ὡς ἑαυτὴν δὲ
λέγεται τὸ ἀφῆκεν καὶ τὸ χωρισθὲν συμβεβηκός.
ἀφῆκεν δὲ ἑαυτὴν ὅν τῷ καθ' ἑαυτὸ εἶναι. ὡς ἀνθ' ἑαυτοῦ.
ὅν τῷ γενέσθαι ὡς γενόμενον. ὅν τῷ νοσεῖν ὡς νοσοῦν.
καὶ τῷ τοιούτῳ. ἤδη δὲ καὶ τὸ χωρισθὲν
συμβεβηκός. οἷον καὶ τὸ σῶμα. ἀδύνατον γὰρ χω-
ρισθῆναι αὐτοῦ τῷ σώματι. ὅμοιον ὡς τῷ λευκῷ
ὡς τοιοῦτον. καὶ ταῦτα οὖν τὰ χωρισθέντα συμ-
βεβηκότα ἀτόμως ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου
ὑπὸ τὴν ἀφῆκεν. αὐτὰ δὲ ἑαυτὰ ἀφῆκεν οὐδέποτε.
ταῦτα δὲ οὐ συμπεπλεγμένα τῷ ὁρισμῷ. ὅν δὴ λέγω
τὸν λόγον φύσει σωμάτων καὶ φυτῶν. ὡς ἀπὸ τῶν νοερῶν τῷ
λευκότητος. ἀδύνατον γὰρ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι
οἱ ἤδη ὄντες ἐν ἀρχῇ λέγεται. πρῶτον μὲν. ὁμόγενῆ
μὲν ὑπάρχει γὰρ πάντα. ὡς πρὸς τὸ νοῦν μετέχειν
ὧν λόγῳ. μόνοις τοῖς ὀλίγοις νοῦν μετέχουσι λέγεται
λέγεσθαι μετά. δεύτερον. ὅτι πρὸς πάντα μὲν ὁμοίως
δὲ. ὡς τὸ δεῖ πάντων. πάντα δὲ λέγεσθαι. οὐ μόνον
δὲ λέγεσθαι. ἀλλὰ ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα.

ἤδη οὖν λέγεται. πρὸς τὰ ἤδη ὡς μὴ δεῖ τὸν νοῦν.

πρὸς τὰ ἀ. λόγ

τῷ φύσει

τριτόμενον πολιτικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ
τὸ πολιοῦσθαι δίκαιον. τοῦτο πολιτικὸν καὶ
δημοκρατικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ μὴ
πολιτικὸν. τὸ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν ἀρχῇ τοῦ
πολιτικοῦ καὶ οἰκονομικὸν καὶ πολιτικὸν φύσει. ὡς τὸ
φυσικὸν καὶ τῶν δίκαιον καὶ τὸ ἵππον καὶ
τὸν ἄνθρωπον. καὶ μὴ ἀφοσιοῦσθαι τὸν φυσικὸν. ὡς
πρὸς δίκαιον καὶ ἀδικίαν καὶ ἀρετὴν καὶ κακίαν αὐτοῦ. τὸ τὸν
τοῦτον καὶ μὴ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος.
ὅπερ ὑπονοεῖν φασιν. ἰδιόμορφα τὸ πολιτικὸν
καὶ μὴ τὸ φύσει καὶ ὑπάρχον. τοῦτο τὸ τρίχα διαιρεῖσθαι
ὅλον τὸ ὀρθῶς. ὡς τὸ πολιτικὸν καὶ μὴ
τὸ ὀρθῶς. ὅλον τὸ ἐνεργάσασθαι. ὡς τὸ πυρὶ τὸ ἀ
μωτάτῳ φέρεσθαι. ὅλον τὸ δυνάμει. ὡς λέγομεν
τὸ πυρὶ ὑπάρχειν τὴν θερμασιακὴν δύναμιν
ὑπερβολὴ ὁ ἀστὴρ ὢν ὅλων ἐν μὲν θερ
μότητι. λέγεται τὸ ἰδιόμορφον εἶδος.

τὸ τὸ καθ' ἑαυτὸ κ. χ.

Καὶ κατὰ γνώμην. καὶ μὴ πλεονεξίαν. καὶ ἐπιστ
ὅτι ἐλαττῶ τὸ οὐδέποτε. καὶ μὴ πλεονεξίαν. ὅτε
τὸ καθολικὸν καὶ κατὰ γνώμην μὴ μόνον κα

ὅτι καὶ τὸ ἀδικεῖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ κακῷ λαμβάνεται.

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

ὡς καὶ τοῦ φθόγγου ἡ ὑποφωνία· ὡς περισσοῦ μὲν λόγου ἐστὶν
ὡς πολλὸν λόγου· οὐ πᾶν δὲ λόγος περισσός ἐστιν ἢ πολύς·
φανερὸν δὲ ἀλλαὶ ὑποφωνίαι ὑπὸ τὸ φθόγγος τοῦ λόγου· ὡς αἱ δι-
φοραὶ δὲ καὶ νοερότητα τῶν φθόγγων· οἷς ἐστὶν ὑπάρχουσι
καὶ τὸ αὐτὸ μὲν αὐτοῖς· καθολικώτερον δὲ φύσει μὲν ἀφο-
φορὰ τῶν φθόγγων· τὸ δὲ λογικὸν καθολικώτερον φύσει
τοῦ φθόγγου τοῦ λόγου· ὡς τὸ πᾶν μὲν λόγος λογικός· οὐ
πᾶς δὲ λογικὸς λόγος· ὡς ὁ ἄνθρωπος τοῦ λογικοῦ ὤν,
ἄνθρωπος λόγος· ὡς αὐτὸ μὲν ἐστὶν ἡ ὡὴ πλέον καὶ νοερά·
οὐ δὲ ἐπὶ πάντων καὶ νοερά ἐστιν· ὁ τε ἀνθρωπος φύσει κα-
τὰ νοερὰ τῆς τοῦ ἰδίου ὤν φύσεως· ὧν ἐστὶν ἴδιον·
ἀλλὰ οὐ τὴν φύσιν καὶ νοερότητα τῶν ἰδίων
αὐτῶν· πᾶς τοῦ λόγος γραμματικός· ὡς πᾶς γρα-
μματικὸς λόγος· φανερὸν ὡς γραμμάτων ὁ πθηκός,
οὐ γραμμάτων τὸ κάρ· ἀλλὰ μόνοις τοῖς σχήμασι·
μουσικὸν τὸ ζῶον ἐστιν· ὥστε οὐ τὴν
καὶ αὐτὸν φθόγγον καὶ νοερίαν οὐ τὴν διαφο-
ρὰν καὶ αὐτὴν φύσει· ὡς οὐ τὴν φύσει καὶ αὐτὴν αὐτόν,
ὅτι πλέον λάβοι· οὐ δὲ τῶν ἰδίων καὶ αὐτῶν
φθόγγων ἐπί· ἀνθρωφόνιος ὡς ἀνθρωπικὸν νοερὸν λά-
βοι·

περὶ συνωνύμων καὶ συζυγιῶν κεφ. λ̅ θ̅

συνώνυμοι καὶ κατὰ γραμματικὴν. ὅταν τὸ ὄνομα
καὶ τὸν ὅρον αὐτὸν τὸν ὀνόματος δέχεται. οἷον τὸ
ζῶον καὶ κατὰ γραφὴν τὸν λόγου. καὶ δέχεται ὄνομα
καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζῴου. ζῷον γὰρ ἐστιν
οὐσία ἐμψυχος αἰσθητικὴ. καὶ ὄνομα δέχεται. ὡς δέχεται
τὸν ὅρον τοῦτον. οὐσία ἐμψυχος αἰσθητικὴ. ὁμω-
νυμία καὶ κατὰ γραφὴν ἐστιν. ὅταν τὸ μὲν ὄνομα τὸν λόγου δέχεται. τὸν δὲ
ὅρον τὸν λόγου οὐ δέχεται. οἷον τὸ ὅρος τὸν ἀριθμοῦ.
ζῷον γραπτὸν θνητὸν. μοῦσα ἐπιστήμη δε-
κτικὴ. ἡδεῖα. ἄρτος θρεπτικὸν. ἄρτος ἐμψυχον. ἄρτος γραπτὸν. ἄρτος μοῦσα ἐπι-
δεκτικὴ. χρὴ μνημονεύειν. ὅτι ὅσα καὶ κα-
θ' ἕτερα κατὰ πτῶσιν. ὡς καθ' ὑποκείμενον ἕτερον
συνωνυμίαν. τὸν ὑποκείμενον αὐτὸν καὶ κα-
θ' ἑαυτὸ δέχεται. οἷον τὸ θεῖον. ὡς καθ' ὑποκείμενον
μὲν καὶ κατὰ γραφὴν τὸν λόγου. ἕτερον δὲ ὡς
μὴ ὡς. καὶ ὅ ἐστιν τὸ πρᾶγμα. ὑπόκειται τῷ
λόγῳ. ὁ πρᾶος. καὶ κατὰ γραφὴν νοῦς καὶ τὸ πρᾶον
τὸ ζῷον. καὶ ὁ πρᾶος τὸ θεῖον. δεῖ μνημονεύειν

ὅτι τὸ ὑποκείμενον τῇ οὐσίᾳ λέγεται· τὸ μὲν πρὸς
ὑπαρξιν· τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν· ὡς πρὸς ὑπαρ
ξιν μὲν· ὥσπερ ὑποκείται ἡ οὐσία τοῖς συμβε
βηκόσιν· ὅμοιον τῇ ἀρχιτεκτονικῇ τὸ ἔργον καὶ ὡς ἐκ τοῦ
αὐτοῦ οὐχ ἕξει τὴν τάξιν· τὸ δὲ πρὸς κατηγο
ρίαν ὑποκείμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον· ὑποκείται
γὰρ τὸ μερικὸν τῷ καθολικῷ τε πρὸς
κατηγορίαν· ὅτι δὲ τὸ καθολικόν τι ον
κατηγορεῖται τοῦ μερικωτέρου ὡς τὸ ζῷον
κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου· λέγεται δὲ τὸ μὲν
καθόλου· καὶ ὑποκείμενον· τὸ δὲ μερι
κώτερον ὑποκείμενον πρὸς κατηγορίαν·
λέγεται δὲ τὸ συμβεβηκὸς ὅμοιον ὑποκείμε
νον τῇ οὐσίᾳ· καὶ οὐσίαν ὑποκείμενον πρὸς
ὑπαρξιν :- περὶ τοῦ ἐν τῷ τί ἐστι κα
τηγορίας· καὶ ἐν τῷ ὁποῖόν τί ἐστιν:
Ἄλλο δέ ἐστιν ἢ ὅν τῷ τί κατηγορίαν· καὶ ἄλλο
ἢ ὅν τῷ ὁποῖόν τί· καὶ ἢ ὅν τῷ τί μὲν
ὅ τι ἐρωτώμενοι τί καὶ γένος· λόγος ζῴου·
ὅν δὲ τῷ ὁποῖόν τί· ὅ τι ἐρωτώμενοι ὁποῖόν

ιστέον ὅτι τέσσαρες εἰσὶ κατηγορίαι ἡ γὰρ ἐν τῷ ποιεῖν τὸ ἐφωνῆ
φερόμενον τί· ὁποῖόν τί· ὡ ποῖόν· ὡ πῶς ἔχει:

χωον· φαμὲ· λογικὸν· θνητόν· ὡ τὸ μὲν
ὑποτάδοσ τῶν τῶν καὶ νοερᾶ· καὶ γὰρ
φορὰ· καὶ αὐξησὶν ἔχει καὶ αἰσθησὶν ἔχει·
καὶ γοῦν τὸ σημαινόμενον· ὑπὸ τὸ εἶδος· τῶν
ὁ ποιὸν τὶ καὶ νοερᾶ· καὶ ὑποτάσσε
ται γὰρ τὴν ἀνθρωπότητα· ὁ δὲ ὁ ποιὸν τὶ μὴ λὰ τὸ τὸ
τὴν· ὁρωτῶν τὸ τὸ τὸ μὴ οὖτος· λαρὲ
ὁ πυθαγόρας· εἰ δὲ ὁρωτῶν τὴν ὁ πυθαγόρας
λαρὲ ἄνθρωπος· πολὺν ὁρωτῶν ὁ ποῖος
ὁ ἄνθρωπος· λαρὲ μαθητὴς τυχὰ καὶ κολοβὸς·
χρὴ γὰρ μὴ ἀσκεῖν· ὅτι τὸ τῶν θεῶν διαφέρον
ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνει· λαρὲ τὸ ἄλλο τὸν
ἄνθρωπος καὶ ἄλλο ἵππος· ἄλλος γὰρ θεὸς· καὶ τὸ
διαφέρον τὸν ἄνθρωπον καὶ ἄλλο τὸν ἵππον· τὸν
δὲ ἀριθμὸν διαφέρον καὶ γὰρ ὑποτάσσε
ἄλλος καὶ ἄλλος λαμβάνει· λαρὲ τὸ ὁ πυ
ἄλλος ἄνθρωπος ὁ πυθαγόρας· καὶ ἄλλος ὁ παῦλος·
οὐδὲν ἄρα γὰρ τὴν ἄλλος ἄνθρωπος·
καὶ ἄλλος ὁ παῦλος· ὅτι τὰ δύο· ἓν τὸ
μὲν τῶν φύσει· οὐκ ἔστι γὰρ τὸν ἀριθμὸν·

δηλονότι. ὅτι καὶ οἱοσὶ ἀλλοκαλῆ τῇ. ὁμοίς
δὲ καὶ οἱοσιοῦδ' διαφορᾷ. τὸ συμβεβηκὸς ἀ-
λλοίωμα. διότι καὶ οἱοσιοῦδε διαφορᾷ. τῷ τὸ
ἄδδο ἴδιον τῷ ἐν θεωρεῖσθαι καὶ ταύτῃ μὴ
τῷ τὸ συμβεβηκὸς. τῷ τὸ αὐτὸ καὶ. συνάπτει
γὰρ τὴν ὑποστάσει τὸ συμβεβηκός. ἀλλοῖον
μὲν ἀνθρωπὸς καὶ ἀλλοῖ ἵππος. ἀλλοῖος δὲ καὶ ἀλλοῖος
ὁ πατὴρ καὶ ἀλλοῖος καὶ ἀλλοῖος ὁ παῖς. τῷ δὲ
διαφορὰ οἱοσιοῦδε τὸ καὶ οἱοσιοῦδε. ἑτεροῖον
ποιεῖ. τὸ τοῦ ἑτεροῖον. σημαίνει καὶ τὸ ἀλλοῖον τὸ ἀ-
λλοῖον. καὶ καὶ ἐν τῷ τῷ σημαίνει καὶ ὑπόκειται
τὸν τρόπον καὶ τὸ δὲ τὸ τὸ διαφορὰ ὁ ποῖον λέγει

τῷ τῷ πλατὺ τρόπον εὑρεῖν καὶ ὑκ ζ ὑκ κ

περὶ ὑποστάσεως καὶ ἑνὸς ποσοῦ καὶ ὑδὲν ποσοῦ:

ὁ τὴν ὑποστάσει ὄνομα δύο σημαίνει. λέγω δὲ τὴν λέξιν σημαίνει τὴν λέξιν οἱοσὶ. καὶ καθ' αὐτὴν ὑπόστασιν. τὸ ἀτομον σημαίνει καὶ τὸ διαφορᾷ τῷ τρόπῳ. καὶ τὸ δὲ ὑπόστασιν δύο σημαίνει. σημαίνει δὲ τὸ καὶ τὸ λέξιν οὐ κατὰ σημαινόμενον. ἑνὸν τὸ λέξιν οἱοσὶ. λέγω δὲ τὸ συμβεβηκὸς ὑπόστασιν καλῶ. σημαίνει καὶ τὴν καθ' αὐτὸ ὑπόστασιν. ἴδιον τὸ ἀτομον. καὶ τὸ δὲ ὑπόστασιν δι' ὃ λέγει.

τῷ ἑνὸς ποσοῦ

χρὴ γινώσκειν ὅτι διαφορὰ ὄνομα διαιρέτικον χρώμενον τῷ· ἡ δὲ διαιρέτικον κράτιστον ἐστί: χρὴ γινώσκειν ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ διαφορᾶ

λάβοι γὰρ ἂν ὑπόστασιν καὶ τὸ μὴ δεῖν μὴ δεῖν·
ὅμ· λάβοι πολὺ μᾶλλον ὑπόστασιν τὸ συμβεβηκός·
διότι τὸ συμβεβηκὸς οὐκ ἀφ' ἰδίας ὑπάρ-
χειν· ἀλλ' ἐν ἄλλοις ὑφεστηκέναι· περὶ οὐσίας
καὶ φύσεως καὶ μορφῆς ἀπόδειξις καὶ προσω-
καὶ ὑποστάσεως· ιϛ ιβ

ἰστέον δὲ ὡς φιλόσοφοι· κατὰ τὸν προλαβόντα λόγον·
διαφορὰν ἀπονέμουσι καὶ φύσιν· οὐσίαν μὲν
ἀπονέμουσι τὴν ἁπλῆν· φύσιν δὲ οὐσίαν ἀφορισθεῖσαν
ὑπὸ τῆς οὐσιοδοτούσης διαφορᾶς μετὰ
τοῦ ἁπλῆν· καὶ τὸ τοιῶνδε ἁπλῆν ἀποδιδόν·
ἀπὸ τε λογικὴν καὶ ἀπὸ τε ἀλογον· ἀπὸ τε θνητὴν
ἀπὸ τε ἀθάνατον· καὶ τοιαύτην ὡς φαμὲν·
τὴν ἀμετάβλητον καὶ ἀμετάβλητον δὲ χρὴ
καὶ αἰτίαν καὶ δύναμιν· τὴν πρὸς τοῦ δη-
μιουργοῦ θεοῦ ἑκάστῳ ἀφορισθεῖσαν πρὸς κί-
νησιν· τοῖς μὲν ἀλόγοις· πρὸς τὸ νοερῶς
καὶ ἐκ τοῦ προφορικοῦ λόγου μετὰ δόξης
ἀλλήλοις τὰς ἐν καρδίᾳ νοήματα· τοῖς
δὲ λογικοῖς· πρὸς τὸ νοερῶς καὶ λογίζεσθαι·

ὡς ὁ λόγος τοῦ χρ

καὶ τὰ προφορικὰ λόγῳ, μιᾶς δὲ μὴ ἀλλὰ πλείοσι
τῇ ἰδιαζούσῃ μορφῇ. τοῖς δὲ λόγοις τὴν ἐπι-
τικὴν καὶ αἰσθητικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν κίνη-
σιν. τοῖς δὲ φυτοῖς τὴν θρεπτικὴν καὶ αὐξητικὴν
καὶ γεννητικὴν δύναμιν. τοῖς δὲ λίθοις τὴν
τε τοῦ θερμαίνεσθαι καὶ τήκεσθαι. καὶ τὴν
ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν κέντρον κατάβασιν. εἴ γοῦν τὴν αὐτὴν ταύτην καλῶ
φύσιν. εἴ γοῦν τῇ ἑνὶ καὶ τῇ αὐτῇ ἕνα. οἷον
ἀνθρώπου λόγον ἵππου καὶ τοιαῦτα. ὥστε κα-
θολικῶς περὶ καὶ περιεκτικὴ τῶν ὑποστάσεων.
καὶ ὅμοιον κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν πολλαχῶς
ὑποστάσει. ὁμοίως ἀπολελαμπρυσμένον ὑπὲρ
ὡς τὸ μὴ μιᾷ καὶ τῷ αὐτῷ καλεῖσθαι ὑπόστασιν.
τὸ δὲ καθολικῶς ἕτερον καὶ πολλαχῶς τὸ ὑπο
στάσεις καλεῖσθαι φύσιν. τὴν δὲ ἀπὸ ὑπάρξεως
καλεῖσθαι οὐσίαν. οἱ δὲ ἄλλοι πρὸς. παρεκα
σαν τὸ τὸ πολλαχῶς αἱρεῖσθαι λέγειν. τὸ μὲν
κοινὸν καὶ τὸ πολλαχῶς λαμβανόμενον. εἴ γοῦν
τὸ ἑνὶ καὶ τὸ αὐτὸν ἕνα σημαίνει καὶ φύσιν καὶ

ἐξ ἀμφοῖν· τί δὲ ἀμφοῖν; τὸ ἀμφοῖν κλῆσις ἀτόμων καὶ προσώπων καὶ
οἷον πατέρων, παίδων· ὁ τοῦ λόγου δηλοῦν τὴν φύσιν σημαίνουσιν· ὁ τοῦ
δηλοῦν πατέρων, ὁ παῖς· τὴν ὑπόστασιν· ἡ δὲ γνῶσις τὸ ἀμφοῖν πρόσωπον·
μορφὴ κλῆσις· οἷον ἄνθρωπος δηλοῦν· ἵππον
βοῦς, κύων· καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ πολλοὶ ἡ οὐσία,
πολλὰ τὸ ἄνθρωπος· καὶ ἡ φύσις πολλὰ τὸ πεφυκέναι·
τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ πεφυκέναι, ταυτόν· καὶ
ἡ μορφὴ καὶ τὸ ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ σημαίνουσι τὴν
φύσιν· τὸ δὲ μερικῶς μὲ κλῆσιν ἄτομον·
καὶ πρόσωπον καὶ ὑπόστασιν· οἷον πατέρων
παῖς· ἡ δὲ ὑπόστασις θελήσει ἀναιρεῖν μὴ
συμβεβηκότα· καὶ καθ' αὐτὴν καὶ φύσις
καὶ αἰσθήσεις· ἡ γὰρ ὑπόστασις ἀναιρεῖται·
ἀδυνάτου δὲ ὑπόστασιν μὴ ἀναιρεῖν
ἀλλὰ τὰ συμβεβηκότα· καὶ τὰ ἀναιρεῖν
ἀναιρεῖν ἀλλὰ· χρὴ δὲ ἡμᾶς σκοπεῖν· οὗ
τὰ χαρακτηριστικὰ ἰδιώματα, συμβε-
βηκότα ἄνθρωπος· τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν
ὑπόστασιν· περὶ ἀναιρέσεως· τί ἐστι ἀναιρεῖν·
1r Ἀναιρεῖσθαι, πρῶτον τὸ μὴ τὰ πράγματα·
οἷον τὸ ζῷον· ἀναιρεῖται φυλοῦν καὶ τὸ λόγον·
ὑπὸ ἀναιρεῖ δὲ καὶ τὰ ὅμοια ὡς μὴ τὸ
τὴν ἀνθρώπου τὸ μὴ τὸ ἀναιρεῖ· οἷον τὰ

ζωόν δι' αἰρεθεὶς ἀστικὸν καὶ ἄλογον. τὸ δὲ
μὴ ὀνόματος λογικὸν, ἀναιρούμενον ἀσθενὲς καὶ ἀ-
θάνατον. εἰ δὲ ἀναιρεῖ ὁ τὴν ποιότητα ἀναιρεῖ
πρᾶγμα τοῦ. ποιότης πολὺν ἄλλην ἀναιρεῖ τὴν
αὐτοῦ πρᾶγμα. οἷον δι' ἀρετῆς ὁ λόγος ἀστ-
λόγου καὶ θνητὸν. ἰδοὺ ἀναιρεῖ. καὶ πολὺν δι' ἀ-
ρετῆς ὁ λόγος. ἀστ τυχὴν καὶ σῶμα. ἰδοὺ καὶ
ἀναιρεῖ. οὐ πολὺ τοῦ ἐν μέρει ἀναιρεῖ καὶ ὅτι
ἀναιρεῖ. ἄλλο τι καὶ πολὺ περιέχον τὰ ὑπὸ
τὴν πρώτην ἀναιρεῖ. ἰδοὺ τὸν ὑπὸ τὴν λόγον καὶ
κατὰ τὴν θηλάσαν θεωρεῖ τυχὴν καὶ σῶμα.
χρὴ ἐν μὲν ὅσα καὶ ὁ πολὺ τὴν ἀναιρούμενα λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἀρετὴν τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τιθεῖ.
οἷον τὸ ζῷον δι' ἀρετῆς ἀστ λογικὸν καὶ ἄλογον.
τὸ δὲ λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον. οὐ τὸ ἀναιρούμενα
λαμβάνει: εἰ δὲ ἀναιρετικὸν τὸ ποιόν τῶν
ἀναστήσεται ὅσα ἀρετὴ. οἷον τὸ ζῷον ἀναιρεῖ
ἀστ λογικὸν καὶ ἄλογον. ἢ ὅσα ἀρετὴ ἀστ αὐτοῦ
οἷον λόγος ἀναιρεῖ. ἀστ πτερὸν. πεζὸν.
καὶ τὸ ἄλογον ποιὸν κατὰ μὲν λόγος. ἢ ὅσα

ὅλον φασὶν καὶ τὸν αὐτὸν λόγον. ὁμοιομερῆ καὶ
ἀνομοιομερῆ. ὁμοιομερῆ μὲν οὖν φασιν. ὃ τὸν
τῆς μερῆς καὶ ὁλόκληρον λαμβάνει τὸν ὁρισμὸν
τῆς ὅλου. καὶ ἀλλήλων. ὡς ὁ τὸν τῆς μυῶν σάρκα
φασὶ πολλὰς σάρκας. καὶ ἕκαστον μέρος τῆς σαρκὸς
σάρξ καλεῖται. καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς σαρκὸς
ὑποδέχεται. ἀνομοιομερῆ δὲ. ὅτι τῆς μερῆς
μὴ τὸν ὄνομα μὴ τὸν ὁρισμὸν ὑποδέχεται.
μὴ τὸν τῆς ὅλου μὴ τὸν ἀλλήλων. ὡς ὁ τὸν δι-
λοῦ τὸν σωματικὸν φασὶ κεφαλὴ χεῖρας
καὶ τοῦ λοιποῦ. ὅτε γὰρ κεφαλὴ οὔτε αἱ χεῖρες
οὔτε οἱ τοῦ λοιποῦ καὶ ὑποδέχονται τὸ ὄνομα καὶ
τὸν ὅρον τοῦ σωματικοῦ οὔτε ἀλλήλων.
καὶ ὡς ὁ μὲν οὖν μέρος φωνὴ φασὶ διαφορὰ
φωνῆς μόνης. καὶ τοῦτο δὴ χρῆ. καὶ ὡς ὅλον
καὶ ὡς μέρος. καὶ ὡς ὅλον μὲν ὡς καὶ κυφωνὴ
φέρεται καὶ τὸ χρυσαίου κοσμικὸν καὶ
ἀστρῴου καὶ θαλασσίου. ἅπερ ὅλον τίθεται
καὶ οὐ μέρος ζῴου. ὡς δὲ μέρος ὅτε τὸ τῆς
γλώσσης ὄνομα φέρεται καὶ αὐτὴ ἄλλη

τῆς ὑποδήματος· καὶ τὰ ἀλφὰ τῆς αὐλοῦ τῆς γα
τικοῦ μορίου ὠνήσαμεν· ἀπὸ μὲν ἡμέρας καὶ ὁ ὁ
χόλαν· ἢ ὅσοι σιαφόρως συμβαίνουσι· ὅσο
ὅταν φέρωσι λίθοι· οἱ μὲν φόλακοι· οἱ δὲ μὲ
λαμπρὸν· ἢ ὅσοι συμβεβηκόσι φόρσι συμβεβη·
ὅσοι τὸν φέρωσι λάκκοι· τὸ μὲ ἐμπτύχ· τὸ δὲ
ἀπτύχ· ἢ ὅσοι συμβεβηκόσι φόρσι συμβε
βηκότι· ὡσοὶ ταν φέρωσι τυχεῖν· τὸ μὲ
χαρά· τὸ δὲ ὀδύνη· ἢ ὅσοι ὡ ἀφέμοσι πρόσ
εν· ἀφέμοσι μὲ· ὡσ ἀπὸ τοῦ ἰατρικοῦ
ἰατρικὸν βιβλίον· ἢ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον·
πρόσεν δὲ ὅσοι ὑγιαίνουσι φάρμακον ὑγίαν
ποιοῦσι· πρὸ ἐν τὸ μὴ ἀποστῆναι τὴν ὑγίειαν·
κατὰ τοῦτον οὖν τὸν τρόπον διαιρεῖται
τὸ ὄμφοσι ἰσαμὲ συμβεβηκός· δεῖ δὲ
γινώσκειν· ὅσα δὲ ὄμβεν τὸν τρόπον τοῦ
διαιρεῖσθαι θεωρεῖται ὄμβοι τοῖς τρόποις·
τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον· οὐδὲ μάλλ
καὶ ἢ ἄλλον· ἀμὲν ὄμβοι τοῖς ἀφέμοσι καὶ πρόσεν·
περὶ φύσεως πρὸ τέρας·

περὶ τῆς πολλῆς προσηγορίας εἰς κα ιζ.

58

ὥστε οὖν προτέρου καὶ τοῦ συναφοῦς ἐστὶν μὴ
συναφοῦς ἐστὶν μὴ καὶ συναμφοτέρου μὴ
συναμφοτέρου. οἷον τοῦ ζῴου. φύσει
πρότερον καὶ τοῦ δίποδος. δίπους μὴ
ὢν ζῷον ἐστιν. ὁ ἄνθρωπος. οὐδὲ
δίποδος καὶ. ζῷον μὴ καὶ ὁ δίποδος. δίπους
δὲ δίπους μὴ ὢν ζῷον τοῦ. δίπους αὐτὸν
ἀνθρωπος. ζῷον. καὶ μὴ ἵππος. κύων. ἢ τὰ
τοιαῦτα. ὅτι δὲ ζῷον καὶ πολλὰ συναφοῦς
πρὸς δίποδος. πολὺ δὲ τὸ ζῷον συναφοῦς
ἐστὶν ζῷον μὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος. ζῷον δὲ συν
φοῦς μὴ. οὐ πολὺ δὲ ὅτι συναφοῦς καὶ
ὁ ἄνθρωπος. ἀλλὰ ἵππος καὶ κύων. ἢ τὰ τοιαῦτα
τοιούτων. ζῷον μὴ καὶ ἀνθρωπος. ὅτι
οὖν ὁ πλείστος καὶ φύσει πρὸς πλείστα πολλὰ
ὁ ὑπὲρ τὸ λόγον καὶ ζῷον τὰ λόγου ζῷον
πλείστου γὰρ δίπους μὴ ὢν ζῷον τοῦ
καὶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ συναφοῦς
μόνου. οὐ συναφοῦς καὶ πλείστου.
τοῦ πλείστου συναφοῦς μὴ. οὐ
συναφοῦς μὴ πολλοῦ. ὑπὲρ τὸ πλείστου

καὶ μᾶλλον ἡ γοῦν πλέον τῆ πολλῷ δηλοῦσι ἢ ἔλαττον.
οὔτε πολλῷ τῆ πλείονι. ἀρίσκεται δὲ φαρμακον
ἢ ἐλάττονι φαρμακου. καὶ ὡς ἰατρικὴ πλείονι ἰατρικῆ
ἢ πλείονι ἄλλου :- περὶ ὅρου :

ιε Ὅρος καὶ λόγος διαφέρουσι. δηλωτικὸς πρᾶγμα
τος ὑποκειμένου ὁ μὲν τοῦ πράγματος. καὶ ἄλλος
ὅρος καὶ λόγος οὐκ ἐκ μιᾶς ἔστι τοῦ πρᾶγμα προελθεῖν
τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστὶ μὴ συνεῖναι ἀλλὰ δι' ἑαυτῶν καὶ
μόνων γνωρίζεται. καὶ ἄλλος ὅρος καὶ μάχεται
οὐ ἔρχεται τὸ τυχὸν κακῶς περιοῦσι. ὁρισμὸς
δὲ καὶ δηλωτικὸς πράγματος. ἢ λόγος οὐ
χωρὶς. οὐ τὶ καὶ οὐδὲ ὅτι καὶ γνωρίζεται.
ὑπογραφὴ δὲ καὶ λόγος διαφέρουσι δηλωτικὸς
συμβεβηκότων τῶν ἰδίων. δηλῶν τὸ ὑ
πακείμενον. ἢ ὁρισμὸς ὅρου. ὅτι
ὁ ὁρισμὸς μᾶλλον καὶ τροσκείμενον. ὁ ὅρος κα
θολικώτερος. συνεῖναι τὸ ὅρος καὶ τὸ ὁρισμὸς.
καὶ τὸ ὁροθέτειν. καὶ τὸ οὐκ ἔστι περὶ ὅρος λέ
γεται καὶ ἀφ' οὗ ἀναλύεται ἡ πρότασις. ὁ δὲ ὁρισ
μὸς λόγος διαφέρουσι. τὸν δηλῶν
τὴν φύσιν τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ἢ ὑπο

γραφὴ ἀφ' τοῦ ὁρισμοῦ· ὅτι ὁ μὲν ὁρισμὸς,
ὁμοιομερὴς λαμβάνει· ἡ δὲ ὑπογραφὴ, ὁμοιο-
μερὴς· ἡ γὰρ συμβεβηκότα· ὁ δὲ ὑπογραφικὸς
ὁρισμὸς, ὁμοιομερὴς τε καὶ ἀνομοιομερὴς· ἀφε-
τὴν δὲ ὅρου· τὸ δὲ ἀνάγραφον τοῦ ὅρου· πρὸς τὸ κα-
θολικῶτερον· ἡ γὰρ πρὸς τὸ ὅριον· οἷον ἀφ' τί ἐστιν
ἀνθρωπος, ζῶον λογικὸν θνητὸν· καὶ τὰ ἑξῆς· ἀφ' τίνα
μηκὸν καὶ τῶν ἄλλων, ἀνθρωπος· τοῦτο γὰρ καὶ τὸ ἀνάγ-
γραφον· ὁριστικόν· τὸ ὑποκείμενον τοῦ ὅρου·
ἡ γὰρ τὸ ὁριζόμενον· ἀόριστον δὲ καὶ μὴ
τὸ ἀκατάληπτον· καὶ ἄλλῃ· ὁρισμὸς καὶ λόγος τῶν
τῶν ὀνομαστικῶν τῶν ἀφ' τοῦ ὑποκείμενος πρᾶγμα·
ἡ γὰρ ὁ πρὸς ὁ ἀμόλογον σημαίνει τὴν ἀφ' τοῦ
ὑποκείμενος πρᾶγμα· οἷον ἀνθρωπος καὶ ζῶον λογι-
κὸν θνητὸν· μοῦ καὶ ὡς τὰ μὲν δεκτικόν· πολλοὶ
μὲν τὸ ἀποίησαν περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγους·
κατὰ τὴν κατάληψιν· ἡ γὰρ ἐκτεταμένοι
καὶ μεγάλοι· ἀλλ' οὐ κατὰ σύμπτωσιν· διὸ
οὐ δὲ ὁρισμοὶ εἰσιν· εἰσὶ δὲ καὶ λόγοι
ὡς τὸν ἀπὸ φθάσεως· ἀλλὰ καὶ ἐνδιαλοῦν

ὁρισμὸς καὶ ὑπογραφὴ

φύσιν πρᾶγματος· οὐκ ἔστιν ὁρισμοί· καὶ τὸ ὄνομα δὲ
πολλάκις σημαίνει τὴν φύσιν τοῦ ὑποκειμένου πρά-
γματος· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁρισμός· τὸ τοῦ ὀνόματος λεγόμενον.
ὁ δὲ ὁρισμὸς λόγος ἐστί· λόγος δὲ ἐκ δύο τῶν ἐλα-
χίστων συγκείμενος λέξεων· ὥστε ὁ ὁρισμὸς θέλει
ἐκ διαφορῶν συγκεῖσθαι λέξεις· καὶ ὁμωνύμως φέρεται καὶ
σημαίνει τὴν φύσιν τοῦ ὑπαρκτοῦ ὁριζομένου πράγματος·
συνίστασθαι δὲ ὁ ὁρισμὸς ἐκ γένους καὶ οὐσιαστικῶν
διαφορῶν· ἤγουν οὐσιωδῶν· ὥστε τοῦ ὅρου τὸ
μέρος· τὸ μὲν γένος οὐσίας ἐστὶ μετέχον καὶ οὐσιωτικόν·
ἰδίως δὲ οὐσίας γένος ἐστί· τὸ δὲ ἐστὶ μετέχον καὶ
τὸ οὐσιωτικόν· συστατικαὶ διαφοραί· λαμ-
βάνεται δὲ καὶ ὕλης καὶ εἴδους· οἷον ὑδρίας ἐστὶν
ἐκ χαλκοῦ πεποιημένος· ὕδατος εἶδος σημαίνει·
ὅ ἐστιν ὁ χαλκὸς ὕλη ἐστί· τὸ δὲ τοῦ ὕδατος
εἶδος· εἶδος ὑγρὸν ἔχει δὲ καὶ ὕλη τὴν ὑγρότητα· τὸ
δὲ εἶδος διαφορά· λαμβάνεται δὲ καὶ ὑποκει-
μένου καὶ τέλους· οἷον· ἰατρικὴ ἐστι· τέχνη
περὶ τὴν ἀνθρώπου σώματος καθαρότητος· ἡ δὲ
περὶ ποιητικῆς· ἰδίως ὑποκείμενον ἐστὶ τῆς ἰα-
τρικῆς τὸ ἀνθρώπου σῶμα· τέλος δὲ αὐτῆς
ἡ ὑγίεια· ἡ δὲ ὑπογραφή· ἐκ τῶν ὁμωνύμων

ωνίκητη· ἡ γοῦν ἰδιοσυμβεβηκότη· οἷον· δύνασθαι ζῶον λογικὸν· γελαστικὸν· ὀρθοπεριπατητικόν· πλατυόνυχον· ταῦτα τὸ ὅλον ἀποσιωπᾶται· διὸ καὶ ὑπογραφὴ λέγεται· ὡς σκιαζομένου· οὐ γὰρ ὁ σιωπῶν ὑπαρξιν τοῦ ὑποκειμένου δηλοῖ· ἀλλὰ τὴν παρόδοσιν· ὃ δὲ ὑπογραφικὸς ὅρισμός κατὰ τὸν αὐτὸν ὁ σιωπωμένος· οἷον δύνασθαι ζῶον λογικὸν ὀρθοπεριπατητικὸν πλατυόνυχον· ἐρεῖται δὲ ὁρισμὸς αὐτὸ μόνον φορᾶς ὧν τῶν γνωρίζοντων· ὡς περὶ τὸ ὀρθούμενον χωρίζει τὸ ἴδιον ἑκάστου· οὕτω καὶ ὁ ὁρισμὸς τὴν φύσιν ἑκάστου χωρίζει ἐκ τῶν ἑτέρων φύσεων· ἐρεῖ δὲ ὁρισμὸς τὸ μὴ τὲ ἐλλείπειν μὴ τε πλεονάζειν τὸ λεγόμενον· κακείνως τὸ ἐλλείπειν καὶ πλεονάζειν· τέλειος ὁρισμὸς καὶ ὁ αὐτὸ τι τρέφων πρὸς τὸ ὁριζόμενον· αὐτέλεστος· ὁ μὴ ἐλλιπῶν τρέφων· οὔτε ὁ μὴ ἐλλείπων τοῖς λεγομένοις ἐλλιπῶν τρέφει· οὔτε ὁ πλεονάζων· ὅ τε μὴ τὸ πλεονάζον τοῖς λεγομένοις· ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· ὅ τε δὲ ἐλλείπει τοῖς λεγομένοις· πλεονάζει τοῖς πράγμασιν· οἷον· ὁ τέλειος ὁρισμὸς τοῦ δηλοῦ· ζῶον λογικὸν θνητὸν· ἰδοὺ δὲ τρέφει

πολύ γὰρ ζῶον λογικὸν θνητὸν ἄμοσον· καὶ πᾶν ἄμοσον,
ζῶον λογικὸν θνητὸν ἔστι· καὶ ὁ αὐτὸς λόγος
πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς πράγμασιν· οἷον ζῶον λογικὸν,
ἵππον δηλῶν τὴν λέξιν· οὐκ ἄρα θνητὸν· καὶ ἀκόλουθον
τοῖς πράγμασιν· οὐκ ἄρα μόνον ἄμοσον ἐστὶ ζῶον
λογικὸν· ἀλλὰ καὶ ἄλογον· καὶ οὐκ ἀμφίβολον· ἐὰν
δὲ ἄρα τὸν ζῶον λογικὸν θνητὸν γραμματικὸν
πολίτην οὐκ ἀμφίβολον· ἀκολουθοῦν τὴν λέξιν·
διὰ τὸ ἄρα τὸν γραμματικὸν δηλῶν τοῖς
πράγμασιν· οὐ πάντως τὸ ὄνομα ἀρίστου· ἀλλὰ
μόνον τοῦ γραμματικοῦ· πάλιν τὸ ζῶον
λογικὸν θνητὸν γραμματικὸν· ὄνομα ἐστὶν·
ὃ πᾶν ὄνομα ζῶον λογικὸν θνητὸν γραμματικὸν
οὐ γὰρ πᾶν ὄνομα ἐστὶ γραμματικοῦ· ἐπὶ
μόνων δὲ ἐστὶ τῶν ὀνομάτων κοινωνοῦντα·
τῶν ὁρισμῶν τὴν ὑπογραφὴν διαφέρουσιν·
οἷον τὸ κύκνον ὄνομα ὁμωνυμεῖται λεγόμενον,
τόν τε χερσαῖον καὶ τὸν θαλάσσιον κύκνον· ἕτερον
τὸν ὁρισμὸν ἔχει ὁ χερσαῖος· καὶ ἕτερον ὁ θαλάσσιος·
ὅπερ καὶ ἕτερα φύσιν τὸν χερσαῖον καὶ ἕτερα τὸν
θαλάσσιον· κατὰ τὸ ὄνομα δὲ ὁμώνυμοι·
ἐπὶ τῶν ὁμωνύμων οὕτω· ὁμώνυμα λέγεται ὧν
ὄνομα μόνον κοινὸν· ὁ δὲ κατὰ τὸν λόγον

ιϛ
πρὸ ὁμωνύμων
πλὴν ὁμωνύμων

ὀρ

τοιοῦτον ἕτερον· λόγον δὴ αὐτῶν τὸν ὁρισμὸν φήσει·
καὶ τὴν ὑπογραφήν· κατὰ τὸ ὄμωνυμὲς φήσει· δὴ
ἕτερον φήσει τὸν ὁρισμὸν αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος,
καθὸ μὴ νοεῖται τὸ ὁμώνυμον· οἷον ὁ χρυσὸς
καὶ ὁ θαλάττιος κύων· κατὰ τὸ ὄμωνυμὲς τοῦ κυ
νὸς φησὶ νοεῖσθαι· φανερὸν ὅτι λόγος τὸν
ὁρισμὸν τοῦ χρυσοῦ κυνὸς· ἀποδοῦναι τὸν
θαλάττιον καθὸ κύων καὶ φησὶ· κατὰ τὸ αὐτό· ἄλλον
ὁρισμὸν ἀποδοῦναι τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦ θαλάττιον ἕτερον·
ὅμοιον δὲ καὶ τὸ αὐτὸ καὶ κοινὸν τὸν ὁρισμὸν πολλοῖς
τῶν ὀνομάτων· ζῷον γὰρ λέγουσι καὶ ἄνθρωπος καὶ τὸν
ὁρισμὸν τοῦ ζῴου ἔχουσι· ἀλλὰ οὐκ φησὶ κατὰ τὸ
ὄνομα τοῦ ζῴου ὁμώνυμοι· ἀλλὰ μᾶλλον
συνώνυμοι· ὅπερ τὸ ὁμώνυμον τρίδος ἐστί·
φησὶ τὸ ὁμώνυμον, καὶ τὸ πόσον ὁμωνυμία μόνη
φέρει· καὶ τὸ ποῖον ὁμωνυμία μόνη κέρδος τῆς σο
φίας· περὶ συνωνύμων· τί δὲ συνώνυμα·
12 συνώνυμα φησὶν· ὅσα καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὁρισμὸν
ἡ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος κοινω
νοῦσιν· οἷον τὸ ζῷον ἀνθρώπῳ καὶ τὸν ἄνθρω

ὡς ἵππον· ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἡγοῦν τῶν
ζῴων σωμάτων φύσιν· ἕκαστον αὐτῶν
ὡς τὸ ὄνομα ὡς τὸ ὁρισμὸν τοῦ ζῴου δηλοῖ·
ὑπογράφουσι δὲ τὰ σωματικὰ οὕτως· σωμα-
τικὰ φύσιν ὧν τὸ τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ
κατὰ τὸν λόγον τῆς οὐσίας ὁ αὐτός·
πολυσημαντικὰ δὲ φύσιν· ὅσα τε ὁρισμῶν
κοινωνοῦσι· τῷ ὀνόματι διαφέρουσιν·
ἡγοῦν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὅ τε ποιητὴς καλεῖ
ὀνόματι· οἷον θάλαμον, ἀέρα· ἀσπίδα· μάχαιραν· ξίφος· πολλὰ
γὰρ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἑνὶ ὁρίζεσθαι
δέχεται· ἡγοῦν σίδηρος ἀμφήκης· τοῦτο
σίδηρος ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος·
ὑπογράφουσι δὲ τὰ πολυσημαντικὰ οὕτως·
πλείστα ὀνόματα καθ' ἕνος κυρίου
ἢ πράγματος λεγόμενα·
τὰ δὲ πολυσημαντικὰ καταμφῶ διαφέρουσι·
ἢ ἓν ὑποκείμενον ἔχουσι· ὡς λέγεται
ἑτέρως· ὅσα ἀναβάσεις κατὰ

πολυσημαντικὰ ιβ

ἑτερωνύμια ιγ

τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁρισμοῦ λέγε

βασιν· ἔχουσιν δὲ ἐν ὑποκείμενῃ τὴν κλίσιν·
ἃ οὐκ ἔχουσιν ὑποκείμενον· ἐν λόγοις
ἕτερα· ὡς οὐσίαι καὶ συμβεβηκός· ταῦτα
δὲ καὶ ἕτερον ὄνομα ἔχουσι καὶ ἕτερα ὑπογρα-
φήν· καὶ οὐ δ' ἔχουσιν ὅν ὑποκείμενον· τοῦτ
δὲ ἀμφότερον· τό τε ἕτερον μόνον καὶ
μόνον καὶ τὸ ἕτερον ὑπογραφὴ αὐτοῦ· ὧν
τό τε ὄνομα καὶ ὁ ὅρος ἕτερος·· πτῶσις τὴν πτῶσιν
πτῶσιν·

ιε ἰσοδυνάμει τῶν ὀνόματων καὶ συνω-
νύμων· κοινωνοῦντα καὶ διαφέροντα·
τῶν τε ὀνόματι καὶ τῷ ὅρῳ· ἃ τὴν λόγοντι
πτῶσιν· ὡς ἀπὸ τοῦ γραμματικοῦ
γραμματικός· κοινωνοῦσι μὲν οὖν τῷ
ὀνόματι· διαφέρουσι δὲ κατὰ τὴν λῆξιν
τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ τοῦ τελευταίου
συλλαβὴ· καὶ πολλὴν τῷ ὅρῳ κοινωνοῦσι τε
καὶ διαφέρουσιν· ὅτι ἡ μὲν γραμματικὴ
γνῶσίς ἐστιν· ὁ δὲ γραμματικός· ὁ τοῦ
γνῶσις· πτῶσιν δὲ λέγουσιν ἃ καὶ
ἀπόλυτον διαφέρουσι τῶν πτώσεων· ἡ γὰρ

τίθεται τὸ ὄνομα τὴν προσηγορίαν. διὰ τὴν
μάθησιν. ὡς γραμματικὴ οἰκία ὁμωνυμία. οὐ
κατὰ πτῶσιν. ἀλλὰ ὁμωνυμία κοινὸς ὁ γραμματικός.
ὅτι γραμματικοῦ. καὶ τὴν γραμματικὴν πρὸς
μορφάσθαι. καὶ ὁμωνυμία κοινὸς. καὶ τὴν ὁμωνυμίαν. καὶ
καὶ καὶ. χρὴ δὲ γινώσκειν. ὅτι τὰ μὲν πρόσφατα. πολε
χωνεῖται ἀφῶν πρὸς μορφάσθαι. ὡς γρα
μματικοῦ τὴν γραμματικὴν. καὶ ὁμω
νυμία κοινὸς τὴν ὁμωνυμίαν. τὰ δὲ ἀφ' ἑτέρου. οὐ δυνάμεθα
ἀπὸ τοῦ πολεχάβδ ἰατρικὴ ἐρεῖν ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἰατρικήν:
τὴν δὲ κ γενικωτάτων γενῶν:

κ Τῶν ὁμωνύμων τὰ μὲν ἁπλῶς καὶ λόγῳ συμπλοκῆς
λέγεται. ὡς ὁ ἵππος καὶ ἐν τοιαῦτα.
τὰ δὲ κατὰ συμπλοκῆς. ὡς ἱππόστερφος
σωκρατικὸς φιλόσοφος. φαῦλος τὰ δὲ ἁπλῶς
λεγόμενα. λόγῳ συμπλοκῆς. τὰ μὲν οὐσίας σημαίνει.
οἷον ἄνθρωπος ἵππος. τὸ δὲ ποσὸν. οἷον δίπηχυς
τρίπηχυς. τὸ δὲ ποιόν. ὡς λευκὸν μέλαν. τὸ δὲ πού
ὡς ἐν λυκείῳ ὡς ἐν ἀγορᾷ. τὸ δὲ πότε. ὡς

πόσου χρόνου εἶναι· τὸ κεῖσθαι· ὡς τὸ ἵστασθαι
καθῆσθαι· τὸ ἔχειν· ὡς τὸ ἐνδεδύσθαι ὑπο
δεδύσθαι· τὸ ποιεῖν· ὡς τὸ καίειν τέμνειν·
τὸ πάσχειν· ὡς τὸ καίεσθαι· τέμνεσθαι·
αὗται αἱ δέκα λεγόμεναι κατηγορίαι· ὡς ἐκτε
λεῖσθαι κατὰ πίνακα· τὸ γὰρ φορεῖν λεῖν
ἔστι· χρὴ γινώσκειν· ὅτι ἕκαστον τοῦ τ
τῶν δέκα κατηγορεῖ, γένη καθ' ἑαυτὸν τέμνεσ
θαι· τούτων οὖν τῶν δέκα κατηγορεῖ τὸν μὲν
γένει καθ' ἑαυτὸν νεῦν· ἢ μὲν μία οὐσία αὐτὴν·
αὐ ἐν μέρει· σημαίνει κοινῶς· φησὶ δ' αὐταὶ·
τοσοῦτον οὐσίαι· δεύτερον, πόσον· τρίτον,
τοιόν· τέταρτον, ποιεῖν· πέμπτον, πού·
ἕκτον, πότε· ἕβδομον, κεῖσθαι· ὄγδοον,
ἔχειν· ἔνατον, ποιεῖν· δέκατον, πάσχειν·

κα περὶ ὁμωνυμίας τῶν ὁμωνύμων· ἕτερο
γενῶν καὶ ἑτεροείδῶν δὲ βεβαιῶν διαφέρειν·

ὁμωνυμία φησὶν ὁ σ ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγο
ρίαν τάττεσθαι· ἕτερογενῆ δ' φησὶν ὁ σ ὑπὸ
διάφορον κατηγορίαν φησί· ταῦτ' ἐστὶ τὰ γένη

φωνὴν· ὁμωνυμία δὲ φωνὴ ὅσα ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα τῆς αὐτῆς
καὶ κοινωνοῦσι τῶν λόγων τῆς οὐσίας· ὡς πτηνὸς
καὶ πεζὸς· ἑτερωνυμία δὲ τῶν φωνῶν ἀναφέ-
ρομεν τὴν ἀλλήλων· ἡ γὰρ ὡς τῶν λόγων τῆς οὐσίας ἀνα-
φέρουσιν· ὡς ζῷον καὶ ἵππος· καὶ ἀριθμῶν ἀνα-
φέρουσιν ὅσα τῆς συμπλοκῆς τῆς συμβεβη-
κότος τῆς ἰδιότητος τῆς οἰκείας ὑποστάσεως ἀ-
φωρίσαντο· καὶ τὴν καθ' αὑτὰ ἀρχὴν κατὰ μὴ
ὑπαρχόντων τῶν ἀπὸ τοῦ· ὡς πτηνὸς πεζὸς·
καὶ ἑκάστου τῶν ὀνομάτων τῆς πολλῆς ἑτερονυμίας, ἑτε-
ρωνυμίας καὶ ἀναφορᾶς· οἷον ζῴου καὶ ἀνθρώπου·
τὸ μὲν τοῦ ζῴου, ὑπὸ τὴν οὐσίας τελεῖ· ἡ γὰρ ἀν-
θρώπου, ὑπὸ τὸ ποιόν· τοῦ δὲ αὖ ζῴου,
ἀναφορὰ δύο σημαίνει, καὶ καὶ ἀναιρετικὰ
σημαίνει καὶ τὸ ἐμψυχόν· τὸ αἰσθητικὸν·
ἀναιρετικὰ δὲ, τὸ λογικὸν· τὸ θνητὸν·
τὸ πτηνὸν· τὸ χερσαῖον· τὸ ἔμυδρον· τῆς
δὲ ἀνθρώπου, σημαίνει καὶ τὸ τοιοῦτο ἐμψυ-
χὸν λογικὸν ὂν ὑπάρχον· καὶ καὶ τὸ θνητὸν μετα-
λαμβάνον· ἀναιρετικὰ δὲ, γραμματικὴ·

φιλοσοφίαν· ὥσπερ καὶ νομοθεσία ὑπάρχει
τὸν νόμον ἐκφαίνουσα τὸ δίκαιον· καὶ τοῦ
δικαίου διαφοραί· τὸν δὲ ὑπόλοιπον νόμον
καὶ δίκην οὐδὲν κωλύει τὴν αὐτὴν ἔχειν διαφορὰν δικαίου καὶ πάσης· διαφορὰν δὲ ἐν τῷ
φανῆναι· τὰς δὲ ἴσως καὶ αὐτὰς· χρὴ δὲ γινώσκειν
ὅτι καὶ ἐν μὲν τοῖς νομοθετοῦσι τὸ δίκαιον
ἔχουσιν καὶ κατὰ φύσιν συμβεβηκὸς δίκαιον
καὶ τὰς διαιρετικὰς διαφορὰς· καὶ ἐκάστων
αὐτῶν νενοικότα τὸν νόμον καὶ τὰς δίκας
καὶ νόμον καὶ δίκην ὑπόλοιπον· καὶ δίκη κοινὴ
δίκη· πολὺ δὲ διέστηκεν νόμος καὶ δίκη
καὶ διαφορὰ διαιρετικὰ δίκαι· αὐτὴ γὰρ δίκη
ἀναιρεῖται τὸν νόμον δίκη· καὶ ἐν μὲν
δίκη δίκαι καὶ συνεστῶσι καὶ διαφοραί· αὐτὴ
γὰρ δίκη μὲν συνεστῶσα τὴν δίκη· τὸ ἐν
περιχωρεῖν λαμβάνεται· ἢ νόμος· οἷον φαῖ
λόν καὶ ἵππον· ὅν τῶν νόμων καὶ τὸν αὐτὸν
ἐφ' ἑνὸς γὰρ νόμος δίκαιον ὑπὸ τὸ ζῷον·
ἢ δίκη ὡς σωφρονεῖν φαῦλον καὶ πλάστον·

καὶ φθείρει ἀλλ' οὐ τὸ ὑπὸ τὸν ἀέρα· ὃν ἀμὴ τῶν
ἀδῆ ὑπάρχει· ἢ ἀριθμῶν ὅσα σωματικὰ μὴν
φαμὲν εἶναι ἀμὰ καθ' ἑαυτὸν τὰ λοιπὰ ὄν
ἀριθμῶν καθαρισμῶν· τὸν ἐστὶν·

κβ Τὸ ἐν τινι, ὃν δὲ καὶ χωρὶς λάβοι· ᾱ, ὡς ἐν τῇ
ὑμῴδῃ· ὅσα τὸ ᾠδὸν ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀριθμοῦ.
δ· τὸ· ὅσα ἄδδοσι ὑμνεῖν· ὅσα λύοσι ἐν τῇ ἀμα
ρτίᾳ τοῦ ᾠδοῦ· γ· ὃν τόπῳ· ὡς ἱερὰ ὃν
τῷ μαῶ· δ· ὃν χρόνῳ· ὅσα μῶν ὃν
τῷ καιρῷ τοῦ καταλυσμοῦ· ε· ἐν ἀνάγκῃ·
ὅσα οἶμοι ἐν μιᾷ ἀνάγκῃ· ϛ· ὡς ὅλον ἐν
μέρεσιν· ὅσα σωματικὰ ὑμῖν οἷς οἱ κάθοι
μελῶν· κεφαλή τε καὶ χεῖρες ὡς ποσὶ·
τοῦτο γὰρ οὐ κάθοιμι ὑμῖν τινὶ ἀλλ' ἐν τῇ σῷ· ζ·
ὡς μέρος ἐν ὅλῳ· ὅσα κεφαλὴ χαίρει ἐν
σωματικῇ· η· ὅσα ἄδδοσι ἐν ὕλῃ· ὅσα τὸ
ᾠδὸν τοῦ ὑμῴδιαμ τὸν τῷ χαλκῷ· θ· ὡς
ἐν τῷ ποιητικῷ αἰτίῳ· ὅσα τὴν πόλιν ὃν τῷ
θεῷ· ι· ὡς ἐν τῷ τελικῷ αἰτίῳ· ὅσα κλαίειν
ὃν τῇ τῷ ὑμῴδῳ ὑμαρτάνοσι· ια· τὴν ἀμά

πωσ ἡμῖν τὸ τῆς ἀνθρωπότητος γίνεται κεκλίμενον. ιβ. ὥσ
περ οὖν ὑποκείμενα ὡς λαβὼν ἐν σώματι. ιγ.
ὅτι μέρη ὅλου λέγονται. ὅλα δὲ μέρη
λαμβάνει. ἀλλ' ὅλον ὄν μέρη. πόσοι εἰσὶ συμβεβηκότα:
ιδ. ὅτι τὰ πολλὰ τῶν ἐνεργείᾳ ἐνίστανται
ιε:

κε. ὅσοι αἱ κατὰ πρᾶξιν αὐθυπάρκτων καὶ μὴ δι' ἄλλου
ἑτέρου προσιόντων. καὶ πάλιν ὅσοι αἱ κατὰ πόλιν ὅτι περὶ αὐθυπάρκτων αἱ καὶ μὴ δι' ἑτέρου
ἔχοντα τὸ εἶναι. κρείττω τὸ μὴ δι' ἄλλο ὄν. μὴ δὲ
δι' ἑτέρου ἔχοντα τὴν ὑπαρξιν. μὴ δὲ δι' ἄλλου
ἑτέρου προσιόντα; ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ ὄν. δι' ὧν
καὶ τὸ συμβεβηκὸς ἔχει τὴν ὑπαρξιν.
τὸ γὰρ χρῶμα καὶ τὸ σῶμα γνόμενα
χρῶμα καὶ αὐτό. καὶ τὸ σῶμα τὸ χρῶμα
καὶ τὸ χρῶμα δι' ὧν σῶμα ὑπάρ. καὶ τὸ σῶμα
δι' τῶν χρώματι. ὁ θεὸς καὶ τὸ χρῶμα τοῦ σῶ
λέγεται. καὶ οὐ τὸ σῶμα τοῦ χρώματος. πο
λλάκις τοι γὰρ οὖν ἀλλάττοντος τοῦ χρῶ
καὶ μεταβάλλοντος. καὶ ὁ ὁσία οὐ μεταβάλλεται
κρείττω τὸ σῶμα. ἀλλὰ μένει τὸ αὐτό. λέγε
δὲ ὁσία πρὸς τὸ εἶναι κυρίως συμβεβηκός

κεφ. ϊ. περὶ τοῦ πῶς ἡ ἀρχὴ τῆς ἑκάστου κινήσεως τε καὶ ἠρεμίας ὁ τρόπος τῆς ἑκάστου ἐστὶ μουσικῆς. καθ' ἕκαστον τῶν ὄντων ὅ βεβαιοῦται:

πρὸς τὸ συμπεφωνῆσαι· καὶ τοῦ μὴ φωνῆσαι τοῦ τὸ μὴ φωνῆσαι· ἢ πρὸς τὸ ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ πρᾶγμα τοῦ φωνῆσαι τὸ αὐτὸ συμβεβηκὸς καὶ μὴ φωνῆσαι· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον αὐτοῦ — πρὸς:

κβ Φ ὑπόσταται μὲν ἀρχὴ τῆς ἑκάστου τῶν κινήσεων τε καὶ ἠρεμιῶν· οἷον ἡ γὴ κινεῖται καὶ αὐτὸ βλαστάνει· ἠρεμεῖ δὲ καὶ αὐτὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνει· οὐδὲ κινεῖται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· ἡ οὖν ἀρχὴ καὶ αἰτία τῆς κινήσεως τε καὶ ἠρεμίας αὐτῆς· καθ' ἣν γίνεται ὡδὶ τε καὶ φύεται καὶ πέφυκεν οὕτω κινεῖσθαι καὶ ἠρεμεῖν ὁ οἱονεὶ ἡ γῆ φύεται· ἡ γὴ οὖν καὶ οὐ συμβεβηκὸς φύεται· φύεσθαι λέγεται, πρὸς τὸ τοιῶδε· ἡ γῆ οὕτως πέφυκεν τε καὶ ὑπάρχει· αὐτὴ δὲ οὐδὲν ἑτέρου κατηγορεῖται μὴ οὐσίας· ἐκεῖνα γὰρ τῆς οὐσίας ἔχει τὴν τοιαύτην δύναμιν· ἡ γὴ οὖν τὴν κίνησιν καὶ ἠρεμίαν καὶ οὐσίας ἀρχὴν καὶ αἰτίαν τῆς κινήσεως αὐτῆς καὶ ἠρεμίας· λέγεται δὲ φύσις πρὸς τὸ πεφυκέναι:—

περὶ μορφῆς:

κε

Μορφή ἐστιν ἡ ὑπὸ τῶν ὁποιωδῶν ἀφορῶ-
μενα ἑνοῦσθαι τὴν ἕδραν ποιεῖν θέσεσι ὁποῖ-
ἡ τίς ἐστιν ἡ μία τὴν ἑδρικὴν ἕδραν. οἷον
ἡ ὁποία μορφὴ θέσει ἡ ἕδρα ποιεῖ θέσει ὑπὸ
τοῦ σώματος. τοῦ ἐμψύχου καὶ ἀνθρωπικοῦ.
καὶ ἀπολείπουσα τὸ βῶον. πολίτην τε
προσλαμβάνει τὸ λογικὸν καὶ τὸ θνητὸν. ἀπο-
πλεῖ τὸ τοῦ ἀμόνου ἕδρα. ὅ περ ἑδρικὴ
ἕδρα μορφὴ λέγεται. οἷον ὁποία ἐστὶ μορ-
φὴ ἡ. αἱ ὁποῖαι πρὸς ἀλλήλας τὴν ἑδρικὴν
ἕδραν τάσσουσι τὸ τὴν ὁποίαν καὶ μορφὴ
καὶ φύσει ὁμωνυμεῖ. καὶ ταὐτὸ λέγουσιν ὁποῖαι
καὶ φύσιν καὶ μορφὴν τὴν ἑδρικὴν ἕδραν
καὶ ὁμοιόσχημα καὶ ὁμόμορφα καὶ ὁμό-
δρα καὶ ὁμόγενα καὶ συνόμορφα λέγουσι
τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἑδρικὴν τάξιν. ἕδρα
ἄπτεται. ἑτεροόσχημα καὶ ἑτερόμορφα καὶ
ἑτεροέδρα καὶ ἑτερόγενα καὶ ἑτερόμορφα
τὰ ἑδρικὴν τάξιν ἔχοντα λέγουσι. ἀδιάπτωτον
γὰρ ἕδρα ἄλλα ἑδρᾶ. ἡ φύσει ἄλλη φύσει.

ἢ ὁ μὲν ἄλλο ὁ μὲν, μὴ φῆς ἕτερον ὁ μὲν ἕτερον φύσει γ
ὁ δὲ ἕτερον μορφῶν. χρὴ δὲ τὴν μάθησιν. ὅσα
ἀδύνατον κατὰ μέρος ὁ μὲν ὁ μὲν, ἢ γένει
φύσει μὲν μία φύσις ἐν θεῖον νενόηται.
ἀδύνατον γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἅμα. τὰ δὲ
πολλὰ μέρη μέρος σταθμῷ ὑπάρχει διά-
φορα. ὑπόστασις δὲ μία ἐν θεῖον ἐκ
διαφόρων φύσεων δύναται νενόηται.
ὅσα δὲ ἐκ τυχὸν κατὰ σύνθεσιν ἢ ὁ μὲν
ἀπὸ ὁ λάβῃ μία φύσις τῶν μερῶν. ἀλλ'
μία δὲ φύσις λάβῃ ὁ καθ' ἑκάστου.
μία μὲν φύσις σῶμα δύο σύνθεσις λάβῃ.
διότι φέρει ἕδος πᾶν αὐτὸ μέρος
λοιπὸν σύνθεσιν ὑπόστασιν. μία δὲ φύσις
ὁ καθ' ἕκαστον ἀπὸ λάβῃ. διότι ἐκ δύο
σωμάτων ὑπόστασις. ἐκ δύο σωμάτων φύσις.
ἐκ τυχὸν λάβῃ σύνθεσιν. ὁ δὲ ὁ μὲν τοῦ
ταῦτ' ὄν ἐν αὐτῷ φυλάττει. ὁ μὲν τοῦ ἐκ
τοῦ θανάτου γίνεται ἢ διαίρεσις.

κε περὶ ἀποστάσεως.

Τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα. δύο σημαίνει· ποτὲ μὲν
τὴν ἁπλῶς ὑπαρξιν ἤγουν τὴν οὐσίαν. καθὸ
σημαινόμενον τοῦτο [illegible] οὐσία
καὶ ὑπόστασις· ὅθεν καὶ τινὰς τῶν ἁγίων
πρῶν ἅ πολ τοῦτας θεόφρ. ἤγουν ὑποστ.
ποτὲ δὲ τὴν καθ' αὑτὸ καὶ ἰδιοσύστατον ὑπαρξ
καθὸ σημαινόμενον. ὁ αὐτὸ μόνον τῶν ἀρι
θμῶν διαφέρον δηλοῖ· ἤγουν τὸν τινὰ·
ἤ τοι τὸν πατέρα τὸν υἱὸν τὸν ἅγιον. τὸν δὲ
τὸν ἵππον· χρὴ δὲ ἡμᾶς σκοπεῖν· ὅσα οὐσίας
οὐσίας ἀμφότερα ὑφέστηκε καθ' αὑτήν· ἃ
δὲ διαφορὰ οὐσιῶδης· οὐτε ἄδδα· ἄτε
συμβεβηκότα· ἀλλὰ μόναι αἱ ὑποστάσεις·
ἤ τοι τὰ αὐτὰ· καὶ ἐν αὐτοῖς ἡ τε οὐσία
καὶ αἱ οὐσιῶδες διαφοραί· τά τε ἄδδα καὶ
τὰ συμβεβηκότα θεωρεῖται· καὶ
ἡ ἁπλῆ οὐσία ἐν πᾶσαις ταῖς ὑποστα
σεσι μένει αὐτῶν χωρεῖ· ὅμοιος τοῖς
αὐτόχοις καὶ ἐξωτικοῖς· λογικοῖς τε καὶ ἀλόγοις·
θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις· αἱ δὲ οὐσιῶδες

διαφορὰς, ἄλλας ἐν ταῖς ἀτύχοις, καὶ ἐν ταῖς
ἐμτύχοις ἑτέρας· ταῖς λοιπαῖς ἄλλας καὶ,
ἐν ταῖς λοιπαῖς ἑτέρας· ὁμοίως ἐν ταῖς θυμ
ἄλλας καὶ ἐν ταῖς ἀθανάτοις ἑτέρας· καὶ ἁπλῶς
ἁπάσας ἐν ἑκάστῃ ἁδῇ κατὰ τὴν ἁδοιο
ὑποστάσεις αἱ αὐταί· σωματοειδῆ μὲν
ἐν αὐταῖς ἀλλήλαις τῷ λόγῳ τῆς οὐσίας· χωρὶς
δὲ οὐσιῶν ἐν αὐταῖς, κατὰ τὴν ἑτεροῆδ ὑποστάσε·
ὁμοίως καὶ τὴν σύμβε βηκότων ἐν αὐταῖς·
ἤτοι τῶν ὑποστάσεων θεωρουμένων·
χωρὶς δὲ ἐν ἑκάστῃ ὑποστάσει ἐκ τῶν
ὁμοῆδῶν ὑποστάσεων· διὸ καὶ τὸ αὐτὸ μ
κυρίως τὸ τῆς ὑποστάσεως ἐκληρώσατο
ὄνομα· ἐν αὐτῷ τῷ ποιεῖν ἐνεργείᾳ
ὑφιστάμενα προσλαμβάνει δὲ σύμβεβηκότα·

κϑ περὶ προσώπων καὶ ἀτόμων·

Πρόσωπον λέγομεν, ὅ περ διὰ τὴν οἰκείαν
ἐνεργείας τε καὶ ἰδιότητας, ὁρί
ζομεν καὶ περιορίζομεν· τῷ ὁμοῆδῶ
αὐτοῦ παρέχεται ἡμῖν τὴν ἐπιφάνειαν·

οἷον ὁ Γαβριὴλ τῇ ἄλλῃ παρῃ διαλαμπόμενος,
φῶς τῶν ἄλλων ὑπάρχει· μόνος ἐκεῖνος παρῃ
διελάμπετο· καὶ χωρὶς μόνος οὗτος ὁμοίως
ἄλλοις· διὰ τὴν ἐμφάσιν πολυοιστίας
καὶ διαλάμψεως· οὐ δὲ Παῦλος ὅτι τῶν
ἀγαθῶν ἐμῶν δι' ἐμὲ νοῦς· φῶς τῶν ἀν
θρώπων ὤν, διὰ τῶν ἰδιωμάτων
καὶ ἐνεργημάτων αὐτοῦ τέλειος πᾶν
ἀνθρώπων διαπέλαμπε· χρὴ δὲ νοεῖν
ὡς οἱ ἄλλοι πρῶτοι· ὑπόστασιν οὐσίας μὲν
οὐ πρόσωπον τὸ αὐτὸ ἐκλάμπουν· τὸ
καθ' αὐτὸ ἰδιοσυστάτως ὁμοιοστάτως
οὐ συμμιγῶν κατ' τὸν ὑφιστάμενον·
οὐ ἀριθμῷ διαφέρον οὐ τὴν τιμὴν ἐνλῆς
οἷον πατέρων Παῦλον· τὸν δὲ τὸν
υἱὸν· φέρεται δὲ ὑπόστασιν πολὺ τὸ
ὑφιστάμενον :- περὶ ἑνὸς πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἐν ὑπόστασιν δὲ· πρὸς τὴν ἁπλῆν
ὑπαρξίν σημαινόμενον·
οὐ μόνον τὴν ἁπλῆν οὐσίαν ὁμὴ ὑπό

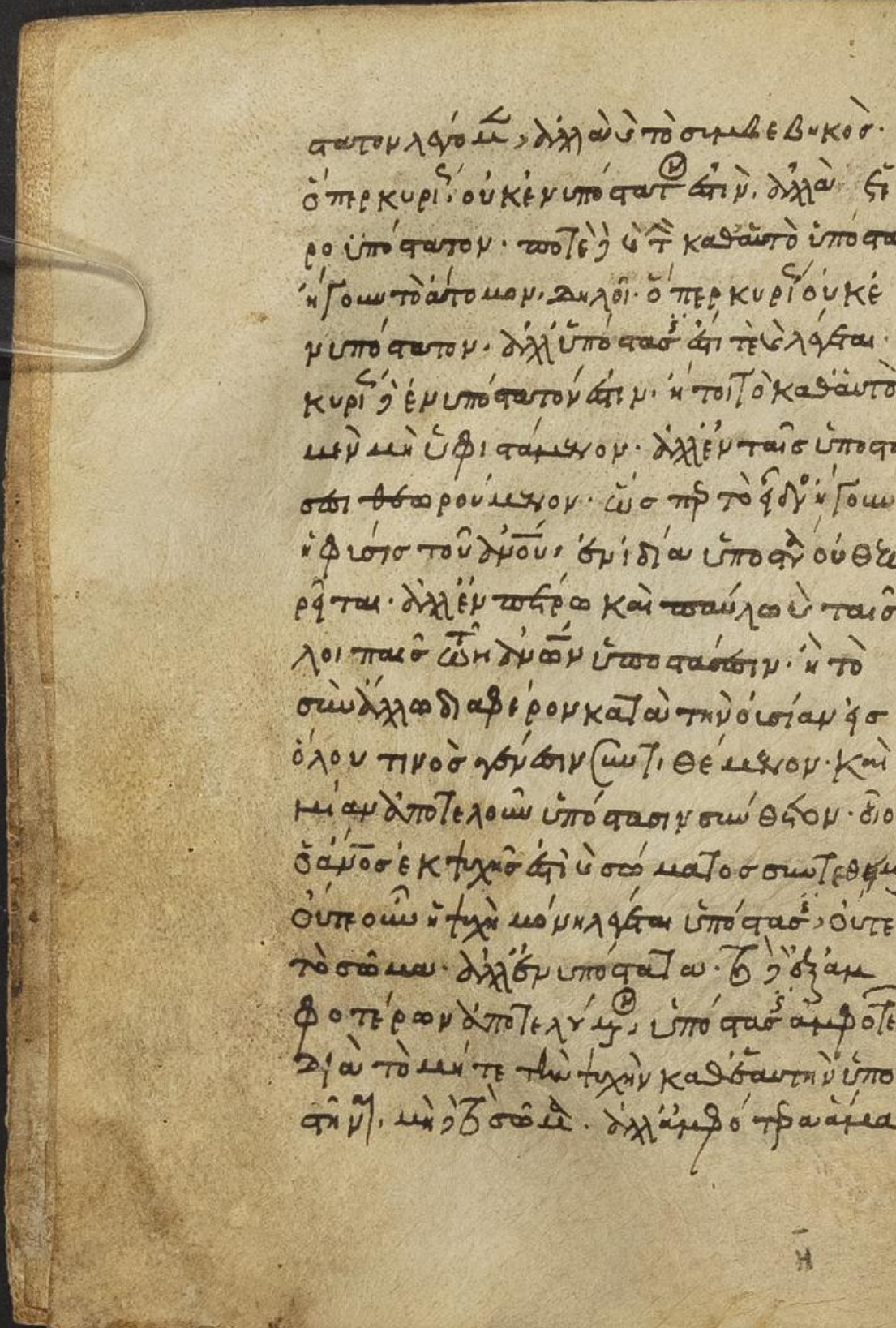

σαυτον λαμβάνει, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς·
ὅπερ κυρίως οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἀλλὰ εἶναι
ἐν ὑποκειμένῳ· ποτὲ δὲ καὶ αὐτὸ ὑποκείμενον·
ἡ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου ψυχή· ὅπερ κυρίως οὐκέ
τι ὑποκείμενον, ἀλλὰ ὑποκείμενόν τε λαμβάνει·
κυρίως δὲ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· ἡ τοιαύτη καθ' αὐτὸ
μὲν οὐκ ὑφιστάμενον· ἀλλὰ ἐν ταῖς ὑποκειμένοις
θεωρούμενον· ὡς τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἡ γραμ
ματικὴ ὑφιστᾶσα τοῦ ἀνθρώπου, ὅμως ἰδίᾳ ὑπόστασιν οὐ θεω
ρεῖται· ἀλλὰ ἐν τούτῳ καὶ τοιούτῳ λογικῷ ὑπάρχει ταῖς
τοιαῖς τῶν ἀνθρώπων ὑποστάσεσιν· ἡ τὸ σῶμα ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἀφ
ὅλου τινὸς ἀφαιρεθεῖσαν θεωρούμενον· καὶ
μιᾶς ἀποτελούσης ὑπόστασιν σύνθετον· οἷον
ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκείμενος·
οὔτε οὖν ἡ ψυχὴ μόνη λαμβάνει ὑπόστασιν, οὔτε
τὸ σῶμα· ἀλλὰ μία ὑπόστασις· ἐξ ἀμ
φοτέρων ἀποτελουμένη, ὑπόστασις ἀμφοτέρ
ων· διὰ τὸ μήτε τὴν ψυχὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπο
στῆναι, μήτε τὸ σῶμα· ἀλλὰ ἀμφότερα

ὑπόστασιν τοῦ κυρίου τὸ καθ' αὐτὸ ἰδιοσυστάτου
ὑφιστάμενον καὶ τὸ λάβοι. λάβοι πολλὴν
ὁμυπόστατον καὶ ὑφεστῶσαν ὑποστάσει πρὸς
λαβοῦσαν φύσιν. ὡς ὁμαύτῳ καὶ κατ' αὐτὴν
ὑπαρξιν. ὅθεν ὡς σαρξὶ τῷ κυρίῳ ὑποστᾶσαν
καθ' αὐτὴν μὴ πρὸς καιροῦ ῥοπὴν,
οὐχὶ ὑποστᾶσαν ἀλλὰ μᾶλλον ὁμυπόστατον ἀεὶ.
ὁμοῦ τὴν ὑποστάσει τοῦ θεολόγου ὑπαρξὶν πρὸς
λαβοῦσαν ὑπαύτῳ. ὡς ταύτην ἀεὶ ὡς ἀεὶ ὑπόστασιν.
κθ. περὶ ἀνυποστάτων.

Καὶ τὸ ἀνυπόστατον ἢ διὰ χῶσ λάβοι. ποτὲ
μὲ τοῦ τὸ μὴ ὄν μὴ ὄν. ὃν σημαίνει
νοῦν τὸ ὑπαρκτὸν. ποτὲ δὲ τὸ μὴ ὄν
μὲ αὐτὸ ἔχον τὸ ἐν. ἀλλὰ ὁμοῦ τὸ ἔχον τὴν
ὑπαρξὶν νοῦν τὸ συμβεβηκός.
λ. αἱρεσις τοῦ ὄντος καὶ τοῦ ὄντος.

Τὸ ὂν διαιρεῖται εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκὸς
οὐχὶ ὡς γένος εἰς εἴδη. ἀλλὰ ὡς ὁ μεμερισμένος
φωνὴ ἐπὶ ὡς τὰ ἀφέν εἰς πρὸς ἕν. τὸ ὄντος αἱρεῖ.
ὅ ἀνθρωπος. ἢ ὡς πέτρον καὶ παῦλον καὶ τοῦ

λοι τῆς κτῆσεως· οἱ πνευματικοὶ καὶ αὐτοὶ μα-
κὰ ὑποκείμενοι πρόσωπα· καὶ οἱ σίαν νεμικῶς νέμ-
ονται· ὡς σὺν ἔχουσι ὑπερεμβεβηκὸς αὐτῆ
ἕτερον νέμος· ὃ δὲ ἄμπελος· ἵππος· βοῦς· κύ-
νες· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀδικήσειν· ὡς σὺν ἔχοντι ὑπο βε-
βηκὸς ἕτερον πήδησιν ὁ ἀναμφιβόλως· ἀλλὰ ἡ
τῆς κτήσεως αὐτοῦ· ὁ πρόβατον καὶ ἀναίρεσις· ἀλ-
λὰ ἀπορίθμησις· τὴν ἐμψύχων νεμικῶς τῶν
καὶ τῶν ἀδικεῖν, καὶ νέμει καὶ ἀδικήσειν ὑπε-
λήφθη· ὅτι τὴν ἐκ ἀναμφιβόλου ἀδικεῖν· τὴν ὑ-
ποκείμενον νέμει· οἷον τὸ σῶμα· ἢ δὲ τὸ οἷ-
καὶ νέμος τὴν ἐμψύχου σώματος· καὶ τὸ ἐμ-
ψύχου σῶμα· ἢ δὲ τὴν σῶμα τος· καὶ
νέμος τοῦ ζώου· καὶ τὸ ζῶον ἢ δὲ τὴν ἐμ-
ψύχου σῶμα τος· καὶ νέμος τὴν λογικοῦ· καὶ
τὸ λογικόν· ἢ δὲ τοῦ ζῶον· καὶ νέμος
τὴν ἀνθρώπου· ὃ δὲ ἄνθρωπος· ἢ δὲ τὴν λογικοῦ ὄν·
οὐ λέγεται νέμος πρόβατον καὶ πόλεως· καὶ τὴν λογι-
κὴ δὲ πόλιν· ὅθεν καὶ ἀδικεῖν τὸν ἢ δὲ
λέγεται μόνον· ἢ τὸ ἢ αὐτῶν ἢ δὲ· καὶ τὴν

διάφωνα τῶν ὑποκάτω. - ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ τοιοῦτοι.

λε Ἡ οὐσία νεμικώτατον νέμοσκαν. αὐτὴ δὲ καὶ
ἐφ' ἑαυτῆς σῶμα καὶ σῶμα τὸν. τὸ σῶμα φύσει
ἐμψυχον καὶ ἄψυχον. τὸ ἔμψυχον φύσει αἰσθητικὸν
καὶ ἀναίσθητον. ζῶον φυτὸν καὶ φυτόν. τὸ
ζῶον φύσει λογικὸν καὶ ἄλογον. τὸ λογικὸν φύσει
θνητὸν καὶ ἀθάνατον. τὸ θνητὸν φύσει ἄνθρωπον
βοῦς. κύων. καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ἄνθρωπος φύσει
πτερὸν πάλλον. καὶ τὸ λοιπὸν κτῆνος φύσει
γένος. οἱ τινὰ φύσει ἀπὸ καὶ ὑποφαίνουσι
πρόσωπα. τὸ σῶμα ἕδος τῆς οὐσίας νέμοσ
τοῦ ἐμψύχου. τὸ ἔμψυχον ἕδος τοῦ σώματος
καὶ νέμοσ τοῦ αἰσθητικοῦ. τὸ αἰσθητικὸν
ζῶον, ἕδος τοῦ ἐμψύχου καὶ νέμοσ τοῦ λο
γικοῦ. τὸ λογικὸν ἕδος τοῦ ζώου καὶ νέμοσ
τοῦ θνητοῦ. τὸ θνητὸν ἕδος τοῦ λογικοῦ.
καὶ νέμοσ τοῦ ἀνθρώπου. ὁ ἄνθρωπος ἐδικώτατον
ἕδος. ἕδος γὰρ τοῦ θνητοῦ. καὶ ἕδος πτε
καὶ παύλου. ὅ περὶ φύσιν καὶ μορφὴν καὶ οἷοι
καὶ τὰ τοῦ ἀνθρώπου πρᾶγμα. ταῦτα μόνα

τὴν μὴ κατὰ αὐτὴν μέμησιν· ἤτοι τῆς οὐσίας τῆς
ἀδιαιρέτου καὶ αὐτῆς ἀδιαιρέτου· ἤτοι αὐτοῦ βοῦς μὴ κατὰ
τὴν ἀδιαίρετον ὑπόληψιν· ταῦτα δὲ λέγεται οὐσιώδεις
τὰς φύσεις καὶ διαφορὰς τὰς ποιότητας· διαιρεῖται
καὶ τὰ πάθη τὰς σχέσεις καὶ τὰ ὑποκείμενα· τὰς
ἀδιαίρετα ποιοῖ τοῦ μὴ ἀδιαίρετον ἀδιαίρετον· ὡς τὴν
αὐτὰς διαιροῦσι φύσεις μὴ ἀπὸ φύσεως:

ιγ

Οὐδὲ τὸ ὅλον οὐσίας τὸ δημοῦ ἐχωρίσθη σῶμα
κρᾶσιν μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλὰ ἐν μέρος
ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὅσον μέρος αὐτοῦ· ὡς περὶ τοῦ ὅλου
οὐκ ἔστιν ἐν τέλειοι δῆμοι· ἕκαστος μέρος ὄχλου
τοῦ αὐτοῦ· οὐδὲ τὸ λεγόμενον μὴν ἕκαστος
ὄχλος· οὐδὲ τὸ ἰατρεῖον· οὐδὲ τὸ οἰκοδομεῖν·
οὐχ ἕκαστος πόλις τοῦ αὐτοῦ ἀλλ'
τέλειον γὰρ τοῦ αὐτοῦ τὸ πόλει ἀδιαίρετον
τὸ ποιεῖν· ὅτι δὲ οὐχὶ ἕκαστος μὴ πόλις
ἀδιαίρετος· δῆλον οὐκ ἔστιν τέλειοι αὐτοί· ἀλλὰ
κατὰ μέρος κερματίσματα δημοῦ:—
περὶ τοῦ τί ἐστι παρίαιον τῆς οὐσίας:

λδ

ἐπεὶ οὖν ἡ οὐσία τὸ φύσει τὸ μορφὴ ἀρνεῖται.

καὶ τὴν ὑπόστασιν· καὶ ἄτομον· καὶ πρόσωπον· ὅν ὑπό-
στασιν τε καὶ ἓν ὑπόστασιν· καὶ τὴν διαφορὰν
οὐσίας καὶ συμβεβηκότων· ὡς τὴν μὲν αὐτὴν ἔχειν
τῶν συμβεβηκότων τὴν ὑπαρξιν· φρονοῦσι
δὲ καὶ περὶ τῆς διαιρέσεως αὐτῶν· ὅτι διαφέρει
οὐσίας τῶν οὐσιῶν διαφορῶν· ὅτι δὲ αὐτῶν
ἡ οὐσία ἀφ' ἑνὸς ποιοῦσι· τοιοῦν ἀφ' ὧν ἀπέλαβε·
καὶ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα· φρονοῦσι καὶ περὶ
φύσεως καὶ περὶ μορφῆς· καὶ περὶ ὑποστάσεως· καὶ πρό-
σωπα καὶ ἄτομα· πῶς τε οἱ ἄνω περὶ τούτων
ἐδόξαζον· καὶ ὅσοι οἱ νῦν οἱ πρὸς οἱ τῆς ἀλη-
θείας καὶ τῆς ὀρθῆς σοφίας μαθηταὶ καὶ
διδάσκαλοι ἀρθοδόξου· φέρομεν
δὲ τὴν διαιρεσιν τῆς οὐσίας ἀφ' ὧν μὲν οὖν
τῆς οὐσίας μὴ ὑποκείμενα· αὐτὴν
γὰρ μᾶλλον ὑποκείμενον τῶν συμβεβηκότων
ἐστὶ τὸ ἄνω· καὶ οὐχὶ αὐτὴν ἐν ἑτέρῳ ἔχειν τὴν
ὑπαρξιν· τοῦτο δὲ τὸ ἴδιον καὶ τῆς οὐσίας
διαφορῶν αὐτῶν· ὧν μὲν ὑποκείμενα· οὔτε
παρόν ἐστι· οὔτε ἀπόν φθείρει· διὸ οὔτε
ἐν τῷ ὅρισμῷ λαμβάνεται· συμβεβηκότα

γὰρ πολὺ τῶν ἀριθμῶν· οὐ γὰρ οἷόν τε διαφορὰν· οὐκ ἄρα
ὅτι συμβεβηκότα· καὶ παρόντα σώζουσι καὶ
ἀπόντα φθείρουσι· διὸ καὶ τῶν ὁρισμῶν
λαμβάνομεν· ἴδιον γὰρ τὸ σημαινόμενον
καταναρᾶσθαι· ἢ γοῦν μεταδιδόμενα τοῦ
ὀνόματος καὶ τοῦ ὁρισμοῦ· καὶ τὸ μὴ ἔχειν
τὴν ἐναντίον· τῶν δὲ λίθων ἢ γοῦν αὐτὴν οὐσίαν
τοῦ λίθου, οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον· καὶ τὸ μὴ
κατὰ δέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον· τοῦτο γὰρ
καὶ τὴν οὐσίαν διαφορὰν ἔστιν ἴδιον· οὐδὲ
γὰρ ἔστιν ἄμφω μᾶλλον τοῦ ἵππου οὐσία,
ἢ θεῶν· οὐ γὰρ ἵππος μᾶλλον τοῦ ἄνθρ.
καὶ τῶν ἐναντίων ἕνεκα δεκτικὸν ἄρα
μέρος· οὐ καθ' αὐτό· ἀλλὰ κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ μεταβολήν· ὅταν τι γὰρ λάβῃ.
συμμεθίστησι κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐδὲν δὲ
γίγνεται· τὸ δὲ ἀλλοιωτικὸν οὐκ ἔστι δέχεσθαι τὸ ἄλλοιον
τὸ γὰρ αὐτὸ θερμαίνεται· καὶ μεταβάλλει
τύχεται· καὶ ἡ τύχη ποτὲ μὲν δέχεται ἀρετήν·
ποτὲ δὲ κακίαν·—

λε

πότερον ὁμογενῶν καὶ ὁμοειδῶν· ἢ πρότερόν τε καὶ ἢ πρότερον· καὶ ὁμοῦ πόσα τούτων καὶ ἀριθμῷ διαφέρουσιν·

ὁμογενῆ φησὶν, ὅσα ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τάττεται· οἷον ὅσα φησὶν ὑπὸ τὴν οἰσίαν· ὁμοειδῆ δὲ τὰ ἀλλήλων ἐν τῇ κατηγορίᾳ· ὅ φησὶν ἡμῶν σκέψιν· ὡς δὲ κοινῶς φησὶν αἱ πᾶσαι κατηγορίαι· ἤτοι τὸ γενικῶς γένος· ὑφ' ὃ ἂν ἀμφοτέρα πεσοῦσα φανῇ ἀπλῆ φωνῇ· φησὶ δὲ αὐτῇ· α· οἰσίᾳ· οἷον λίθος· β· ποσόν· οἷον δύο· τρία· γ· πρός τι· οἷον πατὴρ υἱός· δ· ποιόν· οἷον λευκὸν· μέλαν· ε· ποῦ· οἷον ἐν τῷ ἀγορᾷ· ἐν τῷ λυκείῳ· τοῦτο δὲ τὸ ποῦ κατὰ διαλεκτικόν· ϛ· πότε· οἷον χθὲς· ἄριστον· τοῦτο δὲ κατὰ χρόνον διαλεκτικόν· ζ· κεῖσθαι· οἷον ἱμάτιον φορεῖν· η· κεῖσθαι· οἷον ἱστάσθαι καθέζεσθαι· θ· ποιεῖν· οἷον καίειν· ι· πάσχειν· οἷον καίεσθαι· ἕτερον γενῶν φησὶν· ὅσα ὑπὸ ἄλλην καὶ ἄλλην κατηγορίαν φέρει· ὁ ὁμογενῆ· ὁ αὐτὸ ὑπὸ τὴν οἰσίαν ἀλλ' φέρει· ἕτερον γενῶν

ὡς ἄμφω καὶ ὡσαύτως. ὅμοιον δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν
ὁμοιότητα. καὶ ὡσαύτως. ὑπὸ τὴν ποιότητα.
ὅμοια δὲ λέγεται, ὅσα ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος πίπτει.
καὶ κοινωνοῦσι τῷ λόγῳ τῆς οὐσίας. οἷον πτηνὸς
καὶ πεζὸς. ἀμφότερα γὰρ ὑπὸ τὸν ὄρνιθα εἶδος εἰσὶ
τοῦ ἄμφω. ἕτερα δὲ λέγεται, ὅσα τῷ εἴδει διαφέρουσι.
ἔστι τοίνυν τῷ λόγῳ τῆς οὐσίας. οἷον ἄνθρωπος.
ἵππος. οἱ γὰρ οὕτω πρὸς ὅμοιον μὲν καὶ ὅμοια δὲ τὰ αὐτὰ
λέγουσιν τὴν ὁμοιότητα. οὐ γὰρ ὑπὸ τὸ
αὐτὸ εἶδος ὑπάγουσι. ὅμοια ὑπάγεται λέγεται δὲ
ὅσα φύσει ὄντα ἢ ὑπάγεται ὄντα θέσει. καὶ
μὴ ἀφῃρῆσθαι ὑπάγεσθαι (ὡς ἔθος ἐστὶν καὶ τὸν πρό
σω πόδα τὴν χεῖρα καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερα ὑπάγεται
δὲ καὶ ἀριθμῷ διαφέρουσα, ὅσα τῇ συμπλοκῇ
τῇ συμβεβηκότων, τὴν ἰδιότητα τῆς τῆς
οἰκείας ὑπάγεσθαι ἀφορίσαντο. οὐ γὰρ ὅσα
τοῖς συμβεβηκόσι διαφέρουσιν ἀλλ' ἀλ-
λὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ὡς καθ' αὐτὸ ἔχουσιν
ὑπάρξιν. οἷον τὸ ἄνθρωπος. πτηνὸς καὶ πεζὸς
ἄλλος γὰρ ἐστιν οὗτος καὶ ἄλλος ἐκεῖνος :-

ποσότητος. δ δὲ καὶ μεμονωμένον ποιότητος :-

λθ περὶ ποσοῦ καὶ ποσότητος:

Ποσότητα δὴ, σωρίαν μεγάδων. τὴν δὲ μεγάδων οὐ φασὶ ποσότητα. ἀλλ' ἐφ' ἣν ποσότητος μεγάδος οὖσα μεγάδος ὡς ἐφ' ἣν μόνον τὸ δύο. ὥστε οὐδὲ μέρος ἐστὶν ἡ ποσότης. ἀλλὰ σωρεῖς σωμάτων μεγάδων. τὸ μὲν οὖν δύο ἀπελαμβάνεται εἰς ἓν ἅμα μέρος. τοῦτο ἀπαιρεῖται. δ δὲ τὸν εἰς δύο ἀπὸ ἑνὸς πρῶτον. τοῦτο μᾶλλον ὡς ἀφαιρεῖται. ἴστέον δὲ ὅτι ποσότητα λέγεται αὐτὸ δ μετρεῖ δ μὲν προύμεγον. ἡ δ' ἀριθμὸς ὁ μετρεῖ ἀριθμὸς. ἀριθμὸς δὲ τὸ ὡρισμένον ἀριθμῶν ὑπολαμβάνεται. ἡ δὲ μετρεῖ ἡ δὲ ἀριθμεῖ. τὸ δὲ ποσὸν φασὶ ὡρισμένον. τὸ δὲ ὡς ἀφ' ὡς ἀφ' ὡς ὁ ὡρισμένον. ὅ τε ὁρίζει δ μετρούμενον. ὥστε περὶ ξύλον ἀριθμεῖται ἀπὸ πήχους. πήχεις. ἡλίθεος ἡ τί τοῦ τοιοῦτο. καὶ δὲ ὑπάρχον μετρεῖ τῇ. ὡ ἀμὲν τοῦτο λέγεται ὡ μέγα. ἀφωρισμένον δὲ φασὶ τὸ ἀπὸ πλείω λέγεται ὡρισμένον. ὥστε ὀπτὸν δέκα ἡλίθεον. ἡ δὲ καὶ φοίνικα. ταῦτα δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἀπὸ πλείω

τοῦτο οὖν ἀριθμεῖσθαι λέγονται, ἢ μὴ δὲ
σημεῖα τὴν ποσότητα μετρεῖσθαι. μονάς
ἐστι τοιοῦτον· ὥσπερ ἡ τοσότης τοιοῦτον
ὁρίζομεν αὐτὰ μέρη μορίων
προσεχῆ κοινὸν ὅρον συναπτόμενα· ὅμοιον
γὰρ ἐστὶ τοῦ χύλου τοῦδε πάχος·
ἡ γὰρ τοῦδε πάχος ἀρχὴ τοῦ ἄλλου
πάχους, μία αὐτή· καὶ κολλᾶται μὲν ἀλλήλοις·
συνεμμίγνυται δὲ οὐ μίγνυται
πολλὴ λαμβάνει κρᾶσιν· τὸ δὲ ἀφωρισ-
μένον ὧν τὰ μόρια προσεχῆ κοινὸν
ὅρον οὐ συναπτόμενα· ὥσπερ καὶ τὸδε κα-
λεῖσθαι· ἐὰν γὰρ ἀριθμοῦ πέντε τὸ
πέντε· οὐ κέχρηται κοινῷ ὅρῳ τῷ
συναπτόμενα ταῦτα· ἢ γὰρ δεύτερος
τῶν πέντε τῶν πέντε·
οὐ μόνον τὸ δὲ καὶ οὐδὲ καὶ αὐτὸ δὲ
τὸ ὅμοιον ἀλλὰ τοῦ συναφοῦς τοῦ
ἀφωρισμένου· ἢ ποιεῖ οὖν τὸ δὲ ὁρίσαι

ποσὸν μέρος ὁ δυνάμενος ὁ ἀρ|θμὸς. ὁ δὲ μέ.
λαρι θμὸς ὁ ἐν τῇ αὐτῇ λόγῳ τῷ ἀριθμοῦ
μενος. τοῦ γὰρ ἀριθμοῦ μ̄ ὄντος, πολλαπλα
σιασθεὶς μονάδος ἐστὶν ὁ δεδομένος. ὁ δὲ
δὲ ἀόριστος μέρος ἐστὶν. ὃ γὰρ λόγος ἀρι
θμοῦ μεμορφωμένος λέγεται μ̄, οὐ κέκληται κοινὸν
ὅρον τὸν σωματικὸν τῶν μερῶν αὐτῶν. ἐὰν
γὰρ κ̄ δεκάς λέγεται ὁ λόγος. ὁ δὲ λόγος
αὐτὸς ἔστι πέντε ὁ πέντε. οὐ κέκληται κοινὸν
ὅρον τὸν σωματικὸν τῶν αὐτῶν. ἐὰν δὲ
παρεμπέσῃ τὶς ἐν τῷ λόγῳ, ἡ μονὰς ὅμο
δεκὰς ὁ οὐδὲ κ̄. ὁμοίως καὶ λέγεται ἀρι
θμοῦ μ̄ συλλαβαῖς. οὐ κέκληται κοινὸν
ὅρον τὸν σωματικὸν τῶν συλλαβῶν.
οἷον σωκράτης. μετὰ τὴν σῶ συ
λλαμβάνει τὸν κρᾶ, ὁ κέκληται κοινὸς ὅρος
ὁ σωματικὸν αὐτῶν. σωκράτης ποσὸς αὐτῶν.
σῶ μ̄. ὡσαύτως. γραμμή. τὸ ποσ.
χρόνος. χρόνος ἡμέρας. ὁ τετραπλοῦς
μ̄ ἀποσόστατος. οὐ γὰρ μετρεῖται οὐδὲ

ριθμήσει· ὅτι δὲ οὐκ ἄρα οὐδὲ μία σταθμὴ
ἐν γραμμῇ· ἄρα μία σταθμὴ· ἄρα τὸ μῆκος
ἁπλατές· αὐτὴ ὑπὸ τῶν ἄκρων ποσὸν δηλοῦσα
μία οὖσα μετρήσει· εἰ τὴν μόρια αὐτῆς ἄρα
κοινὸν ὅρον σημαίνουσι τὴν αὐτὴν τὴν μίαν
ζυγιαίαν· ὅτι φανήσεται, τὸ ὅλον μέρος
τοῦ σώματος· φρόνιμον γὰρ τὸ φαίνεσθαι·
ἄρα δύο σταθμαί· μῆκος· εἰ πλατύ· εἰ
αὐτὴ ἐν μία οὖσα μετρήσει· εἰ τὴν μόρια αὐτῆς
ἄρα κοινὸν ὅρον σημαίνουσι τὴν αὐτὰ,
τὴν μίαν ζυγιαίαν· χρὴ δὲ νομίζειν
σκαμ· ὅτι μὴ ὁμαλὴ εἰ ἴσον δοκεῖ φαίνεσθαι,
ὅτι πεδοσλάσεται· ἢ δὲ ὁμαλὸς εἰ σκολιὸς
λαμβάνει φαίνεσθαι· τὸ δὲ σῶμα ἄρα τρεῖς σταθμαί·
μῆκος· πλάτος· βάθος· ἤγουν πάχος·
εἰ ἐν ὑπάρχουσι μετρήσει· εἰ τὴν μόρια αὐτῆς
ἄρα κοινὸν ὅρον σημαίνουσι τὴν αὐτὰ
τὴν δοκεῖ φαίνεσθαι· καὶ ὁ τόπος δοκεῖ φαίνεσθαι
εἰ τὴν ἀστρός· ὁ τοῦ τόπος δοκεῖ φαίνεσθαι,
ἤγουν τὸ τέλος τῆς πέρας τοῦ ἀστρός

ἐστὶ· καὶ ὡσαύτως φαμὲν ὑπὸ τοσαυτὸν ποσὸν
ἡνῶσθαι· καὶ ὁ χρόνος ὁ μετρούμενος τὸν πα
ρελθόντα καὶ ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα· καὶ ὁρίσαι τὰ
μόρια αὐτοῦ ἐν μὲν κοινὸν ὅρον· ὡς αὐτὸν τὸν
αὐτὸν τὸν νῦν· τὸν δὲ νῦν ἐν ποσὸν εἶναι·
ἡ δὲ οὖν τρίαν φησὶν ὅπου· ἢ μὲν γὰρ καὶ ἡ
παρελθὼν τὸν νῦν· καὶ κυρίως ταῦτα τὰ
λαμβάνεται ποσά· ἁ· ἀριθμός· β· λόγος·
γ· χρόνος· δ· τόπος· ε· γραμμή· ϛ· ἐπι
φάνεια· ζ· σῶμα· καὶ αὐτὰ μὲν ἐν κυρίῳ
δὲ λαμβάνεται ποσά· καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς θεωρούμενα·
πρᾶξιν· κίνησιν· χρόνον· καὶ ταὐτοῖς αὐτά·
οἷον φέρε πολὺν χρόνον γενέσθαι ἢ πρᾶξις
καὶ ἢ κίνησις· φαμὲν πολλὴν πρᾶξιν καὶ
πολλὴν κίνησιν· φέρε ἐν ὀλίγῳ ὀλίγην·
ὁμοίως καὶ φέρε πολὺ σῶμα λαβόντες
φαμὲν· πολὺ λαβόν· φέρε ἐν ὀλίγῳ
ὀλίγον· ἐπὶ τοῦ ποσοῦ δὲ καὶ ἡ ὁρισ
μένον· τὸ δὲ ἀόριστον· ὁρισμένον μὲν ὃ
ἐστὶ· τὸ δυνάμενον μετρεῖσθαι ἢ ἀρι
θμεῖσθαι· ἀόριστον δὲ· τὸ ὑπερβάλλον καὶ ὑπερ

τοσόν,

βάλλον πολὺ μέτρον καὶ πολὺ ἀριθμὸν· καὶ λάβῃς
μέρος καὶ πολὺ ἀόριστον· ὡς λαβὸν πολὺ κατὰ
παραχώρησιν τοῦ θεοῦ· μέρος τὸ μετρεῖν τὸν τοῦ
θεοῦ λόγον οἰκονομεῖν· χρὴ γὰρ γινώσκειν· ὅτι
ἀριστοτέλης· καὶ μέρος τὸ μικρὸν· πολύ τε
καὶ ὀλίγον· τὸ μέγεθος· καὶ μικρότερον· καὶ
ὀλιγώτερον καὶ πλῆθος καὶ πλατύτερον καὶ ἥμισυ·
καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τὴν προσεχῆ τίθησι λαβεῖν
οὗ ὁ πόλεμος τὸν αὐτὸν πρᾶξιν· καὶ ἄλλον
καὶ ἄλλον σκοπόν· ὑπὸ ἄλλην καὶ ἄλλην κατ' ἀνα
ρίαν δύναμιν· ὡς εἰ τὸ ἀριθμὸν καὶ μέτρον
ἀναλοῦν τὴν προφορὰν ὑπὸ τὸ ποσὸν δύναμιν.
ὡς ἐν ἑκάστῳ ἔχον τὴν προσδιάλεξιν· καὶ ὡς πρὸ
διάλεξιν λαβεῖν ὑπὸ τὴν προσεχῆ· τὸ μέρος πρὸ τὸ
μικρὸν λαβεῖν μέρος· μέρος καὶ πλατύτερον πρὸ τὸ
ἥμισυ· ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά· τὸ ἐν ὡς εἰ· καθὸ
εἰ φυσικὸν ἢ ὑπὸ τὴν οἰκείαν δύναμιν· καθὸ
μαθηματικὸν καὶ γεωμετρούμενον· ὑπὸ τὸ
ποσόν· ἢ τοῦ τοσοῦτον· τὸ εἰ· μεγεθος·
τὸ ἐν πλῆθος· καὶ εἰ οὖν μεγεθος· μετρᾶται·
τὸ ἐν πλῆθος· ἀριθμεῖται· ἀκολουθεῖ ἐν· καὶ

πολλὰ κοινῷ μετέθη. τὸ δὲ ποσὸν τῷ πολὺ θη.
ἴδιον δὲ φησὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ δι' αὐτὸ λαμβάνεται καὶ τὸ
παραλογιζόμενα. πρὸς τὸν μὴ ἔχειν
τι ἐναντίον καθ' αὑτό. τὸ γὰρ σοφὸν μὲ αὐτὸ
καθ' αὑτὸ. οὐκ ἔχει τι ἐναντίον. καθὸ δὲ
καὶ τὸν λογισμὸν ἔχει τι ἐναντίον τὸ μὴ
χρὴ γινώσκειν. ὅτι τῷ δίδοθι μὴ
οὐκ ἔστιν δίδοθι σὸν ἄλλοσε ἐναντίον. ἢ γὰρ
ἔστιν, πολλοὶ δίδονται. πολὺ τὸ δὲ οἱ ἄλλοι
δίδοθι οἱ ἐναντίοι δίδονται. ὡς ἀρίσκεται ἡ φύσις
ἀδίκου. ὅν ἐν πολλῷ ἐναντίῳ δίδοθι ζήσασα.
οὐ γὰρ ἐν δίκῃ ὄν ἐν πολλὰ ἔχει ἐν δὲ τὸ
δίκαιον, τὸ μὴ δίκαιον ζῆν μᾶλλον ἢ ζῆν.
οὐ γὰρ οἶδε φοίνικα φησὶ μᾶλλον δίδοθι
ἢ περὶ οἶδε δίδοθι. ζῆν μὴ ἔχον ὄν ἐναντίον, οὐκ ἔστ
πολλῷ ζῆν μᾶλλον ἢ ζῆν. περὶ τοῦ ὡς
μόνως καὶ πολὺ τὸ ποσὸν τὸ ἴσον καὶ ἄνισον.
γραμμὴ καὶ γραμμῆς ἴσον καὶ ἄνισον.
λε. περὶ τῶν προστι.
προστι ταῦτα φησὶν ὅσα αὐτὰ ἀπεράντων. ἔστε

πόσον εχει χωρὶς τὸ προστι. α. ὅρος. καὶ ἀριθμός. καὶ ἀδιάστατον.
πολλὴ καὶ ποιότης καὶ πάθος. σχῆμα τε καὶ μορφή.

ἕνα λάβῃς· ἢ ὁ πασσοῦν ἄλλῃς πρὸς ἕτερον· ὡς ἕτερ
ὲ ἕνα λάβῃς, ὥσπερ ὑοῦ· ὅ τοῦ πῦρ, πολὺ τ
ὑοῦ λάβῃς πῦρ· πρὸς ἕτερον δ', ὥσπερ μάχαι πρὸ
μικρόν· ὡς πολὺ πρὸς ὀλίγον· οὐ γὰρ λάβῃς
ὀλίγον πολύ, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγον· χρὴ δὲ
γινώσκειν· ὅτι ὁ τάν τι καθ' αὑτὸ θεωρῆ
οὐκέτι πρός τι· ἢ μὴ κ' δ' ἔχῃ ἔχειν πρὸς ἕτερον,
τό τε λάβῃς πρός τι· ὥστε τοῦτο καὶ τὸ ἕνα
τῶν πρός τι· ὡς αὐτὴ αὑτῇ καὶ ἡ ὑπόταξις,
ἐν τῷ πρὸς ἕτερον λάβῃ· ἢ γὰρ ὧν τῷ ἔχειν
ἔχειν πρὸς ἕτερον· ἢ τοῦ πρὸς ἄλλῃ λαβεῖν,
τοῦ πρός τι ποιεῖ· τῶν δὲ πρός τι, τὰ μὲν ὡ
αὐτῷ ὀνόματι ὀνομάζονται· ὥσπερ φίλος,
φίλου φίλος· ὥσπερ ἐχθρός, ἐχθροῦ ἐχθρός·
τὰ δ' ἕτερα ὀνόματι· ὥσπερ πῦρ, ὑοῦ πῦρ· διδά
σκαλος, μαθητοῦ διδάσκαλος· τοιαῦτα
τά τε πρός τι, τὰ μὲν, καθ' ὑπεροχήν· ὥστε τὸ μέζον,
ὀλιγάστονος μέζον· τοῦ δ', κατὰ τὸ μερίμνον
ὡς κρινόμενον· ὥσπερ ὠφέλιμον ὠφελεῖν τοῦ δὲ
φέλιμον· ἢ γὰρ ὠφέλιμον, μερίνῃ τὸ δεῖν τόν·
ἢ τοῦ ἢ ἡμῶν σις, κρίνῃ τὸ ἡμῶν τόν· ὡς αἴ
σθησις, αἰσθητοῦ αἴσθησις· ὡς θέσις, θετοῦ

θάτος· ὁ θάνατος, θανοῦ θάνατος· ὁ δύνα-
κλείς, δυνάκλειδος τῆ δυνάκλειδι· ὁ τοιοῦ-
τος, καὶ τοῦ δυνάμει ὁ ἀδυναμίας·
δυνάμει· ὡς τὸ θερμαίνομαι ὁ τὸ θερ-
μαινόμενον· ἀδυναμίας, τὸ κατ-
αρκεῖν τῆς δυνάμεως· ὡς λαμπρὰ
δυναμίας ἔχειν τὴν ὁ τὴν ὁρᾶν τὴν
λαμπρὰν ὀφθαλμίαν· τὰ, καὶ τὸ αἴτιον
ὁ αἴτιατόν· ὡς πῦρ, οἶνος πῦρ· ἰδιόν τι
πρός τι, τὸ πρὸς ἄλλο τι ἀρμόττον λέγεσθαι·
φίλος τοῦ, φίλου φίλος· διδάσκαλος,
μαθητοῦ διδάσκαλος· ὁ μαθητής, διδα-
σκάλου μαθητής· ὁ τὸ ἄμα τῆ φύσει
ἅμα· τὸ, ἅμα τῆ θέσει· τὸ σωφρονεῖν
ὁ σωφρονεῖσθαι· ὁ σωφρονεῖν ὁ σωφρο-
νεῖσθαι· πρὸς νοῦν τος, νοῦν τε κεῖσθ-
αι· ὁ νοῦν ὤν, ὁ νοῦν ἔχειν· ὁ νοῦν τος·
ὁ πρὸς νοῦν τε, ὁ νοῦν τος· τί νοῦν
χρῆσθαι νοῦν; ὁ νοῦν νοῦν τος, οὐδὲ
νοῦν τος· ὁ γὰρ νοῦν ἔχων νοῦν, ὁ κατ-

νοῦν τος

[illegible] ὁ λόγος ἢ ταὐτὸν τῷ λόγῳ:

πρὸς ὡς σωκρατικὴ ὑπόστασις πρὸς ὑ-
ὁ πρὸς τὸν υἱὸν σωκρατικὴ ὑπόστασις ἢ ὑπό-
στασις αὐτοῦ. ἀλλ' ἡ ἀνθρωπότης ἡ μὲν μὴ ὑπόστασις,
ἀλλ' ἄλογος. υἱὸς μὲν μὴ ἀνθρωπότης, πρὸς σω-
κρατικὸν υἱὸς. ἡ δὲ ὑλικὸν μὲν υἱὸν τοῦ τάδε
λαστικὸν τοῦ. ἢ οὐκ κυρίως λέγεται. ἀλλὰ
καὶ ἀχρηστικὸν ἢ ὡς μὴ ἀπολαμβάνει τοῦ πρὸς-
καὶ ἀστὸ μὴ ἔχειν χωρισμὸν τὸ τοῦ
τυχὸν ἀπαράτον. χρὴ δὲ ἔχειν ὅτι
ἑκάστη κατηγορία, νεύει κατὰ τὸν
νεύοντα. ὑ ἀφ' ὑ νεύει ἡ ὑπόληψις.
ὑ ἀναιρεῖ καὶ ὧν νεύει ὑ ὑστέρα. καὶ
τῶν ἑξῆς ὧν ἀφορᾶ. ὑ ἑξῆς κατὰ τὰ
ἑξῆς ὑ ἀπόμενα. ὁ ὑπὸ ὧν ἀνίστατο. καὶ
ἀναφορὰν λαμβάνει ὁ οἰκεῖος ἑξῆς. ἢ μὴ
μόνον τῆς οὐσίας. οὐδὲ τὰ ἀπόμενα λαμβάνει
ὑπόστασις. ἢ μὴ τῆς οὐσίας μόνον.
χρὴ δὲ ἔχειν. ὅτι ὑ αὐτὴ ἡ οὐσία ὡς νεῦ-
ον ἔχει τὸ πρὸς ἕτερον, ὑπὸ τὸ προσ-
λαμβάνεται. τὸ τὸ νεῦον ἐξῆς τὸ νεῦον.

ὡς δὲ ἡδονὴ γε μόνον ἡδὺ καὶ ἡδύ· ὡς δὲ πρόσθι
ἡδύ· ἔστι δὲ πρόσθι ὡς πρὸς αὐτὴν φορὰν τῆς
λαμπάδος· ἢ ὅν τοῖς αὐτὸ δρᾶσι ἔχουσι τὴν
ἕξιν· ἢ γοῦν οὐσίαις· ἢ οὐκ ἐν τοῖς αὐτὸ
δρᾶσι· ἢ γοῦν συμβεβηκόσι· ὡς δὲ ἐν
τοῖς αὐτὸ δρᾶσι, ἢ φυσικὴ αὐτὸ ἡ
ἕξις ὅσα πρὸς ὡς ὑπόν, ἢ οὐ φυσικὴ· ἢ δὲ
οὐ φυσικὴ, ἢ τεχνικὴ· ὅσα δοῦλος ὡς δοῦλος·
ἢ τεχνικὴ· ὅσα μαθητὴς ὡς διδάσκαλος·
ἢ προαιρετικὴ· ὡς φίλος ὡς φίλος· καὶ
ἐχθρὸς ὡς ἐχθρός· ἢ δὲ οὐκ ἐν τοῖς αὐτὸ δρᾶ
ἀλλ' ἐν τοῖς συμβεβηκόσι, ἢ φυσικὴ· ὅσα τὸ μὴ ἀφῆκε τὸ
τὸ δὴ πλαίσιον ὡς τὸ ἥμισυ, ἢ οὐ φυσικὴ
χρὴ δὲ πρόσθι πρότερον ὑπὸ ἄλλου ἢ ἄλλω
καὶ ἀπείρου δὴ ἀφθῆναι· ὅσα καὶ ἐξ αὐτὰ
θεωρούμενα· καὶ τὸ τὸ ὅσα ἔχει μὴ ἔχον
πρὸς ἕτερον, ὑπὸ τὸ πρόσθι· δὴ γὰρ
πρότερον ἡμᾶς πάσχειν ὡς τὸ τὸ
θεωρεῖσθαι ἐν αὐτὸ ἔχει· — ποιὸν
καὶ ποιότητος —

λίνεον

Περὶ ὁ τῆς ἐστὶ καθ' ἣν ποιότητα ὁμοιάζομεν.
καὶ πάλιν ποιότης ἐστὶ, καθ' ἣν πάθος μὴ
τὴν μετέχοντα αὐτῆς λέγεται· ἐκ τῆς φρο
νήσεως φρόνιμος λέγεται ὁ ἔχων τὴν φρό
νησιν· ὡς θερμὸς λέγεται, ὁ μετέχων θερ
μότητος· χρὴ δὲ ἴδειν· ὅτι τὸ ποιὸν,
καθολικώτερόν ἐστι τῆς ποιότητος· τὸ γὰρ
ποιὸν, σημαίνει τὴν ποιότητα· καὶ τὸ
μετέχον αὐτῆς· οἷον τὴν θερμότητα,
ὡς τὸ θερμὸν τὸ μετέχον τῆς θερμότητος.
ποιοὶ μὲν γὰρ ἐστιν, οἱ ἔχοντες τὴν ποιότητα·
οἷον οἱ ἔχοντες θερμότητα, θερμοὶ
λέγονται· οἱ δὲ θερμοὶ, ποιοὶ ἐστιν· ἡ
δὲ θερμότης, ποιότης· λέγεται δὲ πο
λλαχῶς ὡς αὐτὴ ἡ ποιότης, ποιόν· ὁμοί
ως δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ ὡς τῆς ποσότητος·
τὸ δὲ ποιοτήτων, αἱ μὲν, τοῖς ἐμψύχοις ὑπο
πάρχουσαι σώμασιν· ἀφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι
λέγονται· μόνοι καὶ ἵπποι· ὡς λέγονται εὐφυεῖς
καὶ δυσφυεῖς· αἱ δὲ, τοῖς ἐμψύχοις ὡς τοῖς

ἀ τύχοις, ὡς θερμότ. ψύξις. μορφή.
σχῆμα. δύναμις. καὶ ἀδυναμία. τοῦτ δ.
αἰ μ, φησὶ δυνάμεις. αἱ δὲ ἐνέργειαι. καὶ μ
δυνάμεις, ποιοῦσι δυνάμεις καὶ ἀδυναμίας.
αἱ δὲ ἐνέργειαι, ἃ βάθος καθαρήκασιν.
ὡς ἡ θερμότης δὶ ὅλου τοῦ πυρὸς, καὶ
ἡ λαμπρότης, δὶ ὅλου τοῦ γαλακτ. καὶ τ
χρόνος. καὶ ποιᾷ πάθος καὶ παθητικὴν ποιό
ἡ κατὰ πολέως. καὶ ποιοῦσι σχῆμα καὶ μορφ.
εἰ σημαίνω τῆς ποιότητος, ἢ δὲ τοῦ σ
χήματος. α. ὄγκος παθῆ καὶ ἀλλοίωσις.
β. δύναμις καὶ ἀδυναμία. γ. πάθος
καὶ παθητικὴ ποιότης. δ. σχῆμα καὶ
μορφή. ἀλλ' ὄγκος ἀλλοῖ. ὅτι ἡ μὲ
ὄγκος, δύο μεγαλήν τοσότητα καὶ χρονιωτέρ.
οἷον ἡ φρόνησις. οὐ τὸ μεταβαλλ
τὸ ἀπὸ τῆς φρόνησεως ἢ φρόνησιν.
ὁμοίως καὶ ἡ ὠμότης ὁ πελιρι βῶς τὸ
ποιεῖ ταῦτα καὶ δύο μεγαλήν τοσότητα
αὐτῆς γνῶσις. ὄγκος ποιεῖ καὶ ἀμορφίαν.

καὶ σωφροσύνη. καὶ δικαιοσύνη. ὁμοίως δὲ διαθέσεις τῆς κινήσεως. ἃς καὶ τάχιστα μεταβάλλουσι. οἷον θερμότης. ψυχρότης. μόσσος. ὑγρότης. καὶ τὴν τοιαύτην διάθεσιν μὴ κατὰ ταύτην ἐξ ἀνάγκης. τάχιστα δὲ μεταβάλλεται. ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν γίνεται καὶ ἐκ νοσούντος ὑγιὲς. καὶ αὐτὴ ἡ ταύτης οἷον ὑγιεινὸν μόσσος καὶ ὑγιεινὸς καὶ τὴν τοιαύτην ἐξ ἀνάγκης μόνιμον καὶ δυσμεταβάλλητον. ἕξις καλεῖται. καθολικωτέρα δὲ τῶν διαθέσεων. ἀμφότερα μὲν τὸ διαθετικὸν λέγεται τῶν διάκειται καὶ τὸν τοῦτον ἔχοντα. ἀλλὰ μὴν δυσμεταβλητότερον διαθέσεις ἕξις λέγεται. ἡ δὲ ἀπὸ μεταβολῆς τοῦ διαθετικοῦ μόνον. διότι ἡ μὲν ἕξις ποιότητός τινος δυνάμει καὶ ἀδυναμίας ἄν τινος οὐ λέγεται ἐνεργείᾳ. ἀφορισθεῖσα δὲ καὶ τὴν ποιότητα καὶ δυνάμει φυσικῇ. ἢ ἀμφοτέρας τὸ ὅσον φαμεν τὸν μὲν πρὸς δυνάμει ἀναλογικὸν φαμεν. ἢ καὶ ὑγιὲς ἢ ἐνεργείᾳ

τὴν μουσικὴν. ἀλλ' ἀφ' ὧν τὴν δυνάμεν
πρὸς τὸ δοξάσθαι τὴν μουσικήν. τὸ δὲ
λέγω νῦν ἀμφοτέρων. ὡς μήτε θυμερὴς ἄ-
χρον τὴν μουσικήν. μήτε δυνάμεμον
αὐτὴν δοξάσθαι. ὡς πρὸς κλεροὺς δυνάμε
ὄφ. τοῦ μὴ τὸ χρῆσθαι ἐφάσθαι. περὶ
ἡδονῆς, παθητικὴ ... ποιότης
ὡς πάθος. οἷον θερμότης. λαμπρότης
φύσις. μελαμότης. ὡς ἡ τοιαύτη. τὸ
μὲν οὖν πάθος, ἀφ' ὧν λαμβάνομεν ἡ
ἡδονῆς. ὅσον ὁ ταμίας ἡ ἡδονὴ
ἐρυθριάσῃ, ἢ λιμὸς φόβον χρίσῃ.
ἢ ἡ παθητικὴ ποιότης, δυσκίνητος
ὡς δυσμεταβλήτος ἐστί. τὴν παθητικὴν
ποιότητα, τιμᾶν ἀπὸ πάθους οὐ
λέγεσθαι. ἢ γὰρ οὐ κάλλος θερμὸν ἀλ
λὰ καὶ ὁ ἱστὸς ὑπάρχοντα. ὡς τὸ
πυρὶ θερμότης. καὶ ὡς μέλιτι ἡ
γλυκύτης. οὔτε τὸ πυρὶ ὡς κτῆ
θερμότης, οὔτε ὡς μέλιτι ἡ γλυκύτ.

οὔτε γὰρ πρότερον μὴ ὂν τοιοῦτον ἐπρ-
οσελάμβανε τὴν θερμότητα καὶ τὴν
γλυκύτητα· ὅμως δὲ τὸ αὐτὸ παθο-
ποιοῦσι κατὰ τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν.
τὸ μὲν γὰρ πῦρ θερμὸν ὄν, θερμαίνει
ἡμᾶς· καὶ τὸ μέλι γλυκὺ ὄν· γλυκαίνει
ἡμᾶς· τίνα δὲ αὐτοῦ τίνος παθοῖς κατ-
ειρασόμεθα ποιοῦσι μόνιον τε πα-
κατὰ τὴν ἡμετέραν αἴσθησιν· ἀλλ' οὐ
τὸ γλυκὺ αὐτὸ παθοῦσα τὴν αὐτὴν
ποιότητα ἡμῖν ἐνεργεῖ· οἱ αὐτοὶ τρόποι
τὸ γὰρ λαβὸν ἐκ τίνος παθοῦς εἰρασόμε-
νον, πάθος μὲν ποιεῖ τὴν ὅρασιν
ἑτέρων τὴν ἀκοὴν· ἐκ δὲ ἁπλῶς τὴν
φωτισμόν· οὐ λαβὸν αἴνιγμα δὲ ἡμᾶς.
ἡ οὖν παθητικὴ ποιότης μὴ οὖσα ἐστὶ
κτῆσις, ἡ ποθητὴ δὲ ὑπάρχει.
ὥστε θερμότης ὅλως πυρὸς ἡ οὐσία.
ὥστε μελαγία τοῖς αἰθίοψιν· οὐκ ἀ-
ναγκαῖον οἱ λόγοι μέλανες· τῶν τε

ου μόνον περὶ σωμάτων θεωρεῖται,
ἀλλὰ καὶ περὶ τυχῶν. τὰ γὰρ τοῦ φύσει ποιοῦ
σχήματα καὶ μορφὴ· τὸ μὲν οὖν σχῆμα, ἐπὶ
τῶν ἐμψύχων καὶ τῶν ἀψύχων φέρεται· ἡ δὲ μορ
φὴ καὶ τῶν ἐμψύχων μόνον· ἡ δὲ ἐπὶ
τῶν ἀψύχων μορφὴ ἢ ἀμορφία· οὐκ ἐ
ρίσσα ἀλλὰ καταχρηστικῶς λέγεται· κατα
λικῶς περιγραφὴ καὶ τὸ σχῆμα· καὶ μορφὴ
καὶ καλῶς τὴν σχῆμα· τὸ δὲ τῶν ἀψύχων σχῆμα.
οὐ καλῶς τὴν μορφὴ· ἢ δὲ ἀθυτία ἢ γοῦν
ὀρθότης· καὶ καμπυλότης· ἢ γοῦν τρεῖς,
τῶν ποιοτήτων ἐστί· χρὴ γινώσκειν·
ὅτι τὰ ποιὰ· ὡς καὶ τὸ πλάτος, πολλα
χοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ ποιοῦ τὴν ἐπωνυμίαν·
ὡς ἀπὸ τῆς θερμότητος θερμόν· τινὰ
δὲ καὶ ὀνομάζεται· ὡς μουσικὴ ἡ καὶ τὴν
μουσικὴν ἢ γοῦν ἡ ἀρετὴ τὴν μουσικὴν
ὀπτικὴν τινὰ δὲ καὶ ἐπωνυμίας θερα
μεύεται· ὡς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, σπουδαῖος·
ἡ γὰρ ἀρετὴ σπουδαῖος λέγεται·

χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὸ πάθος δι' ἣν· ἢ
γὰρ ὅν τοῦ ἤδη πεπονθέναι λέγεται, ἢ ἀ-
μφότερα ὑπὸ τὴν ποιότητα· ὡς τὸ ἢ δι-
λόλακας μόνον ἢ μᾶλλον λέγεται λάκων,
ἢ ὅν τῷ μὴ πάσχειν· ἢ δὲ λέγεται ὑπὸ τὴν δ
πάσχειν κατηγορίαν· ὡς τὸ μὴ τῷ λάκων,
ἀλλὰ μὴ λακωνόμενον· χρὴ γινώσκ.
ὡς οὐ λέγεται κατὰ ποιότητα τὰ σώματα,
ἀλλὰ σώματα· φησὶν ἡ σώματα, ὑπὸ
τὴν οὐσίαν ἐστὶν· ἢ πολλαχῶς τε συμβε-
βηκότα σώματα φησί· ἢ καθ' αὑτὰ
δὲ ὑπάρκτα, ἃ μὴ ὄντα τῆς οὐσίας θεωρη-
θῶσι· χρὴ γινώσκειν· ὅτι αἱ οὐσιῶ-
δ 55
ποιότητα, ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἀμφότερα·
μόνα αὐτὰ φησὶν ὡς δι' ἃ ῥοῦν αὐτὴν·
ἢ φησὶ τὸν ὁρισμὸν ὧν φθοῦν αὐτὰ λαμ-
βάνουσι· ὑφ' ἣν δὲ καὶ κατηγορίαν τὸ ὅλον,
ὑπὸ τὴν ἢ τὰ μέρη αὐτοῦ δύνασθαι
σημαίνειν τὸ βαρὺ ἢ κοῦφον, ἢ ὅν ὁ ἄνθρω-
θεωρεῖται· ὡς ὡ τὰ σώματα ζῶα· ἢ δὲ
γίνεται ὑπὸ τὸ ποσὸν ἢ ὅν οὐσίας· ὡς

ἐν τοῖς ποιοῖς ἢ ἧττον μᾶλλον καὶ ἀμφοῦται ὑπὸ τὴν οἰκείαν ὡσαύτως διαφορά· ὁμοίως καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀριθμόν· ἢ γὰρ ὁ ἰσοῦται ὡδί ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ἀμφοῦται ὑπὸ τὴν ὁμοιότητα· ἢ ἀνισότητα ἐν μεγέθεσι· καὶ ὀμόσαι ὑπὸ τὴν κάθοδον κατηγορίαν· ὁ δὲ ἄρα ἐστὶ· τρία δὲ διαφέρει τὸ ποιόν· ἢ ἧττον πρὸς ἀλλήλους μέτρα· πρῶτον, τὸ ἐναντίον τοῦ ἀποδέχεσθαι· τὸ γὰρ θερμὸν· ἐναντίον τῷ ψυχρῷ· καὶ τὸ λευκὸν τῷ μελάνι· δεύτερον τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον· ἐν θερμῷ γὰρ ἐνδέχεται· καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀφίκεσθαι· τὸ δὲ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνίσοτητος· τὸ δὲ ἧττον ὑφίστασι· ἐνδέχεται οὖν καὶ πάλιν τὸ ὅδε τὸ ἥδε, μᾶλλον τοῦδε λευκόν· καὶ ἧττον ψυχρόν· τρίτον πρὸς ἀλλήλους, τὸ ἰδιότατον τοῦ ποιοῦ, τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον· δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ χρῆμα λέγεται πολλαχῶς· χρὴ γινώσκειν ὅτι

οὐ πάσῃ ἀναφερόσ ἀποφατικ λαμβάνεται.
ἀλλ' ὡς ἀναφερόμενος κ φατικῶς λαμβάνεται.
ὥστε τὸ φιλόσοφος καὶ κακοφόνος. ὡς πόλιν
οὐ πᾶν ἁπλῶς καταφατικ ὀνομάζεται.
ἀλλ' ὡς ἀποφατικῶς. ὡς περὶ ἀλεξ
λαστίας ἁπλῶς οὖσαν. οὐ καταφατικῶς.
ἀλλ' ἀποφατικ ὀνομάζω ἡ καταφ,
καταφάσ λέγεται. οἷον κάλλος ἐστίν. ἡ δ'
ἀρνησ. ἀποφάσις. οἷον οὐκ ἔστι κάλλος.
ὅτε δ' λαμβ ὀνόμασ. τὸ ἀ ἀρνησιν σημ.
ὡς τὸ οὐ. ἢ δ' λέγεται τὸ δὲ τὸ λακόν ὡ
ἴσον ἁμῇ ὡ δὲ τὸ λακ, οὐ καθ' ὁ ποιὸ
λέγεται ἴσον ἁμῇ. ἀλλ' κατὰ ποσόν τησ.
ὡς τὸ ἁμῇ. φ' ἐστὶ φαίνεται αὐτὴν ἴσην
ἐκφυμ τὴν ἐστὶ φαίνεται. ὡς ὡ δὲ ὡ πο
σῶ τὸ ὅμοιον ὡ ἀνόμοιον θεωρεῖται,
οὐ κατὰ ποσόν. ἀλλ' κατὰ μεθ
ποιότητα ὄν. περὶ τοῦ ποιεῖν ὡ πάσχ:
λε

χρὴ γινώσκειν ὅτι ἡ ποιήσις ὡ ἡ πά
θησις. ἡ ὅλων ἡ ποιητικὴ διώκαμεν ὡ

ἡ παθητικὴ, ὑπὸ τῆς ποιότητος φησί· τὸ δὲ
ποιῆν καὶ πάσχειν οὐσίας τινός· τοιοῦδε
ἐνεργοῦντος καὶ πάσχοντος· ποιῆν οὖν φησί· τὸ
ἐν αὐτῷ ἄγειν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας·
πάσχειν δὲ, τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ ὑπ' ἄλλου ἄγειν
τὴν αἰτίαν τοῦ πάσχειν· ὡς ὁ δημιουρ-
γὸς καὶ τὸ δημιουργούμενον· ὁ μὲν γὰρ δημιουργὸς
ἐν ἑαυτῷ ἄγει τὸ αἴτιον τῆς δημιουργίας·
τὸ δὲ δημιουργούμενον· ἐν μὲν τῷ δημιουργῷ
τὴν ἀρχὴν τῆς δημιουργίας· ὑπ' ἐκείνου
δὲ τὴν ἐπιτελεσθείσαν τῆς πράξεως·
δημιουργοῦν δὲ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης τὴν
λαμβάνει· οἷον τεκτονικὴν· δημιουργούμενον
δὲ τὴν ὕλην, τὴν ὑποκειμένην τῷ τε-
χνίτῃ· οἷον ξύλον· αὕτη γὰρ ὑποκεί-
ται τῷ τεχνίτῃ· τὸ δὲ ποιῆν καὶ τὸ πάσχειν,
τὸ μὲν, ἁπλῶς λαμβάνεται ποιῆν· ὡς ἐπὶ τῆς
ποιητικῆς τέχνης· οἷον τοῦ τεκτονικοῦ
χαλκευτικοῦ καὶ τῶν τοιούτων· ποιεῖν πρᾶξιν·
ἐνεργῶν καὶ μηδὲν τὸ πάσχεσθαι τοῦ θεωρεῖν·

ποιοῦντες, διαμένομεν τὸ ποιεῖν· τῶν γὰρ οἰ-
κοδόμων παυσαμένων τοῦ οἰκοδομεῖν,
διαμένομεν τὸ οἰκοδομεῖν· τὸν λόγον
πράττομεν· ἐφ' ὧν δὲ διαμένομεν τὸ πρα-
ττόμενον, παυσαμένου τοῦ πράττοντος·
παυσαμένου γὰρ τοῦ αὐλεῖν οὐ διαμένει·
ἀλλὰ ἀπόλλυται καὶ αὐλήσεις· τὸ δὲ
λόγου θεωρεῖν· ὥστε τὸ ἀστρονομεῖν· γεω-
μετρεῖν· μορφοῦν· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔτι καὶ
τὰ θεωρούμενα δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς·
οἷον πυρὶ· ξύλῳ· λίθῳ· καὶ τοῖς τοιούτοις·
τῶν μὲν οὖν πρῶτον, ὅτι τὸν λόγον κρείττω·
τὸν δὲ χρόνον, ὡς ὧν αὐτὸς καὶ ἄλλος· ἀν-
οὐ κατὰ γὰρ ἐμαυτὸν ποιεῖ· ἀλλὰ
κατὰ σοῦ μὲν πλησιάζω σοῦ μέν·
διὸ δεῖ ἰδίαν πρῶτον τὸ ὡς δεῖ
ἐν νῷ ποιεῖν· τὸν θεωρεῖν μόνον,
ἐν ἀμφοτέροις τὸν τυχόν· δεύτερον τὸ
μᾶλλον καὶ ἧττον· συνδεῖν μὲν μᾶλλον
θεωρεῖν καὶ ἧττον τυχόν· ὁ μοιόω

ὶ θεε μαίνεσθαι ὶ τυχεῖν. ὁμ πάσαις
οὖσι ταῖς κατηγορίαις, θεωρεῖται τὸ
ποιεῖν ὶ τὸ πάσχειν. ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ,
τὸ γεννᾶν ὶ γεννᾶσθαι. ὁμ δὲ τῷ
ποσῷ, ἀριθμεῖν ὶ ἀριθμεῖσθαι. ὁμ
δὲ τοῖς πρός τι, διπλασιάζειν ὶ διπλα-
σιάζεσθαι. ὁμ δὲ τῇ ποιότητι, λευκαίνειν
καὶ λευκαίνεσθαι. ὁμ δὲ κεῖσθαι, κατε-
ίζειν ὶ καθεζεσθαι. ὁμ τῷ ἔχειν, φορεῖν
ὶ φορεῖσθαι. ὁμ δὲ τῷ ποῦ, περιέχειν ὶ
περιέχεσθαι. ὁμ δὲ τῷ πότε, ἐν τῷ ἐν τῷ χρόνῳ.
λβ πρὸς λυδὸ τὶς περὶ τοῦ κεῖσθαι. μέλλοντι:

Κεῖσθαι δὲ τὸ ἔχειν πρὸς θέσιν πρὸς
ἕτερον. οἷον τὸ σῶμα τὸ κείμενον
πρὸς τὴν τοιαύτην θέσιν. ἢ
πρὸς δὲ ἀκλίσιν ἢ καθέδραν ἢ τάσ-
εις. ἔστι δὲ τοῦ κεῖσθαι, τρία. τὸ ἵστασθαι.
τὸ καθῆσθαι. τὸ δὲ ἀκλίνεσθαι. τὸ μὲν
γὰρ ὀρθοῦσθαι, ποιεῖ τὸ ἵστασθαι. τὸ δὲ
κατὰ μέρος μὲν ἵστασθαι κατὰ μέρος δὲ

κάσθαι· ποιᾷ τὸ καθῆσθαι· τὸ δὲ πόμ τελ
κάσθαι, ποιᾷ τὸ ἀμαλλίμξεσθαι· οὐδε
λόιδ τὸ κάσθαι οὐδ τὸν κάμμενον· οὐδ
τὸν τόπον· ἀλλ' αὐτὴν τὴν θέσιν τοῦ
κάμμενου παρὸ τὸν τόπον· τῶν δὲ
κάμμ, τὰ μὲ κατὰ βύ κάν τῆ· ὥσ τὼ ποιχᾷ
σιν τοῖς οἰκᾷοις τὸ ποιοῖς· οἷον γῆ· ὕδωρ·
ἀὴρ· πῦρ· ὡς ὄν· ὡς τὰ τοιαῦτ· τὰ δὲ κατὰ
θέσιν ὡς τὸ χῦμ· ὥσ δυνδρίας· κίωμ·
ὡς τὰ τοιαῦτα· λοιπὸν ἐστὶ ἀφαιρῆ· ἡλθ
νοῦ· ὅ πτ κάμμ, τὰ μὲ, κάσι μὲ ὡσ
γῆ· τὰ δὲ κάμμ μὴ· ὡσ τὼ οἰκία τοῦ·
ὅτι τῶν κάμμ ὡν· τῶν μὲ, δυνάμει κάμμ·
ἢ τοῦ τὰ δυνάμει μετέρχεσθαι· τὰ δὲ,
ὑπέρχεσθαι· ὡσ ὁ πόν κάν τα:

λῆ περὶ τῆς ποῦ:

ὁ πού, τὸ πόν σημ μὲ· ὁρᾶτε ἀμὴ γὰρ
τοῦ ἀεὶ ὁ δᾷν· φαμὲν, ὅτι τὸ οἰκω·
ὅτι τὴ πόλε· ταῦτα δὲ τὸ πόν σημαίν
ᾷ δὴ δὲ τῆς πού καὶ ἀορίας κατὰ τὸ

διαφορὰν τῶν τόπων ὅν ὡς κατ' ὀξεῖαν ἀ-
λθ ριστερὰν· ἐμπροσθεν· ὀπισθεν· περὶ τ τόπου:
ὁ πότε χρόνος δηλοῖ· ὁρῶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ ποτε
ἀφίκετο τόδε, λέγω· μ· περὶ σου· πρὸ πρίσου·
ἅ τὴν χρόνον σημαίνουσι· ἀδηλὸν τὸ πότε
καὶ ἀνορίστως ἀφεστὸς τοσαῦτα, ὅσα αὐτοῦ
χρόνου διαφορά· πρᾶξις ἀφεστῶτα· ὁ
μακρὸς· πρὸ χρόνου· μέλλων· μ· τ τ ιχ:
ὁ ἀφικνούμενος οὐσίας· περὶ οὐσίας· δηλοῖ δὲ
τὸ περιέχειν ἢ περιέχεσθαι· ὡς μὲν ἀφ' οὗ τινος ὁ
τοῦ πράγματος· ὡς περιέχει· μ· χρῶν
ὁ πλοῦς· ὡς τ τοιαῦτ· περιέχεται δὲ ἀκ-
τυλίοις· ὡς ἀφ' οὗ τοιοῦτον σημαίνει
δὲ ἀφ' ὡς τὸ περιέχον ὡς τὸ περιεχόμενον·
οὐσίας ἀφ' ὧν· ἀφ' ἃ τὸ μ, οὐσίας ἀφ' ἃ
τὸ σημαινόμενον· ὡς ἐστὶ σημαίνων
καὶ ἐστὶ σημαινόμενον, οὐκέτι ὑπὸ τὸ ἀφ' ἃ ἀμφι-
γνεῖται· διαφορὰ δὲ τοῦ ἀφ' οὗ γίνεται, τὴν
διαφορὰν τῶν ὀνομάτων· ἢ ὡ ἐμπίπτον

ἀτυχεῖν· καὶ ἐ ἀτυχεῖν ἐ ἀφαιρεῖσθαι,
ὡς πάθοι ἵππον· ὁ δὲ τοιοῦτος ἀτυχεῖν,
ὡς θηκτὸν λίθον ὑποδήσασθαι, ὁ δὲ τοιοῦτος
λαμβάνειν τὸ ἀφαιρεῖν, ὁ καὶ ἐν πολλοῖς ἑτέροις
σημαίνομεν μόνον μόνον σημαίνοντες· περὶ ὧν
ἑτέρου μέρους ἐροῦμεν· – περὶ δὲ τῆς κείμενης
λῆψιν καὶ μέρη, ἢ ὅσα πρὸς τὴν λῆψιν καὶ τὴν
ἢ ὅσα λόγος· καὶ ἐπὶ ὅσα λόγος λόγος, οἷα
καθαρὰ ὁ ἀπόφασις· καθαρὰ δὲ οὐ σημαίνει τὸ
ἐπί τι τινὶ ὑπάρχειν· οἷον καλὸς ἐστιν·
ἀπόφασις δὲ τὸ ἐπί τι τινὶ οὐ ὑπάρχειν·
οἷον οὐ κατὰ καλοῦ· λαμβάνεται δὲ ἀμφότερα
ἀπόφασις· ἢ δὲ ὅσα πρὸς τὴν λῆψιν καὶ τὴν
ἢ ὅσα πρὸς λῆψιν τρέφουσι λαμβάνεται· καὶ
ποιεῖ τὴν πρόσθεσιν ἢ τὴν ὁ ὁμοιομερῆ
ἀλλήλοις ὁ ὁμοιομερῆ ἢ οὐ πρὸς λῆψιν
τρέφουσιν· ὁ οὐκ ὁμοιομερῆ ὁ τοῦτο
ἢ οὐ μεταβάλλει ἀπὸ ἀλλήλου· ὁ μὲν δὲ
ἀμφω καὶ αὐξήσεις· ὁ ποιεῖ τὴν ὁμόν·

ὡσαὶ θερμότης καὶ ψύχος καὶ τὸ μὲν μετα
βάλλει ἀπὸ τοῦ ἑτέρου εἰς τὸ ἕτερον οὐ μετα
βάλλει εἰς τὸ μὲν αὐτοῦ μένει καὶ αὐξάνει
τὸ δὲ πάσχει καὶ αὐξάνει καὶ ποιεῖ καὶ αὐξάνει
εἰς ἄλλο τι καὶ ἄλλο ὡσ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς
ὁ ἥλιος μὲν γὰρ ἀεὶ ἐν ὁ ἥλιος ὡσ ἐκ τοῦ φωτὸς
αὐξάνει τὸ δὲ κόσμος τοῦ ὁρατοῦ καὶ τὸ φῶς
ὡν δὲ ἀπλῶν ὄντων τοῦ μὲν φύσει ἀμείβει τοῦ δὲ
ἐμμένει ἀμείβει μὲν οὐ φύσει ὡν ἀμφω
καὶ ὁ τὸ ἕτερον κόσμος τὸ ὑπάρχειν
ὡς ὑποκείμενα αὐτοῖς καὶ τούτοις ὧν
καὶ κινοῦνται ὅλον μόσον ὑπάρ
χει σώματι ἔχει ὁ ὑποκείμενος καὶ ἀνάγκη
πολλὴ τοσοῦτον τοῦ σώματι καὶ μόσον ἡμῶν
καὶ ὑπάρχει μόσον δὲ φαμὲν πᾶσαν τὴν
παραστροφὴν τοῦ φύσει ἐμμένει δὲ
ὧν οὐκ ἀνάγκη τὸ ἕτερον ὑπάρχειν
τῷ ὑποκείμενῳ καὶ τούτοις ὧν καὶ κινο
ῦνται ὡσ τὸ λάκκον καὶ τὸ μέλαν

ὁμαρτίαν φέρει· καὶ οὐ πάντα ἀναγκαῖον
αὐτοῖς ὑπάρχειν τῶν σωμάτων· οὐ γὰρ ἀνα-
γκαῖον πάσχειν, ἢ λαμβάνειν ἢ μεταλαμ-
βάνειν τῶν σωμάτων φαμὲν τὰς πυρετοὺς· φαμὲν
δὲ καὶ τὸ ὅμοιον τῶν ἀνθρωπικῶν ἀφορισμῶν
ἐν ὑπάρχειν τινί· ὡς καὶ θερμότητος τῶν
τοιούτων καὶ τύχης τῆς χρείας· τὰς οὖν ἐν-
μάτων, τὰ μὲν ἔχειν ὀνόματα· ὡς τὸ μὲ-
τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ μελαμποστλέπειν φαινόν·
τὰ δὲ οὐκ ἔχειν ὀνόματα· ὅ μὲν τοῦ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου, οὐκ ἔχει ὄνο-
μα· ἀλλὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὅ κατέρου· τὸ ὄνομα
μόνον προσείθεται· οἷον, οὐ δίκαιον
οὐ ἄδικον· ἀκολουθοῦσι δὲ τοῖς ὀνόμα-
σι τοῖς ἰδιόμασι τὰ σώματα· τρόπον,
ὅτι τῷ μὲ φαλῶ, ὁ ἀναγκαῖος ὀνομάζεται
τὸ καλόν· τῷ δὲ κακῷ, ποτὲ μὲ φαλῶ·
ποτὲ δὲ ἄλλο καλόν· τὴν μὲ τοῦ σωφρο-
σύνη, ὀνόματι ἀκολασία· τὴν δὲ

ἀλλοιωσίν, ποτὲ μὲν καὶ σωφροσύνη, ποτὲ
δὲ καὶ ἀνδρία· καὶ ἀνδρία τὸ δεῖν, τὸ μὴ
κινδυνεύειν, μὴ δὲ φεύγειν τὰ παρόντα· καὶ μὴν
οὐκ ἀλλοιωσίαν, ὅταν μὴ τὸ δεῖν τὸ σωφρο-
σύνης· καὶ δὲ καὶ ἀνδρία τῆς, ὑπερβολὴν θυμὸν
τινὰ καὶ ὑπερβολὴν τῆς ἀλογίας· δεύτερον,
ὅτι ἀδύνατον ἅμα τὴν θυμοειδίαν εἶναι
αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ· οὐκ ἐνδέχεται
δὲ ἅμα σωφρονεῖν καὶ ἀνδρεῖον εἶναι· καὶ
κατὰ τὸ αὐτὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι
ἅμα καὶ ψύχεσθαι· τρίτον, ὅτι τὴν θυμο-
ειδίαν θυμὸν αὐτὸν ὑποκείσθαι· καὶ γνώμη καὶ ἡδονὴ
καὶ ἀριθμῶ· γνώμη μὲν, ὡς θυμὸν ἁπλῶς εἶναι
τὸ λακωνικὸν καὶ τὸ μελαν· ἡδονὴ δὲ, ὡς θυμὸν
ἡδὺν καὶ λυπηρὸν· ἀριθμῷ δὲ δῆλον·
τὸ γὰρ αὐτὸ σῶμα τὴν θυμοειδίαν ἔχει
θυμὸς καὶ ἀπὸ τὴν ἑαυτοῦ μεταβολήν·
τέταρτον, ὅτι τὴν θυμοειδίαν καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ
γένος, ὡς τὸ λακωνικὸν καὶ τὸ μελαν ὑπὸ

τὸ χρῶμα, ἢ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας γενόμενον· ὡς
ἡ καθ' ὁσιότητα δικαιοσύνη, ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ
τοῦ καλοῦ· ἀπὸ δὲ τῆς ἁμαρτίας φησὶν ἡ αὐτὴ
τῆς ἁμαρτίας γνῶσις φησὶν· ὡς τὸ ἀγαθὸν τὸ
κακὸν ἁμαρτίας· οὐ τῶν γνώσεων·

ιβ

περὶ ἕξεως καὶ στερήσεως·

Ἕξις λέγεται, ἡ ἐνεργεῖν τοῦ ἀφαιρεμένου
καὶ τοῦ ἀφαιρετοῦ· ὡς τοῦ ὁ πλουτεῖν τοῦ πτω-
χεύειν· ἢ γοῦν τοῦ ἐνδιδόναι τοῖς τοῦ
ἐνδεοῦς· διάφορον· αἱ δὲ ἀφαιρεσεις τοῖς
ἐνεργεῖν μόνον ὑπάρχουσαι· ἅ τε φύσει καὶ
ἅ τε τύχῃ καὶ· φύσει καὶ μὲν, ὅσα ἡ θερμότ
ης τοῖς θερμαινομένοις· τύχῃ καὶ δὲ, ὅσα
ἡ ὑπόστασις· τρίτον δὲ, ὁ περὶ ὑπόμνημα
ἀφαιρεσις· ἀφαιρεῖται δὲ τὴν ἀδικίαν ἡ δι-
καιοσύνη· πρῶτον μὲν ἐνεργεῖν τοῦ δι-
καίου· τῆς δὲ τοῦ φύσει καὶ ποιότητος·
ἤγουν φύσει καὶ ὄντος· ὡς ἡ θερμότης
τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καθ' ἑαυτὸ ὄντος ἡ ὑπόστασις·

ὅπερ καὶ δύναται ὄν σημαινόμενον τοῦ δυναμένου.
δυνάμει καὶ ἐνέργειαν. ὅμοιον γὰρ ὡς οὐκ ἀνθρ.
ὡς ἄρα τὸν ὄν σημαινόμενον, τοῦ ἐνεργείᾳ
πεπαιδευμένου, ὡς καὶ τελείου καὶ ἐνεργ. ὡς καὶ ὁρᾶσθαι.
καὶ ἐνδυναμῶς. ὡς καὶ θερμαίνεσθαι. καὶ ἐνδυναμ θερ
μαίνομαι. ἀπερ καὶ ἐν τῇ δεύτερα ἀπόδοσι
λέγ. δυνάμει καὶ πῶς. τῷ μὲν πρώτῳ σημαι
νομένῳ τῷ δεύτερῳ καὶ ἀπερ καὶ τῷ ὅπλου. καὶ ὡς
τοῦ ἐνδυναμοῦσθαι. ὡς, ὁ δυνάμενος καὶ ἀπόδοσιν
ὡν ἐστι κατὰ τῶν δεύτερον. ὅτι τὸ θερμαι
νόμενον, τυχὸν θερμαθῇ. τῷ τρίτῳ, ὅπερ οὐδὲν
πέφυκεν ἄλλην τὸν νοῦν. ὡς λαμβάνεται
ἄλλην ὑπὸ τὴν δόξαν τὸ μὴ φέρον πρὸς
μαθησιν. τὴν δὲ συγκίνησιν ἀναδιδάσκει.
ἀπερ καὶ ὡς καὶ οὐκ. ὅπερ ἐν τὸν νοῦν
ὡν φύσει. οὐκ ἄλλην ὑπὸ τὴν δόξαν
μαθησιν. ὡς ὅπερ τὸ μὴ νεύον ἄλλ,
ὅπὸ τὴν δόξαν. τὸ δὲ τοῦ ἀδύνατον οὐκ ἄλλ.
τὸν νοῦν ὡς ὄν ἄλλ ὑπὸ τὴν ὁρᾶν.

μισιτῆς

ὅς δ' ἐπαλαγῆ ἕδος ὠν τοῦ θεοῦ, οὐκ ἄχθ
ὅπτοδηόπτ τ τοῦ ὁρᾶν· ὡ τ ὀφθαρτ, ἀπ
ποβολὴ τῆς δυνάμεως τ καθ' ἕν· τῶν
δὲ πέμπτων, ἡ ἀπόπτωσις τῆς τελεία κῆς
ἐνεργείας· ὅπερ ἀμφοτέρως φέρεται, τὴν
καταστέρησιν καὶ ὅλην τ ὀνομ ἀμφ
ὀνομάζεσθαι· ἡ γοῦν τῆς δυνάμεως ἑ ὅτε τῆς
ποιητικῆς ὅτε τ παθητικῆς· αὐτὴ χαρα
κτηριζέσθω τοῖς τρισὶ τούτοις· ὅπερ πε
φυκεν ἄχθη· ὑδρόλασσα ἄχθ· ἀλλ' ἀστέρ
ρηται· καὶ ὅ τε πε φυκὼς ἄχθη· οἷον
τὸν λίθον οὐ λαμβάνομεν ἕνεκα τοῦ φλοιοῦ· οὐ γὰρ
πε φυκὼς ἄχθη ὅλην ὁρᾶσθαι· ἀλλ' τὸν ἀρ
τιγέννητον κῶν λαμβάνομεν ἕνεκα τοῦ φλοιοῦ·
οὐ τὸ ἀρτιγέννητον ὡρέφος λαμβάνομεν
μᾶλλον· ὅπερ ἀνοῦ τε φύκασι καὶ τὲ ἄχθη
τὸν κυρὸν ἄχθη· οὔτε τὸν πόδω λαμβάνομεν
τοῦ φλοιοῦ· οὐ μὴν τε φυκὼς τὸ ζῶον ὅλ ὡ
μᾶλλ' ἄχθη τὴν ὅλην τῶν ὁρᾶσθαι· ὅτε

οὕτω καὶ αὐτὴ τρία ταῦτα φύκος ἄλγη καὶ
μὴ ἄλγη λαμβάνει στερήσεις· ἢ πρότερον ὑστέρου·

ιζ

Τὸ μὲν πρότερον ὁμολογεῖται φύσει, ὅτι ἀναιρούμενον
μὲν καὶ κυριώτατον ἐστι τὸ τῷ χρόνῳ
πρότερον· λαμβάνει δὲ κυριώτερον μᾶλλον ἐπὶ
τὸ πρόσωπον· ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ πολλαχῶς ἀμφῶν,
καὶ ὡς χρηστικὸν καὶ ἀνδρεῖον λαμβάνομεν.
Ὑστέρον δὲ φύσει πρότερον ὃ πρὸς ὃ
φέρεται μὴ οὐσιωδῶς φερόμενον· καὶ οὐσιωδῶς φερόμενον
οὐσιωδῶς φέρεται· ὡς τὸ ζῷον πρότερον
τοῦ λευκοῦ· ζῴου γὰρ μὴ ὄντος, οὐκ ἔστι λευκόν.
Καὶ ἵππος ὡς κύων· ζῷα ἀμφότερα· καὶ λευκὸν
ὄντος, πολλὰ ἔστι ζῷα· ζῴου δὲ λευκοῦ
ζῷον ἐν ὄντος· οὐ πολλὰ τὰ λευκά· ἀλλὰ ἵππος
κύων· ἕν τε τοιαῦτα· ἕν τε τὰ ζῷα ἀμφότερα·
τρία τοίνυν τὸ καθ' αὐτὰ ἕν· ὡς περ φαμὲν
πρῶτον τὸ ἀληθέστατον· ἅτε τὰ συλλαβὰ· ἕν αὐτὰ β·
ἅτε αὐτὰ φωνήεντα τὸ καθ' αὐτό·

ὡς φαμὲν· πρῶτον ὑπόθεσις· ἡ τῶν πραγμάτων·
ἐκ βάλλουσι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον τινὲς· ὁμοδ-
χίνου τοῦ τὸν πρῶτον καὶ ἀξιόπιστον ἡμῖν
καὶ ὡς ἀληθῆ πιστόν, ὡς φαμὲν τὸ
αἴτιον καὶ αὐτοτελὲς· ὡς ὁ σωκρατικὸς
πρότερος τοῦ ἰδίου ἡ κόμος· αὐτὸς τοῦ
καὶ τοῦ ἰδίου ἡ κόμος αἴτιος· ὃ ὅπερ προ
σωμάρτων τοῦ υἱοῦ· ὅτι ὑπὲρ αὐτὸν αἴτιος
τοῦ υἱοῦ· ἐκεῖνος τοῦ πρὸς ὁ υἱὸς γεγονώς·
ὁ δὲ ὁ μακάριος δυνόρλος· καὶ αὐτὸ τὸ
τὸ σημαινόμενον ὅλαμεν τὸ ὑπὸ τῶν
κυνῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς σαλαμίοις ῥηθέν·
ὅ ὅπερ μόνον μάρτων ὡς ἐστιν· ἄλλοι δὲ πρ
τιθέασι τὸ καὶ τοῦ μοιόν· ὡς πρὸ τῆς
τοῦ θεμελίου τοῦ τοίχου· τοῦτο δὲ
λέγεται ὑπὸ τοῦ τοῦ τρόπου τῆς
καθ' ἑαυτὸ· δὲ τοῦ τοῦ μοίου πρότερον,
τοῦτο τῶν πρόσθεν ὑστερον· ὡς ὁ χῶρος
δὲ τὸ πρότερον, τοσαυτὸ χῶρος τὸ ὑστ-

τὸ πρότερον [illegible] ἢ ὕστερον·
ἢ τὸ μᾶλλον· ἢ ἧττον, ἀκόλουθον ὅμως
μύμων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀφ' ἑαυτοῦ· πτῶσις·
ἀναλήψεται κυρίως ἐστὶ τὴν μὲν ὡς ἐστὶ μὴ ὑφ' ἑαυτῶ χρόνῳ· οἷον δύο τιμὰς ἔχειν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν· ὑποστατικῶς τρόπῳ· ὅλως κατὰ τὸ πρωτοτρόπῳ σημαινόμενον τὸ πρεσβύτερον σημαινόμενον τὰ ἄλλα ἅπαντα τὰ ἄλλα ἅπαντα συνυπάρχειν· ἢ μὴ· οὐ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου αἴτιον· ἢ αἰτιατόν· ὥστε δὲ πλάστον καὶ τὸ ἄμισυ· ἅμα τῷ συνυπάρχειν ἢ συναμφοτέρωσιν ἀλλήλοις ἢ συναφανερώσιν· οὕτω δὲ ὁ τρόπος, ὅλως κατὰ τὸ ὅλως ὑπερ ἢ πεμ τρόπῳ τοῦ προτέρου· ὅν μὲν τῷ ὑπάρξῃ· οὐ συναφανερώσιν γὰρ συναμφοτέρωσιν ἀλλήλοις· ὅν δὲ τῷ πεμπτῷ· τὸ μὲν, ἢν αἴτιον· τὸ δὲ αἰτιατόν· τρίτον σημαινόμενον τὸ ἅμα τὸ ὅλως διαιρεμένῳ ἕξει· ὅλως διαιρεμένῳ δὲ ἕξει λήψεται· τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν διαιρεῖ

ὅλως διαιρεμένῳ ἕξει·

καὶ ἐνοχθεντ· οἷον τὸ λεπτὸν καὶ τὸ ὀλίγον
κ τοῦ χαίου· οὗτος ὁ τρόπος· δυνατικῶν
τῶν πρώτων καὶ τῶν ὑπερβολῶν· καὶ ἐχεδὸν τοῖς ἄλλοις
ιδ τρόποις· περὶ κινήσεως·

Κίνησις ἐστὶν, δύναμις ἐλάττων τῶν δυνάμεων.
καθ' ὃ τοιοῦτον κίνησις· οἷον ὁ χαλκὸς δυνάμει
κίνησις ἀνδριάς· δυνάμει γὰρ ὁ χαλκὸς ἀν-
δριάς, ἡ γὰρ ὁδὸς τοῦ ἀνδριάντος· δύ-
ναται οὖν κίνησις χαλκοῦ τῶν δυνάμεων
ὄντος ἀνδριάντος, τὸ δηλοῦσθαι· τὸ
ἀπλοῦσθαι· τὸ ξέεσθαι· ἃ περὶ τὸν κι-
νούμενον· ὅμοιόν ἐστιν οὖν καὶ ἡ νοῆσις θεω-
ρεῖται τῶν δυνάμεων· ὅμοιον γὰρ ἐστὶν θεω-
ρεῖσθαι καὶ κίνησις· ὅμοιόν ἐστιν οὐ θεωρεῖ-
ται τῶν δυνάμεων· οὐ γὰρ κίνησις θεω-
ρεῖσθαι· θεωρεῖται οὖν ὅμοιον τῇ ὁσότητι· ὅμοιον
τῷ ποσῷ· ὅμοιον τῷ ποιῷ· ὅμοιον τῷ ποῦ καὶ
νοῆσις· ἐν μὲν τῇ ὁσότητι· γνῶσις τοῦ φθορᾶ·
ὅμοιον τῷ ποσῷ· αὔξησις καὶ μείωσις· ὅμοιον

ἢ ὡ ποι, ἀλλοίωσ· ὁμοῦ τ ποῦ. τὸ κυ
κλοφερόμ ὅ περ καλῆται περιφορά·
ὡ τὸ ἀπόθεσιν κινούμενον· ὅ περ λέγ
ἀπόθεσιν κίνησ· τὸ δ ἀπόθεσιν κίνη
σ, διαφορὰ φέρει ὅ· τὸ ἄνω, τὸ κάτ·
τὸ ὄπισθ, τὸ δεξιὰ· ὡ τὸ ἀριστερά·
διὸ μεταβ τὸ ~~τὸ περιφέρειν τὸ ὁ πόθεν~~
περιφορᾶς, κατὰ τὸ π κὰ κινήσεσ
φ· ὁ· πόθεν μεταβαλλόμενον ἢ κατ αὐτὸ
μεταβάλλεται, ἢ κατ ἄ τι τῶν ὁμ αὐτῶ· ἢ
κατ ἄ τι τῶν περὶ αὐτὸ· ὡ φ μ κατ αὐτὸ·
ποιᾷ γένεσιν ὡ φθορά· φ ὁ κατ ἄ τι
τῶν ὁμ αὐτῶ, ἢ κατ ἄ ποσόν· ὡ πλ
άσεισιν ὡ μείωσιν· ἢ κατ ἄ ποιόν·
ὡ ποιᾷ ἀλλοίωσιν· φ ὁ κατ τὸ π αὐτό,
ποιᾷ τὴν κατ ἄ τὸ ποσὸν μεταβολήν·
ὃ γὰρ τὸ ποσὸ οὔτε αὐτὸ αὐτὸ τὸ κινούμ,
οὔτε τι τῶν ὁμ αὐτῶ· ἀλλὰ ποιῶ κινου
μένοις παρέπεται· ὡ πεῖ τ κινούμ

ἐστι· καὶ ἡ γένεσις καὶ φθορά· γένεσις μὲν οὖν ἐστι μ· ἡ ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι πρόοδος· ὅπερ οὐ οὐκ ἦν πρότερον τοῦτο γίνεται· ἡ δὲ φθορὰ τὸ ἀναιρεῖν ἀπὸ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ εἶναι μεταβολή· αὔξησις καὶ μείωσις· αὔξησις μὲν οὖν ἐστι μ· ἐπὶ τὸ μᾶλλον κίνησις· μείωσις δὲ ἡ ἐπὶ τὸ ἔλαττον· ὅμοιον τὴν ἀλλοίωσιν πόλιν· τὴν ἀμπελικὴν πάθη· θερμότητος τύχῃ· τὸ λαμπρὸν τοῦ μελανίας ἀμπελικὴ τοίνυν· τὴν μὲν γένεσιν φθορὰν· τὴν δὲ αὔξησιν μείωσιν· τὴν δὲ ἀλλοίωσιν τὸ ἀμπελικὴ μεμονικὴ ἠρεμία· ἀμπελικὴ μεμονικὴ θερμαίνοντι· ἠρεμία δὲ ὅταν λαμπρὸν περὶ τὸ θερμαινόμενον· ὡς δὴ θνητὸν τὴν ἄλλην θερμότητα· ἠρεμεῖ ὡς πάθη τοῦ θερμαίνεσθαι· οὕτως καὶ τὴν κατὰ τὸ ὅσον μεταβολὴν· ὡς ἡ ὅμοιαμπελικὴ

μησις δὲ τὴ κατὰ τὴν ἐρεμίαν· ἁμαρτία
δὲ ὡς ἂν ἁμαρτάνει μησις τῶν κάτω· ἐρε
μία δὲ· ὡς τὸ ἐὰν νῦν ὁλομελῆ τὴν τέσσαρα ἐπὶ
δὲ ἄμω, οὐ πρότερον ὡς τὸ κατὰ κι
νεῖσθαι, πρὶν ἐρεμίαν τὸ σταθῆναι· τῶν
ὁμοίων δὲ κινήσεις· οὐκ ἀεὶ μ ἁμαρτία κινεῖ·
δοκεῖ δὲ ἀλλοιοῦσθαι τὰ σ
λοιπὰ σὺν κινήσει ὡς γὰρ τὸ γιγνό
μενον καὶ τὸ φθειρόμενον καὶ τὸ αὐξανό
μενον καὶ τὸ μειούμενον καὶ τὸ κινούμενον
κατὰ τόπον, πάντα ἀλλοιοῦται·
διὰ τὴν φύσιν κινήσεων· ὡς ἀριστο
τέλης ἀλλοιοῦσθαι τὰ σλοιπὰ σ
κινήσει· ὅμως ἐνδέχεται ἀλλοιοῦσθαι
μὲν· μὴ μὲν τοι κινεῖσθαι καθ' ἑτέραν
κίνησιν ὡς τὸ λίθου· οὗτος γὰρ θερ
μαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι· καὶ οὔτε αὐξάνε
σθαι καὶ φθίνειν· καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως·
ὥστε ὡς παρεῖναι ἀλλοιοῦσθαι τὰ σ

λοιπὸν κινήσεως, ὅτι ὑμολογεῖται αὐτὴν
καθ' ἑαυτὴν θεωρεῖσθαι· ὁ δὲ μὴ ὁμολογῶν
αὐτὸ τὸ διάφορον κινήσει καὶ ἀρνούμενος
τὴν μεταβολήν· ὑμῶν γὰρ τὸ πεμπτωλόγων
τὴν φύσιν καὶ αἱρεσάσθαι τὸν ὑπόδειγμα,
ὅτι τὴν κινήσεις καὶ φθορὰν καὶ μεταβολὰς
φησὶ· κινήσεις δὲ οὐ κέφησι διὸ τὴν κινήσεις
σωζόντων τοῦ πράγματος γίνεσθαι· εἰ δὲ
τὴν ἄλλοίωσιν φησὶν τὴν κατὰ τὸ ποιὸν μετα-
βολὴν, ὅ φησι δὶς ὑμαρτίαν φῆμι·
τὴν τὸ ὑμαρτίαν κίνησιν καὶ τὴν ἠρεμίαν·
ἢ γὰρ οὐσίας οὐ κατὰ τὸ ἄλλο καὶ ἄλλο
ἄλλο δὶς ὑμαρτίαν ἠρεμίαν τὸ οὐσίας ἔχοντας καὶ ἢ δὲ
κίνησιν κυρίως οὐσίας θερμαίνεσθαι·

μϛ περὶ τοῦ ἔχειν·

Πρὸς ἄλλον, κατὰ ὁ κῆ πρὸς τὸ ποιὸν λέγεσθαι·
ἢ γὰρ οὐσίας ἔχειν καὶ ἄλλην, ἢ ἄλλην μὲν
ποιότητα· λέγοντες γὰρ ἄλλον ὁ πατὴρ

ὡς ἀρετὴν· ἢ ὡς ποσὸν· λάβαι τὸ τρί-
πηχυ μάθοσ ὄχθου ξύλον· ἢ ὡς οἷοι
περιοίσιαν· ὁ περὶ τὴν γεμικὸν τοῦτον
νέμοσ· τοῦτο δὲ ἢ περὶ ὅλον τὸ σῶμα
ὡς χιτὼν· ἢ περὶ τὴν ὄψιν· ὡς δακτύ-
λιοσ ἐν δακτύλῳ· ἢ ὡς μέροσ ἐν ὅλῳ·
λαμβάνει τὸ ὄχθου χάρ· ἢ ὡς ὑπὲρ ἄλλῳ· ὡς λαμ-
βάνει τὸ οἶνον ἐν χάλκῳ τὸ κεραμίον· ἢ ὡς κτῆμα
λαμβάνει τὸ οἰκίαν ὄχθου ἢ ἄνδρα· λαμβάνει δὲ
ὡς γυναῖκα ὄχθου ὡς γυνὴ ἢ ἀνδρὶ ὄχθου λέγεται·
ὅ οἰκεῖ δὲ οὗτοσ ὁ τρόποσ· ἀλλὰ τρίοσ
ἐν αὐτοῦ ὄχθου· ὅτι τὰ ἀνθρώπου· οὐδὲν
γὰρ μᾶλλον σύμμαιμα ὄχθου τὸν ἄνδρα
γυναῖκα· ἢ τὴν γυναῖκα ἄνδρα· οὐ δὲ τὸ
ἕτερον ἕτερον ὑπὲρ αὐτῶ· ἀλλὰ ὡς ἀδελφὰ
φόρεσ ἔχουσι· ἢ ὡς ὄκτήτωρ ὄχθου κτῆ-
ν· τὸ κτῆμα κτήτωρ· ὡς ἀνθρώπου τὰ
ἀλλὰ ὡς ἀνὴρ γυναῖκα ὡς ἢ γυνὴ ἢ ἀνδρὶ
ὁ γὰρ κτήτωρ· αὐτὸ ἑαυτῶ ὡς κυρίω
ἐστὶ τοῦ κτήματοσ· καὶ ἐστὶ τοῦτο

μαλλον. ὁ μὲν κτῆσις παρὰ χρῆμα λέγεται. τὸ δὲ
κτᾶσθαι. δῆλον δὲ ὅτι τὸ χρῆμα τῇ
ὁμωνυμίᾳ καὶ τιμᾶται τοσαῦτα δια
φορὰ λέγεται τοῦ χρῆμα. ὅσαπερ καὶ τοῦ
ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν. ὥσπερ καὶ τὰ ποιεῖ
καὶ πάσχοντα καὶ μετέχειν καὶ μὴ μετέχειν,
οὕτως καὶ ἐν τούτοις. καὶ μετέχειν τὸ χρῆμα
καὶ τὸ χρήσιμον καὶ μὴ μετέχειν. πῶς οὖν τὰ δια
φόρως νενομισμένα ταῦτα διαφορὰ ἐστιν τῇ
ἀλλήλων μέν πάν. ὅτι τὸ χρῆμα καὶ περὶ ὅλον
τὸ σῶμα καὶ μὴ καὶ περὶ μέρος. καὶ πάλιν
τοῦτο καὶ ἀναιρεῖται καὶ μὴ κοσμεῖ:-
πῶς ἀποφάνσεις. ἀποφάσεις τε καὶ κατάφασεις:-
ρὴ γὰρ ὡσκέν. ὅτι καὶ κατάφασις καὶ
ἀπόφασις, ἀπόφανσις λέγεται. κατά
φασις δὲ οὖν καὶ μὴ. ἔστι μὲν ὅ, τι
τινὶ ὑπάρχει. τοῦτο τι ὑπάρχει
τινός. οἷον σωκράτης σοφός ἐστι. σω
κράτης περιπατεῖ. ἀπόφασις δὲ
ἔστι δῆλον ὅτι μὴ ὑπάρχειν τινί. ἔνεστιν

τι οὐ κάτι πόσ· οἷον ὁ δῆμος οὐ κάτι σοφός·
ὁ δῆμος οὐ περιπατεῖ· ὅταν δὲ ἡ πάσῃ
καταφάσει ὁ τι κατὰ τῆς ἀποφάσεως· καὶ
πάσι ἀποφάσει κατάφασις· ἢ ἀποφάσις
ἢ ἀντικείμενη τῇ καταφάσει· ὡς ἡ κατάφασις
ἢ ἀντικειμένη τῇ ἀποφάσει· ὁ τι φαμὲν εἶναι·
ὁμοίως δὲ τὴν μίαν τίθεσθαι ὡς τὴν μί-
μη ἀλήθειαν· περὶ ὅρου καὶ προτάσεως
καὶ συλλογισμοῦ· ὁρισμοὶ τῶν φιλοσοφεῖν ἐπιτήδειοι·
ἐπὶ πλεῖστον· ὅτι τὸν σκοπὸν ἁπλῶς
καὶ τὴν πρόθεσιν περὶ τῆς ἀποδείξεως λαβεῖν·
ἢ ἀποδείξεις, συλλογισμοῦ· ὃ δὲ
συλλογισμός, συνίσταται δίκαιον ἀλήθειαν
προτάσεις· ὡς τοῦ συμπεράσματος·
οἷον, θέλομεν ἀποδεῖξαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀ-
θάνατός ἐστι· λέγω· πᾶν ἀεικίνητον,
ἀθάνατόν ἐστιν· αὕτη πρότασις ἐστίν·
εἶτα λέγω ὡς δεύτερον πρότασιν· ἡ ψυχὴ
ἀεικίνητός ἐστιν· εἶτα τὸ συμπέρασμα·
ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατός ἐστιν· ὅ κατὰ τὸ

πρόταση, ὃ ὅρος σημαίνει. Κατὰ τὸ λόγιον
τοῦ πρότασις, ὁ ὅρος λέγεται· ὅρος γὰρ ἐστὶν,
ἐφ' οὗ δηλοῦται ἡ πρότασις· οἷον ἡ πρό-
τασις λέγει, τοῦ ἀγκίνου τὸν ἀστράγαλον
εἶναι· τὸ πᾶν ὅρος λέγεται· ὡς μέρος προ-
τάσεως· καὶ τὸ ἀγκίνου, ὅμοιον ὅρος λέγει·
καὶ τὸ ἀστράγαλον ὅρος λέγεται· καὶ τὸ εἶναι
ὅρος λέγεται· χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι δεῖ
τὰς προτάσεις ἀλλήλαις ἁρμόττειν· καὶ τὸ συμ-
περάσματι ἀκολουθεῖν τὰς προτάσεσιν·
ἐὰν γὰρ ἀρεθῇ μία αὐτῶν προτάσεων τῆς,
ἡ τὸ συμπέρασμα, παραλογισμὸς ἔσται·
καὶ οὐ συλλογισμός· α· ἁπλῆ φωνή· β·
ὁμωνυμία· γ· ῥῆμα· δ· φάσις· ε· ὅρος· ταῦτα
τὴν ποιότητα, καὶ αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον,
οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρουσι· μόνον δὲ
κατὰ τὴν σχηματισθεῖσαν αὐτῶν διαφορά·
οἷον λύκος· ὡς μὲν ἁπλῶς σημαινόμενον
τιμᾶσθαι λέγεται ἁπλῆ φωνή· ὡς δὲ ὑποκεί-
μενον λέγεται ὁμωνυμία· ὡς δὲ τάξιν ἔχει

ψυχή· ἀφή· τοῦ νοῆσαι· ἀθανάτου ἐστί·

καὶ ἡνωρουμένῃ λήψεται ῥῆμα· ὡσὰν μέρος
καθαρὰν ἀπόφασιν λήψεται φάσιν· ὡσὰν
μέρος προτάσεως συλλογισμοῦ λήψεται
ὅρος· χρὴ γινώσκειν· ὅτι οὐ τὴν πρότασιν τοῦ τῆς κατὰ
φάσεως ἀποφάσεως, τὸν ὑποκείμενον,
ὁμωνυμεῖ λήψεται· τὸν καὶ ἡνωρουμένον, λέξεται
ῥῆμα· οἷον καθαρὰν ἔχει· ἄμορφον περὶ
ταυτά· τὸ ἄμορφον ὑποκείμενον ἔχει· καὶ
λήψεται ὄνομα· τὸ περὶ ταυτὰ ταύτην ἔχει
καὶ ἡνωρουμένῃ· λήψεται ῥῆμα· τὸ
σωματικὸν ὑποκείμενον ἔχει· λήψεται
ὄνομα· τὸ καλὸν ἔχει ταύτην ἔχει καὶ
ἡνωρουμένῃ λήψεται ῥῆμα· ὡσὰν μέρος κατα-
φάσεως· ἢ ὑπὸ τὸ ἐνεργουμενικὸν
ὄνομα λήψεται τὸ καλὸν ὡς ἁπλῶς ὡς τὴν
ἀλογοτάτῃ τὸ ἔχει, ῥῆμα· ἔστω· ὅτι τὰ
πέντε ταῦτα οὐδὲν ἄλλο λαμβάνουσιν.
α ἀπόφασις. β. πρότασις. γ. πρόσληψις.
δ. συμπέρασμα. ε. συμπεράσματα· ὅταν
γὰρ ἁπλῶς ἀπόφασιν ἔχῃ· ὅτι τὴν

τὸ ἀνθρωπικὸν πᾶν τὸ σλίθον. ὁ λίθος κατὰ πᾶν τὸ ἀψυχὸν
π π
τὸ ἀνθρωπικὸν πᾶν τὸ σ ἀψυχὸν:

ἀνθαίρετος εἶναι μὴ ἀποφάσεις λε· ὅτε ὡς
πρὸς συλλογισμὸν λῆφθεν, τότε προ-
τάσεις εἶναι τὸ λέγειν τὴν τύχην ἀνθαίρετος εἶναι·
ἢ μὴ κατὰ τὴν ἐναντίαν τῇ προτάσει
λέγομεν· πρὸ δήλον ὅτι ἡ τύχη ἀνθαίρετος
εἶναι, τότε τοιοῦτον ὑμᾶς προσα-
γορεύεται ἢ μὴ κατὰ πόλιν· προτείνομεν
ἐρωτήσεις· ἆρα οὖν ἡ τύχη ἀνθαίρετος εἶναι·
καλεῖται τὴν πρόσληψιν· ὅτε ἐκ προτά-
σεων συνεχθεῖν καλεῖται συμπέρασμα·
οἷον ἡ τύχη ἀεικίνητος εἶναι· τὸ ἀεικίνη-
τον ἀνθαίρετον· ἐκ τῶν προτάσεων τούτων
συνεχθεῖσαι ἆρα ἡ τύχη ἀνθαίρετος εἶναι·
τοῦτο εἶναι τὸ συμπέρασμα· τῶν προτάσε-
ων λόγος ἀποφατικὸς τινος· ἀποτιθ-
ὅ περ εἶναι ἀποφάσεις· ὡς συλλογίσμου
οὐ γελᾷ· ἢ τινος καταφατικός· ὅ περ εἶναι
καταφάσεις· ὡς συλλογισμὸς γελᾷ· ὅρος εἶναι,
ἐφ' οὗ ἀναλύεται ἡ πρότασις· συλλογισμὸς
εἶναι, λόγος ὁμῶν τε θεῖν τιμῶν ἡγοῦν

ἀπόφασις προτάσεως

ὅρος εἶναι

συμπεράσματα:

ὁμολογηθέντος, ἑτέρου τινὸς ἀναγκαίου τῆς κρίσεως σημαίνει τὸ ταὐτὸν ἢ μὴ ταὐτὸν τῆς κρίσεως. ἀναιρουμένου τοῦ κρίνειν προτάσεις μεθ' ὧν τὸ συμπέρασμα. μηδενὸς μὲν οὖν ὄντος ἑτέρου τινὸς ὑποστάσεως· πρόκειται θεωρεῖν. ὡς τῆς μὲν ἀφαιρουμένης φύσιν· ἡ γὰρ ἀφαίρεσις ἐν τῷ καταφατικῷ· πρὸς τὴν ὑπὸ θεωρίαν· τοιαῦτα δὴ ἐστὶν ἀρχὴ δὴ δὲ διὰ δικὴν ἡ γὰρ ὅλη πλατεῖαν ἀπαιτοῦσα ἀπόκρισιν. ἀναφέρεται τὸ ἑρωτηματικὸς λόγος τοῦ ἑρωτηματικοῦ· ὅτι τῷ ἐρωτηματικῷ τὸ ἀναιρεῖσθαι ἢ ἀπόκρισις· ἡ γὰρ ὅλη λόγων· τῷ δὲ ἑρωτηματικῷ χρόνιον ἢ διὰ πολλὰ λόγων· διαλογῆ καὶ χαρακτὴρ λέγεται ὁ καὶ ἀπόκρισιν ἢ ἀπόκρισιν· ἢ φασὶ ἢ ἐκ προοιμίων ἀμφοτέρων τὸν λόγον· ἢ τὴν πλάσεις, ἢ ἔλεγχος ἢ τὸν λόγον ὅλον θῆ· ἢ κινούσας· ἢ ὅσον οὐδὲν μᾶλλον πρὸς τὸ προκείμενον· λῆμμα τιθέναι· ὅ περὶ λῆμμα

ὡσ ὁμολογούμενον πρὸς καταστασιάζειν τιμᾶσ·
αἱρεῖσθαι δόξαν παρ' ἡμῶν· πρὸς δὲ
ἀλλήλουσ μὴ συμφωνοῦντα, πρὸς δὲ ἀλλουσ
δὲ ἀσυμφωνοῦντα· κἀν ἐν ὑμῖν δοκῇ καὶ
πᾶσιν ὁμολογούμενα· οἷον ὅτι δεῖ ἀλλήλουσ·
θεραπεύειν· παραδόξοσ ὑπολαμβάνω τισὶ τοῦ
εὖ ἐν φιλοσοφίᾳ γεωμετρίᾳ· κατοικεῖν
ὑμῖν· ὡσ ὑπερμεγέθουσ· ὅτι
ὑμῖν δίκαιον· ὡσ ἡρακλεῖ· ὅτι
πλούτου κτῆσιν· κοινὸν εἶναι τὸ ἐν πολλῇ
θεωρούμενον· ἢ τὸ πολλῇ καινοποιούμενον·
κοινὸν μὴ τὴν ἀρχὴν λέγεται· ἢ τὸ φύσει
τὰ μὴ ἀναιρεῖν· ὡσ ἡ μὴ χρόνου μῆκοσ·
ἢ τὸ ἀδιαιρέτωσ ὑμῖν χρῆσθαι κοινῇ λαμ-
βανόμενον· οὐ χάμαι· ὡσ φόδοῦ·
ἢ φοῖ ἵππωσ δὸ δόσεται· ἀν· ποτὲ μὲν
τοῦδε· ποτὲ δὲ τοῦδε τὴν κτῆσιν παι-
ρῶν· ἢ τὸ ὑμῖν προκαλεῖται ἰδιοποιού-
μενον· φοῖ τὸ κοινὸν αἰνιαστε μὴ μόνον·
ὡσ ὁ ἐν θεάτρῳ τόπωσ· ἢ ἐν βαλανείῳ·

ἢ τὸ διαφορᾶσθαι σῶμα κοινῶς τὴν αὐτὴν ὁμμοι
ὁμόσω προσαλλόμενον· ὡς σύφωνὴ
τοῦ κυρίου· κατὰ τοῦτον τὸν τρό-
χρὴ λέγεσθαι καὶ τὸ ὅμωνυμον ὡς ὅμω-
νυμον· ὅμοιον δὲ μόνον κοινόν· καθ' αὐτὸ δὲ
τὸ πρῶτον ὡς κατὰ οὐσίαν· τὸ πρόσω-
πον, οὐ κατὰ συμβεβηκός· ὡς τὸ
λευκὸν τῷ λίθῳ· καθόλου δὲ τὸ πρὸς
σημαίνον· ὡς ἄμφω θεῶν· οὐσίαν· ἢ
συμβεβηκός· ὃ δυνάσθαι ὑπάρχειν
τινὶ καὶ μὴ ὑπάρχειν· ὡς τὸ λευκὸν τὸν ἄν-
θρωπον· καὶ μὴ λευκόν· τοιαῦτα δὲ λέγεται, κατὰ τὴν
ποιότητα κοινῶν τρόπον· ἐφ' ὧν διαφορὰ τὸ
γινόμενον· ὡς ὅτι τεκτονικὸς καὶ
τὴν τοιούτων· διαφορὰ τὸ μεθ' ὧν τὴν
τοῦ κοινοῦ μέτεστι· πρὸς τὴν γὰρ λέγεται·
ἐφ' ὧν οὐ διαφορὰ τὸ πρὸς ἃ ἡ τοῦ
τὸ ἀποτέλεσμα· ὡς ἀνθρωπικὸν
καὶ ὀρχηστικὸν· θεωρητικὸν δὲ λέγεται τὸ νοεῖν·
τὸ ἀστρονομικὸν· τὸ γεωμετρεῖν·

ὡς δὲ τοιαῦτα· τὴν ὀπίνοι ὀαλὴν θνὸ λόγος
πὶ ἐπίνοι: ἀπὸ τὴν ἀπὸ φαίνεται· καὶ τὸ οἷον ἐπὶ μνοιδ'
τὸ ὡς ἐπὶ θυμοῦ· τὴν ὅλοχερῆ
τῶν πραγμάτων ὡς ἀδιάφθορον τὸν ὄγκον
πλοῦν ὡς ἀναφαίνοντα· θεωρίαν ὡς
γνῶσιν· ὥστε τὸ αὐστηρὸν δόξαν ἄγαν
ἁπλοῦν· τὴν πολυπραγμοσύνην τοῦ νοῦ·
πολυμερές τε ὡς ποικίλον ἅμα
φαίνεσθαι· οἷον· ὅ ἀπὸ ἁπλοῦ φαι
νόμενος· τὴν ἐπινοίαν ἀπὸ πλοῦ κα
ταμορφᾶται· ἐκ τύχης τε ὡς σῶμα τὸ
συγκρίνεσθαι· καὶ ἀπὸ ἁπλασιὰ ἀνα
νοίας τυγχάνει· καὶ ὡς συμπλοκὴν
αὐστηρότητος τε ὡς φαντασίας ἐκ τῆ
ὀνόματος· τὴν μὲν ὀνόμα τὸ ὡς τιθέμενα
ὡς δοξάζοντα· τοιαύτην δὲ ἐν· καὶ τὸ
ἱπποκενταύρου ὡς σφρήνα· ὡς πρα
γματλάφου μεμυθοπλασμένου· τὸ γὰρ ὅλ
ταὐμέρη λαμβάνοντα· ὡς ἐκ μερῶν
ἄλλο τι σῶμα τιθέμενα· καὶ ὡς πολλὴν

ἐξουσίαν τε καὶ ἀκολουθίαν. τὰ μὲν δὴ ὑπὸ
ποιάν τινα οὐσίαν θεωρούμενα, ὅν τὴν
διαφορὰν τοῖς λόγοις ἀμφισβήτησιν. ἃ δὲ
καὶ τὴν ὕλην διαμορφούμενα καὶ ἀμφιδο
λοποιοῦσιν. αὐτὰ δὲ λέγεται τὰ μὲν οἱ:
ὁμοουσιούμενα κατὰ διαφόρους τρόπους.
ἢ μὲν κατὰ φύρσιν οὐσιούμενα ὡς οἱ ἀμα
φόρων λέγω ἀμαφυρομένων καὶ μιγνυ
μένων καὶ κόλλησιν. ὡς ὅτι χαλκοῦ καὶ μολίβδου. ἢ κατὰ ἁρμο
γὴν. ὡς ὅτι λίθων ἢ ξύλων. ἢ κατὰ σύγχυσιν. ὡς ὅτι τῶν τῆς τῶν καὶ τῶν
μεταλλικῶν. τῆς κτῶν δὲ, ὡς ὅτι κηρὸς
καὶ πίσης καὶ τῶν τοιούτων. μεταλλι
κῶν δὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν τοιούτων.
ἢ κατὰ δὴ ἀκρασίαν. ὡς ὡὶ τῶν ὑγρῶν.
οἴνου τε καὶ ὕδατος. ἢ οἴνου καὶ μέλιτος.
ἢ κατὰ ἀναλαφήν. ὡς ὅτι τῶν ἀπεσῶν
καὶ αὐθησόμενα καθ' ἑαυτῶν. οἷον λαμπάδος
ἐκ πυρὸς προσερχομένου καὶ πόλιν ἀπὸ καθ'

περὶ ἑνῶν:

φαμένος· ἢ ὃ κατὰ φύσιν ὄμοιοσάτιν,
ἢ φύσ ἀλλήλαις τῶν μερῶν χωρὶς ἀφαιρε-
μένου περιχώρησις· ὡς ἐπὶ τυχὸν ἀφ καὶ
σώματος· νῦν τὴν ὄμοιοσιν τὴν κατὰ σύγκρα-
σιν ἐκαλέσαμεν ἢ συμφύσιν: ἡ δὲ ὁμοίωσις τῶν
πρῶν τὸ τὴς κρασεὶ ὁμοῦ, ἐπὶ τοῦ
καθ' ἡμᾶς μυστηρίου οὐκ ἐδέξαμεν· τὴν
δὲ κατὰ φύσιν ὄμοιοσιν, ἀπὸν τὸ αὐτὸ
δὲ ἀεὶ ἢ καθ' ὑπόστασιν ὄμοιοσις, ἢ κατὰ
σύνθεσιν· καθ' ὑπόστασιν μὲν οὖν ἀεὶ, τὸ
ἐκ διαφόρων φύσεων ὑφεστὸς πρᾶγμα:
ὁ πάλιν καθ' ὑπόστασιν ἐν μιᾷ φύσει, τὸ ἐκ δύο μὲν
πρᾶγμα· ὁμοῦ δὲ πρὸς σύνθεσιν· ὅτι καθ' ὑπόστασιν ὄμοιοσάτιν· ἢ ὅτι ἐπὶ
ὑπόστασιν τρόπος φύσεως· κρᾶσις δ' ἀεὶ,
σωμάτων παράθεσις· ὡς οἱ τῶν δὲ
τέμαχα· καὶ πάλιν κρᾶσις ἀεὶ, σύγκρα-
σις σωμάτων· ἀλλ' ἐκ μέρους τὸ ἀλλήλοις
τὰς ἑαυτοῖς ποιότητας· κρᾶσις ἀεὶ ὁ
ὁ ὁμοῦ ἀλλήλαις· ὅτι ἐστὶ φύσεων ὁμοῦ.

καὶ τὸν περὶ αὐτὸ ποιότητα τῶν διὰ τὴν μεταβολὴν
ἀεὶ γιγνομένων καὶ παραλλάττειν. ὅμοιος δὲ
τῇ κατὰ ἁρμονίαν. πάλιν ὁμοιότης
λέγεται πολλαχῶς, ὅταν περὶ τὰ αὐτὰ
ὑποδυόμενος πρόσωπον, διὰ τὸ αὐτοῦ
τὸ ὑπεραυτοῦ ποιεῖν τὸ λόγου. καὶ
ὁμοιότης ἔχει καὶ, ὡς φίλος πρὸς φίλον.
ὃ γὰρ ἀγαθός, καὶ ἄλλῳ ὅτῳ μόνῳ ὁμοιοῦται.
κατὰ τὴν ἀξίαν φασὶν ὁμοιότητα. καὶ
ταυτὸ βουλίαν καὶ ἀδικίαν ὁμοιοῦν
μίαν. διὸ γὰρ ἡμῶν ἕκαστος ὅτι ἐπὶ τῶν κα-
θ' ὑπόστασιν ὁμοιότητος, τὰ μόνα τοῖς ὁμοίοις,
τοῖς δυνάμενοις αὐτὸ δέχεσθαι. ὡς
τὸ ὑγιὲς φθαρτῇ· τὸ ὁμοιοῦν, μεμφάσιν
χρῆ τὸ ἀδιάφθορον καὶ ἀλλοιούμενον. ὡς τὰ
παραλλάττοντα. τοιαύτην τοῦ ἔχειν φύσιν τὰ ὁ
μόνα:- περὶ τῆς τῶν ὁρισμῶν ποιότ:-
ρισμοὶ τῶν φιλοσοφίας ἐστὶν ὅδε: φιλοσο-
φία ἐστὶ, γνῶσις τῶν ὄντων ἢ ὄντα ἐστὶν. ἢ τῶν
ἢ φύσις αὐτῶν. φιλοσοφία ἐστὶ, γνῶσις

ὅμοιος ὡς ὕδωρ.

μθ
ὁ
ϛ
β

πυθ.

πυθ:

πλ ε θέσιν τὴν αὐθρωπίνην προσλαβόντ: φιλο
σοφία ἐστὶ μελέτη θανάτου· τοῦ προαιρετικοῦ
πλ ϛ τοῦ τε φυσικοῦ: φιλοσοφία ἐστὶ μ ὁμοίω
σις θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ· ὁμοίω
σις θεῷ κατὰ τὸ δίκαιον καὶ ὅσιον
καὶ φρόνιμον· δίκαιον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τὰ ἴσα
ἀναμετρητικόν· ἤτοι μήτε ἀδικεῖν μήτε
ἀδικεῖσθαι· μήτε λαμβάνειν πρόσωπ
ον μερίσας· ἀλλὰ ἀποδιδόναι ἑκάστῳ κατὰ
τὰ ὄντα αὐτοῦ· ὅσιον δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ
δίκαιον· ἤτοι φρόνιμον· τὸ ἀδικεῖν μὴ
ἀνέχεσθαι· ὑπομένειν τοῖς ἀδικοῦσι
μᾶλλον ἢ ἀμύνεσθαι αὐτούς: φιλοσοφί
ϊδ ιϛ ε ἐστι· τέχνη τέχνη· ὑπόπτευμα ὑπόπτευ
ον· ἡ δὲ φιλοσοφία ἀρχή ἐστι πάσης τέχνης·
πνθ: α ἀναίτιος τὸ πάσας τέχνας ἀρίστας: φιλο
σοφία ἐστὶ φιλία σοφίας· σοφία δὲ
ἀλήθεια ὁ θεός ἐστιν· ἡ οὖν φύσις ἡ πρὸς
τὸν θεόν· αὐτή ἐστιν ἡ ἀλήθεια· φιλοσοφία:
ϊδ ιϛ ἀναιρεῖται ἡ φιλοσοφία· ἀσυνδεσία κ.

ὁ πρακτικόν· ζ θεω
ρητικ· φησι θεολογικ· ε μαθηματικόν· ς
φυσιολογικόν· τὸ μαθηματικ· φησ ἀ
ριθμητικόν· μουσικόν· γεωμετρικόν·
ἀστρονομικόν· ζ ὁ πρακτικόν· φησ ἠθ·
οἰκονομικόν· πολιτικόν· θεωρητικ·
ε ὁ ὡς φησι· τὸ καθ' ὑφ' ἑαυτ· ἀσωμ·
καὶ ἄυλον· ἤγουν περὶ θεοῦ· ὁ πρωτ·
καὶ κυρι· φησὶ μ ἀσωματον καὶ ἄυλον·
ὅπερ ἐστὶ πολλοῖς δοκεῖ μόνων ὑ τυχεῖν·
ἀ ὑ αὐτ· ὅσον πρὸς ζ σωμ· ἄυλα
λαμβάνεται· φ ὑ πρὸς ζ ὁ κυρι· ἄυλον ἤγ·
τὸ θεον ὑλικ· φησι· τοῦτο ζ οἱ μ φασι·
τὸ θεολογικόν· θεωρεῖν ὑ τὴν τῶν
ὑλικῶν φυσιν· ἤγουν ζῴων ὑ φυτ·
καὶ λιθων· ὑ τῶν τοιουτ· ὁ περ φασι·
φυσιολογικόν· θεωρεῖν ὑ τ μετ·
τούτων· ἀ πὸ ποτε μ ὅν ὑλη θεωρ·
ποτε ἐκ τοῦ ὑλικ· καὶ μετ φησι·
τ ἀυλων ὑ τ ὑλικ· ὁ περ φασι· τὸ

μαθηματικόν· ὁ τῦ ἀριθμοῦ, ἀϊ χ
ἀϊ καθ' ἑαυτόν· θεωρητ̄ὸ ὑ ὑμνῦ λη·
σιν τυχόν ἢ οἱ ὡ λόγοι τῦ δὲ κ̄ μόδῃοι
σι τοῦ ὑδὲ καὶ ἡ ἀναὶ οἰμοῦ· ὅμοι ὑδὲ τῦ
τῶν λοι π̄ ἀδῶν τοῦ μαθηματικοῦ·
τὸ ὑ πρακτικόν, ἢ θεωρεῖ τὸ πῶς
δῆ πολι τάττεται διδάσκα· ὑ ἀ ὑ ὑμα
ἀμῶν πολιδάς, λέγεται ἢ θικόν· ἀ ὑ οἰκ (ν)
ὁ λόν, λέγεται οἰκονομικόν· ἀ ὑ πολιν ὁλ
κλῆρον, λέγεται πολιτικόν· ἢ πρόν ὡς
τάξαρ ἀ ὑ διαλεκτικὰ μεθοδοι ἢ τῦ
λογικά· ἢ διαιρετικὴ· ἢ πρὸ διαιρῶ τὸ
γένος ἀφ' ἑαυτῦ διὰ μέσων ὧν ἀ ἀφορ·
ὁ ὁριστικὴ· ἢ πρὸ λόγο τῦ γένους τῶν
ἀ ἀφορῶν ὧν δῆ λ̄ ἢ διαιρετικὴ, ὁρι
ζῆ τὸ ὑπόκειμενον· ἀναλυτικὴ ἢ τὸ
συνθετικὸ πέρον ἀναλύοις ἐστὶ ἀ
πλουστέρω· τουτέστι τὸ σῶμα ἐστὶ οὐ
χυμοῦ· τοῦ χυμοῦ ἐστὶ οὐ καρ
ποῦ· τοῦ καρποῦ ἐστὶ τὸ σπερ

(η)

σοι χῶ· τὰ σοι χῶ, φησὶ ὕλη μὲ ἀδδοσ:
δ, ἀποδεικτικὴ. ἤδη δὲ μεσόν τι μοῦ,
δεικνύοι τὸ προκείμενον· οἷον
προκείται μοι δεῖξαι, ὅτι ἡ τυχὴ
ἀθάνατος ἐστι· λαμβάνω τι μεσόν
τὸ ἀείκινητον· εἰ συλλογίζομαι
οὕτως· ἡ τυχὴ, ἀείκινητός ἐστι· τὸ
ἀείκινητον, ἀθάνατον· ἡ τυχὴ
ἄρα ἀθάνατος· ἰστέον ὡς οἱ συ
λλογισμοὶ τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσί·
δεῖ δὲ ἡμᾶς εἰδέναι, ὅτι ἡ ἀμαλυτικὴ,
τριῶν τῶν ἐστιν· ἐστὶ γὰρ φυσικὴ, ὡς
ἡ προλεχθεῖσα· ἐστὶ δὲ λογικὴ καὶ διαλεκτικὴ·
ὅταν τὸν προτεθεντα συλλογισμὸν,
διαλυόμεν εἰς τὸ οἰκεῖον σχῆμα·
ἐστὶ δὲ μαθηματικὴ· ὅταν λαμβάνω
τὸ ζητούμενον ὡς ὁμολογούμενον·
καὶ καταμηνύω εἰς ἃ τὸ ὁμολογ
μενον, ὅθεν ἤρξατο τὸ προ

κόμενον· οἷον ἄπω ἐν τούμενον, ἡ
ἀνθαίματος ἐστὶν ἡ τύχη· τοῦτο τὸ ἐν
τούμενον λαμβάνω ὅσον μέλλο
νούμενον εἰς λόγον· ὅπερ δὲ ἀνθαίματος
ἡ τύχη, φησὶν ὁμοίως καὶ τῶν βουλόμενος
τὸ μὴ ἑκόντων πράξεων· εἰ δὲ φησὶν ὁμοίως καὶ.
φησὶ τὰ ὑποδεικνύμενα καὶ ὑπὲρ ἡ δὲ ἡ
σὶ τὰ ὑποδεικνύμενα καὶ ὑπὲρ, ἀπὸ τὸ δι
καζόμενον εἰς δικάζον· ἡ δὲ ἀπὸ τὸ
δικαζόμενον εἰς δικάζον, ἀπὸ μὲν λέ
γει μὴ τὸ εἰς παρόμοιον· κατὰ μὴ ἐν σαμ
τοι μὴ ὡς τὴν παρόμοιαν· ἡ τῆς
παρὰ πάσιν ὁμολογεῖται· ἐμβ
λοι πρὸς κατ' ἐμπόθειν λόγον· ὅπερ δὲ
ἀπὸ παρόμοιον καὶ δικαστὸν· φησὶ τὰ
ὑποδεικνύμενα καὶ ὑπὲρ· ἡ δὲ φησὶ ταῦτα,
φησὶν ὁμοίως· ὅτι δὲ φησὶν ὁμοίως,
ἀπὸ τὸ κριμόμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τὸ κριμόμε
ἀνθαίματος ἄρα ἡ τύχη :-

ιε ἐπὶ περὶ τῶν καθ' ὑπόστασιν ἑνώσεως·-

ρὴ γινώσκειν· ὅτι καθ' ὑπόστασιν

δύο εἰσὶ, μία μὲν ὑποστάσεων τῶν μὴ

γε μὲν γὰρ ἀπολείπουσι θέσιν·

σώζουσαι τὰς οἰκείας ἐλθούσας

πρὸς ἕνωσιν φύσεις· ἡ τὴν τοῦ

διαφορὰν· ἡ τὴν τοῦ φυσικὰ

ἰδιώματα· ἀσύγχυτά τε καὶ ἀ

τρέπτα ἐν ἑαυτῇ· αὐτὴν πρὸς

ἑαυτὴν, οὐ μία μὲν ὑποστατικὴ

ἀφ' διαφορὰν· αὐτὰς γὰρ μίαν

ἑκατέρας ὡς ἐλθούσας τὴν

πρὸς ἕνωσιν χαρακτηριστικὴ

διαφορὰν· αὐτὰς ἑκάτερον ἐκ τῆς

ὁμοφυοῦς χωρίζεται· ὡς ἡ ψυχὴ

ἀφ' τοῦ σώματος· μία μὲν τῶν ἀμ

φοτέρων ὑπολείπουσα· ἡ τοῦ πατρὸς

τὴν ἡ τοῦ παύλου ὑπόστασις

σώζουσα· σώζει δὲ ἐν αὐτῇ τὰς

δύο πελάσας φύσας· τὴν τε ψυχὴν
καὶ τοῦ σώματος· ὡς τὴν τούτων
διαφορὰν ἀσύγχυτον· ὡς δὲ τοῦ
ἰδιώματος ἀσύγχυτα· ἅμα δὲ ἐν ἑαυτῇ
τὰ ἑκατέρου χαρακτηριστικὰ ἰδιώματα·
τό τε τῆς ψυχῆς τὸ χωρίζον τὰ αὐτὰ
ἐκ τῶν λοιπῶν τῆς ψυχῆς· καὶ τὸ τοῦ
σώματος· τὸ χωρίζον τὰ αὐτὰ
ἐκ τῶν λοιπῶν σωμάτων· μὴ
δαιμόσι χωρίζον τὴν ψυχὴν ἐκ
τοῦ σώματος· ἀλλὰ μόνοις τοῖς καὶ
σωματικοῖς· ἅμα δὲ τὴν ἑξ αὐτῶν
συνθετικὴν μίαν ὑπόστασιν χω
ρίζον τῶν λοιπῶν ὁμοφυῶν ὑπο
στάσεων· ὁμοφυῶν δὲ πάντων αἱ φύσεις
τὴν πρὸς ἀλλήλας καθ' ὑπόστασιν διάζευξιν
ὁμοίως ἀδιαιρέτοις μένουσιν ἐν τῷ
παμπέλασθαι· ὁ δὲ ὡς χωρίζεται ἡ ψυχὴ
τοῦ σώματος ὁμοίως θανάτου, ἀλλὰ

ὑποστασισ αμφοτερων, μιαν ἡ αὐτη στιν.
ὑποστασισ γαρ στιν, ἡ εν τῃ αρχῃ τησ εκαστου
υπαρξεωσ καθ αυτο συνιστησισ. μετα
ουν τοιτε σωμα ἡ ψυχη ἡ ενωθεν μιαν την
αρχην τησ εαυτων εχουσι υπαρξε
τε ὡ υποστασεωσ ὡ χωριστοι
αλληλων: δηλον δε γινωσκομεν, οτι φυσεσ
μεν εν ωθημεν αλληλων, καθ υποστασ
ομολογουμεν. ωσ ουν τοῦ αυτου. ὡ ἐπι κυριου ἰυ χυ ὁ
φυσεσ προσληφθη μαι υπο υποστασ. ὡ ομαυτη υπο
στη μαι δεωαυτον. ὁ περ αμφοτερων ουν
τοῦ χυ θεωρουμεν. και τοῦ εν αυτῳ και
αι φυσεσ ἡ θελησαι τε και ἡ ανθρωπινη
ἡ ενωθησαν. και εν τῃ τοιουτοι υπαρχουσι
τοῦ θυ λογου υποστασει, υπαρξιν ἡ
ἐ λαβεν αυτου σαρξ. ὡ αυτην εχον
υποστασιν. ὡ κ δε δυο φυσεων μιαν
φυσιν αποτελεσθη μαι σωθεν.
ἡ ἐκ δυο υποστασεων μιαν υποστασ,

πολλῶν ἀδιάστατον. διότι ἀδιάστατον
τὰς ἐν ἀμφοτέραις οὐσιώδεις διαφορὰς
ἐν μιᾷ φύσει ὑπάρχειν ἀλλήλαις.
τοῦτο γὰρ ἐν νοήσει ἀποδείξαι
ἀλλήλων τὰς φύσεις ὑπαρχούσας.
καὶ πολλὴν ἀδιάστατον τὰς ἅπασας καὶ
θαυμαστὰς ὑποστάσεις. ἑτέραν δὲ χὴν
ὑποστάσεως ἔχει. ἡ ὑπόστασις ἡ
καθ' αὐτὸ καὶ ὑπάρξεις. ἐστὶν δὲ
ὡς εἰπεῖν τὴν ἁμίαν τριάδος ὑπόστασιν.
ὃ ἀμάρχος τρόπος τῆς ἐκάστου
ἰδίου ὑπάρξεως. χρὴ δὲ μαθεῖν ὅτι
ἡμῖν καὶ τοῖς θεολόγοις νενόμισται φύσις
δὲ ὃ μόχρομαι τὴν ἡμῶν. καὶ
ἑτέρων ἑτέρου ἀπὸ τελεῖ τὰ
μὴ φυλάττον. ἀλλὰ τρόπον
τὸ ἄλλο. οὗ τὴν δὲ ὧν τὸν ἑτέθη.
ὡς ἐκ τῶν παρόντων ποιήσωμεν

ἀποτελουμένου τοῦ σώματος,
ἄλλο δὲ ἄλλων γίνομαι· καὶ οὔτε πῦρ
πέλομαι· οὔτε τι τῶν ἄλλων ἐστὶν
ἢ λάβοι· καὶ ὥσπερ ἵππου καὶ ὄνου
ἡ μίξις· οὔτε γὰρ ἵππος, οὔτε
ὄνος ἐστὶν ἢ λάβοι· ἀλλὰ δὲ ἕτερον
ἕτερον· μὴ δὲ ὁπότερον τῶν δὲ ὧν
σωθεὶς θὴ φυλάττων ἀσύγχυτον
τε καὶ ἀτρέπτον·

περὶ δὲ ἐμέων·

ἐμεῖν ἐστὶν, ἂν αὐθημέρασιν χρὰ·
ἢ πλὴν θοσ ἂν αὐθημέρασι τῶν χρὰ·
ρόμενοι γὰρ. ἢ ἂν ἐρόωμεν ἄθροον.
ἐμεῖν ἐστὶ, ῥᾶον ἄθροον ταῦτ·
τῶν πόνων δὲ ἀλλοῖον· ὁθεν
ῥᾷ τὰ δόξω μὴ μίαν ἀμέμεν·
ταῦτα δὲ ἐστὶν οἱ ἀμέμεν· μόνον·

ζέφυρος· βορέας· ἀπηλιώτης·
ὁ μὲν νότος, φύσιν ὑγρὸς καὶ θερμός·
ὁ δὲ λίψ, θερμὸς καὶ ξηρός· ὁ
βορέας· ξηρὸς καὶ ψυχρός· ὁ δὲ
ἄφρος· ψυχρὸς καὶ ὑγρός· κοινω
μάτων οὖν ὁ μὲν νότος, τοῦ λιβὸς
κατὰ τὴν θερμότητα· ὁ δὲ λίψ
τοῦ βορέα· κατὰ τὴν ξηρότητα·
ὁ δὲ βορέας τῶ ἄφρω κατὰ τὴν
ψυχρότητα· ὁ δὲ ἄφρος τῶ νότῳ
κατὰ τὴν ὑγρότητα· καὶ ὁ μὲν
νότος, φυσᾷ κατὰ τὴν ὑγρότητα·
ὁ δὲ ζέφυρος· τὴν θερμότητα·
ὁ δὲ βορέας, τὴν ξηρότητα·
ὁ δὲ ἄφρος, τὴν ψυχρότητα·:-

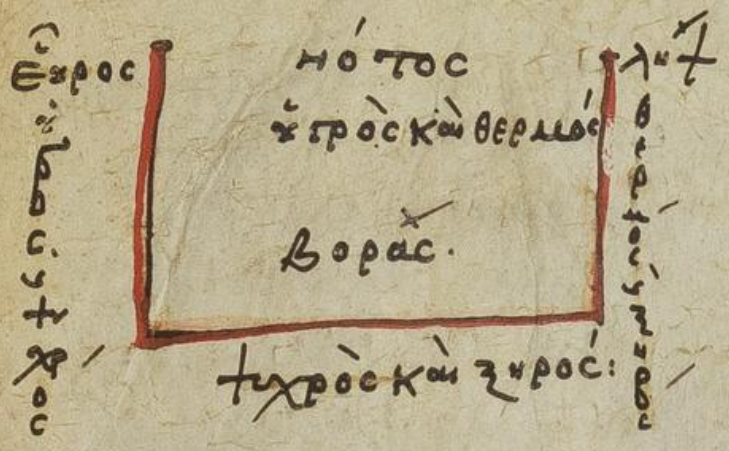

Ὅροι δι δὰς κοντες τί στοιχεῖ.
καὶ πόσα ταῦτα καὶ ποῖα
ποιότητα ἕκαστον ἔχει:-
Στοιχεῖόν ἐστι, τὸ σύνθετον διαλύον τὰ αἰσθητά: Στοιχεῖον
ἐστι, οὗ μὲ τὶ ἐξ οὗ πρώτ γίγνεται
τὰ γιγνόμενα ἐν ὑπάρχον δυ
νάμει ἢ ἐνεργείᾳ: Στοιχεῖον
ἐστὶ κοιμῶσ μὲν ἐξ οὗ τί γίγνεται
πρῶτον. εἰς ὃ ἔσχατον λύεται:

χρὴ φέρεται ὅτι τὰ τέσσαρα στοιχεῖα
φύσει, ἀήρ· πῦρ· γῆ· ὕδωρ·
ἀὴρ ἐστὶ σῶμα ὑγρὸν καὶ θερμόν·
ἡ σῶμα μαλακόν ταπεινὸν καὶ ὑγρόν·
πῦρ ἐστὶ σῶμα θερμὸ ταπεινὸν
καὶ ξηρότατον· γῆ ἐστὶ σῶμα
τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον:
ὕδωρ ἐστὶ σῶμα τὸ ψυχρότατον
καὶ ὑγρότατον: πῶς κοι
νωνοῦσιν ἀλλήλοις τὰ στοιχεῖα·
ὅ τε ἀὴρ, ὑγρός ἐστὶ καὶ θερμός·
τὸ δὲ πῦρ, θερμὸν καὶ ξηρόν·
ἡ δὲ γῆ, ξηρὰ καὶ ψυχρά· τὸ
δὲ ὕδωρ, ψυχρὸν καὶ ὑγρόν·
κοινωνοῦσι οὖν ὅ μὲν ἀὴρ τῷ
πυρὶ, καὶ τὴν θερμότητα·

μέρος τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑγρότητος, διὰ
τὴν μέλλουσαν γίνεσθαι κοιμω
μένην ἐκ τοῦ ὕδατος· κοιμωμένη
δὲ τῶν πυρὶ καὶ γῇ· κατὰ τὴν ξηρό-
κοιμωμένη δὲ καὶ τῷ ὕδατι καὶ γῇ· κατὰ
τὴν ψυχρότητα· κοιμωμένη ὁ ἀὴρ
τῷ ὕδατι κατὰ τὴν ὑγρότητα·
αὕτη καὶ κοιμωμένη γίνεται κατὰ
τὸ τοῦδε μιουργοῦ πρόσταγμα·
ἐ κατόμβη δὲ τῶν τοιχάων· ὁ χα
λδαῖος τοιότητα· ὁ ἀὴρ τὴν
ὑγρότητα· τὸ δὲ πῦρ τὴν θερ
μότητα· καὶ γῆ τὴν ξηρότητα·
τὸ δὲ ὕδωρ· τὴν ψυχρότητα·
ὅροι ἀκλονεῖς τῆς τῶν ἑξαήμερον·
Ἀ τὸ μονάδος τὸ ἑξαδικὸν μέτρων
ἀσυγκέραστον· ὧν τὸ ἄθροισμα
οὐκ ἂν ἀφθάνοι ποτέ·

οἷον ὡς ὁ πυρρίας τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
φαλακρὸν ἢ σιμὸν ἢ γρυπὸν ἢ
ὀρθόρινον ἢ γλαυκὸν ἢ μελανόφθαλμον
ἢ ἀπὸ βιθυνίας ἢ ἀπὸ λιθοβολίας ἢ ἄλλο
τι οὐ θεωρεῖται· ἢ τὸ μὴ μόνον
κατὰ τὸ φιλόσοφος, ἰδιωματικῶς
σημαίνει· ὡς τὸ ἄθροισμα, ἀπὸ τοῦ
θεωρεῖσθαι μὴ οὐδὲν ὑπάρχει· κατὰ δὲ
τὸ πρᾶος, οἷον πυρρὸς ἢ παχὺς ἢ τὸ
ἕτερον τῶν καθ' αὐτὸ ἰδιόν τι προσωπικὸν
ἰδιώματι τῶν ἄλλων ἀμφοῖν ἀφορίζοντος·
τὸ αὐτὸ μὴ πυρραχῶς λέγεται· ἢ τὸ
μὴ τεμνόμενον ἢ σμικρὸν μέρος· ὡς ὁ αὐτὸς
ἢ σχεδὸν ἢ ὁ πόδας, ἢ τὸ μὴ σω
ζόμενον μὴ τῆς αἱρέσεως· ὡς τὸ κεφαλὴν
μερίζομεν ἀπὸ τοῦ αὐχένος, ἢ τεμνο
μένου κατὰ μέρος· ἢ τὸ μὴ τεμνόμενον
τὴν ὁμωνυμίαν ἑαυτῷ· ὡς τὸ σιμὸν
ἢ ἄγκιστρον· ἢ τὸ μὴ τεμνόμενον τὰ
τὴν οἰκείαν ἀναλογίαν· ὡς ὁ αὐτὸς

ἐκ τῶν θείων αἱρέσεων καὶ τῶν ἀθεοτήτων:

Πόσαι δὲ ἰῶ περὶ αἱρέσεων ἐστὶ τὸ
μὲν ἑκατὸν τρεῖς· ὅθεν ἤρξαντο καὶ πό-
τε γόνασι· ποῖαι καὶ πόσαι τὸν ἀριθμόν:
πασῶν αἱρέσεων αἱρεσεις καὶ πρῶτον τῶν τε-
σσάρων· πρώτη βαρβαρισμός· δεύτερον
σκυθισμός· τρίτη ἑλληνισμός· τετάρ-
τη ἰουδαϊσμός· ἐξ ὧν αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἐπεφύησαν·
καὶ ὅθεν ἤρξαντο καὶ πότε γεγόνασιν· π βαρβαρισ-
βαρβαρισμός· ἤτοι καθ' ἑαυτὴν τὴν ὁδὸν ἐπο-
σασα ἀφ' ἡμῶν τοῦ ἁδὰμ ἕως δεκα-
γενεαῖς ἑστοῦμεν· βαρβαρισμὸς
δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ μὴ τὸν τόν
νόμον ἀρχαιονομίμαις χρῆσθαι καὶ σαρ-
φωνίαν· ἀλλ' ὅτι πάντες ἐν αὐτῷ ἀποίχε-
ν νόμοις ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πρωτίστην τοῦ
ἰδίου βελτιστοσάγματος:- π σκυθισ-
σκυθισμός· ἀπὸ τῶν ἡμῶν τοῦ μόν-
ν μεταβάντων· ἀφ' οὗ τὸν τοῦ πύργου οἰ-
κοδομῶν ἐν βαβυλῶνος· καὶ μεταὶ τὸν

τὸν πύρινον χρόνον· ἀπολίζοι σε· τοῦτο
ἔνωσε φαλέκ καὶ ῥαῦ· οἱ πνεῦμα τὸ
ἀρχαῖον πελίκ· ὀνομαζόμενον τῶν σκυθῶν
μέρος τοῖς ἑαυτῶν ἔθνεσι προεμαρτύρησε.
ἀπὸ τοῦ θαρὲ ἡλικίας τὲ πεκφανεῖσαν
περὶ οἱ θρᾶκες λεγόμενοι ἕλληνες:

ἕλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ χ· ἐμαρτύρει
τοῦ ἡδωλολατρεῖν· ὡς ὡς δὲ οἱ χριστιανοὶ ἕκαστος
τὸ τῆς νίκης καὶ αὐτὸ τὸ δεῖξαι μόνον
ἐπὶ τὸ μᾶλλον πολιτικῶτερον· ὡς ἐπὶ ἔθνη
ὡς θεμιτὸν ἡδωλωμένοι μὲν τοιγὰρ ἐμαρτύρει
ταῦτα ἐστὶ τὸ δόξαν ἡμῶν· οἷον τὸ τῆς
χριστιανοῦ ἔθος ποιῶν· ὡς διὰ μὲ χρῶμα
διαφέρον τὸ δέχεν· ὡς ἀπὸ καζομένοις
τοῖς τοῦ πρὸς αὐτοῖς τῆς μὲ μόνος
τυραννεῖν· ἢ γόντ· ἢ τιμᾶς τὸ δρᾶσαν τὸ
ὀνόμα ἡμῶν μὲ δοκεῖ ἄξιον· διάλεκτον·
ἢ σώματος ἀρετῆς· ὅπερ τὸ ἀπὸ
τῶν χρόνων τοῦ θαρὲ πρὸς ἀμφοτέρας καὶ
διάφορα μάτων τὴν πλάνην τοῦ ἡδωλο

λαμπρᾶ φανησομένη· τὴν αὐτὴν δὲ καὶ πρὸ πάντων
ἀμάρας μορίσματων τῆς μικρᾶς· εἰς
τὴν δὲ αὐτὴν τῆς λαμπρᾶς μόνας τὰ χνησομένη·
ἐκκεφαλικνοῦται δὲ τὸ πέταλον· ἐπὶ τὴν
ἑκάστην τὰ χνη μνησομένη· οἰκοδόμοι μὲν
λίθον ξεστὸν τ· ἀρμοκόποι δὲ ξύλα πε
χόοι ἀπὸ τῆς ἰδίας ὕλης τεκτήνασθαι·
οἷς τε καὶ τεκτονικὸς οἰκαθίζησε· ἀν
θρώποις δὲ οὗς Βαβυλώνιοις φύσει
καὶ φοίνικας· ταῦτ τὴν θρησκείαν πρῶτοι
σκῆν τῆς γνώμας· ἀρξάμενοι ποιεῖσθαι
μετὰ μερίων· ἀφῶν τὴν πρῶτον αἰφνὴ ἑλλὴν
μετὰ νέχθη· ἀπὸ τὴν κεφαλὴν πλίκιας
καθίζησε· μεθ' ἣν τὴν δὲ ὑστέρων πολύ·
τὴν περὶ κρόνον ἀρίαν· ἣν αὐτὴν καὶ
θίζησε ἀπὸ λῶν θεῶν ἀνθρώπων
ἑλλήνων δὲ κέκλησται· ἀπὸ δὲ τὴν μουσῶν
ἀνδρῶν· τὴν ἑλλάδι κατὰ κοκκὸν· ὡς δὲ
ἕτεροι φασὶν ἀπὸ τῆς ἀθήνας· ἰσμὸν
δὲ τοῦτ ἀρχαῖοι νέμνται ὡς ἀφ' ἁμα
ρίβας· ἀπὸ τοῦ ἰωάνου ἀνδρὸς

τῶν τὸν πυργοῦ οἰκοδομικὸν τοῦ· ὃ πεὶ γλῶσσα
ἀνρέθη σὸν τοῦ πόνου· διὰ τὴν αἰτίαν, ὡς μετ
ρόπω πόνου κεκλήται· ἀφ' οὗ τὴν μετρε
θεῖσαν φωνήν· ὑστερον δὲ βάλλνυσμός·
ἀφ' οὗ ἐρρέθη σ κατὰ τὴν κατὰ τὸ ἐρρέθη τὸ χρόνον·
φωνὴ δὲ πυθαγορεῖ καὶ σοῖ κ· καὶ πλατωνικ
καὶ ~~σοῖ~~ κουρεῖ· καὶ λοιπὸν θεοσεβάσα χα
ρακτὴρ ὑπῆρχεν ἄμα· ὁ κατὰ μόνας πολι
τάμενος· ἀπὸ τούτου τῶν ἐθνῶν ἐν αὐτὸν
ἀφορεῖ ἐφ' ἁπάσης τοῦ κόσμου καταμαχ.
καὶ δάρο μόσ σ τυχὰν βαρβαρισμοῦ καὶ
σκυθισμοῦ ἐν βάλλνυσμοῦ· ὅνωσ οὖσαν
πίγδαϊς: ἐφθ ὁ τοῦ ἄμρα ἀμὲ θεοσεβάσα + ἐκκλησία
ουδαϊσμός· ἀπὸ τοῦ χρόνου ἄμρα ἀμὲ τ
χαρακτὴρ αὐτῆς τοῦ ἑλληνισμοῦ· ὡς ὅν
μοι ἰσῆ· ὅδε δὲ ἀπὸ ἄμρα ἀμὲ· ἀφ' οὗ τοῦ
δεκαετοῦ νόμου· τοῦ ὑπὸ τοῦ θεῖ γραφθέντ.
ἀπὸ τοῦ ἰούδα· τοῦ πρὸ τοῦ ἰακὼβ
τοῦ ἰσραηλ θεντ ἰηλ· ἀφ' οὗ τοῦ προ
φήτου βασιλεύσαντ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ

ἰούδα φυλῆς· τὸ πλεῦρον τοῦ ἰουδαίου μοῦ
ὁ μοῦ κιλληρομένος· σαφῶς περὶ τοῦ
τῶν ταῦρων αἱρέσεων ὁ ἀπόστολος ἀπο
τείνων φησί· ὅμοιος χῷ ἰῦ· οὐ βάρβαρος·
οὐ σκύθης· οὐ ἕλλην· οὐ ἰουδαῖος· ἀλ
λὰ καὶ μὴν κτίσις :- περὶ σαμαρίτις ἐν ὁρ

ιε̄ Πυθαγόρειοι· ἤτοι περιπατητικοί· τὴν μο
μάδα· καὶ πρόνοιαν· καὶ τὸ κοινὸν θύειν
τοῖς δὴ θεοῖς πυθαγόρας ἐδόγμα
τισεν· ἐμψύχων μὲν μὴ μεταλαμβάνειν·
ἀπὸ τοῦ οἴνου δὲ ἀμφιστάσθαι· διωρίζε
δὲ ἀμφὶ τὴν ἀπόστασιν καὶ ὅμως· αὐθαίρε
τον· τὴν δὲ ὑπόκαυστον θυσίαν· μεταλαμ
βάνειν δὲ τὴν ἀπὸ σωμάτων σώματα· ἀ
χρι δὲ ὡς ἂν καὶ κυαμβάλλων· σιωπὴν δὲ
ἀμφιαστικῶν· ἐν χρόνῳ πεντήκοντα
δασκεν· τελευταῖον δὲ αὐτὴν ὀνομάζει
ὑπερον δὲ καὶ τὴν τετρακτύν· ἣν δὴ καὶ ὅρκ
ον ὠνόμαζον :- πλάτωνικοί :

ιϛ Πλατωνικοί· θεὸν καὶ ὕλην καὶ ἰδέας· καὶ
τὸν κόσμον ἀγένητον· καὶ φθαρτὸν ὑπάρ

τὴν δὲ τὴν ἀθάνατον καὶ ἀθανάτου. καθ-
ἅ γε καὶ αὐτὴν τρία μέρη. λογιστικόν.
θυμικόν. ἐπιθυμητικόν. τὰ τρία μὲν
κοινὰ τοῖς πᾶσι γίνεσθαι. καὶ μηδὲ γα-
γεῖν ἄλλην ἰδέαν. ἀλλὰ τοῖς θέλουσι.
τοῖς βουλομένοις σωφρονεῖν. μεταποιεῖν
δὲ ἐς αὐτὴν τὴν ἀφ σώματος ἀφιλοσω-
φίαν. ὁ μὴ δὲ καὶ θεοῖς πολλοῖς ἐκτε-
θνεῖν ἐδόκει εἶναι:- περὶ τοῦ κ:

2 Ὅτι οἱ σοφοὶ τὸ πολὺ δεδιότες.
καὶ τὸν αἰσθητὸν τοῦτον κόσμον θαυμα-
ζόντες. τίνες δὲ ἐκ τῶν τοῦ πυθο-
ρείου τὴν θεὸν ἄλλην αὐτὸν ἀπεφήναν.
καὶ τὴν μὲν θεὸν μονῶρι ζῶντι. καὶ ὡς τὴν
καὶ πάντος τοῦ ὄντος. κύριον ὀνόμα-
καὶ νῶ. σοφοὶ δὲ αὐτὸ τὸ πάνυ σφόδρα.
καὶ ὀφθαλμοὺς. τοῖς φωτεινοῖς. τὴν δὲ
σαρκὸς καὶ ἀπολλύσθαι. καὶ τὴν τὴν πάντ
μεταβαίνειν ἀπὸ σώματος ἐς σῶμα:-

κ ἐπικούρους οἱ αὐτοὶ τε καὶ ἀμφὶ σφῶν·
ὁμοίως τε καὶ ἀπήρξαν τὴν ἀρχὴν ἣν
ὑπήκοον ἔχοντο· καὶ τέλος φύγαι ἄδειαν
μονίας τῆς ἐν ἔδωκεν ἐδόκει αὐτοῖς·
καὶ μήτε βίᾳ· μήτε προμηθείᾳ τῆς πρὸς
βασιλέα +

ϊ Καὶ ἀρξάντων μὲν καὶ οἱ ἀπὸ τῆς τῶν
Μαρδίων· οὗτοι δὲ ἦσαν ἀπὸ Ἰουδαίων·
πρὸς μὲν τοὺς Κιλικίους αἱρεθέντας
ἄλλους· καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ τῇ
ἐδόκει αὐτῇ· μὴ δὲ τοὺς φύγαι ἀλλὰ μὴ
τὴν θρησκείαν· καὶ μάλιστα τοὺς Ἰουδαίους
πρὸς ἀλλήλους ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦ Βουχοδονόσορ καὶ τῶν Ἰουδαίων
αἰχμαλωσίας· μετοικισθέντας
ἀπὸ Ἀσσυρίας ἐστὶν Ἰουδαίας·
ἔθνη ἑ· Κουδιαῖοι· Κουθιαῖοι· Σα
φαρουαῖοι· καὶ Ἀφωραῖοι· καὶ Λα
βουτοστὴν τὴν αὐτὰ χρῆμα ἐστί·

τοῦ βασιλέως αὐτοῖς ἀπὸ βαβυλῶνος·
δι' ἱερέως ἀδραμελεχ· καὶ εἶχον
τὰς πάντας ἄχρι τοῦ· ὡς ἰουδαῖοι·
πλὴν τοῦ μὴ λυτῶσι τὰς ἐθνικὰς
μήτε προσταύειν· μήτε· πλὴν
τοῦ δὲ μάσθαι μετὰ ἀρῶν ἀμαστάσιν·
καὶ τὰς ἄλλας προφάσεις· τὰς
μεταμελείας :- σαμαρεῖται ἐθνικοί:

1 γ ορασθνήμιοι· οἱ ἄλλοις καιροῖς τὰς
ἑορτὰς ἄγουσι τὰς πρὸς τοὺς ἰεβ
1 α σαίους :-

ἰ εβουσαῖοι· οἱ τὴν αὐτὴν αἰτίαν
τῶν ἑορτῶν πρὸς τοὺς νορθνήμι
ος διαφερόμενοι +

1 β εσνήμοι· οἱ μὴ δὸ ὁ ποτέροις ἐμαρτύ
ρει μοι· τοῖς πόρας τὴν ἡμέρας σωτερ
τάζουσι τὰς ἀδιαφόρους :-

1 γ ασθνήμοι· τοῖς αὐτοῖς ἐθνικοῖς ἀδὴ
καὶ σαμαρίταις ἐμπολιτεύόμενοι·
περὶ τὸ μὴ τὴν σαββάτων καὶ τοῖς

ἀλλοις χρῶνται· ἃ δὲ τὴν περὶ τὰ ἀλλο-
περὶ ἀστέρων ἢ τὰ ἄλλα φυλάττον
τὸ ἀπέχεσθαι ἐπιτήδ· ὅμοιον δὲ ὂν
τοῖς ἄλλοις· καὶ ἐν μνήμαις ἢ σωμα-
χεῖν βίου τῶν· ἀχρεῖα δὲ καὶ περ
θηνίαν· τιμὰς δὲ ἑαυτῶν καὶ ἀμερα-
τάς· ἀλλὰ πατάσσοντες καὶ
μειρῶν ἀμάσαιν· ὅπερ ἐμοὶ δοκεῖ
σαμαρίταις :- ἰουδαϊκὰ ἀρ. β:

ιδ Γραμματικός· οἱ πάνυ μὲν καὶ μὴν
ἦσαν καὶ δεινοὶ τὰ παραδόσεων
τῶν πάντοις τὰ πρόσωπα τέρων·
τὴν περιπότερα ἐθέλοντες σκέ-
ψασθαι· ἐθνφυλάττοντες δὲ οὐδὲν τοῦ
νόμου μεμαθήκασιν· ἀλλὰ ἑαυτῶν
εὐπρεπῶς τε βασκαίνουσι δικαιο-
μάτων τῶν μωθείας :-

ιε Φαρισαῖοι· οἱ δὲ μεμαθήκασιν ἀφο-
ρισμένοι· τὸ αἱρετώτατον μωσῶν·

ὡδὶ τὴν τῶν ἄλλων δοκιμωτέροι·
παρ' οἷς καὶ μεμφῶν ἀμάστασιν ὁμο
μιζέτω· ὁ δὲ πρὸς τοῖς γράμμα
σιν· ἢ περὶ ἀνθρώπων καὶ πρὸς ἄνου
ἱ πάντων κατάθεσιν· πολιτεύας
δὲ ἀφόρους καὶ μέχρι χρόνου μάμρα
τεύων καὶ παρρησίαν ὡρίσαντο· μὴ τὰ ἀν
δὲ δὲ τοῦ σαββάτου· ἐξεῶν καὶ
θαρισμοὺς καὶ πυλακῶν καὶ πολεῖ
ῶς καὶ οἱ γραμματεῖς· ἀποδεκα
τεύσας τε καὶ ἀπαρχὰς· καὶ ἐνδελεχῆ
λάς· καὶ ὀχλικὰ ἱ θελοθρησκε
ία καὶ ἐνδυσίας· δι' ἃ τε τὸν
ἀμπελῶνα καὶ τοὺς δελεαστικὴ
ἢ τῶν κολωνῶν καὶ τοὺς πλατε
ῖς καὶ τῶν φυλακτηρί· τοῦτο μὴ
ἀμελεῖν τὸν πορφύρας καὶ
μαστεδῶν καὶ ῥοϊσκῶν καὶ τὰ
πέρυσι τὸν ἀμπελῶνα· ἃ πρα

ταῦτα τύχαμεν μέχρι τοῦ πρὸ αὐτῆς
ἕως καιροῦ ἁμαρτήσας· οὐκ πρὸς
θεόν· τύχην· νόμῳ· κ ἁμαρτήσας μηδ·
11 Σαδδουκαῖοι· ἐρωτῶν μὲ μοι δὴ
καὶ ὁ τοῦ· οἱ ἐκ νεκρῶν μὲν ἦσαν
σαμαρεῖται· ὁμοῦ κ ἱερεῖς σαδδουκ
ὀνόματι· μεμφόμενοι ἀναστάσει· λαμβά
νοντες· κ μὴ παραδεχόμενοι ἀγγέλους
μὴ τε πνεῦμα· τὰ δὲ πάντα οὖν τοῦ· ἰουδαῖοι·
12 Ἡμερο βαπτίσται· οἱ κατὰ τὸν τ ἰου
δαῖοι ἦσαν· ἐφασκον δὲ μὴ δεῖν ἀναβαίνειν
ἀπὸ γὶ ου τυχεῖν· φασὶν τοιαῦτα κατὰ τὴ
ν ἡμέραν βαπτίζεται·
13 Ὁ ὅτι μοι δὴ ἐταμεῖτο τοῖ ἐρωτῶν μὲ μοι·
ἦσαν δ οὗτοι κατὰ νόμον τὸν τὸν τα
τελῶν τοῦ· ἀχρεῖον τὸ δὲ γραφεῖσι ἐ
κεῖνα τὸν νόμον· τὸ δὲ πλεῖστον τ
μετὰ τὸν νόμον· τὸ δὲ πρὸ θνῆτῶν ἀπεβάλλον τὸ·
14 Ν ἀναρεῖοι· οἱ ἐρωτῶν μὲ μοι ἀθανασίαν·
πᾶσαν σαρκὸ φθορὰν ἀπορρεῖν·

ἐπιτυχωνται ὁυ θολωσ μεταλαμβα-
νουσιν· ἀχρι ὁ μωϊσεωσ ἐν τοῦ μαν-
τοῦ ἐν τῇ πεντατεύχῳ ἀλλοι ὁ μόμασι
πατριαρχῶν κεχρημενοι ὡ πατεροῦ τοῦ
φυλῆ ἀβραὰμ ὡ ἰσαὰκ ὡ ἰακωβ
ὡ τῶν δωδεκα τούτων· ὡ αὐτοῦ μωϊσεωσ
δομεατιζουσιν· ἀλλασ ὁ πεῖ αὐτασ δια
βεβαιοῦν ται +

Ἡρωδιανοι· ἰουδαῖοι μὲν ὄντες κατὰ πνῆ-
ρωδῆν ὁ χρῆ προσεδοκουν· ὡ αὐτῶν τὸ τῆ
χῦ γενεσ ἀπεδοῦν ὡ ὄνομα :-

ἰδοὺ οὖν τοσ πρῶτοσ τόμοσ περιέχει
αἱρεσεισ κ· ἐν αὐτῷ δὲ ὡ περὶ τῆσ χῦ
ἐπιδημιασ ἐκ τοῦ θεισ καὶ ἐκ τῆσ ἀληθεῖ
ὁμολογίαν :- ταῦτα δὲ ἐν ἐστιν ἐν τῶν
δεκα πρῶτο τόμων τοῦ ἁ βιβλίου· ἐν ὧ
εἰσὶν αἱρεσεισ ιγ· ἃσ παρὰ χριστια
νοῖσ εὑρεσεισ +

κα Γ ραμματικοί· οἱ ἀπὸ τοῦ μαθήματος τοῦ
μάγου· τοῦ υἱοῦ πατέρου τοῦ ἀποστόλου·
κώμης τῆς θεαν τῆς σαμαρείας·
οὗτος ἀπὸ σαμαρείας τῆς μόρμαρος·
χῦ ὑποδιδάσκαλος μόνον· ἐδίδασκε
δὲ ἀσχρὸ ποιοῦν μὴ ἐν μολυσμοῦ·
ἀδιαφορίαν σωμάτων· ἀπὸ βαλλῆ
δὲ τὴν ἀρέσασιν· ὡς τὸ κοσμικὴν
τοῦ θυφάσκει· ἐκόμα ἐαυτῆ ὁδοῦ·
ὡς τῆς σὺν αὐτῷ πορνεύσας ὁμόμαται· ὁ
λέμνος ὁσάθημαῖς· τύπον τοῖς ἑαυτῆ
μαθηταῖς παρεδίδου ἐφ' προσκυνεῖν·
ὅλαφ δὲ ἑαυτὸν σαμαρείτας εἶ τὸν
πρᾶ· ἰουδαίοις ὁ τὸν χῦ·

κβ Μεναμδριαμοί· οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ σιμωνος
μὰ μεγάδρου πνοῦ ἐμδρεχόμενοι·
διαφερόμενοι πρὸς τὸν σιμωνιανὴν
καταίτι· οἱ ἀπὸ ἀλλαμ δὲ ἀρμοῦ κοσ
μοῦ ἀρνεῖσθαι:-

κγ Γ ατορνιλιαμοί· οἱ κατὰ τὴν συρίαν τῆς
σιμωνιανῶν μαρτυρίας ἀσχρὸν
ἠσαν· ἕτεραι πρὸς τὸν σιμωνιανῆ

ἀστέκπλη ξιν πρὶ ἀστοτέρων κρύπτομὲ:
ὅπὸ σαστορμάλου τὴν ἀρχὴν ἔχη
κὸ τοῦ ὡ αὐτοὶ· κατὰ τὴ μὲ μαμδρομὺ
πὸ ἀντὶ τ κοσμὸν γὰρ ἡ σθαι φάσκοὺ·
μόνων ὁ ἔρχων ἀπὸ τὴν τοῦ πρὸς

Βασιλάδιανοί· τὴ σ αὐτὴ σ ἀὶ ✠ πω μὴν:-

Βχρουρίας πλάτων· ὅπὸ βασιλάδου
τοῦ ἀπὸ σαστορμάλω ὡ σὶ μεσομιδμοῖσ·
ὡ μὴ μαμδριανοῖσ μαθηταῖσ ὡ· ὡ τὰ
ὅμοῖ ἐ φρονοῦν τι· κατὰ τὸ ἀφιρὸ
λάγὰρ τ ξε ὀνόσ ὁ ἄμαι· ὡ τοὺτοισ ὀνό
μὴ λὶ κὰὶ ὀπὶ θὴσὶ· διὸ ὡ τὸν πρῶτον
ὀ ἀὐτὸν· τ τ ξε ἡ μῶν ἄμαι· ὡ τὸ
ἀμφασὰ ὀνόμὰ ἄμαι τ ξε· ὡ ἄμαι
τοὺτο β ἀμὸ ὀνόμὰ:-

κε

Νικολαΐ ταὶ· ὅπὸ νικὸ ἔμὸσ τῶν ζ
ἀμακὸν· τοὺ ἐ πὶ ταὶσ χρᾶσὶ ὑπὸ
τῶν ὀπὸ σὸλῶν τὸ χθὴν ὁ· ὀσ δὶ ὰ ζὴλ
τὴσ ἰδὶασ γὰμὲ τὴσ· τὴν ἀὶ χρουρίὰν
ἀλλὰ τοῖσ ἄλλοισ ἐ πὶ τὶ λὰμ τοὺ ἐ αὐτ
μὰθὴ ταὶσ ἐ δὶ δὰσκὲ· ὡ περὶ τοῦ καὶ λὰ
καὶ χὼ ὡ πρῶτο νὶ κοὺ· ὡ ἄλλὰν βὰρβὰ
ρὰ κὰν

ὁμοιωθῆναι τῶν κοσμικῶν:-
Γ μωτικοὶ οἱ τὰς αἱρέσεις διαδεξάμενοι τῶν
νικολαϊτῶν· πλέον δὲ τούτων ἁπάντων
τὴν αἰσχρότητα τῶν ἐμμανῶς ἐργαζόμενοι·
δυναστεύειν τε καὶ κοινοῦν τὴν ἐφικτὸν
νῦν τῶν· ὁμοῦ τοῖς ἀμφικοῖς μερικοῖς μέρεσι σω
κρατεῖν τε· πορευτέροις δὲ ἐθνικοὶ· ἄλλοι
δὲ κονδιαμοῖς αὐτοῖς λέγουσιν· ἄλλοι δὲ·
βορβορίτοις βαρβιλίταις αὐτοῖς καλοῦσι
οὗτοι δὲ τὴν βαρβήλων βεβεῶν ἀρχοῦσιν:-
Κ αὶ πολυαπαιδοί· οἱ ἀπὸ μιᾶς πηγῆς
τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ· οὗτος ἐδίδασκε πᾶσιν
αἰσχρουργίαν ἐκτελεῖν· καὶ πολὺ κατὰ θεοῦ
ἀλιγωρίας· ὡς μὴ πεφυκὼς διὰ πολὺ τοῦ
πορεύεσθαι· ὡς τὸ θέλημα τοῦ τῶν δυ
νάμεων ἀνθρωπίνως ἐκτελεῖν· οὐδὲν μὴ
σκάνδαλον ὑπερβῆναι τὸν δίκαιον νόμον·
ἀλλὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ τὰς βίβλους πορευθῆναι·
ἀλλὰ τὸν ἰδιωτικὸν μοιρᾶν φλυαρεῖν·
ἀλλὰ τὸν ἰδιωτικὸν μοιρᾶν φλυαρεῖν· ὡ
ἀδοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ ἀνθρώπ
ῃ πρὸς πρᾶξαι ἐν ὁμοιοῦ τοῦ ἰδίου· καὶ αὐτ
ῆναι· τοῦ τε νόμου ζῶν τῶν τῶν μεμφαμένων
ἀπηνόρασιν· ὡς οὐ ἀπὸ τοῦ μωμοῦ καὶ

βάρος αἴρε· τὸ γὰρ ἐν ἐμοὶ μὴ μαρκελλίᾳ·
ἡ κόμα δὲ ποιεῖ ἐν μορφῇ τοῦ καὶ τοῦ
μύρου πυθαρόρα· ἐὰν δὲ ἐν βαθεῖ ταύτην·

κη

Κηρίν θιαμοί· οἱ δὲ μυριν θιδοῦν· οὗτοι ἀπὸ κη
ρίν θου καὶ μυρίν θ· ἰουδαῖοι γὰρ· τὴν πρὶ τὸ μὴ
ἀνχρῶ τῶ· τὸν τε κόσμον ὑπὸ ἀντιλαντεμνῶ

κθ

ἰῶ δὲ κ τὸ προκοπὴν χῦ κεμλῆσθαι δὲ λαρμ+

Ναζωραῖοι· οἱ χῦ ὁμολοῦσι μὴ ἐν υἱὸν θῦ·
πολὺ τὸ καὶ ἀνόμασμα πολιτικὸν φαίνομται+

λ

Ἰμωαναῖοι· πρὸ ἀπλῆστοι τοῖς προφῆμοῖς
κηρίν θιανοῖς καὶ ναζωραῖοις· σωὴ φθὴ
καὶ αὐτὴ τῶν σαμαρίτων καὶ ὀλκαστῶν
αἱρε· οἱ χῦ φασὶν ἐκ τῶν θεῶν τῶ ὀνῶ
καὶ τὸ ἅγιον πνᾶ· ὅμοιν μὴ σὺν τῷ τὸ χῦ
ὅν τῶ ἀδαμὲ, καὶ πολὺν καὶ ἀ καιρὸν ἐν
δυόμενον· τὸ αὐτὸ φασὶ δὲ τὸν τελευτὴν κόν
αὐτὸν ὅν τῶ ὅν σὰρ κὸ αὐτοῦ παροῦσιν· οἰκονομία
ἰουδαῖοι γὰρ τῶ· ἀνθρωποῖς κόχρῆμαι·
σαρκοφαγίαν δὲ μὴ δὲ λοῦσθαι· τὸ
ὕδωρ λὴν τὴ θῦ ὄχουσι· τὸν δὲ χῦ
ὅν τῶ ὅν σὰρ κὸ αὐτοῦ παροῦσιν

λ·

ὁμοδοξοῦσθαι ὡς ἐφ᾽ ἡμῖν. (ὡς χωρὶς βαπτίζομ-
ένοις τοῖς ὕδασι θείρου τε καὶ μόνου σφρα-
γίσμου δεόμεθα. ὥσπερ οἱ σαρκικῶς ἐν παρρησίᾳ
ὑπάλληλοι. οἱ σαρκικοὶ ἐν παρρησίᾳ
λαμβάνουσιν. πολλαὶ γὰρ αἱρέσεις ἀλλοτρίας
καὶ προφήτας ἀναγινώσκομεν. καὶ οὐδὲν ἧττον
ἡ σύμπασα ἐκκλησία προσκολλᾶται
τῷ αὐτῷ αἱρετικῷ δόγματι. ἑτέρας τιμᾶσιν
θεὸν καὶ πατρὸς ἑτέρου. τρισσὸν τὸν
μόνον ὁμολογοῦσι λόγον τοῦ. ἀρρήτου τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ. ἐκ τοῦ πρόσωπον ὁλόκλη-
ρον γεγεννημένου. οὐδὲ καὶ θεοῦ μονογενοῦς
καὶ ἀνάρχου. τὸν μὲν χριστὸν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος
χρίσαι τὴν σάρκα. καὶ καὶ θεοῦ ἀνθρωπὸν
τὴν σωτηρίαν θεῖναι πλὴν ἀλλὰ
ἐκκλησιάζομεν. οὐδὲ σωματικῶς τοῖς φανεῖ
καὶ ἰσοδύναμον τοῖς αὐτοῖς κεχρημένοις
χρῆσις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὴν μὲν οὖν τὴν
ἀφρονήσεις τοῦ. πόρρω τῆς ὁδοῦ πολ-

ράιταμ ποσαῶδι κ γούμψοι· προσλιθέασι
ταὶ τὴν αἰσχρουργίαν δηδασκομ τῶν α-
πορράοιν δὲ ὡς αὐτοὶ τὴν σὲρ κ μὴ χρὴ ὑπ
λ Πολλαὶ μαῖοι· μαθηταὶ ὡς αὐτοὶ ὁμ τῶν ὀ-
λίγον τιμῶν· οὐ σωῶνται ἢ φθόρα· τὰ
αὐτὰ ὃ περὶ τῶν μου ζωῆς ὡς οὗτοι λαρι-
καθάπερ ὀυαλεν τιαμοὶ ὡς σὲ μὲ ὠδιαμοὶ
καὶ τὰ τοῦ ὡς οὗτοι ἀφαιρέομται
ἐν τὴ κ τὸν δεύτερον τὸ μ τὸν πρῶ
μ βιβλίον τῶν ιβ αἱρέσεων ὀνομαζεφαλῶ:
τὰ δὲ ἐστι καὶ ἐν τῷ τ τὸν πρῶ τ
βιβλίον τὸ μω ἐν ὧ εἰσὶν αἱρέσεις ιβ:
λθ Μαρκοσαῖοι ἀπὸ μαρμου· μαρμος γὰρ
τις γυνὴ κολοβαρὸς σύμφοιτος τοῦ·
δὲ ἀρχὰς οὗτος πλέφωμ· ἀθῆ
δὲ μεμφωμάματαμ· φαντασίας δὲ τῶν
δὲ κ τῶν μάτων δὴ ἀποιδῶς φος κυα
μαῖον χρῶμ ὡς πορφυραῖον μετα
βαλλῶν μὲ μεταφέρει τὰς ἀπατῶν μέγας

γενέσεις· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν φυσικῶν τὰ τοιαῦτα ποιεῖ
βούλεται τὸν πόλεμον ἐκφέρεται· ὁμοίως οὐδὲ τὸν
λε Κολομαρσαῖοι· καὶ οὗτοι σὺν κολομαρσοσσαῖοι
αὐτοῖς τὰ αὐτὰ δὴ νοούμενοι· κατὰ τὴ
δὲ διαφορὰ πρὸς ἄλλας αἱρέσεις· φασὶ
δὴ τοῖς τὰς πλάνας κομισὶ ὀυαλεντίνοις·
τὰς πρὸ μολὰς ἰσόρροπας τέρασι εἰδέναι·
κς Πραλλοβοῦνται· ἰσοῦνται τὴν τοῦ μόνου δὲ
φαίνονται μυθολογίας· ποιεῖν τὸν τέρ
πορὰ τὸν μαρκομανὶς πόλεμον ὀυα
λεντίνοις τοῖς ἄλλοις· ἄλλαις πρὸς τ
τελεστὴ τοῖς πορ' αὐτοῖς τελεστοῦ τ·
ὁμοίως τῷ μαρκ καθαίρουσι δὲ ἐλαίου
ἀπὸ βαλσαμὶ καὶ ὕδατ· ἐπιλέγοντες τὴν
χεῖρα καὶ ἐπιλέγοντες ὧν λόγοι τὴν κεφαλὴ
τοῦ δὴ θεμελιτρουμένου τ
λζ Φίνται φασὶ μὲ τὸ φιμὸ ζαζόμενοι τ· καὶ
τοῦτον χρῆσθαι· ἔχοντ φιμὸ φιμὸ τὸ
ἐρ πατὸν ἐν κιν τερμὴ τὶ μὶ· ὀζῶν καὶ

βιζαλιδανοι· ἀπὸ ιωζαλι· τιμὸς πρεσβυτέρ +

λη Καϊαμοί· ἀπὲ ταῖς ἄλλαις ὡς αὐτὸς ταῖς τὲ
μόνοις ἀθέοις αἱρέσεσι· καὶ τὸν χαλκεδόνιον
ὁμονοῦντ αὐτὸ φρονοῦσι· ὀρκοῦσι δὲ ἀεὶ ἀρ
μενικῇ· τὸν δὲ καϊνοδοξάζουσι· λέγοντ αὐτὸν τὸ
ἰσχυρότερ φύσει δυνάμεως· ἀνὴρ τὲ ἰουδὲκ
θεάζουσιν· οὐ ὡς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ὡς δεσπότου καὶ
ἀβραὰμ· ἀλλὰ ὡς αὐτῆς τὲ σοδομήτου +

λθ Γ νοθιαμοί· οὗτοι πολὺν τὸν σὲθ δοξάζουσι·
φασκοντ αὐτὸν φύσει ἐκ τὸ νῶε μεγάλου
λυθέντος φοῖνος τοῦ υἱοῦ καϊν προεμαλλέτο· φὲ τὲ
μεγὰ τὸ τὲ καϊν ἀποκτανθὲν ὡς τὲ ἄβελ ἀ
ποκταν θὲν· ὡς ἐλθοῦ τὲ νῶε περὶ· κα
θὰ ἐστὲ ὡς τὲ σὲθ ποιήσῃ· ὀξὺ πλοῖ πολὺ
κατὲχθὲν τὸ πολὺ δὲ ὕδωρ γένος· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀρχὴ
καὶ ὀξοῖσι ἀσ· ὡς ὁ ἄλλαι δὲ ἡμεστίζουσιν +

ιι Ἀρχοντικοί· οὗτοι πολὺν φόβον πολλοῦ ἀρχόντων
τὸ πολὺ δὲ ἀφέρουσι· ὡς τὲ ἡμῶν ἐκ τοῦ γε
γονὲ σθαι λέγουσιν· ἀλλὶ σκόπεται ὡς ἐκ τοῦ ἀ

τινι σαρκοσ ἀναστασιν ἀθροῶν τ· ὡς πολλαὶ
διαθηκαι ἀπο μαλλον· καὶ ἡ μετὰ πολλὰ
διαθηκη· ἑκαστη μλθην πρὸ τ ἑαυτ μοῦ μὴ
θολόγητοσ·

κερδωνιδιοι· οἱ ἀπὸ κερδωνοσ τ κεραλλεῶν
διαβεβαιουντ τὴν μιξοχριστιαν· προσθεν
δὲ τὴν ἀπατην· ὃ ἀπὸ τοῦ σουριασ εἰσ τ ῥωμ
μεταστασ· τὸ κηρυττειν ἑαυτ ὄντ ἐν δυο ἐν
χρόμοισ ὑστερον· ἡμῶν ἐπισκοπ· διὸ δὲ
ἀρχ κηρυττ φοῦτ ὁμολογιασ ἀλλ ἀλλοσ· μὴ
φῆ τὲ τ χν γνωμην· ὁ μοιωσ τὲ μεμφῶν
ἀναστασιν ἀθετ· ὡς τ πολλαὶ αἱ διαθηκαι·

μαρκιωνιστα· μαρκιων ἀπὸ ποντ ὁρμωμ·
ἐπισκοπ ἡμῶν· φθαρ ὁ πατρομ· ὀντε
δραν τὸ βλεπεσθαι ὑπὸ τ ἰδιου πρὸ ἀπὸ
τ εκλ· οὗτοσ δὲ μελθ ἐμρῶμαι· ἐπὶ τ
αἰτιν μιξαμοι τοισ καπελαμω καιρῶν
ἡγουμενοισ· τ ἀλλ· ἐπρθη τ τοῦ πιστεωσ·
καὶ ἐδοξαζετο τρῶ ἀρχαισ· ἀναθὸν ὡδ καὶ·

καὶ φαῦλον· ἡ μὴ τὴν καινὴν διαθήκην
ἄλλο τρίτον παλαιὰς εἰς τὴν αὐτὴν καλεῖσθαι.
οὗτος τε εἰς οἰκεῖαν τὸν μαρκίωνα καὶ ἀμφάσας
σαρκὸς ἀθέτοις· βάπτισμα διδόασι· οὐ μόνον
δὲ· ἀλλὰ καὶ δεύτερον τρίς μιᾶς τὸ παραπεσόν·
ὑστερόν τε θεμένοις καὶ κατὰ χοῦν· ἄλλοι
παρ' αὐτοῖς βαπτίζονται· ἀθέτοις δὲ παρ' αὐτ
καὶ γυναῖκας θέσει τρεῖς μὴ λουτρὸν δὲ δίδοσι
λουκιανισταί· λουκιανός τις· οὐ χόμων
ἐν χρόμοις κωμῳδούμενος· ἀλλ' ἄρ
χαιότερος· πολύ τῶν καὶ αἱ τὸν μαρκίωνα
ἐδογματίσαν· πρὸς δὲ τούτοις· καὶ ἕτερ
τινὰ παρὰ τὸν μαρκίωνα δογματίζε
πελλιανοί· καὶ οὗτος ἀπέλλης τὸ μὲν μαρ
κίωνι λουκιανῷ δογματίζε· κακὶ ζῆ τὸν
πάσαν ποιήσιν τὸν κόσμον· ἀλλὰ
δὲ τούτοις τρεῖς ἀρχὰς ὑφήνασατο· ἀλλὰ
μιᾶς ἀρχὴν εἰς θεὸν ὄντα ἀγαθὸν
καὶ ἀκατάληπτον· τοῦτον δὲ τὸν

πωδικκέν ἄλλον· καὶ οὗτος ἐν ὁ ἁρμοσ-
τὸν κρὸς ἀρετὴς· τὴ αὐτοῦ φαυλότητι
τὸν μὸ μὸν ἐποίησεν +

εὐκριαμοί· σαλῆρος πρὸς τὸν ὦ αὐτε-
λὴς ἐστός· τὸ οἰνον ἀπομαλλῆται· ὡς τὴν
αἰμπελον ἐκ τοῦ δρεπανου τὸ φθὸν ἑαυτὸν
ὡς γνῶμον θολοῦν πεφυκέν ὡς ἐλθόντων
ἀλλήλοις· γυναῖκ ὁ παραιτῆ τὴ φασκα-
ρίστε δυναμένων αὐτὴ ὑπάρχ· ὀνομασί
δε τὴν ἀρχὴν τὸ μύλοις ἀπομύθων
πορνῆς· ὁμοιωσὸ τοῖς ἄλλοις· τὴ τῆς
σαρκὸς ἀναστασιν ἀθετῆς ὡς πολλαὶ ζῆνε:—

ἀστιαμοί· ταπεινοὶ οὗτοι· ὡς κατὰ μαθητὴς
ὦ· ἡ ὡ τῶν μαρτυρὶ ὡς φιλόσοφ· μὴ δὲ
τὴν τοῦ ἡλιουίουσι τὴν τελευτὴν· προσε-
φθαρκ τοῖς τὴ μαρκίωνος δόγμα ὡς ἴδ
αὐτὴ ἐδόγματι· προσθῆς ὡς ἕτερα πα-
ρεμφέρον· δηλῶν ὁ ἀπὸ μέρους τοῦ ταμιεῖον
ὁρμᾶσθαι +

ταῦτα τὰ κεφάλαια τῆς τοῦ πρώτου
μιλιόντου μ π τῆς μυ αἱρέσεως :-
Δι' αὐ κεφαλαίωσις τοῦ δευτέρου βιβλίου
τόμου α· ἐν ὧ εἰσὶν αἱρέσεις ιη·
μβ γραπτοί· οἱ ἀπὸ σωσθένα τυχόντες
ταῖς αὐτοῦ· τὸν γάμον ἀποκαλοῦνται·
τοῦ σαῖ αὐ φάσκον τὸ ἀμῆ τοῦτον· πᾶς
δὲ ἀπορρόοισι μὲ μυχφῆαν :-
μγ οἱ καταβρωματαὶ καὶ μουταμιστὰς τὰς κο
δρουμῆτὰς· οἱ πυθ πολλαὶ αὐς καὶ μὴ ἀθ
δόχουται· ἕτεροι δὲ προφῆτ πλεφσάροισι·
μουταμοῦτι μαὶ αὐχοῦν τὸ τὰς πρισκίλλ
μδ ου ζωνοί οἱ καὶ κυνοτιλλιαμοί· οἱς
σωάπτον τῆ ἄρτοτυρεῖ τῆ αἱρέσφ δυο·
οἱ δὲ αὐτοῦ φῆσι τὰ καταβρωμάτα· ἕτεροι
δὲ παρὲ λεφμοισ δόγματῆ ζοισι· τοῦ τοῦ
ζαν πόλιν τὴν αἰ ἔρημον δὴ αὐ μεσόμ
γαλατίας καὶ καππαδοκίας καὶ φρυγίας
ἐκ θφαζόν τὸ· καὶ δὴ ταύτην ἴλκυε ἡ

γουμ. ὅτι ὡς ἀλλ. ποιοῦσα γυναικὶ
ἀποδιδόν τῷ τὸ ἄρχειν τὸν ἱεραπάφ.
μυοῦν τὴν κατακεν τοῦν τῷ μεόμπαι
ῥάβδοις χαλκαῖς ὡς πρὸ οἰκαὶ φρυγῶν
καὶ τῷ αἵματι αὐτοῦ. ἄλφον φύρασαν τ
καὶ ἄρτο ποιοῦν τὸν. προσφέρων μετα
λαμβάνοντι. καὶ δὲ τὴν κυνῆ λλ. ἡ
πορισκίλλ. χῦ ἐκφεύγει ἐν πόνου ζ καὶ πόκρ
καλύφθαι. ὁμφάδι θυλάσσ μυθολόγοι.
κλρνῆται ὡς σ αὐτοσ πολλαὶ αὐ ὡς καὶ γ
ἀλαθῆ κ ιζ τ ἰδίον μοῦμεν ποιοῦμ.
κθ σαρῶ καὶ δὲ κατὶ τῷ ἡ ὁμῶν τῆρα δίτα.
ΠΟῦτοι μὲν ἡμέρᾳ τ ὁμιαυ τὸ πάσχα
ἐκτελοῦν τ. καὶ ὁμοίαν ἡμέρα
ἐμ μυσοῦν ἡ τ σελ ἡ μ τῶν ἀρῶ ὡς δὲ κα
ταίαν. φ τὸ ὁμ ζυμβαῖν εἰ τ ὁμ κυριακ
ἐκφ ἡ τὲ μ ἡ σάν τῶν καὶ ἀπὲ ἄνθρ
ωπῶν τῶν. ὁρτάζουσιν.
κα ΑΛόγοι οἱ ἀφ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ τ. τὸ ἀλληλόλιον

τὸ κατ' ἐω ἀνθρώποι· καὶ τ' ἀπολαλυτ: γὰρ τ'
διὰ τὸ τ' ἐλθόντ' ἐκ τ' πρὸ θύλόνου ὁ τ'
ἀφ' ἡμῶν δεχόμεθα + Ἀδαμαντοι· παρ' ἡμῶν
ἀδαμάντ' οὕτ' καλοῦμεν· χλάνος μάλλον ἢ ἀ-
λη θέας τὸ δόγμα ἔχοντι· ἢ μεταιθ τι τοιοῦτ·
μεμιγμένοι σωφρόνως τε καὶ κρατοῦντες ὑγρῶν·
ἔστι τὸ αὐτὸ· καὶ οὕτως τε καὶ ἀφαγνόσεσι καὶ
τὰ ἀχρὰ· καὶ τὰ ἀμφὶ ὁ ποιοῦν ἐκ τελοῦσι· δυνα-
μοφάζομ τὸ τὸ ὑφ' ἁρπαστάσεις· ὡς γὰρ μὲν
δεχόμεθ· τὴν ἐαυτ' ἐκλεγ πρὸ ἀδόξου ἡ γούμενοι +
Μαμυταῖοι οἱ καὶ ἐλκεῶοι· ὑδρὸ τὴν ἀρ' αὐ-
κατοι μοῦν τὸ· καθύπερθεν τὸ μεμιρᾶσ
θαλάσσης κάμμενν· οἱ τὸ ὑπὸ τ' φλέγα
τὸ ὑπὸ τὸ δὸ προφήτ' ἡ πάλαι μεν· οὐ ὑδρὸ
ἐκ τὸ σωθήσεσ ὑπὲρ χ μαρθοῖσ· καὶ μαρ
θὴ γὰρ αἰ μὲ προσκωνοῦσι ὑπὸ τὸ αἱ
ρεῖ σεσθαι· παραπλησίως τοῦ σ
μεσ γαίσ τ' πολ' τ' ἄρ τοῦ +
Ὁδὸ τὸ ἀμοί· ἀπὸ θεὸ τ' τ' σκηνὴ σεσ ἀπὸ

ἡ̄β

ἡ̄γ

ἡ̄δ

βυζαντίου· οὗτοσ ἐν παιδεία τῆλ κ νικῶν
ἀλιφοσ νεμόμενοσ· ἅμα δὲ ἄλλοισ τοῦ τοῦ
ἡμέραισ τοῦ τοῦ τεδ[illegible] ἐκ τοῦ
μαρτυρισάν τοσ ἐλεάμ μοσ διὰ τὴν ἀσφαλῆ
οὗτοσ φυγὼν ὁμαδίσθη· ἐπεμόνσε τὴν λόγ
ἀμόν λαμ τὸν χν· διὰ τὸ ἀμλ κ ὅτι ἐν ἡμέρ
ἡε Μελχισεδεκιαμοί· οὗτοι τὸν μεγ ·:· μνήσαντοσ
χισεδὲκ γραίρου· τὴν ἀδίωαν αὐτοῦ
φασκόν τα· ὡσ μεγάλον τὴν· ὡσ τὸ τοῦ τ
ὁμοῦ πόν τ ἀμάλ τε καὶ λαμ τὸν λικκο τ
ἡε αρδισιαμοί· μαρδισιαμ κ σ οὗτοσ ἐκ τ μεσο
ποταμίασ ἀρμαίστο· τ πρῶ τ μ τῆσ ἀ
λ κ θινῆσ τῶν ἀσεῶν ὑπάρχων ὡσ ἐν φιλοσοφ
δι αὐτρόπων· ἐκ μελίν ῆ τῆσ ἀλ κ θείασ·
παρ απλ κ σίωσ ὀν ἀλεν τὴν ἐδοξ μαστίσε·
χωρισθ μίω μῶν ἀφ ἑρεθαι πρὸσ ὀν ἀλθ τ
ἡθ ὀκ τὶ ἀμοί· ἀπὸ μὸν τοῦ τὴν μοσ· ὁ μὸν τ
δὲ οὗτοσ· ἀπὸ σμύρ μ κ σ ὑπάρχ τῆσ
ἀσίασ· ἐφ ἁρμαλῆ ἐν ἀχθέσ· σὺν ἄλλοισ

θ΄. υἱὸ πατὸρ τ χν ἐδίδαξε. τὸν αὐτ ἑ ναι
πρᾶ ὶ υἱὸν ὶ πνα. ἑαυτὸν δὲ λέγει μ ναι μο
ὶ σε αι. ὶ τὸν αὐτ ἀδελφὸν ἀ αρω μ
ναλ ιοι. οὗτοι κατ ὶ ὑπερ λ φαμ ἑ σιν
οἱ τὴν ἀλεαθ μ καὶ τοὶ ὶ ω τ μ τρο
κο μ τ σ ἀρ αν φιλαδελφ ὶ. οἱ τοὶ πρ
τιχ ὀν τ ὶ ὶ ὶ ζ ὴ μ μ μοι πρ αὐτοῖς
ἀ μ υχ ὶ ζ ν τ. οἱ πλ ὀν ὶ ὶ ὶ αὐτοῖς ἀ
μ υχ οι ὑπ ρχ ν μ ὀν τ τ μ μ ὶ οι. τ μὰ
δὲ ὶ ὶ ρ ἀ δ ὀν μ ἀ ρ ὀ ε ν ἐ μ πλε α.
ἀφ ν ὶ ὶ ζ ν τ τ ὀ μ ν ὶ ὶ ν προφ.
ὶ ὶ ρ ν τ μ ὶ ἀ ὀχρ υρ ν ὑπ ρφ ρ ν:
Καθαροὶ. οἱ καὶ ναὐ τοι ὶ μ μ τ ιοι ὀ σ ἐ μ
ρ ὀ μ ν καλ ὀ ν τ ι. οὗτοι ἀ μ ναὐ τοι
σ ν αφθ ἐ μ τ ὶ ρ ὀ μ ν ὶ ὶ, πρ ὀ ν τ ρ ὀ,
ὀ μ τ ρ ὀ μ ν. τ ὶ ὶ δ ν ν μ ν τ λ
ἀπ ν ὶ ὶ ν τ ὶ μ ὶ ὶ ν ὀ υδ χ ν τ
Ἀ ν ὶ ὶ ν ὶ. οὗτοι τ ν τ λ ὀ σ ὀ ξ ἐ λ ι τ ν.
ὶ ὀχ ν τ ὶ ὶ ν ὶ ὶ ν ὶ ν ὶ ὶ ν ὶ ὶ ν ὶ

τὸ ἀντέλοιο προσκυλίνθαι +

ξα Ἀποστολικοί· οἱ καὶ ἀποστολικοί· οὗτοι
παρὰ τὴν παράδοσιν· μόνον ἀποστολικοὶ
κανόνες ὀνομάζονται καθ' ἑαυτοὺς ἀκούμενοι·
παραπλήσια δὲ ὅσοι μὲν τοῖς ἑλληνικοῖς·
ἄλλα δὲ παρ' αὐτοῖς φρονοῦσιν +

ξβ Ἀμβλιαμοί· οἱ τὸ ὁμοίαν μὴ τοῦ δεξιοῦ·
παρὰ τὸ μὴ τὸν πρὸς λαιὸν τεθεμένοι·
λαιὸν τῷ προφορικῷ ἐν πολλοῖς ἀμβλυνόμενον τὸν λόγον +

ξγ Ἀριγνωμιαμοί· οἱ ἀποτίμοσι ἀριγνέμοις· ἀν-
θρωποειδεῖς οὗτοι φασὶν ἄρρητοι ποιοῦντες·
καὶ τὴν ἑαυτῶν σωματικὴν φθορὰν παραδιδόντες +

ξδ Ἀριγενιαμοὶ ἄλλοι· ἀριγένοις καὶ ἀδαμαν-
τίνοις τοῦσι ταύτ· οἱ τὴν τῶν μελλόντων
ἀναστασιν ἀπομαχόμενοι· χῦδε κτίσιν
ἐν τῷ ἑνὶ σώματι φασὶ γενέσθαι· παραδόξοντες
ὁμοίως ἐν τῷ ἄλλῳ πολὺ τῷ ἀλληγορεῖν τῷ·
χῦ ἐν ποτὲ πεπαῦσθαι τὴν βασιλείαν λεγεῖν τῷ·

καὶ ὁμῶς τοῦ ἡλίου παυθήσεσθαι· καὶ ὁ σωδιαμόλφ μασιλάνθησόμενος μου ἰδαίμοσι :-

ἀν ταῖς τέταρτοῦ τόμου δευτέρου μυῆ αἱρέσεις δεκαοκτώ·

τὰ δὲ ἑξῆς μετὰ τὴν ἑνὸς τόμου δευτέρου δεύτερον μυῆ αἱρέσεις ε :-

ξε Παυλιανισταί· ἀπὸ παύλου τοῦ σαμοσατέως· οὗτος ὁ παῦλος ἀνυπόστατον τὸν χριστὸν λέγουσι δι' ἀβεμαιοῦσι· λόγον προφορικὸν αὐτῆς σχήματι· προμεταβολικῶς μὲν τὸ πάντοτε ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς εἰρημένον χρόμενοι· μὴ ὄντως· ἀλλὰ πρὸς μαρτυρίαν ἰδίαν ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου προνοίας αὐτὸν ὑπάρχειν :-

ξζ Μανιχαῖοι οἱ ἰδίαν μόνῃ· οὗτοι μανὴν τοῦ πέρσου μαθηταί· καὶ δύο σχήματα λέγουσι ἥλιον καὶ σελήνην· ἄστροις τε καὶ δαίμοσι μάχονται· ἀρχὰς τε δύο φασὶν οὗτοι· πνεῦμα τε καὶ ὕλην καὶ ἀφόρους χρόνους δόκησίν τε φαντασίαν ἰδίαν πεποιοῦνται·

πολλαι αὐ γ παθηκε μελασφε ποιῶ τῶν.
ὡς τὸν ἐν αὐτῇ λαλήσαν τ θν. ὡς κοσμον.
οὐ τὸν ποιήσ τ. ἀλλὰ μέρος ἐκθυόρι
ζόμ. πολοι πόν τ ὑμαν τ ἀρχῆ αν
ὑβριαι οὐν ται + ἐρα λίται. οὗτοι
αὐτοὶ ἐρα λιοσ τοῦ λεομ τ πολίτ τῆσ
αἰγύπτου. ὁ ἐκ κ τοῦ τι μοσ. σαρκιοσ μ
αἰμάσασι μαθόν τῶν. χρῶ μενοι δὲ
ποαλαι αὶ ὡς μεν διαθήκ. ἀπαρρεόν τ δὲ
γαμον ποιοῦ τ ἐλεοσ. μεμαζόν τ δὲ
ὡς ποαρ μοιοσ ὡς ἀμφασταλοι μεμοιοσ δαχόμ.
ὡς χαρ λαρ ν τῶν. τ μὲν δὲ ὦ ὁμ ἡλικιαι
γαρ μόν τ παιδ. μὲν μεδ χαν βασιλε
ια τὸ μὲν ἡ θλ κε μαι +
μόλιστα μοι. οἱ ἐν αὐ τῷ σχίσμ ὄν τῶν.
οὐ λιάρ ρισ. μὲν σω ἄχο μ τοισ ἐν
τοισ δι ωγμοισ ποαρα σωβεσ μόσ ὡς
μεταμφοῦσι. μῶν γ ἀρ φαμοισ (ωαφθεν +
ἀρφαμοι. οἱ καὶ ἀρφομεναι τ ὡς ἀλοῦσ τ.

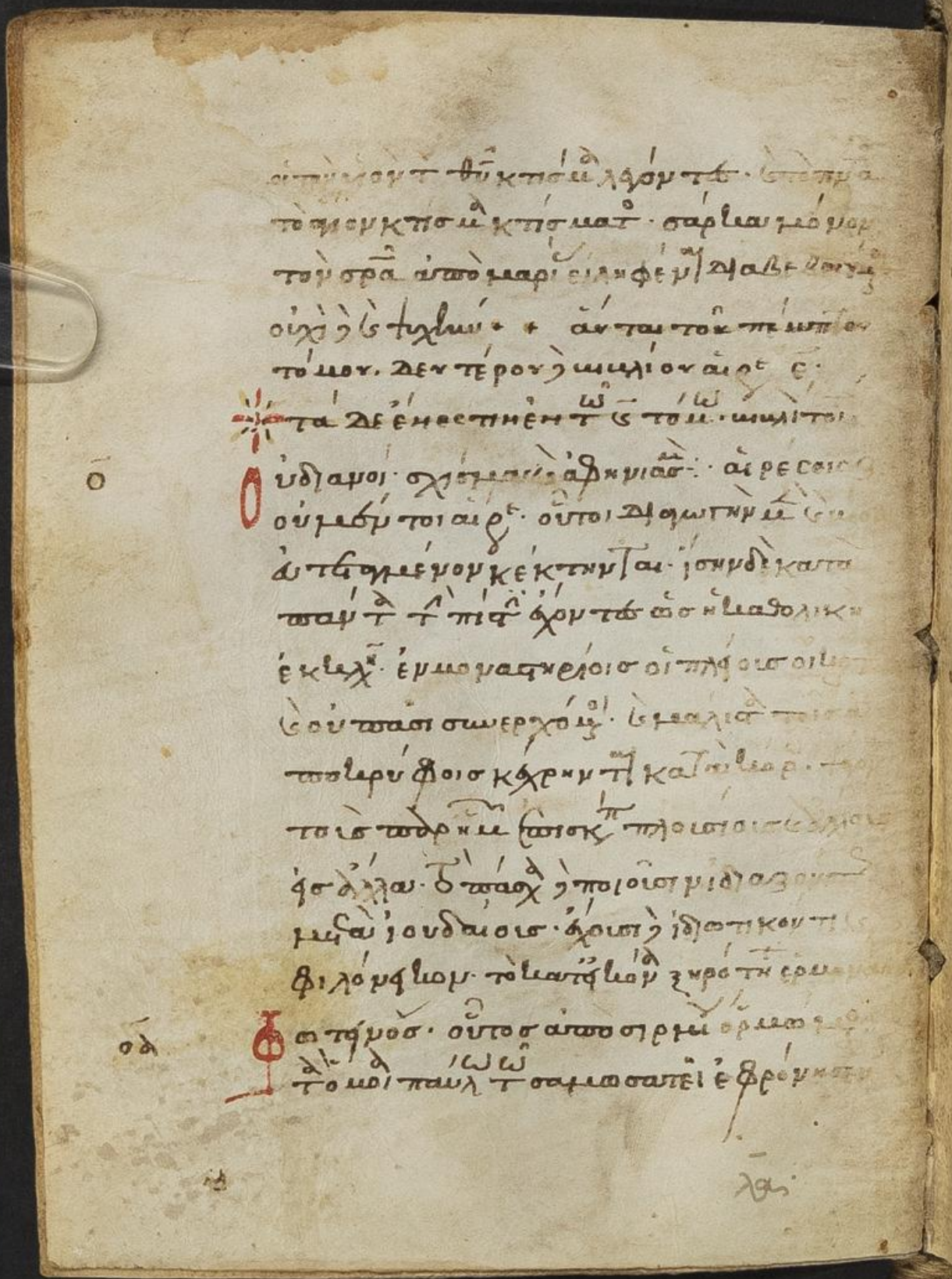

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

καὶ πολὺ πρὸς αὐτὸν διενεχθεν· ὡς δὲ ἀπὸ μαρ-
ὡς δὲ ἀρετῆς χωρὶς διαβεβαιοῦνται· ὅς οὐ φασὶν κοκ[illegible]

οβ Μαρκελλιανοί· οἱ ἀπὸ μαρκέλλου τοῦ ἀπὸ κύρ-
ου γαλατίας· ὅς τὸν ἐν ἀρχῇ πολὺ παρὰ πάντας σοφὸν
λέγουσι φρονήσει· διεφημίσθη· ὁ δὲ ἀπολλῶς πολλὰ
ἐλθὼν· ὡς ἐν γραφαῖς ἀπολλῶς αὐτῷ· πολὺ δὲ τοῖς
αὐτοῖς ἐμμεμαρτυρήθη· ἰσοδυναμεῖ γὰρ ὁ λόγος·
τὰ αὐτὰ αὐτῷ φρονεῖν· ὡς οἱ αὐτοὶ μαθηταὶ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ λόγου ὀρθοδοξοῦν
πολὺ μᾶλλον ὑπὲρ ἀπολλῶς ἐδόκουν·

ογ Ἡμαρφοί· οἱ χριστὸν ὁμολογοῦντες τὸν θν· ἀρνοῦν-
ται δὲ κτίσιν αὐτὸν φάσκοντες· οὐχ ὡς ἐν τῇ κτίσει· ἀλλὰ φάσιν εἶναι αὐτὸν λέγο-
ντες· τὸ μὴ ὡς θεὸς προσκυνεῖν τὸν ἀρχὴν τὸ αὐτὸν γεγενημένον κτίσμα· αὐτὸν λέγοντες· ὡς
αὐτὸς ὑπὲρ τὴν κτίσιν πολὺ τελειοτέρας· πολὺ κρείττονα τοῦ ὁμοουσίου· ὁμοου-
σίου μὲν θέλοντες λέγειν· ἀλλοιοῦν δὲ αὐτὸν τὸ ὁμοουσίου πολὺ δὲ μᾶλλον·

οδ Πραγματομαχοι οι απο μαλεσδομι πρα
ματομαχου· ουτοι μεν χυλεαλοσλαφου
παρ τι το σωμα· τοιομ υλασφημουσι· κη
αυτο ορισθομ ουσιομ κ θ· τ· μαλλομ
καταχρηστικ· ειρηκαι αυτο κεκτησθαι·
φασι κ ηδυ ωαμ αυτο φασκομ φυσει
μομομ· απο τουτ μομ αι φασι οι απο μομ
ταμου· ε γραφησαν·

οε Αβριαμοι· ουτος ο αβριος απο σουρ ε
ρατο· ειδαρο· σφραγιδο· ειμ ουτος
ω· ιω· γενομενος σφοδρα ιος σοφος
αγαθος ου· βραχυ αρχαιοις αιγυπτιοις·
και σοφος δ αυτος ο αβριος ουκ ατεχνως
σκο· πολυ· εκλαμπρος· ε δομ· ω· ποτε
ομ αρχαιος τελεοτατ· περι πολυ δ
δ δομ ατιζ· μεδεν δ προσθ υπερ
κειμενομ· μ κατα μ τρα ι προσαββ·
ι σοσαρειοσ κ ι σαρχ κ αλυ· αυτο
ταζ ιαμ αυτοι ερυθρ· σαρκοφαγοι σ πολυ

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

τοιαυτα κ χρη τ̄ ις τροφαις αδεσι. ἐδοξε τ̄
αὐτὸ μονὸν τοῦ μη σαφῆ. μὴ ἐν μὴ μέρει τῶ
τεμνεσθαι. ἀλλὰ τῶ μονὸν εἶναι. γ τοῦ
ἐν ὑπὸ μόνον. φασὶ κ ἐν μὲν τῶ διαφ̄ πρω
τέρου ζητοῦσι κο πον τ
ὅτι ἀμοι. οἱ ἀπὸ ἀστίου τοῦ κυλικοῦ φαλοῦ
νεμομένου ὑπὸ νεφρίου τ̄ τ̄ ἀρφαῖ
ζητοῦσι κ̄ τ̄ ἀλλοφυλῶν. οἷς ἀμόμοιοι κα
λοῦμ̄ οἱ παραπλησίως ἀμόμοιοι. διὰ μόνον
τὴν μαθ̄ τὴν ἀστίου νεμόμενον. οἷς ζωὴν
καὶ ἀδόξιον. ἀλλὰ διὰ θ̄ τ̄ πρ̄ τ̄ ποσῆ
φόνον ἀφορίσιν ἑαυτόν. οἷς μόνον τὸν ἀστὶ
ὀξὺ ἀφορίσιν. ἐκ μὲν τοῖ ἀδόξιον
ἀρφαιρεῖν. οὐ μὲν τοι γε ἐκ τ̄ ἀστίον.
οὗτοι οἱ ἀμόμοι οἷς ἀστιαμοί. παρ' ἃ πᾶσ
χῆ οἷς τὸ ἄστιον πᾶν ἀπόλλυ τρίοσι τ̄ θῦς
πρῶ. κτιφὸν αὐτὸ διαβεβαιοῦμ̄ οἱ οὐ
ὁμοιότη τ̄ τῆ ἀφ' ἡμῶν λόγοσιν. ἐκ συλλογισ
δ ἀριστοτελικῶς γ ἀναφερεῖκ τὸν θῦ πα

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

σαρκὸς φύσεως ἐφοδεύμενοι· κρεῶν τὸ ἀπὸ κτῆ-
σαρμα· τοῦτο γὰρ ἀπὸ μερὶ σαρκὸς αὐτὸν φλη-
φέναι· μόνον δὲ φιλονεικοῦσι τὴν μόνη
σαρκὸς γεύσασθαι· ἕτερον δὲ ἀμφοῦσι τὴν γεῦσιν
ἐπαῖν· νοῦν αὐτὸν φλεγμαίνειν·

ον Λεπίδια μερισμοῦται· οἱ τὴν αὐξάνουσαν μερὶ τὴν
λαμπρὸν μεγὰ τὸ τῆς γεμμῆς· τὴν ἰω-
σιφοσιῶν φθαλμόν τοῦ·

οθ Κολλυρίδιαμοι· οἱ ἰσόνομοι τὴν αὐτὴν μερὶ ἐμμῆς
τὴν τοῦ ἐλάσσαν ἀποτεμνόμενον· μολλυρίδιον τὴν
προσφέρονται· οἷς ὅτι πιθεῖν ὄνομα κολλυρίδιον·

πα Μασσαλιαμοί· οἱ ἐρμηνεύεται ἀρχῆ· ἐμπόρου
δὲ τοῦτοις οὗ τὴν ἀπὸ ἑλλήνων τὴν δεχόμενοι
ῥέουσιν· ὅτι οἱ λαοί φασι μὴ τὴν μαρτυριάμοι·
καὶ σαυταλιαμοί·· αὐτὴ τοῦ β τόμου κε-
φαλαίωσις·· κεφάλαια τοῦ τοῦ μα-
σσαλιανῶν δεκεφτοῦς δόγματος· διαφω-
φθεῖν τὸς ἐκ τῶν μιμλιῶν τῶν ἀπὸ κυρίου·

γ Ὅτι σωοι κάθ' ἑν τοῦ αὐτῶν ὑποστάτ ὅσαν αὐ-

καὶ κατὰ πάντα κυριεύουσιν:-

β ὅτι ὅσα τὰ ἁμαρτήματα καταχρῆται τὸν νοῦν
τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐφίστησι τῶν δογμάτων κοινωνικὴν
τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας +

γ ὅτι σωζοίμεθα ὅσα τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὸ πῦρ τὸ ἅγιον
ὃν τρόπον ἀνθρώπων· καὶ ὅτι οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι καθαροὶ
ἦσαν τῆς ἐνεργουμένης ἐνεργείας· καὶ ὅτι
οὔτε τὸ βάπτισμα τελεῖται τοῦ ὕδατος· οὔτε τὴν
θεοῦ μητέρα μεγάλην τίς καθαρίζει
τύχην· ἀλλὰ μόνον παρ' αὐτοῖς ἀσχολάζομεν ἀρχή:-

δ ὅτι οὐ σιμωνεφὴρ τὸ ἁμαρτίας καὶ
μόνον τὸ βάπτισμα:-

ε ὅτι οὐδὲ τοῦ βαπτίσματος λαμβάνει τὸ
ἀφθαρτον· καὶ θεοῦ ἐνδιδόμενον ὅπερ ἀλλὰ δίδαχή:-

ϛ ὅτι δεῖ καὶ ἀπαθεῖς λαμβάνειν καὶ μετέχοντες τοῦ ἁγίου
πνεύματος· ἐν αἰσθήσει πάσῃ καὶ πληροφορίᾳ ἀκαθ +

ζ ὅτι δεῖ τὴν τύχην· τοιαύτην ἔχεσθαι τῆς μυ
στικίας τοῦ ὁσίου μυστηρίου· οἵας αἰσθάνεται καὶ γνῶναι ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς ἀνδρός +

η τοῖ πνι κοὶ ὀρῶσιν ὅσω θεν ὑδλω θεν τὴν
ἁμαρτίαν καὶ τὴν χάριν ἐνεργοῦσ ὑ ἐνεργῆς:-
θ τὶ ἀὶν ἀπο καλυτὶσ ἡ νοῦς ἐναισθὴσ
καὶ ὑποτασσ θεῖκὴ ὡσ δόγματι:-
ι τὶ τὸ πυρὶ δὴ μιουργνὸν ἀὶν +
ια τὶ ἡ τὶχὴ ἡ μὴ ἀχοῦσ τὸν χῦ σὺ αἰσθὴσ
καὶ τασὶ ἐνεργῶ· οὶκ ἐθελοὺσὶν ἐρ
πῶν ὑ ἰσοὶ λῶν θὴ ἐῶν· τουτέστι πρὸ
ὀν τὶ κῶς δὶ ωαμὶ ωσ +
ιβ τὶ φὺσὶ τὰ καὶ ὰ +
ιγ τὶ καὶ πρὸ τὴσ πὶρ αβασὶ ωσ ὅπα
ἐκοὶ νῶν ὴσὶ νὸ ἀδαμὶ τὴ ὰ +
ιδ τὶ πὶρὶ ὑ λὸ νοσ ὅσω μᾶσ τὴν μαρὶ:-
ιε τὶ δὸ δῶν κ τὴσασθαὶ τὸν δὴ ὸν τὶχασ
καὶ φασὶ μὰν τὴν ὑοὶ νὴν ἀὶ ὸὶσ· ὑ μὶ
ιϛ τὴν ὅσω ὶὸν + τὶ δὶ ωατὸν δὴ δὴ ὰσ
αὶσθὴ τὼσ τὴν ὑποτασὶν τὸν ἀὶ ὸν πὴσ
τὸν ἀὶ ὸν ἐν πασὶ πλὴ ροφορὶὰν καὶ
πασὶ ἐνεργὰ α +

ιβ' ὅτι τοῖς ἀχρειμένοις δυνάμεται φαινεροῦσθαι
ὅ ἐστι σε ἐμφανῆ· καὶ κατὰ τὴν καὶ ἐ ἀρετὴν
δῆμον πορεύεσθαι τὸν θυσιαστηρίου· ὡς προσηνέ
χθαι αὐτῷ τὰ δῶρα τὰ ἐλαίου πεφυρμένα·
ιγ' ἐπὶ ἀποστρέφονται ὡς τὴν ἐκ τῆς χρεωμένης
γαστέρα· ὅσοι οὐ πρόσεισαν χρίσεσθαι τοῖς·
μέρος δὲ ὡς τῆς τοῖς πάσχοις δὲ πάσαις
φασίν· φάσκοντες· οὐχὶ τοῖς δὲ μόνον
προσεῖναι τοῖς ἢ ταῖς κατὰ νόμον μεμιγμένοις χάρ
οὐδὲ τοῖς ἀφόροις περιτάσσει χρῆσθαι·
ἢ λόμασι σωματικοῖς· ἢ μόσοις· ἢ πτωχοῖς
δαμφεταῖς· ἢ λεπροῖς· ἢ βαρβάροις ἐπόδρο
μοῖς· ἢ τοῖς τοιαύταις συμφοραῖς περι
πεσεῖν· ἐὰν κρίνῃ δὲ μόνον πάντ
τοὺς δὲ ἀποταττομένοις· ἢ τοὺς ὅλως ἀ
γαθοεργὴν ἀρχομένοις· ἀλλὰ ἑαυτοῖς
ἅπαντα χορηγῶν· ἑαυτοὺς γὰρ ἐφάσκον
εἶναι τοὺς ἀληθῶς πάσχοντας τῷ
πνί· τούτοις προσήθεσαν τὸ ἐκλεῖσαι

ὑπ θυσιας καὶ ἐλυπερο τι· ὡς δὲ μὴ τοὺς
ἀσκητὰς ἐκλησιας καὶ κὰς μὴ πρὰ
μεμφησωμεθα· ἀρκεῖσθαι δὲ ὅμ ταῖς
εὐκτηρίοις αὐτῶν μάχαις· τὸ σαυτὸ πὸ
ἔλεγον τῆς προσαχῆς αὐτῶν δὴ ὡς ἀμεμ·
ὡς τε αὐτοῖς τε καὶ τοῖς πρὰ αὐτὸ μεθη
ταῦθ σι μαίσθη τὸ πῦ τὸ ἡμῶν ὡσι
φαίμεθα· τεραστάομ ται πὸ· ὡς χρὴ τοὺς
σωθῆ νὴ μουλομένοις ἐπὶ τὸ σοῦτον προ
σάχεσθαι οὐδὲν τὸ πρᾶγμ ἕτερον ἀλλ
πρᾶττομένοις· ἐὰν σὰν τῆς μὲν ἁμαρ
τάνεσθαν ταῖς καθαπερ καπνοὺ τιμὸς ἡ πυ
ρὸς ἡ δρᾶμ ὁ τὸς ἡ τιμὸς τοιοῦτ θηρίον
διὰ τῆς προσαχῆς ἐξελαυνόμ ·· ἐὰν μαίσθη
ἀλὰ τῶν προσαχῶν ἐξιόν· τὴ πρὸς τὴν
πάλιν τὴν ἔξοδον μαίσθη τὴ ἐὰν ἐξόδῳ τῆ·
καὶ φαμεραὶ ἐν τῇ τῆς ἔχωσι μαίσθησιν
τὴν ἔξοδον τοῦ σῶμ· ἐὰν ταύτην εἰμὴ τὴν
ἀληθινὴν χριστιανὴ κοινωνίαν· οὐδὲ γὰρ

δι' ὧν βαπτίσματι τὴν ἐκλησίαν ἡ τοῦ
κυρίου χαρὰ τὸν ἁγίου πνεῦματος
μεταλαμβάνομεν τοῖς βαπτιζομένοις
εἰ μὴ τοῖς αὐτοῖς προσέχοιμεν φιλοσόφοις
κοινωνήσομεν· καὶ λαμβάνομεν τὴν διδαχὴν
τοῦ βαπτίσματος ἀλλ' οὐ πνεῦμα κοινωνίας,
εἰ παραμένομεν αὐτοῖς ἐθελήσομεν· καὶ τοῖς
ἐκείνων μαθήμασι τὰ ἑαυτῶν δόγματα· ὥστε
τερατωτέρων τινῶν ἀκούσεσθαι· ὅτι
ἐν τοῖς τὸ πῦρ τὸν ἥλιον ὁμολογοῦσι
ἄγνι καὶ θεῖον· καὶ ἀναλήψεσθαι καὶ αὐτοῖς·
διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς προσέχοντας μεταδοθεῖσαν
τῆς αἰθέρος τοῦ πυρός· τοσοῦτος δὲ κατ'
αὐτὴν τῆς ἀλαζονείας ὁ τῦφος· ὥστε τοὺς
μετέχοντας παρ' αὐτοῖς δεῖν θεμιτὸν πυρὸς
αἰθέρος· μακαρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν
ὡς τελείους καὶ πάσης ἁμαρτίας ἐλευθέρους
καὶ ἱερεῖς τοῦ· καὶ περιεῖναι καὶ εἶναι· ὡς
μὴ ὑποκείμενοις τοῖς κινδύνοις ἁμαρτίας

ἀλλὰ λοιπὸν αὐτὴν ὡς μόνον μάτην ἀδελφὴν ὡς πάσ-
ὑπαρχῆν αὐτοῖς δόρυ φορεῖν ἢ μὴν ὡς τρυ-
φῆν· ὧν πολλοὶ ὡς μεθ' ἑαυτῶν τὴν τοιαύτην πα-
ρ' αὐτὴν μαρτυρεῖν τῶν τελευτῶντα φασὶ τοὺς
ἐκ τοῦ ὄντος· οὐδὲ χρῆσθαι μόνοις προσαρμόζ-
ἀξιοῦσιν· αἰσχρουργίαις δὲ διαφόροις ὡς χρῆ-
μάτων κλοπῆς ὡς τῶν μορφῶν περὶ τοσοῦτον τῶν
ὠφθῆσαν· πολλὰ δὲ ὡς ἕτερα πρὸς τοῖς ἔρωσι
τερατεύεσθαι· ὅσα ὡς γάμοις ἐμθεσίαις
ἀδιαφόρως ταῦτ' διαλύεν αὐτούς· ὡς τοὺς
γάμους ἀφιέναι μόνοις· ὅσα δὲ κατὰ τὰς προ-
λαμβάνεσθαι ὡς μεμιαρίσθαι· ὡς πᾶσι
μᾶς τὲ μετὰ τροφῆς ἀμελεῖν πάθοιτο·
τούτοις δὲ προσκομίζεν ἅπαν τὰ κατὰ
τὸν ἄνδρα· δουλοῖς δὲ τὸν ἀποδιδράσκοντ-
τοῖς παραδέχεσθαι· ὡς τοὺς ἀποδιδράσκον-
ἀμελεῖν μάτην αὐτὴν προσιόντ· ἅμα καὶ τὸν
πνοὸς μεταμοῖ· ἅμα ἱερέων αὐθέντιαν·
ἅμα μαθητῶν τοῖς καμόσι τοῖς ἐκλη-

σιαστικοῖς δικαστηρίοις· τὰ δὲ καθαίρει πάντα τὸν
ἁμαρτάνοντα ἐκκλησίας· μόνον φύσει τὴν
πολυθρύλλητον αὐτῇ προσαχθεῖσαν παρ' αὐτῆς μυ-
λιτίσι· μάστιγος χρόνιος τε ἐλαμβάνει καὶ ἀρνήσε-
ως καὶ τιμῆς τοιούτοις πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν
ἁμαρτανόντων ἀφιεῖ αὐτῶν φησὶν ἐλεεῖν χαρίζομαι·
δολεροῖς πάθεσι τοῖς τοιούτοις ἔστι θεῷ
χάρις αὐτοῖς· τὴν παρὰ τῶν μοιχευόντων παρ' αὐτοῖς
ἀσκεῖν μαρτυρίδα λεγόμενον· τοῦτο γὰρ ὑποδύε-
ται· οὐ χωρεῖ τοῖς τὴν ἐλεεῖν βασιλικὸν
τιμῶσι μέρος τοῦ· οἱ γὰρ αὐτὴν ἔστοργε
καταφρονοῦντες ὅταν ἐθέλωσιν· ἀλλὰ δυ-
νάστας τινὰς αὐθεντίας ἐν αὐτοῖς πρα-
γματεύεται· ὁμοίως αὐτῶν καὶ τὰ κοινωνικῶν
ποτὲ τὴν μετὰ ἐλεῆμονος· ἡ μὴ τὴν πόρνοις
τὴν πρὸς αἰσθανόμενα γνώμης καὶ τὴν ἐλεήμονα τὴν
ὁρᾶν· ἔστι τοῦ τοιούτου δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς μὴ
λομένοις ἀποτέμνεται ἑαυτὴν φύσει καὶ μέρει·
καταφρονοῦσι γὰρ ἀφορίσμοι· ὁ μὴ οὖν

δὲ ἀδελφοὺς ἀποφορίσωσιν· ἀναθεματίζουσι τ
ὑπουλοῦσι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν +

Κ΄ περὶ τῆς εἰρημένης αἱρέσεως τῶν μασσαλιανῶν τῶν ἐν λεωνάστρῃ μάλιστα εὑρισκομένων· ἐκ τῆς ἱστορίας θεοδωρήτου·

Κατὰ τοὺς χρόνους οὐαλεντινιανοῦ καὶ οὐαλεντοῦ· οἱ μασσαλιανοὶ αἵρεσις· ἀρχὴν δὲ τοῦτο προσωνόμασαν· οἱ ἀστὸ βλαδὸ φωνοῦντες μεγαβάλλοντες· ἄρχοντα δὲ ἑτέραν προσηγορίας τὸν τῆς πρᾶξεως· ἐνθουσιασταὶ γὰρ καλοῦνται· δαιμονοστόμους δὲ ἐν ἑρμηνείᾳ φασὶν· ὑπὸ δαίμονος ταύτας ὑπολαμβάνοντες· οἱ δὲ τελεῦντες δαιμονοφόβοι· ἀποφεύγοντες τὰ χαρίσματα ὡς πονηρά· ὑπὸ φαντασίας αὐτοὺς κολαζόντων· ἐνθουσιασμὸν τοῦτο ἐνάρετον φασὶ τοῦτο ἀπολαύοντες· ταύτας ἀρνοῦνται τὸ αἱρετικὸς ἀρχηγοί· δαδοῦχος τελεσμάτων· καὶ ἀδελφιὸς καὶ δρόμαος· καὶ συμεώνιος· καὶ ἄλλοι πρὸς τούτοις· οἱ τὴν ἐκλογὴν καὶ κατάκλισιν κοινωνοῦν· καθῆν καὶ τὸ μάθαι καὶ τελεσθῆναι

φασκοντ τ θῆ προφήν. π κσ ὁ κσ θν. ὁ πρῶν μὲ
τ σάρκ ὑπῆν τὸ αἷμ ἐκχυθῆναι ἀντ τ αἱῶνα.
ἡ ὑπῆν ἐ πρὸς ἡμᾶς ὑμετέρας ἀμαρτίας ἐξ ἡμῶν
μοῦ τῆ. ὑ ἀποκρυπτόμενοι τοὺς ταῦτ φρονοῦντ
ἀπερέν τ τῆς πλάνης ἐκλαῖ ἰθῶν. ἀμνὲ ἐκ λῶ θῆ κοσ
μοῦ. πολλοὺ τὸν μόσον ταῦτ ἀπαμβλύνω θεω
σάμ μονάχνεῖ μᾶλλον ἐ ἀπλαῖ λῆστρικ. ἐν ἐπρ
σω ταῦτ. κὰ τ λύκ ἐκ τ ποιμ ὀρ ἁλάσθν.
ἀμφιλόχοσ ἐ ὁ πολυάφνιμος ὡσαύτ ὑ τ λυκάων
μρ ὁ π. μεμφν ἀνῶν φάμ. ὑ ἀπὸν ἰθῶν
τὸ ἔθνος. ὑποσκ ἡ ἀν αὐτοῦ τ λύκν ταύτν
μαθ. ὀρθῶς πόλιν. καὶ ὑπ αὐτοῦ μὲ μὰ
μ τ λόμ μσ ἐμάν ἁλάσθ ρ σ ποιμ. φλα
βιανὸς ἐ ὁ πολυθρύλλητ τ ἀντιοχ ἐπιχ ρ.
ὀμ ἐδόκ τοῦτ ἀμάν μαθ. τ οἰκόν τοῖς
πελάζοσιν ἀλλ ἰὸν πρὸς ἡμῶν. συμμορί
μο μὲ ἀποφάλ. κ ἀντ φ τ ἀντιόχ. ὑ τὴν
ἀντιόχ. ὑ τὴν μόσον ὀρθῶν μοῦ. τοῦδε τοῦ

χρόνου.

τρόπον δι' ἀλλήλων· τὴν μὲν τοῦ καλοῦ γόρου ἐφ'
ου μαφαν τὴν· καὶ τὴν μαρτυρεῖσθαι· τὴν δὲ
ἀδελφίον· ἀμαμὸν τὴν πρωτοτάτην· ἐπὶ τὴν
καλὸν· καὶ πλησίον καθεστῶν κελεύω· ἐπιφέρ'
ω πρωτοτ· τὸν πάφω βεμωλιόν τὸν βιόμαλμιβάν·
καὶ τὴν ἀμθρωπίαν ἐμαθόμεν φύσιν· καὶ τὴν δὴ
τι πολὺ δαιμόνων ἀμφωμεν μαχῶν· πάρεστι
τὴν χάριν ἐδεδόχθη μὲν χορεῖν· οὗτοι γὰρ ἐοικόν τ·
καὶ τοῦτ' ἀδεῖ ἀλμιμὲν ὠδαάν· πῶς κωτερεῖ ἀναλοῦσ
λόγον ἀφέρουσι· τί γὰρ τοι φέρεμοι· καὶ τὸ φαυτὸ
καὶ τὸ πῦρ τὸ ὀνωζόμενον ὑπὸ χωρεῖ· καὶ τὴν πολυαίου πῦρ
τὴν χάριν ἐστὶ φοιτᾶν· τούτοις τοῖς πρωτοτ ἐμάμοσ
τοῖς λόγοις καταδεχθεῖς· ἐξ ἀμοῦ ἀπὸ τὸν κο
μιζομένον ἰὸν καὶ θεῖ· μὴ γὰρ μὲν ἐκ τὴν βαπτίσ
ω φέλφαν τὴν ἀξιοῦν μὴ ἐοικέναι ἀγνοεῖσθαι· μόνην τὴν
τὴν ἀπουδαίαν ἀρχήν· τὴν δαίμονα τὴν ὁμοίωμ
ἐλαμνφμ· ἐλκφμεῖν ἕκαστον τὴν τῆς τοῦ
ἐλφόν ἐκ τοῦ πρὸ πάντων ὡς περὶ τὴν φύσιν·
γνῶθι καὶ τὴν δαίμονα δουλφαν· τοῦτ' γὰρ ὑπὸ
τὸν ἀπουδαῖαν ἀρχὴν ἐλαυνόμενος· ἐπὶ φοιτῶν λοιπὸν

τὸ πολυαίμον πῦρ αἰσθητὸν ὁρᾶν τὸ οἰκεῖον πορευόμενα
μεροῦν τὰ σκεύη μου· τὸ πεσὼν τὸ παθὼν κινήσε
ἐλευθερῶ· καὶ τὸ τυχὸν τὸ ὠφέρον πολὺ ἐλάττω
λάτταν· ὡς μὴ κτᾶσθαι λοιπὸν μὴ τὸ μικρὸν πο
ιήσω σύν· μὴ διδασκαλικὸν χαλινοῦσι· καὶ βαίνει
ἀτακτὸν παιδίον· γὰρ μόνον ὁ τοῦτο τυχὸν τὸ
σῶμα ἀπολλάττεται παθῶν· αἰφνίδιον καὶ κι
νεῖται· ἀλλὰ καὶ σφαῖρα τὸ μέλλον προορᾶ· καὶ τὸ τριαδὸν τὸ θᾶ
τοι σὸ φθαλμὸν θεωρᾶ· οὗτος ὁ θᾶσσον φλαμπάνος
τὸ δι' ὁδὸν δὴ θαρύζας πτῆνον· καὶ γὴ μὴ σῶν παρα
σκάσῃ τὸ γαμμα· πρὸς τὸ ἀνατεμὼν πρὸ σωτῆρον
ἔφη· πολλὰ αἰωνίε μὴ μὴ ἐμὲ ὁρῶν κακὸν ἀλλὰ τὸ σὸν
τὸ σὸν τρόμον καὶ καὶ ὀλίγω· τὸν δὲ χάλκον κατεμαρτύρει
σὸν· δὴ λὸ ταῦτ τὸ μόσον νόμου· τὸ μὲ συρι
ὀξὺ λαθὼν σὸν· ἀσὸ τὸ παμφυλὶ ἀχώρησον· καὶ ταῦτ
τὸν λαὸν ὡς σὺν ἐκκλησίαν:-

πϊα Ἡ ἀχωρισμοί· οἱ ἀπὸ μὴ χωρίου· οἱ ἰδίῃ κεχωρισμένοι
ὑπάρχειν τὸν ὑλόνον δὸ μὴ αἰτίζομεν· καὶ ἰδίωσον
τὸν ἀμόν αὐτοῦ· καὶ τὸν μὲ ταπεινὸν τὸν πρὸ θεὸν

ἐ εὐσεβὴς ὁ ἅγιος ἐπιφάνιος ἐζήθετο: λβ

ὑπὸ τοῦ κυρίου τῶν πρὸς αὐτὸν ἀποδημίας αὐτοῦ. μόνου τοῦ ὡς
αὐτὸν προσαπτόμενον. τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ὡς θεὸν πρεσ-
μόνου τοῦ θεοῦ λόγου. καὶ μὴ τοῦ σωματοφόρου ἀνθρώπου τοῦ
αὐτὸν προσῳκειωμένου.

πβ ὑπὸ χαμαιτυπῶν. οἱ ἀπὸ ἀτυχοῦς. τὸν μὲν τῆς ἀρετῆς
ἀγαθοῦ. οἱ μὴ λαβόντες τὸν κατὰ πορνείαν
ἐλεφθῆναι τὸν κύριον ἐν χῇ. ἀλλὰ θεοῦ
τὸν σταυρωθῆναι ἀποφαινόμενοι. μὴ ἐλεφθέντα
καταγνοῦν, ὅτι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ προπάτορος
αὐτῶν ἀδαμὲ ὑπεύθυνον τυχόντος ὄφεως. τοῦτον
γνωστὸν ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς λόγος κατὰ παρανομίας.
ὁδοῦ τῆς ἀρχαίας τῆς ὁδοῦ ἀπεκδυσάμενος.
ὁδὸν ἡμῖν τὴν ὑπὲρ πορνείας ἀσεβῆ γραπτέαν
θεριακῶδες ὡς τοῦ φρέατος. ἀσεβῆ τὸν παραβάτην
τὸν πρωτοπλάστην ἡμῖν ὑποδεδειγμένος. λαβόντες
δὲ καὶ τοῦτο ὅτι ἠθέτησεν ἡμῖν παθόντα.

ἀ ἰωπτιαλοί. ἰσχνοσωματοῦντες. ἰσοφοῦντες.
οἱ προφῆται ὑπὲρ καλλικοδόνου σωτηρίας τοῦ
τὸν ἀποχίσαντα τὸν ὀρθοδόξου ἐκλεκτοῦ.

αὐγουστιαλοὶ προσφέρουσαι. καὶ τὸ πρῶτον αὐγουστῶν
καταρξάσης τοῦ χρόνου. ὑπὸ μαρκιανοῦ καὶ οὐαλεντι-
νιανοῦ βασιλέων. τῶν δὲ ἄλλων πολλῶν ὀρθόδοξοι ὑπερχόμε-
νοι. οὗτοι δὲ προσπαθοῦσι τῇ πρὸς τὴν ἀλεξανδρείαν
ἀποσκορόν. ὑπὸ τὴν χαλκηδόνιον σύνοδον καθαι-
ρεθέντων. ὡς τὴν αὐτοχρόνως δὴ καὶ τὴν σύνοδον τοῦ λόγου
σύνοδον. καὶ μυρίοι τὸν ἀριθμὸν τοσοῦτοι μέν
τοι καὶ ταῦτ' ἀνεβάλλοντο. ὡς πρὸ λαμπρὸν τῶν
ἐν τῇ πρωτοσύνῃ ἱκανῶν ἀπελιόσαντες. σκαιοὶ
αὐτῶν οἱ μεταιοφρόνες ἀποδέξαντες. ὡς μὰ ἀρχαιοὶ
θεοδόσιοι ὁ ἀλεξανδρεύς. ἐξ οὗ θεοδόσιανοί.
ἡ ἀλεξιανὸς ὁ σύρος ὁ ἐξ οὗ ἡ ἀλεξιανή. τούτων
δὲ σωιάφορος οἱ βιμαιοφαῖοι οἱ ὑπέρμαχοι. ὁ τὰν
τῆς χριστοφθόρας οἱ αὐθεντικοὶ τῶν σκύρος. ἐξ οὗ ὁ
σκυριανοί. οἱ δὲ μεταῖοι πολλοὶ ἡ ὡς ἀμφὶ ὁ ἀλεξο-
τρίθειτ. οἱ τιμῶν τὸ τῆς μοιγνῆς δρόμου ἐξορίσας
μετέρχον. πολλοὺς τὴν καλχηδόνιον θεοπρέ-
πειαν χλευάζοντας διδασκαλεῖ καταγράψαντες. πολ-
λοὶ δὲ τοῖς ἀπολλυμένοις πρὸς τὴν ὀλιθρίαν αὐτῶν
αἱρέσεις. οἱ θυρατὴ τὴν δυλφοῦς. οἱ χρόνῳ τρίων

πιθανὸν καὶ σοφὸν. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι κοινοὶ
δόγματοποιοῦντες· τὸ παρὰ τοῖς μονομαχοῦσι συγχώρησιν
φθαρτοδοκεῖν. οἱ ἀπὸ Ἰουλιανοῦ μαρτύρει-
τὴν ἀλλοκαρνασσὸν καὶ Αἰγαίαν τὴν ἀλοξανδρέα οἱ κατὰ
γαϊανὴ ταυλαρόν· ἐμοὶ τοῖς ἄλλοις μὲν ἅπασι τὴν
κόσμου συμφερόν· ὅμοιον τοῦτο καὶ ἀσύμφερόν·
ὅμοιον τοῖς μὲν ἀφθορανοῦσι τὴν ἐμάσης τὴν χῦ
τὸ δοκεῖν λαβεῖν· τοῦτο δὲ ἀφθαρτον ὁ ἐκ αὐτοῦ δια-
πλάσας σῶμα τὴν κυριακὴν· εἰ δὲ μὴ
πάθη ὑπομένειν τὴν κυριακὴν ὁμολογοῦσι· πάθη
φανὴ εἶδε τὰ ἐκείνου· οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τρό-
πον ταῦτα αὐτῷ ὑποκείμενα κεῖ φασί. ἐκεῖ
γὰρ ὁ ἐκ αὐτοῦ φύσει· τὴν χῦ δὲ ὁμοιοῦσι ὑπο-
μένειν λαβεῖν· εἰ δὲ τὴν φύσει ὁμοιοῦσι μὴ δουλεύ-
ειν· οἱ δὲ θεμιστοκλεῖοι· οἱ ἀμφιφανάσεις
καταλαλοῦντες τὴν χῦ τὴν ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν εἶδε φλι-
αὐτὴν καταφρόνον· οὗτοι ἀπὸ σχίσεως τὴν ὁδ
δοσιαῦ φύσιν· ὁ γὰρ θεμιστοκλῆς ὁ σοφὸς ἀφανὴς ὁ αὐτ
αἱρεσιάρχης· μὴ ὢν χῦ φῦσιν θεὸν ἀπροσκύνητον·

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

θέσι γραφαῖς· ἡδὺ δὲ καὶ ἄλλο τι τῶν θείων πρὸς χρείας·
ἐν μὲν πράξεσι καλαῖς· ἐν δὲ τοῖς ἀναγκαίοις μᾶλλον δὲ καὶ
τέρψιν ἡμῖν παρέχεσθαι· ὡς μὴ δὲ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων
τῶν ἐναντιωμάτων πολυπραγμονεῖν·

πθ ἥλιος προσωποποιεῖται· ἥλιος προσώποις βοῶν
ταῖς ἀκτῖσι τοῦ ἡλίου συμπεριφερόμενος· λέγων
δυνάμει μὴ μὴν καὶ θέσει ὄντων· τὰς τοιαύτας περι
φορὰς ἐργαζόμενος ἐν αὐταῖς· ὡς ὅδε τὰ τιμᾶν
αὐτὰς ἐθελόντας· μὴ σωιεῖν τὸν τῆς μακροθέσ
κίμησιν αὐτῶν φύσικὴν τὴν ὑπάρχειν·

ρ θ μὴ τοῦ τυχεῖν· οἱ τῶν ἀνθρώπων τύχαι θνητῶν φοράν
ὁμοίαν τῶν κτῆν· καὶ ὡς σωμάτων λέγοντος
σωματοποιεῖσθαι αὐτῶν·

ρα γνωμολογεῖν· οἱ ἐν πόνοις καὶ ὡς τὸν προσαγόρευ
γνώμας θέλοντες λέγειν· ἀλλὰ τὸν τῶν ἀρετῶν
τῶν προσαγορευόμενοι·

ρβ βουλευτηρίων· οἱ ὡς μαθόντες· οἱ ἐν τοῖς λόγοις·
ὡς πράττεσι τὸν δικαιοσύνης θεῖ· τὸν τε ἀνάλεγμ
αὐτῶν ἀλλὰ προσῶ· ὡς τὸν θέν γραφὴ πρὸς ἡμᾶς
καταγινώσκεν· τὸ μὴ δὲ οἱ τῶν ὡς μαθόντων ὑπάρχον·

ριστολύτη, οἱ λάφυρα τοῦ τῆς κυνὸς ἰησοῦ χριστοῦ τῆς κυνὸς
ἐν ἀναστάσει· τὸ ἐπιτυχόντα αὐτῶν· καὶ τῶν λο-
λοιπῶν· ἐν μεμνῆσθαι τὸ τῆς ἀγελῆς λυθῆναι
ἀστοῖς ὁμοίοις +

θυμόφρονες· οἱ ταῖς σωμαθφαῖς τὰ θυμόσοφα
μολυνθῶντες· χρησιμοὶ τὰ ἄλλα ὑπάρχοντες·
οἱ τιμῶν πεφυκότες· ἐν τύχῃ καὶ ἀφαρ-
μαξίᾳ· πᾶσαν τὴν ἀστρονομίαν καὶ ἀστρολογίαν
παραδεχόμενοι· καὶ πᾶσαν γραφὴν καὶ ὀρνιθοσκοπίαν
καὶ οἰωνισμοῖς· καὶ ἀποτροπιασμοῖς· καὶ μαντο-
νισμοῖς· καὶ τερατοσκοπίαις· καὶ ὀνειροκρισίαις
καὶ ταῖς ὁμοίαις αὐτῶν· καὶ ἑτέροις μύθοις ἀσεβῆ
προσαγόντων· καὶ ἑορτὰς τὴν ἑλληνικὴν τιμῶντες·
ἡμέρας τε αὐθις καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτοὺς
παρατηροῦντες :- Ὁμαστιμοὶ· ἀποδοματὸ
τιμῶς· ἐν τῇ ἀφρικῇ ὑπάρχοντες· τὸ πορ-
νοβοσκεῖν τὰ αὐτοῖς ὁ φωνῶν τὸν τῆς φρὸς αὐτῶν
ἐραστῶν· τοῦτο πρότερον ἀσπάσασθαι·
καὶ τὴν νίκην αὐτῶν τὴν προσφορὰς τῆς ἀσμάτων μέχρι·

ὑμῖν κ̄ μέλλῃ ταῦτ προσκομίζεσθαι :-

ζιε Η θι προσκόπτειν· οἱ ἐν τῇ ἀθηκῇ ἁ τοῦ πρα
πρωτοπόνου τοῦ· ὡς ὑγιαίνοντ δόγματα αὐτοῖς
ὑπαρχόν· βαβαλλόν· τινὰ δὲ τὰ τεκτὰ
ὀμ τ· ὅσ χρηστὰ μετιόν τοῦ +

ζκβ Παρερμηνεύται· οἱ τὴν κεφαλαιωτ θεωρητ
τὸν τ πολλαχῶς ὑγιαίνοντ δεδικ πορδρμηνεύοντ·
καὶ περ τ οἰκονομοῦντ τοῦτ μεθοδεύοντ· ἐμφι
λονεικοῦν περ τ πολλοστ τ ἀκριβῶς ἀμφισβητοῦν
δρμηνεῶν βαλλόμ· ὃ ἰδιωτεύοντ ὡς ἀδια
κριτίας τοῦτο πασχόντοῦ· βεβαιοῦντ δὲ
ὑγιαίνοντ ἑαυτοῖς καὶ ὑγιαῖ τ αἱρετικὸ δόγματ
μὴ ἐξιστάμενοι +

ζκγ Λαμπρυνόμενοι· οἱ ἀπὸ λαμπρυνθέντ τιμῶν οὐτ
προσφερόμ· οἱ τιμῶν τοῖς βουλομένοις δεῖ
τὸ αὐτὸ θεῖν· ὡς ὁμοίως νομίζοις δεῖν· ὡς τρόπος
ἑκάστῳ· οἷαν ἂν ἐθέλοι ὡς μόλις τὴν πολιτείαν·
δόκιμα ἂν θεῖν καὶ ταῦτ μετιέν· ὡς ὁ προαιρεῖν
χρῆ μὴ ἀφιστάνεσθαι· γὰρ δεῖ ἡμᾶς κοινωνεῖν
ποιεῖν τὴν χρεῖαν· ὅτι γεγράπται ὁμοίως

θεσσοι· καὶ πάλιν ἐκθέλημα τοῦ ὁμολογοῦν-
τος· τοῖς τε ποιοῦσι φῶς θεῖον καὶ φυσικοῖς
τοῖς ἀνθρώποις χώραν ἀφεῖναι καὶ μὴ δύνασθαι αὐτὸ·
ὥστε τὸν φύσει ὄντα οὐκ ἀπαιτοῦσιν· καὶ ἕτερον τὸν
παραπλήσιον τῷ ὀνόματι ἀρχαῖον λαμβάνουσι φρονεῖν,
ἀπὸ τῶν νεστορίου δόγματος ἐξωθεῖν ἐνεστάθησαν·

ιζ΄ ἀνάθεμα εἰ τις τὸν ἡρακλείου καὶ θεοδωρήτου φύσεις
ἄλλας αἱρέσεις ὡς ἔστιν ὅτε τὰς μετὰ ταῦτα·

ϛ θ Μονοθελίτας οἰ ἀπὸ τοῦ ἀλεξανδρείας κύρου τὴν
ἀρχὴν λαμβάντες· ὑπὸ τὸν κῶν σταντῖνον τὸν πωγω-
νάτον καὶ ὀνάριον τοὺς ὁμωνύμους θεμένους· οὗτοι δὲ
μὴ δύο φύσεις τῷ χῷ φασὶν εἶναι καὶ μίαν ὑπόστασιν·
θεῖν δὲ θέλημα· καὶ τὴν ἐνέργειαν· ἡ γὰρ ἀθέλητον
καὶ ἀνενέργητον τὴν θεοῦ ἐπιτρέπουσι δόξαν
τοῦ κυδωνιάζοντες· ἀναιροῦντες τὸν τούτων
τὴν τῆς φύσεως δυνάμεις· ἐπιστάντες τοῖς ἱεραῖς πατ-
σωνόδιος πρὸς τοῖς τῆς· καὶ τὴν ἀμφίτοις πρᾶσιν
ἰσχυρίζεται· τοῖς δὲ βουλόμενοις ἀπολογαρίου δόγμα
συμφωνοῦσι· καὶ τὴν σύγχυσιν καὶ δόκησιν ἀναιροῦντες
τὴν σωτηρίου οἰκονομίας δόξαν τὴν ποιούμενοι·

ε΄ ἀνάθεμα προσκείσθω· πάντας οἱ ὀρθόδοξοι τιμῶμεν·
ἀδεῶς δὲ τὸν καθολικὸν ἐκκλησίας ὁμολογίας

σφαγὰς αὐτῶν προφέρεται νοσφίζεσθαι ἕνεκεν τῆς τῶν ἱερείων
ποιήσεως· καὶ μόνοις τοῖς θεμιτοῖς δι' θεῶν
ἀπεχόμενοι· ἀπεχόμενοι δὲ καὶ τῶν ἀδελφῶν προσφορῶν·
ἀλλὰ τὴν τῶν ἀδελφῶν οὐ τῶν· ὅ μὴ αὐτοὶ προσκομίζουσι
ἐν οἴκοις ἁγιάζοντες· σωφρονοῦσι τῷ γάμῳ καὶ τῇ προ
φανεῖ· ὡς πορφυρίζουσι σωφρόνως· πρᾳότητι τε
καὶ ἡσυχίᾳ· καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τρίβουσι τῶν
ἀνθρωπίνων πρᾴνεσι· λόγοις μεταδίδοσι· κἄν τινα
ἔργῳ καταλύουσι· ἀπερλόγῳ σωφρονοῦσι· ἰσχυρίζονται·
τὸν ἀβάπτιστον δὲ καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἀποφάσει· λόγῳ τὸ
τιμῶν δὲ· ὀργὴν τε καὶ θυμὸν ἀπιμάζουσι· μονάζοντες καὶ ὑπὸ
κλῆρον τάττοντες· ἐπιτρέπουσι δὲ αὐτοῖς· ὅσοι τὲ θαυμα
τουργοῖ καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀπόκτησιν τοῦ βίου· οἱ δὲ δὲ
τρόφιμοι τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ἱερεῖς ποιοῦσι καὶ
μόνους· τῶν τούτοις ζωγράφοις τῶν· ἐπισκόποις
καὶ προεστῶσι πολλοῦ τῶν· αὐτοὶ μάλα
τερπόμενοι ἔργῳ τούτοις μαθεῖν ὑπηρετοῦσι·
ρκ̄α στρατιῶται· οἱ κοσμικοὶ καλοῦνται· εὐσεβεῖς
σωφρονοῦσι μεταποιοῦνται· τὸ δουλικὸν ἀποφεύγοντες
ὅμοιο· τραπεζοφορεῖν ἀνισμόν· προσκυνοῦντες
τῶν ἐπιφέρω ἄρτον· καὶ τὴν ἀφετοῦ· κύδη καὶ χαβὸν

τὴν ἑαυτῶν κατανόησιν ἐλάσσων· ὅπερ οὐκ ἐν μαρτυρίᾳ· ἐστὶν
ὅτι τῶν ἀναλήφθη χρόνων· προφῆται δὲ ἐλάλουν λαοῖς·
ἀπὸ τῶν ἀναλήφθη εἰς δεῦρο· καὶ δὲ προφῆται τὰ σὰ αὐτοῖς
ἀμφότερα· μαθεῖν κατανοήσωμεν· οὗς περιτυχὼν
ἐμφανέσι χρεία τοῖς δι' θεμελίων καὶ μετοριᾶν·
ἀπὸ τῶν ἀλλοθεν ἐρανισαμένων· ὁ μὲν ἰουδαῖος, μονάρχου
ἀρετῶν τὸν νόμον πάντα κτίσαντα· ἀπὸ τῆς μετοριᾶς
ἀνθρωπολατρεῖ· ἑαυτῷ θρησκεύων περιποιεῖται·
καὶ προφήτας δὲ θεοφορεῖ τὸ ἐθνικὸν·
ἐδιδάχθη ἐν αὐτῷ περιτέμνεσθαι· εἰς ὄνομα μόνον προ
σκυνεῖν τὸν θεὸν· τὸν λόγον· τὴν μὲν οὖν λόγον θεοῦ·
οὐ χρεῖον· ἀλλὰ ὡς ἐκ πυρὸς ἀνάφθη μὲν νόμ·
λόγον εἰς πάντα προφορικὸν εἰς ἀσάφειαν χρόνων
ὑπονοεῖν· ἀκέραιον ὑποστάν· ἀν τῷ ἀνθρωπίνῃ ὁμοιότ·
τῷ λόγῳ πόρρωθεν μαρὶ μὴ λεγόμενον· ἀλλὰ τὰ ἀναφ·
καὶ μωϊσῆν ἀδελφὴν ταύτῃ ὑπολαμβάνει· μὴ τὸν
βαπτίζεσθαι· μὴ τὰ σαββατίζειν αὐτῷ ἐδιδάχθη·
μήτε τοῖς νομικοῖς· μήτε τοῖς ἀλλοφυλικοῖς ἔθεσι
κοινωνεῖν· μὴ λυτεῖσθαι τὰ τρόπῳ· εἰς τὸ κι
τοῦ χριστοῦ τρόπον ἀποστολικῶν· πόρρωθεν κατὸ δὲ
αὐτοῖς καθόλου τὸν νόμον ἀπηνορεμένων

μεταχεῖν· πλὴν ἐφωμίρε· οἰνου γὰρ πάντα πάσι
μὴ μεταχεῖν· τοιοῦτόν τι μυθασάμενος· ἑαυτὸν
γὰρ μὴ δυνήσεσθαι βαστάσαι τὸν παραδείσου· διὸ τῆς
κτίσεως ἡμέρας τὴν σωτηρίας· μετὰ τὸ παρασκευάσαι
τὴν μυστικὴν ἱστορίαν· ὡς ὅσον πεφανερωκὼς
τὴν μελλοντὶ πυρὸς ἔκδοσιν· ἀνθίστησι τὴν τοῦ
ἰησοῦ παρουσίαν· ὡς ἀρνησάσθαι ἐμπρόσθεν τοῦ θεοῦ·
ὁ ποιήσας καὶ ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· τοιοῦτον
χρησιμεύσω ὅσον τοιοῦτον ὁλμήσαντα πρὸς
τρίβειν τὸν χωνόμενον· ὡς ἐν αὐτῷ ὡς υἱὸν θεοῦ λόγον
σῶμα καὶ μέρος ὡς τρόπον θεῖον δοξασθέντα· τὴν
τοῦ πυρὸς ἀνέγκλητον παραδοθῆναι· εἰ τὸν ἑαυτὸν βασι-
λεὺς τοῦ θεοῦ κεκλῆσθαι· ὡς μᾶλλον ὅσον θέσει καὶ ὡς
τὸν τόν τοσοῦτον ἐθνῶν ὡς τὸν θέσει καὶ ὑπάρξαν-
τα ὡσαὶ γένεσθαι· ὡς τὸν χάριν τὸν παρὰ ἡμῶν δοῦλον
χρηματίσθαι· καὶ ὡς μετὰ τὸ ὑπόστασιν τὸν
παράδεισον ἀνέῳξε χαίρειν· ὡς φοβηθῆναι αὐτῶν δύναν
πυρκτὸν λόγου χωρὶς ὡς ἀναιρίσεις· ὃ χιλιάδας
βασιλεῖς τοῖς δωρουμένοις πρὸς τοῦτο ἐφορμῶσαι·
τοῦ ὀλοποιοῦ κυριεύσεσθαι φασκόντας· ὡς τοῖς μὲ-

δικαίως ἀμαρτωλοὶ τὴν τρυφὴν ἀπολέσωσι· τοὺς γὰρ
σκοπίμους ἁμαρτωλοὺς πτῶσιν ἐν τῇ τρυφῇ ὁρῶν τῇ
ἀδικίᾳ· φησὶ παρὰ καὶ αὐτῶν φησὶ λέγων· καὶ τούτοις
ἐπιμαρτυρήσεται λέγων τὴν θυγατέρα μου μαρμαρω-
τρῶδες ἐν ποταμοῖς ἐν τῇ πόρᾳ· ἐμαυμέλιτος
καὶ ἀλλόγλωσσος· καὶ ἑτερόγλωσσος· πρὸς τὸ ἐκεῖ
ζῶσιν ὡς ἐκάστου· ὁ θεὸς μου λοιπὸν ἐμπαίκτας
τὰς γυναῖκας αὐτοῖς σωφρόνας ἀπαλοὺς· ὡς φιλοκαλῆν
αὐτὰς τὰς κόμας ὡς πολυτίμους θεραπαίνας· τὰ μέλη
ἰουδαῖα καὶ τὰ χρήματα· ξύλα τὰ πύρος γεγονότα·
ἐπολεφθῶν ὑπὸ τῶν σαμαρίτων ἔθνη· πρὸς τὸ ἐκφορὶ
καὶ τὸ κόπρον αὐτῶν τὸ πόρᾳ ἀπεκυάλλη· ὁ πάσ-
μὴ ἐπὶ τὸ ἐφεξῆς παρὰ ἑκάστου ὡς ἀμὸν ταῦτα
μισοῦσιν· ἢ τὸν ἐμπρόσθεν· ἢ τὸν πέμπτον· τὸν αὐτὸν
πρόπαρον ὡς ἐκφοβήσαν· οὗτος ὁ πλάνος πρὸ
τούτοις πάντας τοὺς ἀδοῦ καὶ πονηροὺς αἱ πόμυ
τοὺς ἀρχὴν τῶν ἐνεδρευόντων· καὶ πᾶν ὅ περ ἐὰν ἐξέλθῃ
κάμ ἐξέλθοι ἐφ' ὑμᾶς τοὺς τοιούτους· κὰθ' ὑμῶν πέρα
τάξαι· ὡς τὴν λιμὸν ὡς φαρμακεῖς· ὡς ὅσοις ἀμὰ
τὸν γορόμενοις λόγοις πράξασιν· ἀμαρτῶν

ἀδικον· οὐτ ὡς ἐγρατεν αὐτ ὁ θς νεμεσθαι· ὡς οὐ τοσ
ὑπο θαμφὴ μεν ὑλὴν θν· ὡς ἄλλα τιν ὰ πρὸς ἀμφοῖν·
ὁμφροτοολοῦν τ οἱ ἀθλοι· ὡς τ αἰαμ ἰαν ἀφεν ὁμ
ὡσ ἀστ μεσ ὡς μλαοφὴ μοι ἀπὴ λλω τρὶ ὠθὴ σὸν ι-
Ἐ τι περὶ τὴ ὁ εἰρὴ μένὴ σ θρὴ σκεὶας τοῦ ἰς
μαὴ λιτ· ἐ ξ ἡ ἡ σις πλατὴ τὴ ρα :-
τὶ ὡς ἡ μὲχρὶ τοῦ μ ὦ ὑρὰ τοῦ λαο πλαμὴ σ θρὴ
σκὲ ὰ τ ἰσ μὰὴ λιτ· πρὸ δρὸ μὰ σὸ ἰσ τοῦ ἀμ
πὶ χρὶ σὸν· κὰ τὰ λὰ ὴ ἀπὸ ἰσ μὰὴ λ τοῦ ἐκ τ
ἡ ἀρ τὰ χθὴ ν τὸ σ τ ὡ ἀὴ ρὰ ὰ μὲ· ὃ ὃ ὃ ἀρὶ μὸὶ·
κὰὶ ἰσ μὰὴ λὶ ται προσ ἀρ ρὰ ὸ ὴ ται· σὰρ ρὰ μὴν
δὲ ἀὐ τὸ ὶσ καλοῦ σὶν· ὡσ ἐκ τὴ σ σὰρ ρὲ κὲ μὸὶ σ·
ἀὐ τὸ ἀρὴ σθαὶ ὑπὸ τὴ σ ἡ ἀρ τ ὡ ἡ λὸὶ α σὰρ ρὰ
κὲ μὴν μὲ ἀὐ τὸ λὶ σὲ ν· οὗ τὸὶ ἡ δὼ λὸ λὰ τρὴ σὰν
καὶ προσ κὼ νὴ σὰν τὸ τ ἑ ὼ σφὸ ρὸ ὰ ἀφ ρὸ δὶ τὴ·
ἀφ ρὸ δὶ τὴ· ἰὼ δὴ σὶ χὰ ἐ βὰρ τὴ ἑ αὐ τ ὁ μὸὶ ὸ
μὰ σὰν ἡ λὸὶ ὰν· ὁ περ σὰ ὴ ὡ ὰ μὴ· ὡ ἑ ὼ σ τ
ἡ ρὰ μὴ λὴ σὲ ν χρὸ μ τὸ ρὸ φὰ μὸὶ σ ἡ δὼ λὸ λὰ τρὸ ὶ·
ἀφ ὁὺ χρὸ μὸὶ ὡ δὰ ρὸ τὰ δὸ προ φὴ τ αὐ τὸὶ σὰ μὲ φὴ·
μὰ μὲ θὰ ὁ μὸ μὰ ζὸ ὴ· ὃ σ τὴ τὲ πὰ λὰὶ ὰ καὶ
μὲ ὰ ὐ δὰ ὰ τὴ κὴ· περὶ τὴ χ· ὁ μὸὶ ἀρ φὰ μὸὶ σ προ σο

μελήσει, ἰδίαν σωματικὴν σαυτοῦ αἰρῇ· καὶ προβαίνει τὸ δόκιμον
θεοσεβίας τὸ ἔθνος ἐν ποιήσει· ὃ δὴ οὖν γραφεὶς
ὑπὸ θεοῦ καὶ ἐνεχθεὶς ἐφ' αὐτὸν ἀναθρυλλεῖ· τίνα δὲ
σωτηρίαν ἐν τῇ παρ' αὐτοῦ μὴ μὴ χαράξῃ νέλαος
ἀξίαν· πρὸς ἐμὲ σαν αὐτοῖς ὅτι παραδίδωσι λαὸν
ἐμὸν θεὸν ἡμῖν ποιεῖν τὴν τῶν ὅλων· μὴ τε γενόμενον θεὸν
μὴ τε γεγονόμενον θεόν· λαὸν τὸν χν· λόγον ἡμῖν τοῦ θεοῦ
καὶ πνεῦμα αὐτοῦ· κτίσμα δὲ καὶ δοῦλον· καὶ τὸν ἐκ μαρίας
δόξαν ἀόρατον ἐφάνη· ὁ δὲ λόγος ἐν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα
ἐσκήνωσε τῇ μαρίᾳ· καὶ ἐγένετο ἰησοῦς· προφανῶς οὖν τὰ
καὶ δοῦλον τοῦ θεοῦ· καὶ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι παραγενόμενοι
σαν τῷ· ἵνα θελήσῃ αὐτὸν τρῶσαι· καὶ κρατήσαν τῷ θ
τρῶσαν τὴν σκιὰν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ὁ χς οὐκ ἐτρω
θη οὔτε ἀπέθανεν· ὁ δὲ θς ἐλεῶν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐν
τῷ ὁμοίῳ καὶ τὸ φιλεῖν αὐτόν· καὶ τοῦτο λέγει· ὅτι
τοῦ χοῦ ἀμελήσαν τὸν ἐν τῇ ὁμοίῳ, ἀστεροῦ κε
αὐτὸν ὁ θς λέγει· ὦ ἰοῦ· σὺ εἶ πῶς ὅτι ἡ ὁς ἐμὸν τοῦ θεοῦ;
καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἰς· ἐλεεῖσθαι κε· οὐ οἶδας ὅτι
οὐ μέλλω σον· οὐδὲ ὑστερήσω σε ἡμῖν δοῦλος σοῦ·
ἀλλὰ οἱ παρανομοῦντες ἀμοὶ γράψαν ὅτι ἐν τῷ πόνῳ τὸ λόγον
τοῦτον· καὶ ἔθεσαν τὸ κατὰ μοῦ καὶ ἐν τοῖς πόνοις ἡμῖν·

ἰδὲ περὶ φ̅ν αὐτ ὁ θ̅ς, οἶδα ὅτι σὺ οὐκ ἐλάλω
τ̅ λόγον τοῦτον· ἰδὲ ἀλλὰ πολλὰ περὶ τολ ὧν ἐν
τῇ τοιαύτῃ συγγραφῇ νε λω τ̅ ἀξίαν· ταύτην
πρὸς θ̅ν ἐπ αὐτ̅ κατεν δυ χθ̅ φρεν ἀπ τῆσαι·
ἢ ἐ λαβόν τ̅· ἰδὲ τί ἐστιν ὁ μαρ τυρ ὅ τι γραφὴν
αὐτῷ δέδωκε ὁ θ̅ς· ἢ τί τ̅ προφ ῆ τ̅ προφ π̅
ὅ τι τοιοῦτ ἀμίαν τ̅ προφ ῆ· ἰδὲ ἀπορῶ τ
αὐτ̅ λαβ ῶ· ὡς ὁ μωϊσῆς· τ̅ θ̅ῦ κ̅ τὸ σιν ἀ,
ὁρ ὁ τοῦ τοι πλ τ̅ τ̅ χ̅ ἐμμε φὲ ἰδὲ πυρὶ ἰδὲ γνοφ
καὶ θυ λλῆ φαμεν τ̅· ἐδέξατο τ̅ νόμον· ἰδὲ τι
τοιαῦ τοι προφ ῆ τ̅ ἀπὸ μωϊσῆ ἰδὲ οἱ καθ ἡ ῆς,
τ̅ τῆ τοῦ χ̅ῦ παρουσί προ νοῆσ· ἰδὲ τι θ̅ς ὁ χ̅ς
καὶ θ̅ῦ ἡ ὁσ σαρκ ὁ ῦ ἡ ἡ· ἰδὲ ἀπ θ̅ῆσ ὁ ῦ· θ̅ῆσκ
καὶ ἀναστῆσ ὁ ῦ· ἰδὲ τι περὶ τῆ ζῶν τ̅ ἢ ἰδὲ κρ·
καὶ λαβόν τ̅ ἢ ἐ· πῶς οὐχ οὕτ ἢ λθε ὁ προφ ῆ
ἐ ἐ· ἀλλὰ μαρ τυρῶ τ̅ περὶ αὐτοῦ· ἀλλ οὐ πλ
ρον τ̅ ἐ ὁ θ̅ς ὡς τ̅ μωϊσῆ ἐ λέγον τ̅ τ̅ χ̅
ἰδὲ καταγι ζῶν τοῦ ὄρους δέδωκε τ̅ νόμον· κα
κ ῶ τ̅ γραφὴν· πῶ ἐν ἢ φαν τὲ πρὸς χ̅· ἵνα
ἰδὲ τὸ μυστήριον ἀκ τε· ἀποκρίνομ αι· ὅ τι ὁ θ̅ς

ὁσ θέλῃ ποιῇ· τοῦτο καὶ φαμὲν οἴδαμεν· ἀλλ' ὅτι γραφὴ
καταλθεν ἐφ' τὴν προφητείαν ἐρωτῶμεν· καὶ ἀποκριν ὅτι
ὅτι ἐν ὁσῳ ἐμολυνάτο καὶ ἐμεν γραφαὶ ὡσαν αὐτ· καὶ τοτ
τὸν νομοθέτον πρὸς αὐτὸν λαλεῖν ἔφαμεν· ὅτι λοιπὸν δὴ
κοινωνεῖν ἐδεξατο τὴν γραφὴν καὶ ἀκίνητος τὴν ἐνεργείαν
ἀφ' αὐτῶν ἐκλείπω τὸ τὴν δικαιοσύνην πεποιεῖν· πάλιν
καὶ ἐρωτῶν· πῶς αὐτὸν ὑπτιάζαν καὶ ἐν
τὴν γραφὴν ἐμφαίνεν· καὶ δὴ ποιεῖν ἐδεχθαι ἀμφοτέρ
ἀκίνητον ἀπ' αὐτ· τὸν τρόπον, αὐτὸς ὑποδείξον
καὶ μαρτυρεῖ ὅτι προφήτης· καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ δεῖ ἐλθεῖν· καὶ
ποίαν γραφὴν μαρτυρεῖ περὶ σοῦ· σὺ τὸν ποιεῖν ἀδυνάμ
πρὸς οἶσθα λόγον φαμὲν· ὅτι δὴ γυναῖκ' γὴν μὲν
κόβαστιν ἐμὲ ἀμφοτέρων· καὶ ἀρρεν καὶ θῆλυν καὶ κτεν
ἅπερ ἐμὲ ἀφ' αὐτὴ καταδείξαι· ὁμοίως κτίνοσα
μαρτυρουμένων· ἔχει με καὶ γυναῖκ' καὶ κτίνεν τὴν
ὁμοίως καὶ τὴν λοιπὸν καὶ μαρτυρῶν· μόνον πίστιν
καὶ γραφὴν ἀμφοτέρων ἔχετε· ὃν ταύτ' ἐμὲν
παραδοῦναι καὶ δεῖ μόνον ἔχετε βέβαιον· οὐδὲ τι σ
μαρτυρεῖ ἐφ' ἡμῶν ἀρίζεται· ἀλλὰ καὶ κοινωνεῖν
ἐδεξατο αὐτήν· καὶ οὐκ ἐστὶν ἕτερα σαφῶς· ὅτι
δὴ ἕτερον τῷ θεῷ παρεσταμεν· λαμβάνω τὸν ἡμῖν τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ καὶ θεῖν· πρὸς οἶσθα φαμεν· ὅτι τοῦτο οἱ

ὑπὸ προφήτου πρὸς τὸν λαὸν. καὶ ἐὰν δὲ ἐξαρίζωσιν τοῦ
προφήτου λάβετε. φοῦ κακὸν λαὸν τὸν χριστὸν ἡμῶν. ὅ
κὰ μὴ ἐδίδαξαν ὑπὸ τοῦ κυρίου. ὡς πρὸς αὐτοὺς φησὶ
ὅτι ἐὰν μὲ τὸν προφήτου ἀλλὰ νομοθετήσωσιν τοιαῦτα προσ
θήκατε. ἄλλοι δὲ, ὅτι οἱ οὐρανοὶ μισοῦσιν τὸν κύριον,
ὅτι ἀπολύκασιν ὡς ἀπὸ τοῦ προφήτου γραφέντων, ἵνα μὴ
ἀπολωλῶσιν. πάλιν φανερὰ πρὸς αὐτοὺς. καὶ λαμὴ τὸ
ὅτι ὁ χολόρος τοῦ ὑπνοῦ. πῶς λοιδορεῖ τὸν κύριον ὡς
βεβιασμένος. ὁ γὰρ χολόρος τοῦ ὑπνοῦ, ἀφωρισμένος τὸν ὄμμα
πέφυκε. εἰ οὖν ἐν τῷ θεῷ τοῦ ὑπνοῦ χολόρος αὐτὸν. δηλονότι
ὡς θεοῦ τοῦ. εἰ ἐκ τοῦ κυρίου θεοῦ. χολόρος τοῦ καθ' ἡμᾶς
ὁ θεὸς ἀόρατος. ἀκόλουθον τὸν βεβιασμένον τὸν θεὸν
ἐκ τούτου αὐτοῦ. μορφὴν ἔχει καὶ λαμὴ ἡμᾶς ὅτι
βεβιασμένος. καὶ πάθη αὐτοῦ. ὡς ὄσα λίθον καὶ ξύλον καὶ
τὰ τῶν ἀφρόνων θεῶν παρεσκάμμεν. ὥστε ἡμᾶς καὶ
τὰ δὴ νοεῖν τοῦ βεβιασμένος καλῶς τε. καὶ ἡμᾶς κόπ
καὶ προσαρρόμεν τοῦ θεοῦ. διὰ μὲ ἄλλοις ἡμᾶς
ὡς ἀδόλολατρεῖν προσκυνοῦν τὸν θεόν. ὅμως ἀνθ
λυτοῦν τὸν τὰ ὄμματα θεόν. ὡς φανὲ πρὸς αὐτοὺς.
πῶς οὖν ἐμὲ ὡς λίθῳ προσέρχεσθε καὶ τὸν χαμαθὰν
καὶ ὡς φιλῶ τε, τὸν λίθον ἀσπάζεσθε. καὶ τὴν θ
αὐτῶν δὲ, πάντῳ τῷ ὡς ἀν αὐτὸν τὸν ἀμφιάσμων γ
σιάσαι τὴν θάρ. ἄλλοι, ὅτι ὡς αὐτὸν προσεδόκουν
τὴν κάμηλον καὶ ἄλλον θύμον τὸν ἰσραὴλ. ὡς

προς αὐτὰ ἀποκριμόμεθα· τὴν γραφὴν λέγοντος ὅτι ὁ Ἡρακλῆς
ἀλεσόδδου καὶ ξύλα ἀφῶν καὶ ἐφ' τὸ λοκάρπωσε σχίσας ὁ
ἀμφιαράος ἐποίησεν τὴν ἰσάνακα· καὶ ὅτι μὴ τὴν παῖδα τοῦ
ὁμοίου κατέλιπε· πρὸς ἡμῶν τὸ λεγόμενον· γὴ δὲ ἐκάστου ξύλα
δρυμεσόδη καὶ τῇ· γὴ δὲ ὁ μοιδηδόλαος· αἰδοῦν τῇ μὴ·
ὅμως βαλεῖν τὴν λίθον τοῦ ἀμφιαράου· εἰ τὰ φαμέν·
ἵνα τοῦ ἀμφιαράου· τὴν μὲν σὲ λεγόμενα τοῦτο γὰρ ἀπόν
βόμεν· ὅτι μόνον ἀμφιαράου ἐκείνου σωφρονεῖν
γυναικί· καὶ ὅτι τὴν κάμηλον προσέδησε· γὴ καὶ δέσθαι·
ἀλλὰ μὴ ἀθυμεῖτε ὅτι τὴν τρόμον χὴ προσκυνῶν· δὴ γὰρ
καὶ δαιμόνιος χὸ καὶ δὲ λέγ καταλαλεῖν πλάνη· γὴ
δὲ οὐ βαλὼν λίθον· κεφαλὴν τὴν ἀφροδίτην ἡμῖν προσε
κυνοῦσιν· ἡμεῖς δὲ καὶ χαμὰρ προσκυνοῦμεν· ἐφ' οὐ κ'
μαχρὶ μὲν ἐκ νυφίδος ἀποσκιάσαι τοῖς ἀμφιαρ
καταμόνοις φαίνεται· οὗτοι ὁμάμεθα πολὺ σφόδρα
λεοδὴ σωφαίνας· ἐκ κάτω τοῦτ προσκυνοῦμεν
ἐποίησε· οἷον ἡ γραφὴ τὴν γυναικὸς ἐν μαύτῃ τοῦ ἀρ
γυναικ προφαλλαμμαμμν μοιαθέφ· καὶ πολλάκις
ἐμὲ δὲ ὡ ἀπαιχλεῖ· ὅσ ἡ χὴ ἀὐτὴ καταχὴ ἐποίεμ·
καὶ κ τὴν ἀρ γυναικ· ἡμὲ θελήσφε καὶ μὴ ἀπο
λύφ καὶ κομὶ ζεθαλλὴν· ἐκ τοιαύτ αἰτὶ νομο
θέτ· σὺ μὲ τὸν ὀνόμ χὴν ὁμάμεθα ζὴν προσε
κυνοῦμεν· γὴ τὸ γυναικ ὁρᾶν χ· ἡσ ἡρακλῆς ὁμά
μεθ· καὶ τὴν οὖν αὐτ· βὴ ὁμάμεθ· ἐὰν γὰρ θο

ἐνεφάνισεν μοι τὴν γυναῖκά σου λαμβ. ὁ δὲ ἀπεκρίθη· ἀπο
κρίθητι, ποίησον οὕτως ὁ θεὸς τῷ πατρί σου λαμβ. τὴν γυναῖκά μου·
μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ ὧδε τῷ πατρί. ἐφ' ὃν πρὸς αὐτόν· ὁ θεὸς
ἐνεφάνισεν μοι ἵνα ἀπολύσῃς τὴν γυναῖκά σου· ὀφείλω ἀ
πελθεῖν· οὐκ εἰμὶ δεῖ· ἀλλὰ εἰ θέλεις ἵνα κἀγὼ αὐτὴν λάβω
ἐνεφάνισεν μοι· εἰ δὲ λαμβάνω μοι χάριν αὐτήν·
ποιοῦτον ἐθέλεις κἀγόμαν· ὅμως λύσῃς ἀπόλυσον
τὴν γυναῖκά σου· ἐὰν δὲ μὴ αὐτὸ ἀπόλυσον αὐτὴ
ὅσον αὐτὴν ἀφαιρεῖται· γαμεῖ τὸν αὐτὴν ἄλλος· ἐγὼ
δὲ ὅτι λαμβάνω αὐτὴν φεύγω μεθ' ἑαυτοῦ· ἐὰν
δὲ ὁ ἀδελφὸς ἀπολύσῃ· γαμεῖ τὸν αὐτὸν ἀδελφός
αὐτοῦ μᾶλλον· ὅμως αὐτὴν τὴν γραφὴν ποιεῖ τὰ
πρωτοκλίνα· ἐὰν θέλεις· μὴ δὲ θέλεις ποιεῖ ὁ θεὸς·
ὡς φιλεῖ καὶ θέλει σου αὐτήν· καὶ τὸ δὲ ποίησον καὶ
τοιοῦτον· ἵνα μὴ πολὺ λόγος ὡς ἐλέγοσαν ἀρχαῖ
πολλὴν γραφὴν τῶν καμήλων τοῦ θεοῦ πάσας λέγ-
ὅ· πῶς κάμηλος εἰς τοῦ θεοῦ· ὡς ἀνθρώπου λόγον
τοῦ Ἰακώβ· ὡς ὁδὸν ἐρχόμενος ἐν ὁδῷ ἐρέω·
ἀλλὰ τὸ μὴ χωρεῖσθαι· λαβὼν ὡς θέλω τῷ
τόπῳ· ὡς τὸ μὴ μὴ αὐτὸ δοῦναι τὸ ὕδωρ· ἵνα
ἢ καμήλος τὴν δίψαν· πίνουσα τὸ ὕδωρ· ἵνα
αὐτῷ· τὸ γὰρ ὅλον πορεύομαι αὐτὴ τοῦ ὕδατος·
ἀμφότερον οὖν οἱ ἄνδρες ἐλέγοι θέλω ποιήσω τ.

Β

Gray Scale
0 1 2 3 4

ὡς ἀπεκτήνη καμήλ· τὴν νύμφην ὑπὲρ χ· μὲ μὴ κα
ὅτι σφόδρα μὲ ἀμπεριθῆσ· ὑμεῖς ὁ πρὸ τοῦ ὡ
χ αὐτὴν πρὸ ἑαυτοῦ· πρὸ οὗ φαμὲ· πρὸ ἢ καμήλ
ἐλεφὴν ὡς λαφρὸν ὁ τὲ κεφ· ὡς φαμὲ· ὅμως μὲ βασθῆ αὐτ
καμήλοσ δὲ λλ· ὡς λαφρὸν· ὀχί· πρὸ οὗ φαμὲ ὁ ὑμνοσ·
ὁρῶ μὲ τὸ καμήλον ἐκεῖ ἀπάτορ ὡς ἀμὲ τὸ ἐ ἀ
γονε ἀλόγιστον· γεννήσασ δ· καὶ οὐ βασθῆ· ἀλλὰ
δὲ βιβασ φαίνεται· ὡς ἡμὶ μὲ ὁ καμήλοσ ἀμελη
φθη· ὁ οὗ προφήτ ἐκεῖ καθ λαφρὲ ἐν ὦ βλάλιστη
ὁ θσ· ἀλλὰ τί περὶ τὸ καμήλ· ἐκεῖ καθ· πῶ βοσκεται·
καὶ τί ὑφ ἁλίσκεται ταύτην ἀμελλόντωσ· ἢ καὶ
αὐτὴ μὲ ποτὲ καλεῖσ ὡσ ἡμὶ περὶ τὸ χοῖρ ὁ ὑμῖν·
ἢ καὶ ποταμὸν ὁ κάχοιρ ὁ ὑμῖν· ἢ ἐν τῷ πορεύεσθαι
πρόδρομοσ ἐκεῖ φησὶ· ἀφῆσ ὁ ποταμὸσ ἐμὲ μὴ κα
ὁ ὑμῖν ἢ τὸ ἁλίκτοσ· τρῶ ὦ φαὶ τὲ ποταμὸσ
ἐμὲ μὲν τὸ πορεύ ἐφ· μὲ λίτοσ· οἴμοι· ὡς ἀλ
ἐὰν ἐκ τοῦ ἢ πρόδρομοσ οὗ καμήλ τὸ πορε·
δῆλον ὅτι ἀπὸ κρᾶ πάμη ὁ δίψα· ἢ ἀλλοι τὸ ἁ
λακτοσ αὐτὸ ἀπολαμβάνουσι· ὡς μὲ τὸ ὁ προφήτ οὗ
φρονεῖ τὰ ὡσ ὁ μὴ ὁ θῶ· ὅτι τὸ μαρίον αὐτῶ
ἀπεκαλύφθη τὸ καμήλ· εἰ ἐν τῷ πορεύ αὐ· πολλὴν
πίνει τὸ ὕδωρ ὡς δυνάμενοσ ἐν μέσῳ τὸ
τρυφῶ τοῦ παρα· ὡς οἴμοι ἐκ τοῦ πορεύεσθαι τὸ
τοῦ θέλει σε τὸ ποταμοῦ μὲ τὸ πορεύεσθαι τὸ ὕδατ·
ἀπαίσιον ὁ ὅλον ἢ καμήλοσ· ἀλέραστον πίνουσι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Gray Scale
0 1 2 3 4

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

κε καὶ κυριακὴ τῆς ἰδιοσωφόλου χόντες λόγο μὲν χοῖσιν
ἀφοῦ δὲ χρήσιμον· ξύλον χόρτον καλάμην· τὸν τοῦ
αἰγυπτουρόσ ὑποκλαύματα ἑαυτοῖς θησαυρίζον·
χόπαν δὲ ἰσοῦν τὴν φλογόκλαδον πόραμον· ὡς
τὴν ἀποσχίσαν πόραφρόσιν· τὴν ἐκδαμίζον
καὶ ὡς ὅμοιον τὴν πλώσιν ἀσεμφαν:-

ἄλλαι αἱ ρε ἔξωθεν ἀριθμὸν τῶν ρνη:-
τασκοδρόῦγοι· θῦν τοι τὴν γαλαῖ· ἀνοίκουσιν·
μαρκουτίνα νὸν τὸν ἀχμὸν τὸν ἀιδάκα· τὴν θάμβοι
γνωσὶ ἀθέοι· τὸ χῦ βαπτίσμα ἀιασύρουσι· τὴν ὑπὲρ
τὴν χῦ οἰκονόμ ἀρνοῦν τῆ. Τασκοδρούγοι λέγοντα
τὴν γλῶσσαν τὴν γαλαῖ· ὅπῃ δὲ τασκοῦ πόραῦτοῖς ὁ
πάσαλος ἐρμηνεύεται· δρόῦρος ὁ ὁρῶθον· ἐν δὲ
αὐτοῖς σῶν τοιαῦτα· ἐν τὴ λαμπρίαν πόραῦτ
ἀχάν· ἀνάμαστάνοι τὸ δάκτυλον τὴ δεξιὰν
χέρα τὴ ῥῶθωνι· ὡς ἄλλω προσάχοντῆ· ἐν τοῦτ
οὖν τὴ πρόπον λέγουσῆ γαλατικὴ τασκοδρούγοι·
πασαλόρωθωνυχί τα:- σακκοφόροι
καὶ ἀποτάκτῆ ὑ ἐκρατῆ· ἡ γόνη ὑδροπόραστῆ:-
ὑποιάψι τὸ ὕδωρ τὸν θῶ πρόθυ· ἀπὸ τοῦτο
ὑδροπαραστάτῆ καλοῦσῆ· τὴν γάμον πόρμφαν
προσαρράσι· τὴν πόδ τὴ θῦ πόρασχθεῖν· ὡς
πόμπρὰ μισαθόμ· οὗτοι ἀρφαῖ τὴ αἱρέσεσ
ὄχον· θῦ αὐτὴ μαθὴ τὴ ἰουστίνου τὴ φιλοσόφου ὡς
μάρτυρος· φῆ ὅτι μὴ τὸ μαρτύριον τὴ ἁγίου
ἰουστίνου ἀποστᾶ τὴ ἐκλεχῆ· ἐφ ἀρθ ταῦτ λωτᾶ

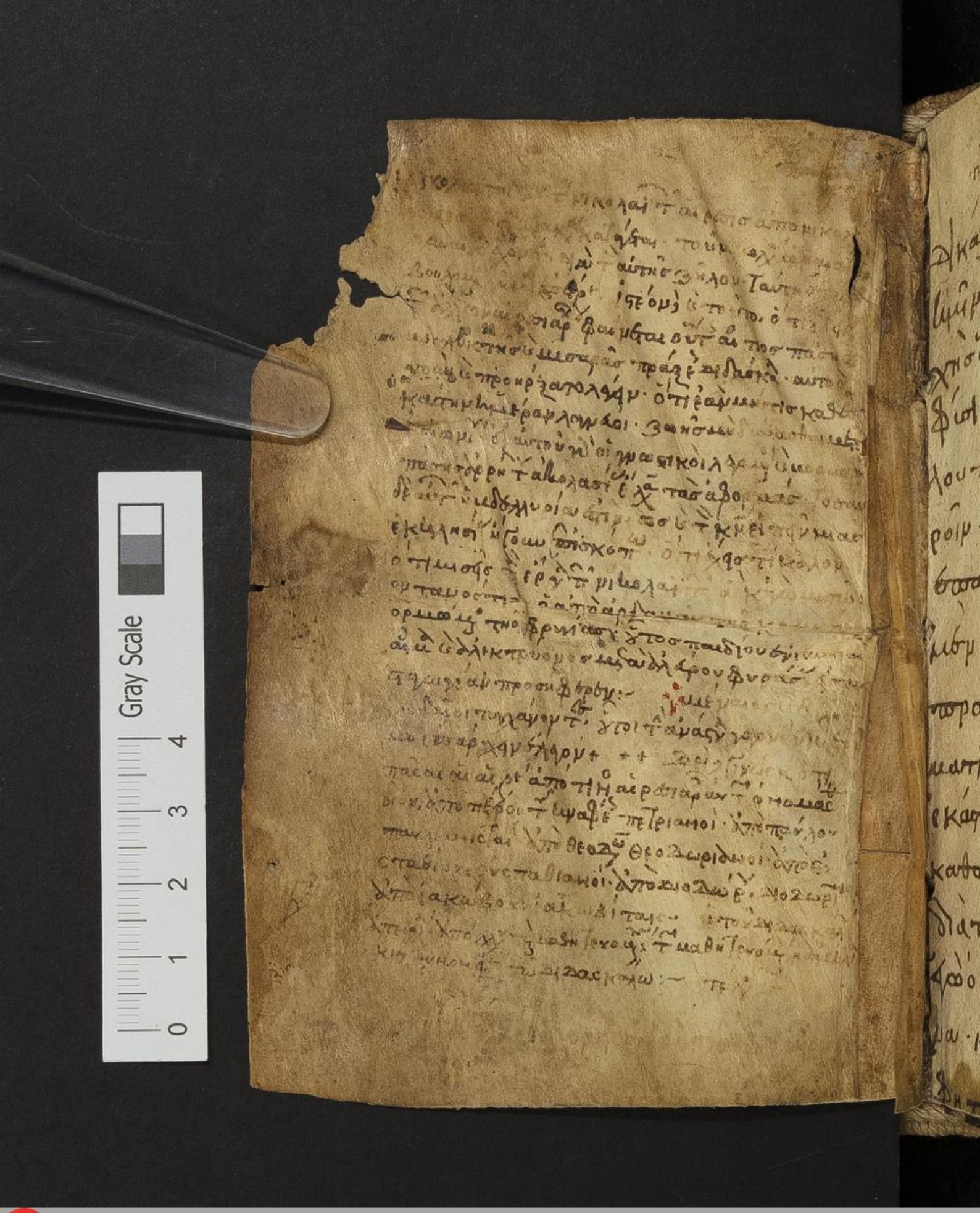

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

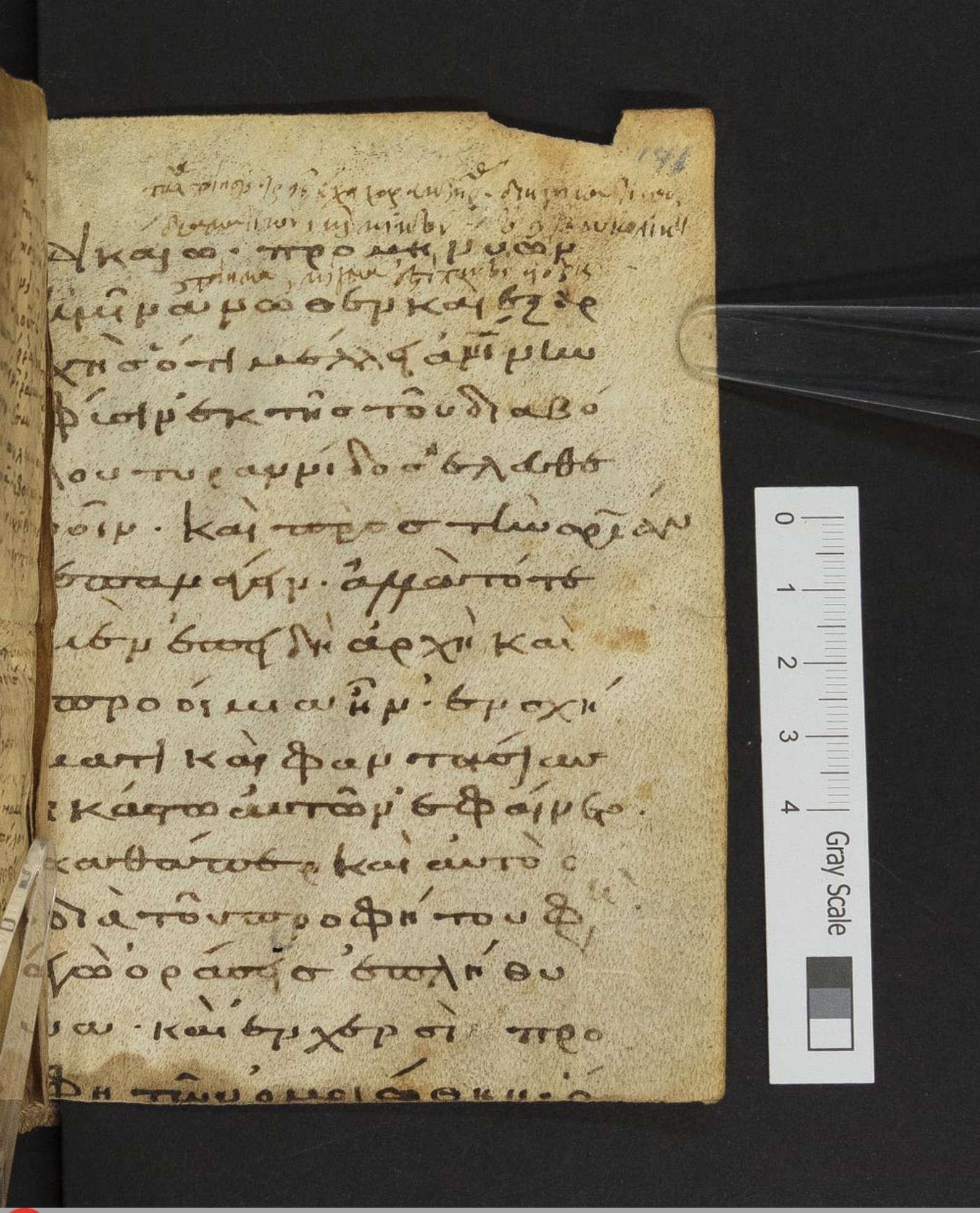
Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

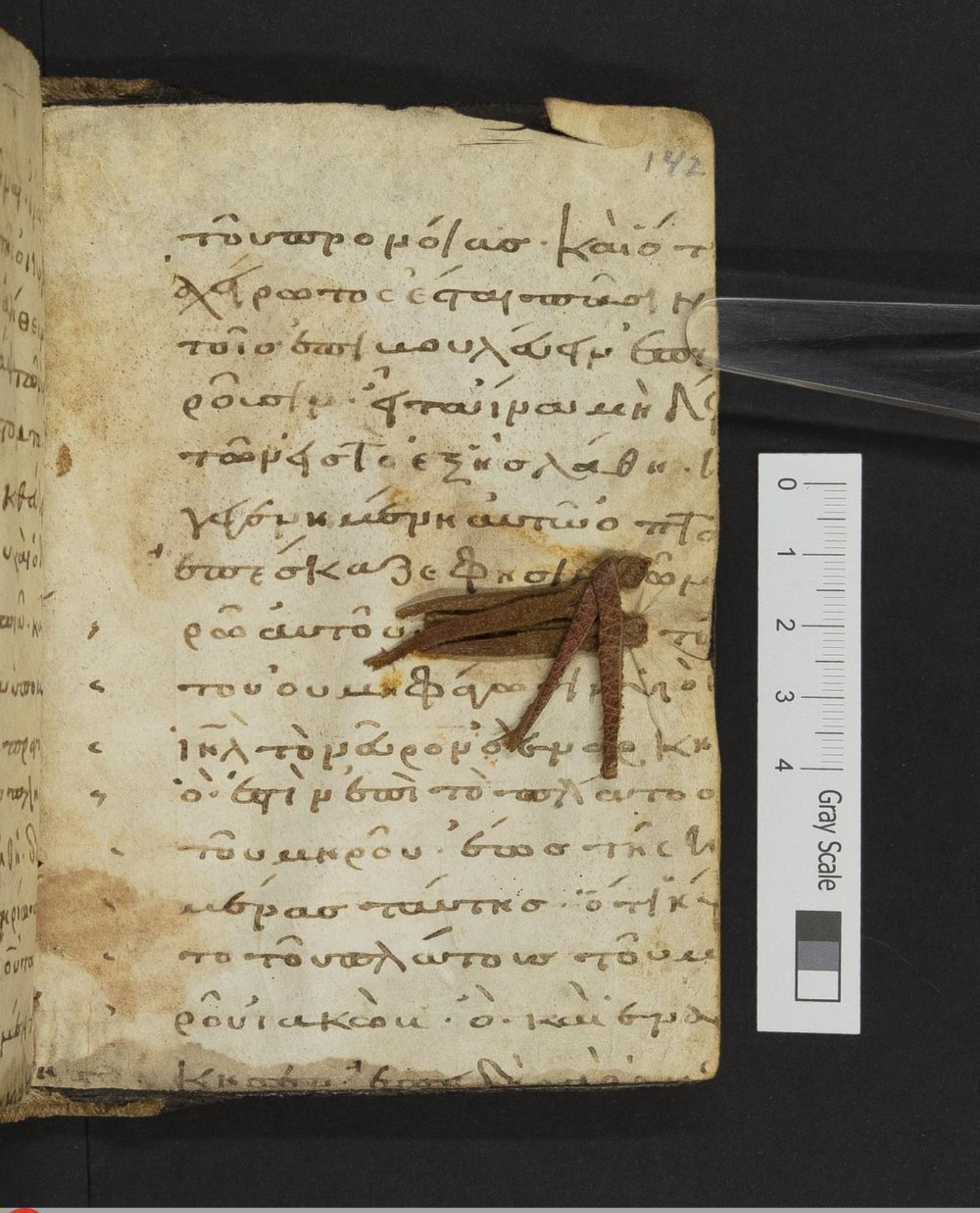

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen

Staats- und
Universitätsbibliothek Bremen